

การแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฟร์เรสต์” ของเกล คาร์สัน ลีวายน์

นายธีรวิทย์ บุญราศรี

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการแปล ศูนย์การแปลและการล่ามเฉลิมพระเกียรติ
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2552

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

การแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฟร์เรสต์” ของเกล คาร์สัน ลีวายน์

นายธีรวิทย์ บุญราศรี

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการแปล ศูนย์การแปลและการล่ามเฉลิมพระเกียรติ

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2552

Translation of Gail Carson Levine's Children's Literature *Fairest*

Teerawit Boonrasri

A Special Research Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Degree of Master of Arts
in Translation, Chalermprakiat Center of Translation and Interpretation
Faculty of Arts Chulalongkorn University
Academic Year 2009

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำความรู้ด้านทฤษฎีและแนวทางการแปลมาวิเคราะห์ปัญหาและแก้ไขปัญหาในการแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *แฟร์ริสต์* ของเกล คาร์สัน ลีวายน์ จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย กรณีศึกษาของการศึกษาในครั้งนี้คือ การใช้ราชาศัพท์และคำเรียกขานในบทแปล

ทฤษฎีการแปลและแนวคิดอื่นๆ ที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหการแปล ได้แก่ ทฤษฎีวาทกรรมวิเคราะห์ สำหรับการวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับทั้งองค์ประกอบภายนอกตัวบทและองค์ประกอบภายในตัวบท ทฤษฎีสโกปอส เพื่อศึกษาวัตถุประสงค์ในการสื่อสารของตัวบท ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมและแนวคิดเกี่ยวกับการจำแนกวัจนลีลา อันเป็นประโยชน์ในการเลือกใช้ระดับภาษาในบทแปลได้อย่างเหมาะสมกับสถานภาพทางสังคมของตัวละครในเรื่อง แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมาย เพื่อเป็นแนวทางในการถ่ายทอดความหมายเป็นบทแปลที่ถูกต้องเหมาะสมตามบริบท รวมถึงแนวทางการแก้ไขปัญหการแปลที่เกิดจากความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรม

Abstract

The purpose of this special research is to apply translation theories and approaches to analyzing and solving problems found in translating *Fairest*, a literary work for children by Gail Carson Levine, from English into Thai. The focus of this research is the use of the language of the Thai court and terms of address in the translation.

The translation theories and other approaches that will be used in analyzing and solving translation problems are as follows: Discourse Analysis Theory, for both extratextual and intratextual source text analysis; Skopos Theory, for the study of the communicative objectives of the source text; Sociolinguistics and Style, for the purpose of using registers and styles that are appropriate to the characters' social status; Interpretive Approach, for conveying the discourse meaning in the translation; approaches to solving translation problems involving language and cultural differences; as well as approaches to children's literature, fairy tales and fantasy novels.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้จะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีไม่ได้หากไม่ได้รับความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภกาญจน์ เอี่ยมมหฤท อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างยิ่งสำหรับคำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ในการจัดทำสารนิพนธ์ รวมถึง การสละเวลาช่วยอ่านและแก้ไขบทแปลจนเสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ในทุกสาขาวิชา ซึ่งเป็น ประโยชน์ต่อผู้วิจัยในการจัดทำสารนิพนธ์เล่มนี้รวมถึงการประกอบอาชีพในอนาคต

ขอขอบพระคุณผู้ประสานงานหลักสูตรประจำศูนย์การแปลและการล่ามเฉลิมพระเกียรติ ทุกท่านที่ให้คำปรึกษาในเรื่องการเรียนและแจ้งข่าวสารต่างๆ ด้วยความเต็มใจเสมอมา

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมชั้นเรียนหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแปลและ การล่าม รุ่นที่ 9 ทุกคนที่คอยให้คำแนะนำ กำลังใจและความช่วยเหลือต่างๆ ทั้งที่เกี่ยวข้องและไม่ เกี่ยวข้องกับการเรียน

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และพี่ชายที่สนับสนุนในเรื่อง ทุนการศึกษาและให้กำลังใจในทุกด้านเป็นอย่างดีตลอดมา อีกทั้งขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ ทุกท่านเมื่อครั้งที่ผู้วิจัยศึกษาในระดับปริญญาตรีที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้รวมถึงประสบการณ์อัน เป็นประโยชน์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้วิจัยมีวันนี้ได้ นอกจากนี้ ขอขอบคุณแฟนพี่ชายและ เพื่อนเก่าที่น่ารักทุกคนที่คอยรับฟังเรื่องราวเมื่อใดก็ตามที่ผู้วิจัยรู้สึกท้อใจและคอยให้กำลังใจเสมอ มา

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	1
บทที่ 1 บทนำ.....	4
1.1 หลักการและเหตุผล.....	4
1.2 วัตถุประสงค์ของการค้นคว้าวิจัย.....	6
1.3 สมมุติฐานของการวิจัย.....	6
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	7
1.5 ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าวิจัย.....	7
1.6. ประโยชน์.....	7
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	9
2.1 ทฤษฎีวาทกรรมวิเคราะห์ (Discourse Analysis Theory).....	9
2.2 ทฤษฎีสโกปอส (Skopos Theory).....	13
2.3 ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics).....	14
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการจำแนกวัจนลีลา (Style).....	24
2.5 แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมาย (Interpretive Approach).....	26
2.6 แนวทางการแก้ไขปัญหาการแปลที่เกิดจากความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรม (Approaches to solving translation problems involving language and cultural differences).....	29
2.7 แนวคิดเกี่ยวกับวรรณกรรมเยาวชน เทพนิยาย และจินตนิยาย (Approaches to children's literature, fairy tales and fantasy novels).....	33
บทที่ 3 วาทกรรมวิเคราะห์.....	37
3.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกตัวบท.....	37
3.1.1 ผู้ประพันธ์หรือผู้ส่งสาร.....	37
3.1.2 เจตนาหรือวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร.....	38

3.1.3	กลุ่มผู้อ่านหรือผู้รับสาร.....	39
3.2	การวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบท.....	39
3.2.1	เนื้อเรื่องย่อ.....	39
3.2.2	โครงสร้างของตัวบท.....	41
3.2.3	การใช้วจนภาษาในตัวบท.....	42
3.2.4	แก่นเรื่อง.....	43
3.2.5	ตัวละคร.....	44
3.2.6	ฉากและสถานที่.....	48
3.2.7	มุมมองและวิธีการเล่าเรื่อง.....	49
3.2.8	วจนลีลา.....	49
3.2.9	คำศัพท์.....	57
บทที่ 4	การวางแผนการแปลและการแก้ไขปัญหาในการแปล.....	64
4.1	การวางแผนการแปล.....	64
4.1.1	รูปแบบการแปล.....	65
4.1.2	ระดับภาษา.....	66
4.1.3	ระบบสรรพนาม.....	73
4.2	ปัญหาในการแปลและแนวทางการแก้ปัญหา.....	75
4.2.1	ปัญหาที่เกิดจากความแตกต่างทางภาษา.....	75
4.2.1.1	ศัพท์และสำนวน.....	75
4.2.1.2	ภาพพจน์.....	77
4.2.1.2.1	นามนัย.....	77
4.2.1.2.2	อุปมา.....	77
4.2.1.2.3	อุปลักษณ์.....	78
4.2.2	ปัญหาที่เกิดจากความแตกต่างทางวัฒนธรรม.....	78
4.2.2.1	ราชาศัพท์.....	79
4.2.2.2	คำเรียกขาน.....	81
4.2.2.2.1	ฐานันดร ตำแหน่ง ยศ.....	81

4.2.2.2.2 คำนำหน้าชื่อ.....	83
4.2.2.2.3 ชื่อ (ตามลำพัง).....	84
4.2.2.2.4 คำเรียกญาติ.....	84
4.2.2.2.5 คำเรียกขานที่เป็นวลีแสดงความรู้สึกตามวัฒนธรรมตะวันตก.....	85
4.2.2.3 ภาษาเฉพาะที่ผู้ประพันธ์กำหนดขึ้นมาใช้.....	85
4.2.2.3.1 คำ วลีและสำนวนเฉพาะ.....	85
4.2.2.3.2 ภาษาคนแคระใต้ดิน.....	89
4.2.2.4 ชื่อเฉพาะ.....	89
บทที่ 5 ต้นฉบับและบทแปล.....	91
บทที่ 6 บทสรุป.....	135
บรรณานุกรม.....	137
ประวัติผู้เขียน.....	140

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

แฟร์เรสต์ (Fairest) เป็นผลงานการเขียนของเกล คาร์สัน ลีวายน (Gail Carson Levine) นักเขียนชาวอเมริกัน ซึ่งได้รับการตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2006 และมีกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายที่เป็นเด็กอายุระหว่าง 8-14 ปี ผลงานเรื่องนี้จัดเป็นวรรณกรรมเยาวชนแนวเทพนิยาย (Fairy tale) ตามคำจำกัดความของสตีเฟน สวานน์ โจนส์ (Steven Swann Jones) (2002: 5) ที่ให้คำจำกัดความวรรณกรรมแนวเทพนิยายไว้ว่า เทพนิยายเป็นเรื่องราวที่มีการเล่าใหม่สืบต่อกันมาแบบปากต่อปาก ซึ่งกลั่นกรองมาจากประสบการณ์ในชีวิตของมนุษย์ ความเป็นที่นิยมของเทพนิยายไม่ได้เป็นเพียงเครื่องยืนยันถึงความดึงดูดทางสุนทรียภาพของเทพนิยายเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องยืนยันถึงการที่เทพนิยายสามารถเข้าถึงจิตใจของมนุษย์ได้ นอกจากนี้ วรรณกรรมเรื่องนี้ยังได้รับรางวัล School Library Journal Best Book รางวัล New York Public Library Books for the Teen Age และรางวัล Publishers Weekly Best Book อีกด้วย (wikipedia contributors, 2010: website)

วรรณกรรมเรื่องนี้ถ่ายทอดผ่านสายตาดัวละครหลักที่ชื่อเอซา (Aza) เด็กหญิงวัย 15 ปีในอาณาจักรอา (Ayortha) นครแห่งเสียงเพลง เจ้าของโรงแรมสองสามมีภรรยาได้รับเลี้ยงเธอในฐานะลูกบุญธรรมตั้งแต่เธอเป็นทารกหลังจากที่เธอถูกแขกที่มาพักในโรงแรมทิ้งไว้ ในนครอาเออร์ธา คุณสมบัติสองประการที่ได้รับการเชิดชูคือ เสียงร้องเพลงที่ไพเราะและรูปร่างหน้าตาที่สวยงาม อย่างไรก็ตาม เอซามีเพียงคุณสมบัติประการแรกคือเสียงที่ไพเราะเท่านั้น ซึ่งเป็นสิ่งขัดเคืองสิ่งที่เธอคิดอยู่เสมอว่าเป็นปมด้อยของเธอ นั่นคือการที่เธอมีรูปร่างหน้าตาไม่งดงามเหมือนหญิงอื่นวันหนึ่ง เธอได้ติดตามดัชเชสที่มาแวะพักที่โรงแรมของเธอเพื่อไปเข้าร่วมเป็นแขกในพิธีอภิเษกสมรสของราชาแห่งนครอาเออร์ธานามว่าออสกาโร (Oscaro) กับราชินีองค์ใหม่ซึ่งเป็นคนที่มีจิตวิญญาณนามว่า ไอวี (Ivi) ภายในพิธีดังกล่าวเธอได้พบกับเจ้าชายไอโจริ (Ijori) ผู้เป็นหลานชายและรัชทายาทของราชา และต่อมาทั้งคู่ก็ตกหลุมรักกัน วันหนึ่ง ในระหว่างที่เอซาเดินเล่นอยู่ในสวนภายในปราสาท ราชินีไอวีได้ยินเธอเลียนเสียงธรรมชาติรอบตัวโดยไม่ขยับริมฝีปากซึ่งเป็นการความสามารถเฉพาะตัวของเธอ ราชินีไอวีผู้ที่มีรูปร่างหน้าตาที่สวยงามแต่เสียงไม่ไพเราะจึงแต่งตั้งให้เธอเป็นนางสนองพระโอษฐ์เพื่อคอยติดตามรับใช้และเลียนเสียงแทนเมื่อมีการจัดพิธีร้องเพลงเมื่อเอซาถูกจับได้ว่าแอบเลียนเสียงแทนราชินีไอวี นอกจากราชินีไอวีจะไม่ช่วยเหลือเธอแล้วยัง

ใส่ความว่าเธอเสนอตัวขอเลี้ยงนเสียงแทนเพราะต้องการสิ่งตอบแทนเป็นตำแหน่งนางสนองพระโอบุสส์ด้วย ทำให้เธอต้องโทษจำคุกโดยไม่ได้รับความช่วยเหลือใดๆ จากเจ้าชายไอโจริเพราะเจ้าชายเชื่อว่าเธอทำได้ทำเช่นนั้นจริง ก่อนที่เธอจะถูกจองจำนั้น เธอได้ดื่มยาน้ำแห่งความงามของราชินีไอวี ทำให้รูปร่างหน้าตาของเธอสวยงามขึ้นมา เป็นเหตุให้ห้องครักษ์ของราชินีไอวีปล่อยตัวเธอพร้อมทั้งคอยติดตามให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองเธอในระหว่างที่หลบหนีไปยังดินแดนแห่งคนแคระใต้ดินด้วยกัน ในระหว่างนี้ เจ้าชายไอโจริได้รู้ความจริงว่าเธอไม่ได้ทำความผิด จึงออกตามหาตัวเธอต่อมา ราชินีไอวีซึ่งเกรงว่าเธอจะมีรูปโฉมสวยงามกว่าสืบทราบมาว่าเธอแอบหลบหนีไปอยู่ในดินแดนแห่งคนแคระใต้พื้นดินกับญาติห่างๆ จึงได้ดื่มยาน้ำแปลงกายเป็นแม่ค้าขายอาหารเพื่อวางยาพิษในอาหารของเธอ หลังจากเธอกินอาหารนั้นลงไป เธอก็ล้มป่วยลงและความงดงามก็หายไป รูปร่างหน้าตาจึงกลับมาเป็นเหมือนเดิม ระยะเวลาที่เธอล้มป่วย วิญญาณของเธอลอยกลับไปยังปราสาทบนโลกมนุษย์ไปอยู่กับภูตนามว่า สกุกุณี ในกระจกเงาวิเศษของราชินีไอวี ในขณะเดียวกัน ญาติห่างๆ ของเธอกับเจ้าชายไอโจริซึ่งได้พบร่างที่ไร้วิญญาณจึงช่วยกันดูแลร่างของเธอไว้ เมื่อวิญญาณของเธอกลับเข้าร่างแล้วฟื้นขึ้นมา เจ้าชายได้ขอโทษที่ไม่เชื่อใจและไม่ได้ให้ความช่วยเหลือเธอในระหว่างที่เธอต้องโทษจำคุก เจ้าชายได้สารภาพว่ารักเธอที่ตัวตนที่แท้จริงและเสียใจในโศกนาฏกรรมของเธอ โดยไม่สนใจว่ารูปร่างหน้าตาของเธอจะเป็นอย่างไร ต่อมา เจ้าชายไอโจริพาเธอกลับนครอายอร์ธา และทำยที่สุดทั้งคู่ก็ได้แต่งงานและเป็นราชาและราชินีองค์ใหม่แห่งนครอายอร์ธา

ปัญหาการแปลที่พบในวรรณกรรมเรื่องนี้คือ การใช้ราชาศัพท์และคำเรียกขานเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครในเรื่อง ซึ่งผู้ประพันธ์นำเสนอผ่านตัวบทย่อย 3 ลักษณะด้วยกันคือ เรื่องเล่าตามลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง บทเพลง และจดหมายที่ตัวละครในเรื่องเขียนขึ้นเพื่อสื่อสารกัน ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยต้องศึกษาบริบทและความเหมาะสมของระดับการใช้ภาษาในตัวเรื่องประกอบกับการใช้ทฤษฎีวรรณกรรมในการวิเคราะห์ตัวละครและสถานการณ์การสื่อสารเพื่อถ่ายทอดความหมายและเนื้อหารวมถึงอรรถรสให้เทียบเคียงกับต้นฉบับ ในการวิเคราะห์บริบทนั้น ผู้วิจัยได้คำนึงถึงความหมายในระดับวาทกรรมที่เชื่อมโยงกับบริบท เพื่อให้ได้บทแปลได้ถูกต้องตามบริบทนั้นๆ และเหมาะสมกับกลุ่มผู้อ่านเป้าหมาย

กล่าวโดยสรุป ปัญหาที่พบในการแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้อยู่ที่การใช้ราชาศัพท์และคำเรียกขานที่สอดแทรกอยู่ในตัวบทย่อยทั้ง 3 ลักษณะดังกล่าว ในการแปล จึงจำเป็นต้อง

ที่จะต้องเลือกใช้คำแปลในภาษาปลายทางให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานภาพทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครในเรื่องเพื่อให้เกิดสมมูลภาพตรงตามตัวบทต้นฉบับ และต้องคำนึงถึงหน้าที่ของสารตลอดจนกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายด้วย ดังนั้น ในการแปลวรรณกรรมเยาวชนฉบับนี้ ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องประยุกต์ใช้ทฤษฎีสโกปอส (Skopos Theory) แนวคิดเกี่ยวกับการจำแนกวัจนลีลา (style) และแนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมาย (Interpretive Approach) เพื่อให้ได้บทแปลที่เหมาะสมตามบริบทนั้นๆ และเหมาะสมกับกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายรวมทั้งจำเป็นต้องประยุกต์ใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics) ในการแปลอีกด้วย เพื่อให้ได้บทแปลที่สมจริงและแสดงถึงความแตกต่างของสถานภาพทางสังคมของตัวละครได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับวรรณกรรมเยาวชน เทพนิยาย และจินตนิยายมาประกอบการศึกษาด้วยเนื่องจากงานวรรณกรรมนี้เป็นเรื่องแต่งประเภทเทพนิยายซึ่งมีสถานการณ์การสื่อสารในเรื่องที่ต่างไปจากสังคมปกติทั่วไปและเป็นงานวรรณกรรมที่มีชนบประจำตัวบทเฉพาะตัว

1.2 วัตถุประสงค์ของการค้นคว้าวิจัย

- 1.2.1 เพื่อนำความรู้ด้านทฤษฎีและแนวทางการแปลมาวิเคราะห์ปัญหาในการแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *แฟร์เรสต์*
- 1.2.2 เพื่อเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาที่พบในการแปลวรรณกรรมเรื่องนี้
- 1.2.3 เพื่อแปลวรรณกรรมเรื่องนี้

1.3 สมมุติฐานของการวิจัย

การแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *แฟร์เรสต์* ควรนำทฤษฎีสโกปอส (Skopos Theory) มาประยุกต์ใช้ร่วมกับแนวคิดเกี่ยวกับการจำแนกวัจนลีลา (style) แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมาย (Interpretive Approach) ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics) ตลอดจนชนบการประพันธ์นวนิยายประเภทจินตนิยายมาใช้ เพื่อให้ได้บทแปลที่สื่อความหมายได้อย่างชัดเจน เหมาะสมกับกลุ่มผู้อ่านเป้าหมาย และรักษารสชาติได้ตรงตามต้นฉบับมากที่สุด

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *แพรวเร่สต์* แบ่งออกเป็น 39 บท ในการศึกษาครั้งนี้ บทที่เลือกมาแปลมีทั้งสิ้น 3 บทคือ

1.4.1 บทที่ 31 หน้า 252-260 (9 หน้า)

1.4.2 บทที่ 34 หน้า 278-283 (6 หน้า)

1.4.3 บทที่ 38 หน้า 310-323 (14 หน้า)

รวมทั้งสิ้น 29 หน้า

สาเหตุที่เลือกศึกษาและแปลตัวบทดังกล่าวข้างต้นเนื่องจากมีปัญหาสำคัญในการแปลราชาศัพท์และคำเรียกขานเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครในเรื่องที่สอดแทรกอยู่ในตัวบทย่อยทั้ง 3 ลักษณะด้วยกันคือ เรื่องเล่าตามลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง บทเพลง และจดหมายที่ตัวละครในเรื่องเขียนขึ้นเพื่อสื่อสารกัน ซึ่งมีความแตกต่างกันทั้งในด้านผู้สื่อสารกัน สถานการณ์ และปัจจัยเกี่ยวกับบริบทต่างๆ

1.5 ขั้นตอนการศึกษาวิจัย

1.5.1 อ่านและทำความเข้าใจตัวบทต้นฉบับ

1.5.2 ศึกษาทฤษฎีการแปลและทฤษฎีอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.5.3 วิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับโดยละเอียด

1.5.4 วิเคราะห์ปัญหาในการแปล

1.5.5 วางแผนแนวทางการแปลและการแก้ไขปัญหการแปลที่พบ

1.5.6 แปลตามแผนที่วางไว้และอธิบายการแปล

1.5.7 ตรวจสอบแก้บทแปล

1.5.8 ทบทวนสมมุติฐาน สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

1.6. ประโยชน์

1.6.1 ได้ศึกษาประเด็นปัญหาการแปลวรรณกรรมเรื่องนี้ โดยนำความรู้ด้านทฤษฎีและแนวทางการแปลมาประยุกต์ใช้ในการแปลจริงเพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการแปลและการแก้ไขปัญหการแปล

1.6.2 ได้บทแปลของวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *แฟร์ริสต์* เป็นภาษาไทย อันจะเป็นประโยชน์
ต่อผู้วิจัยและบุคคลอื่นต่อไป

1.6.3 เป็นแนวทางสำหรับการศึกษาและการแปลวรรณกรรมที่มีลักษณะใกล้เคียงกันแก่
บุคคลอื่นที่สนใจ

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาหาแนวทางการแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *แฟร์สต์* ผู้วิจัยมุ่งค้นหาและนำเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาที่พบในการแปลวรรณกรรมเรื่องนี้ ดังนั้น การทบทวนวรรณกรรมในบทนี้จะกล่าวถึงทฤษฎีการแปลและแนวคิดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอันจะเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ปัญหา รวมถึงการแปลวรรณกรรมเรื่องนี้ ทั้งนี้ ทฤษฎีการแปลและแนวคิดต่างๆ ที่ผู้วิจัยนำมาประยุกต์ใช้มีดังต่อไปนี้

2.1 ทฤษฎีวาทกรรมวิเคราะห์ (Discourse Analysis Theory)

2.2 ทฤษฎีสโกปอส (Skopos Theory)

2.3 ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics)

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการจำแนกวัจนลีลา (Style)

2.5 แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมาย (Interpretive Approach)

2.6 แนวทางการแก้ไขปัญหการแปลที่เกิดจากความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรม

(Approaches to solving translation problems caused by language and cultural differences)

2.7 แนวคิดเกี่ยวกับวรรณกรรมเยาวชน เทพนิยาย และจินตนิยาย (Approaches to children's literature, fairy tales and fantasy novels)

2.1 ทฤษฎีวาทกรรมวิเคราะห์ (Discourse Analysis Theory)

วาทกรรมวิเคราะห์ (discourse analysis) เป็นคำที่เซลลิก แฮร์ริส (Zellig Harris) นักภาษาศาสตร์โครงสร้าง นำมาใช้เป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1952 และจากนั้นเป็นต้นมาได้มีการนำคำนี้ไปใช้กันอย่างแพร่หลายในความหมายที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับผู้ที่นำไปใช้ โดยวาทกรรมวิเคราะห์เป็นศาสตร์ที่กล่าวถึงแนวทางการวิเคราะห์หลายรูปแบบ ซึ่งมีจุดร่วมกันอยู่อย่างหนึ่งคือการศึกษารายละเอียดในระดับเหนือกว่าประโยค (Baker, 1998: 67) กล่าวคือ ในการศึกษาตัวบทหนึ่งๆ จำเป็นต้องพิจารณาบริบทที่แวดล้อมตัวบทนั้นด้วยเพื่อจะได้เข้าถึงความหมายที่แท้จริงที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อออกมา

คริสตีอานเน่ นอร์ด (Christiane Nord) (1991 อ้างถึงใน วรรณภา แสงอร่ามเรือง, 2545: 77-79) เสนอแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทหรือวาทกรรมวิเคราะห์ไว้ 2 แนวทางคือ

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกตัวบท หมายถึงการวิเคราะห์องค์ประกอบของสถานการณ์จริงที่มีการนำตัวบทไปใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร องค์ประกอบเหล่านั้นได้แก่

- ผู้ส่งสาร
- วัตถุประสงค์หรือเจตนาในการสื่อสาร
- ผู้รับสาร
- สื่อหรือช่องทางในการสื่อสาร
- สถานที่
- เวลา
- โอกาสพิเศษในการสื่อสาร (ถ้ามี)

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบท หมายถึงการวิเคราะห์องค์ประกอบดังต่อไปนี้

- หัวข้อของตัวบท
- เนื้อหา
- สิ่งที่จะไว้ในฐานที่เข้าใจหรือภูมิความรู้เบื้องต้น
- โครงสร้างของตัวบท
- การใช้วจนภาษาในตัวบท
- คำศัพท์ที่ใช้
- โครงสร้างภาษา
- น้ำเสียง

ทั้งนี้ นอร์ดได้เสนอไว้ด้วยว่าให้วิเคราะห์โดยเริ่มจากองค์ประกอบภายนอกตัวบทไปหาองค์ประกอบภายในตัวบท เนื่องจากโดยทั่วไปแล้วสถานการณ์จะเกิดก่อนตัวบทและเป็นสิ่งควบคุมการใช้องค์ประกอบภายใน

ส่วนปีเตอร์ เวอร์ดองก์ (Peter Verdonk) (2002: 6, 18) กล่าวว่าวาทกรรม (discourse) หมายถึง กระบวนการนำตัวบทหนึ่งๆ มาใช้โดยสัมพันธ์กับบริบทการใช้ โดยบริบท (context) แบ่งออกเป็นสองประเภทคือ บริบททางภาษา (linguistic context) และบริบทนอกตัวภาษา (non-linguistic context) บริบททางภาษาหมายถึงองค์ประกอบทางภาษาที่แวดล้อมตัวบทนั้นอยู่

ตัวอย่างเช่น การเรียงพิมพ์ เสียง คำ วลี ประโยค เป็นต้น ส่วนบริบทนอกตัวภาษามายังถึงองค์ประกอบอื่นๆ ที่อยู่ภายนอกตัวบท เช่น สถานการณ์การสื่อสาร เป็นต้น ซึ่งบริบททั้งสองประเภทดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการตีความตัวบท

ในขณะที่ ยาน เรนคิมา (Jan Renkema) (1993: 43) กล่าวว่าวาทกรรมวิเคราะห์เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบ (form) และการใช้ภาษา (function) ในการสื่อสาร รวมถึงวัตถุประสงค์และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์การสื่อสารนั้นๆ ด้วย โดยได้เสนอแบบจำลอง SPEAKING ของเดลล์ ไฮม์ส์ (Dell Hymes) (1972 อ้างถึงใน Renkema, 1993: 44) เพื่อใช้เป็นหลักในการพิจารณาปัจจัยต่างๆ ในการวิเคราะห์วาทกรรม ดังนี้

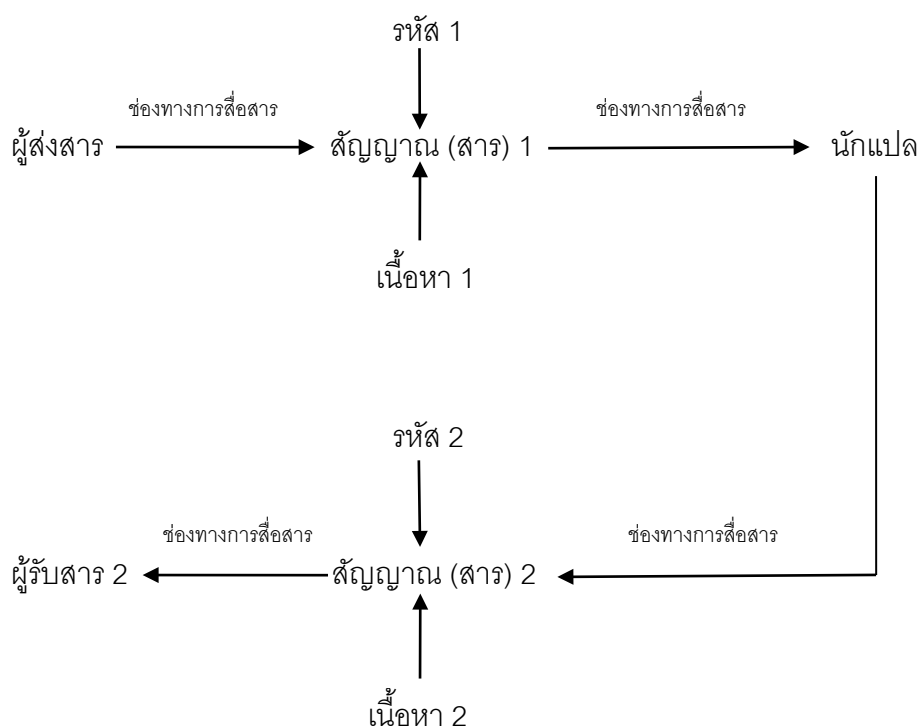
S	Setting and Scene	เวลา สถานที่ และสภาพแวดล้อมทางกายภาพอื่นๆ รวมถึงสถานการณ์การสื่อสาร
P	Participants	ผู้มีส่วนร่วมในการสื่อสาร ได้แก่ ผู้พูดหรือผู้ส่งสาร และผู้ฟัง ผู้ชมหรือผู้รับสาร
E	Ends	วัตถุประสงค์ในการสื่อสารและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น
A	Act Sequences	รูปแบบและเนื้อหาของตัวสาร
K	Keys	น้ำเสียงของผู้ส่งสาร เช่น จริงจังหรือหยอกล้อ เป็นต้น
I	Instrumentalities	ช่องทางการสื่อสาร เช่น ข้อเขียน โทรเลข ฯลฯ รวมทั้งลักษณะการใช้ภาษา เช่น ภาษาถิ่น ภาษามาตรฐาน ฯลฯ
N	Norms	ขนบในการสื่อสารและขนบในการตีความ
G	Genres	ประเภทของตัวบท เช่น เทพนิยาย โฆษณา เป็นต้น

ดังนั้น วาทกรรมวิเคราะห์จึงมิใช่การศึกษารูปภาษาแต่เพียงอย่างเดียว แต่เราต้องคำนึงถึงบริบทแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกตัวบท เช่น เนื้อเรื่อง ภาษาที่ใช้ สถานที่และเวลาในเรื่อง ผู้ส่งสาร เจตนาในการสื่อสาร ผู้รับสาร ตลอดจนขนบและประเภทของตัวบทด้วย ในฐานะที่ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารความหมายหรือเจตนาของผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารในสถานการณ์การสื่อสารหนึ่งๆ ทั้งนี้ วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *แพร์ริสต์* เป็นงานเขียนประเภทเทพนิยาย ซึ่งผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์วาทกรรมอย่างละเอียดใน บทที่ 3

ขณะที่โรเจอร์ ที. เบลล์ (Roger T. Bell) (1991: 161) กล่าวว่าภาษาไม่อาจแยกตัวจากผู้ใช้หรือสังคมได้ ภาษามีได้ประกอบขึ้นจากประโยคเดี่ยวหลายประโยคมารวมกัน ไม่ว่าจะภาษาจะ

เป็นองค์ความรู้หรือเครื่องมือในการสื่อสารก็ตาม ดังนั้น วาทกรรมวิเคราะห์จึงเป็นการศึกษาโครงสร้างต่างๆ ที่กว้างกว่าในระดับประโยค โดยคำนึงถึงการนำไปใช้จริงหรือเจตนาในการใช้ประโยค

สำหรับในแง่ของการแปลนั้น ผู้แปลเป็นตัวกลางระหว่างผู้ส่งสาร (ผู้ประพันธ์) และผู้รับสาร (ผู้อ่านในภาษาปลายทาง) ผู้แปลจึงเป็นผู้รับสารในภาษาต้นทางแล้วนำมาถ่ายทอดใหม่แก่ผู้รับสารในภาษาปลายทาง ดังนั้น ผู้แปลจึงเป็นทั้งผู้รับสารในภาษาต้นทางและผู้ส่งสารในภาษาปลายทาง ดังที่เบลล์ (1991: 19) แสดงในแบบจำลองกระบวนการสื่อสารในการแปล ดังนี้

จากแบบจำลองข้างต้น จะเห็นได้ว่า ในการแปลนั้น นักแปลจะต้องถ่ายทอดสารที่ได้รับมาไปสู่ผู้รับสารหรือผู้อ่านในภาษาปลายทางภายใต้บริบทแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปจากบริบทของสถานการณ์การสื่อสารในภาษาต้นทาง

การศึกษาทฤษฎีวาทกรรมวิเคราะห์ทำให้ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์และมองเห็นภาพรวมขององค์ประกอบในการสื่อสารของตัวบทได้อย่างชัดเจน อันจะเป็นประโยชน์ในการทำความเข้าใจตัวบทได้อย่างลึกซึ้งและการตีความตัวบทได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะส่งผลต่อการเลือกสรรถ้อยคำเพื่อถ่ายทอดความหมายในภาษาปลายทางได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมอีกด้วย

2.2 ทฤษฎีสโกปอส (Skopos Theory)

ทฤษฎีสโกปอสเป็นทฤษฎีการแปลที่ฮันส์ แฟร์เมียร์ (Hans Vermeer) พัฒนาขึ้นในประเทศเยอรมนีในช่วงปลายทศวรรษ 1970 ทฤษฎีนี้เป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการของทฤษฎีการแปลจากเดิมที่เน้นหลักการทางภาษาศาสตร์และยึดติดกับรูปภาษาไปเป็นแนวคิดทฤษฎีการแปลแบบใหม่ที่เน้นวัตถุประสงค์ในการนำบทแปลไปใช้และปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น ประเด็นหลักของทฤษฎีสโกปอสคือ ปัจจัยที่กำหนดกระบวนการแปลอยู่ที่วัตถุประสงค์ในการนำบทแปลไปใช้ของผู้ที่ก่อให้เกิดงานแปล (initiator) เช่น ผู้ว่าจ้างแปล เป็นต้น ดังนั้น วัตถุประสงค์ในการนำบทแปลไปใช้จึงขึ้นอยู่กับผู้ใช้บทแปลและภูมิหลังทางวัฒนธรรมของผู้ใช้บทแปลอีกด้วย (Baker, 1998: 235-236)

คาธารีน่า ไรส์ (Katharina Reiss) และแฟร์เมียร์ (1984 อ้างถึงใน วรรณภา แสงอร่ามเรือง, 2545: 11) กล่าวว่า ทฤษฎีสโกปอสเป็นทฤษฎีการแปลที่ยึดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการแปลเป็นหลัก ความเข้าใจพื้นฐานของทฤษฎีนี้คือตัวบทเป็นการนำเสนอเนื้อหาที่เฉพาะเจาะจงในวัฒนธรรมหนึ่ง ดังนั้น การแปลทุกครั้งจึงเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมไปในตัวด้วยทุกครั้ง นอกจากนี้ ไรส์และแฟร์เมียร์ได้เสนอหลักสำคัญของทฤษฎีสโกปอสไว้ดังนี้

1. การแปลจะต้องยึดหน้าที่ของงานแปลเป็นหลัก
2. งานแปลเป็นการนำเสนอข้อมูลหนึ่งให้แก่วัฒนธรรมปลายทางในรูปแบบของภาษาปลายทาง ข้อมูลที่นำเสนอเป็นข้อมูลหนึ่งที่มาจากรวมวัฒนธรรมต้นทางและเขียนเป็นภาษาต้นทาง
3. งานแปลเป็นการลอกเลียนข้อมูลที่นำเสนอในภาษาต้นทาง
4. งานแปลจะต้องอ่านเข้าใจในตัวมันเอง
5. งานแปลจะต้องสอดคล้องกับตัวบทต้นฉบับ
6. หลักต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นมีความสัมพันธ์ลดหลั่นกันไปตามที่เรียงไว้

ดังนั้น ในการแปลให้ยึดหลักหน้าที่ของงานแปลมาก่อน ก่อนลงมือทำงาน ผู้แปลต้องคำนึงว่าต้นฉบับมีหน้าที่อย่างหนึ่ง แต่เมื่อแปลเป็นภาษาปลายทางสำหรับผู้อ่านในวัฒนธรรมปลายทางแล้วผู้แปลต้องตัดสินใจว่าจะคงหน้าที่เดิมของต้นฉบับไว้ในบทแปลหรือไม่ นอกจากนี้ กลุ่มผู้อ่านเป้าหมายก็เป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ผู้แปลต้องคำนึงถึงด้วย อย่างไรก็ตาม ผู้แปล

เป็นปัจจัยและเป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุดในกระบวนการแปลเพราะทุกขั้นตอนของการแปลนั้นขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของผู้แปล

โดยสรุปแล้ว แนวคิดหลักของทฤษฎีสโกพอสคือ การกำหนดวัตถุประสงค์ในการแปลให้ชัดเจน ทั้งนี้ ผู้แปลต้องศึกษาประเภทและชนบของตัวบทที่จะทำการแปล รวมทั้งต้องคำนึงถึงกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายในภาษาปลายทาง อันจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนการแปล

การศึกษาทฤษฎีนี้จึงเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยในการแปลวรรณกรรมเรื่องนี้ โดยเป็นแนวทางในการศึกษาถึงวัตถุประสงค์ของตัวบทพร้อมทั้งกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายในภาษาปลายทาง ซึ่งมี ส่วนช่วยในการวางแผนการแปลในด้านการใช้ภาษาในบทแปลให้เป็นธรรมชาติสอดคล้องกับรูปแบบการใช้ภาษาตามชนบประจำชนิดของตัวบทแต่ละประเภทในภาษาปลายทางและเหมาะสมกับกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายอีกด้วย

2.3 ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics)

ขณะที่เจเน็ต โฮล์มส์ (Janet Holmes) (1992: 1) กล่าวว่า นักภาษาศาสตร์สังคมเป็น ผู้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับสังคม โดยมุ่งศึกษาเหตุผลที่เราใช้คำพูดที่ต่างกัน ในบริบททางสังคมที่แตกต่างกันไป รวมทั้งศึกษาถึงหน้าที่ของภาษาและการใช้ภาษาในเชิงสังคม เพื่อถ่ายทอดความหมาย

เบอร์นาร์ด สโปลสกี (Bernard Spolsky) (1998: 3) กล่าวว่า ภาษาศาสตร์สังคมเป็น สาขาวิชาที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับสังคม ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ ภาษากับโครงสร้างทางสังคมที่ผู้ใช้ภาษานั้นๆ อาศัยอยู่ ภาษาศาสตร์สังคมเป็นสาขาวิชาที่มี แนวคิดว่าสังคมมนุษย์ประกอบขึ้นจากรูปแบบและพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กัน โดยที่รูปแบบ และพฤติกรรมบางส่วนนั้นมีความเกี่ยวข้องกับภาษา

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2550) กล่าวถึงภาษาศาสตร์สังคมไว้ว่า ภาษาศาสตร์สังคมเป็น แขนงหนึ่งของสาขาวิชาภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์สังคมศึกษาภาษาในแง่ที่สัมพันธ์กับสังคม โดย นำเอาปัจจัยทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับภาษา ได้แก่ ลักษณะของผู้พูดและสถานการณ์การใช้ภาษา หรือบริบทเข้ามาพิจารณาในการอธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ ในภาษา และมุ่งตอบคำถามต่างๆ ที่ นักภาษาศาสตร์สนใจศึกษา รวมถึงคำถามเกี่ยวกับการแปรของภาษาด้วย ทั้งนี้ นอกจากภาษาจะ แปรไปตามลักษณะของผู้พูด ได้แก่ เพศ อายุ ถิ่นที่เกิด ชาติพันธุ์และชั้นทางสังคมแล้ว การใช้

ภาษาในชีวิตประจำวันยังแปรไปตามปัจจัยอีกประเภทหนึ่งที่เรียกว่า บริบท (context) กล่าวคือ ผู้ใช้ภาษาต้องใช้ภาษาให้แตกต่างออกไปตามบริบทหรือสถานการณ์ต่างๆ โดยไม่ได้ใช้ภาษาที่เป็นแบบเดียวกันตลอดเวลา ในการใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทนั้น ผู้ใช้ภาษาต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายประการ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง กาลเทศะ วัตถุประสงค์ในการสื่อสาร เป็นต้น

อนึ่ง เนื่องจากภาษาศาสตร์สังคมเป็นแขนงวิชาที่มีขอบเขตและเนื้อหาสาระกว้างมาก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาเฉพาะเนื้อหาที่จะเป็นประโยชน์ต่อการแปลวรรณกรรมเรื่อง *แพรวเร่สดี* เท่านั้น โดยผู้วิจัยเน้นศึกษาเฉพาะหัวข้อที่เกี่ยวกับอิทธิพลของความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังต่อการใช้ภาษา ดังจะอธิบายรายละเอียดเนื้อหาที่ศึกษา ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง หมายถึง บทบาททางสังคมของผู้พูดกับผู้ฟังเมื่อเปรียบเทียบกับ ซึ่งมีอิทธิพลต่อปฏิกริยาโต้ตอบทางสังคมของผู้พูดกับผู้ฟังรวมทั้งการใช้ภาษาด้วย โดยความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังที่จะเป็นตัวกำหนดให้ผู้พูดใช้ภาษาแตกต่างกันไป นั้นถูกกำหนดโดยปัจจัยหลายอย่าง ตัวอย่างเช่น ความเกี่ยวข้องกันในบทบาททางสังคม (พ่อกับลูก นายกับบ่าว เป็นต้น) รวมถึงชั้นสังคม (เชื้อพระวงศ์กับคนสามัญ เป็นต้น) (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2550: 104) ซึ่งปัจจัยประการหลังนี้เป็นสิ่งที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา โดยเฉพาะในหัวข้อเรื่องราชาศัพท์และคำเรียกขาน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการแปลวรรณกรรมเยาวชนแนวจินตนิยายเรื่อง *แพรวเร่สดี* ดังจะได้อธิบายรายละเอียดตามลำดับดังต่อไปนี้

2.3.1 ราชาศัพท์ (The Language of the Thai Court)

กำชัย ทองหล่อ (2552: 207) กล่าวว่า คำราชาศัพท์ หมายถึงคำพิเศษพวกหนึ่งซึ่งต้องใช้ให้เหมาะสมกับชั้นของบุคคล ไม่เฉพาะแต่พระราชทานั้น บุคคลที่ต้องใช้ราชาศัพท์จำแนกออกเป็น 5 ชั้น คือ

1. พระราชา
2. เจ้านาย หมายถึงพระบรมวงศานุวงศ์ ตั้งแต่หม่อมเจ้าขึ้นไป
3. พระภิกษุสามเณร
4. ขุนนางมียศและบรรดาศักดิ์
5. สุภาพชน หมายถึงคนทั่วไป นอกจาก 4 ประเภทข้างต้น

นอกจากนี้ คำช้อย ทองหล่อ กล่าวถึงการใช้ราชาศัพท์กับคำแต่ละชนิด ซึ่งมีรายละเอียดโดยสังเขปดังต่อไปนี้

1. คำนามราชาศัพท์

คำนามที่ต้องเปลี่ยนใช้เป็นราชาศัพท์ ซึ่งมีรูปแบบไปจากคำนามสามัญนั้น โดยมากเป็นคำนามที่ใช้เฉพาะกับพระราชาและเจ้านาย เช่น คำ “มือ” เปลี่ยนเป็น “พระหัตถ์” เป็นต้น ส่วนคำนามที่ใช้กับบุคคลประเภทอื่น มักใช้คำนามสามัญที่จัดอยู่ในประเภทคำสุภาพ จึงไม่มีวิธีเปลี่ยนแปลงผิดกว่าคำธรรมดานัก

2. คำสรรพนามราชาศัพท์

คำสรรพนามราชาศัพท์ ได้แก่ คำแทนชื่อที่จำแนกใช้ตามชั้นของบุคคล ซึ่งถือกันว่ามีฐานันดรศักดิ์ต่างกัน จึงต้องบัญญัติคำใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลเป็นชั้นๆ โดยจำแนกออกตามชนิดของบุรุษ ดังนี้

ก. สรรพนามที่ใช้แทนชื่อผู้พูด (บุรุษที่ 1)

คำ	ผู้ใช้	ใช้กับ
ข้าพระพุทธเจ้า	บุคคลทั่วไป	พระราชาหรือเจ้านายชั้นสูง
เกล้ากระหม่อม	บุคคลทั่วไปหรือเจ้านายผู้น้อย	เจ้านายผู้ใหญ่
กระหม่อมฉัน	เจ้านายผู้ใหญ่	เจ้านายเสมอกัน
กระหม่อม	เจ้านายเสมอกันหรือผู้ชาย	เจ้านายเสมอกันหรือต่ำกว่า เจ้านาย
หม่อมฉัน	เจ้านายเสมอกันหรือผู้หญิง	เจ้านายเสมอกันหรือต่ำกว่า เจ้านาย
เกล้ากระผม/เกล้าผม/เกล้าฯ	บุคคลทั่วไป พระภิกษุสามเณร	ข้าราชการผู้ใหญ่หรือพระภิกษุ ที่นับถือ พระภิกษุผู้ใหญ่ที่นับถือมาก
กระผม	บุคคลทั่วไป	ผู้ใหญ่หรือพระภิกษุที่นับถือ
ผม	ผู้ใหญ่ ผู้น้อย บุคคลทั่วไป	ผู้น้อย ผู้ใหญ่ (เป็นการสามัญ) บุคคลทั่วไป

ฉัน	ผู้ใหญ่	ผู้น้อย (ทั้งคฤหัสถ์และ พระสงฆ์)
	เจ้านาย	บุคคลทั่วไป
อีฉัน	ผู้น้อย (หญิง)	ผู้ใหญ่ที่ไม่ใช่เจ้านาย
อาตมาภาพ	พระภิกษุสามเณร	พระราชา เจ้านาย และบุคคล ทั่วไป

นอกจากนี้เป็นคำสามัญที่รู้จักโดยทั่วไปแล้ว เช่นคำว่า ข้า ข้าเจ้า ข้าพเจ้า เป็นต้น สำหรับคำสรรพนามบุรุษที่ 1 ที่ใช้แทนพระราชาและเจ้านายนั้น วรรณคดี อักษรพงศ์ (2529: 19) กล่าวไว้ว่า พระราชาและเจ้านายจะทรงใช้ถ้อยคำเหมือนกับที่คนธรรมดาสามัญพูดกัน กล่าวคือ ใช้คำว่า “ฉัน” เป็นสรรพนามบุรุษที่ 1 แทนตัวพระองค์ เช่น “ฉันรู้สึกปวดศีรษะ” หรือ “หมอนของฉัน” เป็นต้น

ข. สรรพนามที่ใช้แทนผู้ฟัง (บุรุษที่ 2)

คำ	ผู้ใช้	ใช้กับ
ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท	เจ้านายหรือบุคคลทั่วไป	พระราชา
ใต้ฝ่าละอองพระบาท	เจ้านายหรือบุคคลทั่วไป	พระราชินีหรือพระยุพราช
ใต้ฝ่าพระบาท	เจ้านายหรือบุคคลทั่วไป	เจ้านายชั้นสูง
ฝ่าพระบาท/ฝ่าบาท	เจ้านายเสมอกันหรือบุคคล ทั่วไป	เจ้านายชั้นรองลงมา
ใต้เท้ากรุณาเจ้า	บุคคลทั่วไป	สมเด็จพระเจ้าพระยา
ใต้เท้ากรุณา	บุคคลทั่วไป	เจ้าพระยา ขุนนางชั้นสูงหรือ พระราชาคณะชั้นสูง
ใต้เท้า	บุคคลทั่วไป	ขุนนางผู้ใหญ่หรือพระภิกษุที่ นับถือ
พระคุณเจ้า	บุคคลทั่วไป	พระภิกษุที่นับถือ
พระเดชพระคุณ	บุคคลทั่วไป	เจ้านายหรือพระภิกษุที่นับถือ
สมเด็จพระบรมบพิตรพระราช-	พระภิกษุสามเณร	พระราชา (ในฐานะยกย่อง

สมภารเจ้า		มาก)
บพิตรพระราชสมภารหรือ มหาบพิตร	พระภิกษุสามเณร	พระราชา
บพิตร	พระภิกษุสามเณร	เจ้านายหรือขุนนางชั้นสูง
เธอ	ผู้ใหญ่ หรือบุคคลทั่วไป	ผู้น้อย บุคคลทั่วไป (ในฐานะสนิทกัน)
ท่านหรือคุณ	บุคคลทั่วไป	บุคคลทั่วไป

ค. สรรพนามที่ใช้แทนผู้ที่พูดถึง (บุรุษที่ 3)

คำ	ผู้ใช้	ใช้กับ
พระองค์	บุคคลทั่วไปหรือเจ้านาย	พระพุทธเจ้า เทพผู้เป็นใหญ่ พระราชาและเจ้านาย
ท่าน	บุคคลทั่วไป	เจ้านาย ขุนนางผู้ใหญ่ พระภิกษุและผู้ใหญ่ที่นับถือ

3. คำกริยาราชศัพท์

คำกริยาราชศัพท์จำแนกออกเป็น 4 ชนิด คือ

3.1 กริยาที่เป็นราชศัพท์อยู่ในตัวมันเอง ไม่ต้องเติมคำ “ทรง” ข้างหน้าเพราะเป็นราชศัพท์อยู่ในตัวแล้ว เช่น ตรัส เสด็จ เสวย เป็นต้น

3.2 กริยาที่ประสมขึ้นให้เป็นราชศัพท์ตามประเภทของบุคคล เช่น

พระราชา	เกิด	เรียกว่า	พระราชสมภพ
เจ้านาย	เกิด	เรียกว่า	ประสูติ
บุคคลทั่วไป	เกิด	เรียกว่า	เกิด หรือ ชาตะ

เป็นต้น

3.3 คำกริยาราชศัพท์ที่ใช้คำ “เสด็จ” นำหน้า คำกริยาที่ตามหลังอาจเป็นคำสามัญหรือคำกริยาราชศัพท์ก็ได้ เช่น เสด็จเข้า เสด็จออก เสด็จประพาส เสด็จประทับ เป็นต้น

3.4 คำกริยาราชศัพท์ที่ใช้คำ “ทรง” นำหน้า คำที่ตามหลังนั้นอาจเป็นคำนามหรือคำกริยาก็ได้

3.4.1 ใช้คำ “ทรง” นำหน้าคำกริยาสามัญ เช่น ทรงฟัง ทรงวาง ทรงทราบ
เป็นต้น

3.4.2 ใช้คำ “ทรง” นำหน้าคำนามสามัญ เช่น ทรงเมตตา ทรงอุตสาหะ
เป็นต้น

3.4.3 ใช้คำ “ทรง” นำหน้าคำนามราชาศัพท์ นิยมใช้กับคำนามราชาศัพท์
ที่มีคำ “พระ” นำหน้า เช่น ทรงพระวินิจฉัย ทรงพระสุบิน เป็นต้น

4. คำวิเศษณ์ราชาศัพท์

พระพุทธเจ้าข้าขอรับใส่เกล้าใส่กระหม่อม	(ชายใช้กับราชา)
เพคะใส่เกล้าใส่กระหม่อม	(หญิงใช้กับราชา)
พระพุทธเจ้าข้าขอรับ/พระพุทธเจ้าข้า	(ชายใช้กับเจ้านายชั้นสูง)
ขอรับกระหม่อม/กระหม่อม	(ชายใช้กับหม่อมเจ้า)
เพคะกระหม่อม	(หญิงใช้กับเจ้านายชั้นสูง)
พะยะคะ	(ชายใช้กับเจ้านาย)
เพคะ	(หญิงใช้กับเจ้านาย)
ขอรับใส่เกล้าใส่กระหม่อม	(ชายใช้กับสมเด็จพระเจ้าพระยา)
ขอรับกระผม	(ชายใช้กับขุนนางชั้นสูง)
ขอรับผม/ครับผม	(ชายใช้กับขุนนางหรือภิกษุที่ยกย่อง)
ขอรับ/ครับ	(ชายใช้กับบุคคลทั่วไป)
เจ้าข้า/เจ้าคะ	(หญิงใช้กับขุนนางหรือภิกษุสามเณร)
คะ	(หญิงใช้กับบุคคลทั่วไป)

5. คำลักษณนามราชาศัพท์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2550: 200)

<u>ลักษณนามราชาศัพท์</u>	<u>ใช้แก่</u>
พระองค์	พระมหากษัตริย์ ลงมาถึงพระอนุวงศ์ชั้น พระองค์เจ้า
องค์	พระอนุวงศ์ชั้นหม่อมเจ้า
องค์	ส่วนต่างๆ ของร่างกาย เครื่องใช้ เครื่องเสวย ของพระมหากษัตริย์และเจ้านาย (เช่น พระทนต์

2 องค์ ๓ องค์พระองค์ 3 องค์ ถ้วยน้ำเสวย 1
องค์)

นอกจากนี้ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2550: 119-120) กล่าวว่า ในภาษาไทยมีคำศัพท์บางคำที่ต้องใช้ต่างกันขึ้นอยู่กับผู้ฟัง เช่น คำว่า “กิน” เมื่อพูดกับผู้ใหญ่หรือผู้ที่ผู้พูดเคารพต้องเปลี่ยนเป็น ทาน รับ หรือรับประทาน เป็นต้น การแปรในการใช้คำเช่นนี้ คนไทยทุกคนเรียนรู้มาตั้งแต่เด็กเมื่อถูกสอนในโรงเรียนให้รู้จักใช้คำสุภาพ ดังนั้น ภาษาสุภาพก็คือภาษาที่ใช้ให้เหมาะกับผู้ฟังนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับรายงานผลการวิจัยเรื่องการใช้ราชาศัพท์ไทยของวรรณท์ อักษรพงศ์ (2529: 94-95) ที่กล่าวว่า การจะเลือกใช้ถ้อยคำให้สุภาพมากน้อยเท่าไรขึ้นอยู่กับความเคารพนับถือของผู้พูดที่มีต่อผู้ฟัง เช่นเดียวกับคนธรรมดาใช้ราชาศัพท์กับพระเจ้าแผ่นดิน ปัจจุบันนี้ คำสุภาพได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางในสังคมไทย อาจเป็นเพราะพูดง่าย สื่อความหมายได้เร็ว และประหยัดเวลา จนถึงขั้นใช้ในการพิธีการพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพระบรมวงศานุวงศ์ได้ในกรณีที่ไม่เป็นทางราชการด้วย

2.3.2 คำเรียกขาน (Terms of Address)

เลสลี่ ดังก์ลิง (Leslie Dunkling) (1990: 22) ให้คำนิยามของคำเรียกขานไว้ว่า คำเรียกขานหมายถึงคำเรียกที่แสดงถึงจำนวนและทัศนคติซึ่ง

(ก) ทำหน้าที่เป็นคำสร้อยให้กับคำสรรพนาม ‘you’ เพื่อสร้างคำสรรพนาม ‘you’ ให้เป็นวลีที่ผันมาเพื่อใช้แสดงความรู้สึก

(ข) ประกอบด้วยชื่อ คำ หรือประกอบขึ้นจากชื่อและคำ

(ค) ใช้เพื่อผลประโยชน์ของผู้พูด ผู้ถูกเรียก หรือผู้ฟังโดยอ้อม อาจด้วยความจำเป็นหรือไม่จำเป็นทางไวยากรณ์ ทางการใช้งาน ทางสังคม ทางอารมณ์ ทางพิธีการ หรือเหตุผลอื่นที่นอกเหนือจากนี้

นอกจากนี้ ดังก์ลิง (1990: 18) ยังกล่าวอีกว่าคำเรียกขานใช้เพื่อผลประโยชน์ของผู้พูดมากกว่าผู้ฟัง อีกทั้งอาจมีการใช้เพื่อถ่ายทอดข้อมูลไปยังบุคคลที่สามซึ่งอยู่ในสถานการณ์ในขณะนั้น มิใช่ไปยังผู้ถูกเรียกโดยตรง เมื่อมีการใช้คำเรียกขานไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตามโดยทั่วไปแล้วคำเรียกขานนั้นจะ (1) ถ่ายทอดข้อมูลทางไวยากรณ์ (2) จำแนกผู้ฟัง (หรือให้ผู้ฟังจำแนกตัวเอง) (3) แสดงทัศนคติที่ผู้พูดมีต่อผู้ฟังที่ถูกจำแนก ทั้งนี้ ปัจจัยทั้งด้านผู้พูดและผู้ฟังที่ทำ

ให้มีการใช้คำเรียกขาน ได้แก่ สัญชาติ ภาษาย่อย เพศ อายุ ชั้นสังคม อาชีพ ความสัมพันธ์ทางสังคม ศาสนา ชนชาติ การรกร่วมเพศ ความเป็นปัจเจกบุคคล และการใช้กริยาเพื่อเรียกขาน

ฟรีเดอริคเค บรอน (Friederike Braun) (1988) ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบของคำเรียกขานและการใช้คำเรียกขานในภาษาต่างๆ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า คำเรียกขานโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. สรรพนามเรียกขาน (pronouns of address) เป็นการนำคำสรรพนามบุรุษที่ 2 มาใช้ในการเรียกขานกันระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง ซึ่งมี 2 รูปแบบคือ สรรพนามบุรุษที่ 2 เอกพจน์และสรรพนามบุรุษที่ 2 พหูพจน์

2. กริยาเรียกขาน (verb forms of address) เป็นการนำคำกริยามาใช้ในการเรียกขานกันระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังโดยมีหน่วยคำเติมท้าย (suffix) ตามหลังคำกริยาเรียกขาน ซึ่งมี 2 รูปแบบคือ หน่วยคำเติมท้ายเพื่อใช้เรียกผู้พูดหรือผู้ฟังเป็นบุคคลเดียวและหน่วยคำเติมท้ายเพื่อใช้เรียกผู้พูดหรือผู้ฟังที่เป็นบุคคลหลายคน

3. นามเรียกขาน (nouns of address) เป็นการนำคำนามมาใช้ในการเรียกขานกันระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง ซึ่งอาจมีรูปแบบต่างๆ ได้แก่ ชื่อ คำนำหน้า ตำแหน่งหรือยศศักดิ์ คำเรียกญาติ เป็นต้น

ขณะที่ ม.ร.ว. กัลยา ดิงศภทิพย์ และอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2531) ศึกษาเรื่องการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยสมัยรัตนโกสินทร์ โดยนำเอาความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังมาเป็นหลักในการอธิบายรูปแบบการใช้คำเรียกขานและการเปลี่ยนแปลงในการใช้คำเหล่านั้นในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์และพิจารณาคำเรียกขานจากมุมมองของผู้พูดที่มองว่าตนเองสัมพันธ์กับผู้ฟังอย่างไร ในการนี้ ม.ร.ว. กัลยา ดิงศภทิพย์ และอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ ได้ให้คำจำกัดความของคำเรียกขานว่าเป็น คำหรือวลีที่ผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังก่อนที่จะพูดเรื่องต่างๆ ด้วย เป็นคำที่แสดงระดับทางสังคมของผู้ฟังตามที่ผู้พูดมองเมื่อเปรียบเทียบกับตนเอง และมีรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่ปรากฏนับตั้งแต่ คำนำหน้า เช่น คุณ และจบลงที่คำลงท้ายเช่น ครับ ตัวอย่าง คุณนฤมลครับ นับเป็นคำเรียกขานคำหนึ่ง หรืออาจมีรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่อาจปรากฏระหว่างคำนำหน้ากับคำลงท้ายก็ได้ เช่น นฤมล

รายงานผลการวิจัยสรุปได้ว่า รูปแบบของคำเรียกขานที่ใช้มากที่สุดมี 3 รูปแบบ ดังนี้

คำนำหน้า+ชื่อ

เช่น คุณสมศรี

ชื่อ (ตามลำพัง)	เช่น สมศรี ติม
คำนำหน้า (ตามลำพัง)	เช่น คุณ
รูปแบบอื่นๆ ที่ใช้มารองลงมา มีดังนี้	
คำเรียกญาติ	เช่น ป้า
คำเรียกญาติ+ชื่อ	เช่น ป้าแดง
คำนำหน้า+คำเรียกญาติ	เช่น คุณอา
อาชีพ/ตำแหน่ง	เช่น อาจารย์
วลีแสดงความรู้สึก	เช่น ที่รัก
คำนำหน้า+ยศ	เช่น ท่านนายพล
ยศ	เช่น จ่า
คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง	เช่น คุณหมอ

คำเรียกขานรูปแบบต่างๆ นี้จะใช้อย่างไรหรือมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์

รูปแบบต่างๆ ซึ่งกำหนดไว้ 9 รูปแบบคือ

1. ญาติผู้ใหญ่กับญาติผู้น้อย
2. สามีกับภรรยา
3. ผู้บังคับบัญชากับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา
4. ครูกับศิษย์
5. ผู้ให้บริการกับผู้รับบริการ
6. เพื่อน
7. คู่รัก
8. คนรู้จักกัน
9. คนไม่รู้จักกัน

ความสัมพันธ์ทั้ง 9 แบบข้างต้นแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. ความสัมพันธ์แบบสมดุ คือ ความสัมพันธ์ที่ผู้พูดมองผู้ฟังว่ามีสถานภาพทางสังคมเท่ากับตน ได้แก่ ความสัมพันธ์แบบเพื่อน คู่รัก คนรู้จักกัน และคนไม่รู้จักกัน

2. ความสัมพันธ์แบบไม่สมดุล คือ ความสัมพันธ์ที่แสดงว่าผู้พูดและผู้ฟังมีสถานภาพทางสังคมไม่เท่ากันหรือผู้พูดมองว่าไม่เท่ากัน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างญาติผู้ใหญ่กับญาติผู้น้อย สามีกับภรรยา นายกับบ่าว เป็นต้น

3. ความสัมพันธ์แบบเป็นกลาง คือ ความสัมพันธ์ที่ไม่ถือความสูงกว่าหรือต่ำกว่าของผู้พูดและผู้ฟังเป็นสำคัญ หรือเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่แสดงชัดเจนว่าผู้พูดหรือผู้ฟังสูงหรือต่ำกว่าอีกฝ่าย ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการ

จะเห็นได้ว่าการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยจะแปรไปตามความสัมพันธ์แบบต่างๆ ดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้นและเกณฑ์ที่ผู้พูดใช้เป็นตัวเลือกคำเรียกขานคือความเคารพและความสนิทสนม

ด้านโรเจอร์ บราวน์ (Roger Brown) และมาร์เกอริต ฟอร์ด (Marguerite Ford) (1964) ศึกษาการใช้คำเรียกขานในภาษาอังกฤษที่คนอเมริกันพูดโดยเก็บข้อมูลจากการสังเกตสถานการณ์จริงและจากการใช้คำเรียกขานในเรื่องสั้นและบทละคร ผลการศึกษาสรุปได้ว่าคำเรียกขานในภาษาอังกฤษแบบอเมริกันมี 2 ประเภทคือ

1. คำเรียกขานประเภทที่ใช้ในความสัมพันธ์แบบสมดุล แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบคือ

1.1 ชื่อแรก (first name) คำเรียกขานรูปแบบนี้เป็นคำเรียกขานที่ทั้งผู้พูดและผู้ฟังที่เท่าเทียมกันใช้เรียกขานกัน ใช้ในหมู่เพื่อนและคนสนิทสนมซึ่งมีค่านิยมเหมือนกัน และรู้จักกันดี เช่น Robert, James เป็นต้น

1.2 คำนำหน้า+นามสกุล (title+last name) คำเรียกขานรูปแบบนี้เป็นคำเรียกขานที่ทั้งผู้พูดและผู้ฟังที่เพิ่งรู้จักกันกันใช้เรียกขานกัน เช่น Mr. Smith, Mrs. Brown เป็นต้น

2. คำเรียกขานประเภทที่ใช้ในความสัมพันธ์แบบไม่สมดุล คำเรียกขานประเภทนี้มี 1 รูปแบบคือ คำนำหน้า+นามสกุล และ ชื่อแรก โดยที่ฝ่ายหนึ่งใช้คำนำหน้า+นามสกุล ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งใช้ชื่อแรกในการเรียกขานกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากความแตกต่างของสถานภาพของผู้พูดและผู้ฟังซึ่งเกิดจากปัจจัยต่างๆ ได้แก่ อายุและอาชีพ และเมื่ออายุและอาชีพเป็นตัวแปรสำคัญ พบว่าปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการใช้คำเรียกขานคืออาชีพ ตัวอย่างเช่น นายจ้างสาวพูดกับแม่ครัวสูงอายุ อาชีพจะเป็นตัวกำหนดการใช้คำเรียกขาน ไม่ใช่อายุ โดยนายจ้างสาวจะเรียกแม่ครัวสูงอายุด้วยชื่อแรก และแม่ครัวสูงอายุจะเรียกนายจ้างสาวด้วยคำนำหน้า+นามสกุล

นอกจากนี้ คำเรียกขานในภาษาอังกฤษแบบอเมริกันยังมีรูปแบบอื่นๆ อีก ดังนี้

คำนำหน้าโดยไม่มีชื่อ (title without name) ตัวอย่างคำเรียกขานรูปแบบนี้เช่น Sir, Madam, Ma'am, Miss เป็นต้น โดยทั่วไป คำเรียกขานรูปแบบนี้มักใช้ในลักษณะเดียวกับ คำเรียกขานแบบคำนำหน้า+นามสกุล กล่าวคือ อาจใช้ในความสัมพันธ์แบบสมมูลในหมู่คนที่เพิ่งรู้จักกันหรืออาจใช้ในความสัมพันธ์แบบไม่สมมูลโดยผู้ที่มีสถานภาพต่ำกว่าใช้เรียกผู้ที่มีสถานภาพสูงกว่า อย่างไรก็ตาม การใช้คำนำหน้าโดยไม่มีชื่อนี้แสดงให้เห็นถึงความห่างเหินหรือความเคารพมากกว่าการใช้คำนำหน้า+นามสกุล นอกจากนี้ คำนำหน้ายังอาจใช้เมื่อผู้พูดไม่รู้จักรชื่อของผู้ฟังด้วย

นามสกุลโดยไม่มีคำนำหน้า (last name alone) คำเรียกขานรูปแบบนี้ใช้เมื่อ ชื่อแรกมีหลายพยางค์และนามสกุลมีพยางค์เดียว เช่น Friederike Braun คนจึงมักเรียกว่า Braun เป็นต้น การใช้นามสกุลเพียงอย่างเดียวแสดงความสนิทสนมมากกว่าการใช้คำนำหน้า+นามสกุล แต่น้อยกว่าการใช้ชื่อแรกแต่เพียงอย่างเดียว

การใช้ชื่อหลายชื่อ (multiple names) คำเรียกขานรูปแบบนี้เป็นการใช้ชื่อหลายชื่อเพื่อเรียกขานบุคคลใดบุคคลหนึ่ง กล่าวคือ ใช้ชื่อแรกในบางครั้ง ใช้นามสกุลหรือคำนำหน้า+นามสกุลในบางครั้ง และใช้ชื่อเล่นในบางครั้ง การใช้ชื่อหลายชื่อนั้นแสดงว่าผู้พูดมีความสนิทสนมกับผู้ฟังมากกว่าการใช้ชื่อแรกเพียงอย่างเดียว เช่น ผู้พูดเรียกเพื่อนว่า Robert, Bob, Bobbie เป็นต้น

การศึกษาทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมในหัวข้อเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟังอันเป็นบริบททางสังคมที่มีผลต่อการใช้ภาษาเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้วิจัยได้แนวทางการพิจารณาและการวิเคราะห์การใช้ภาษาในตัวตนต้นฉบับ อันจะเป็นประโยชน์ในการเลือกใช้ระดับภาษาในบทแปลได้อย่างเหมาะสมกับปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับบริบททางสังคมของตัวละครในเรื่อง

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการจำแนกวัจนลีลา (Style)

เวอร์ดองก์ (2002: 3, 6) กล่าวว่าวัจนลีลา (style) เป็นรูปแบบการแสดงออกทางภาษาที่มีลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งในการวิเคราะห์วัจนลีลานั้น เราไม่จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับรูปแบบและโครงสร้างทั้งหมดที่พบในตัวอย่างเท่าเทียมกัน แต่ควรเน้นที่รูปแบบและโครงสร้างที่โดดเด่นซึ่งเป็นลักษณะที่บ่งบอกถึงวัจนลีลาและสามารถดึงดูดความสนใจหรือกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกของผู้อ่านได้

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2550: 148) ให้คำจำกัดความของวัจนลีลาไว้ว่า วัจนลีลา (style) หมายถึงรูปแบบการใช้ภาษาแบบใดแบบหนึ่ง ซึ่งแตกต่างจากการใช้แบบอื่นโดยบริบทหรือสถานการณ์การใช้ภาษา พร้อมทั้งนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจำแนกวัจนลีลาที่มาร์ติน โจส (Martin Joos) ได้แบ่งออกเป็น 5 ระดับ รวมถึงรายละเอียดเกี่ยวกับหน้าที่และลักษณะทางภาษาที่แตกต่างกันของวัจนลีลาในแต่ละระดับ ดังนี้

1. วัจนลีลาตายตัว เป็นรูปแบบของภาษาที่ใช้อย่างระมัดระวังมากที่สุด โดยปกติแล้วมักไม่ใช้ในการสนทนาในชีวิตประจำวัน แต่มักใช้ในพิธีการหรือโอกาสที่สำคัญ โดยใช้พูดกับบุคคลที่ผู้พูดให้ความเคารพอย่างสูง โดยมีลักษณะทางภาษาคือ ภาษาที่อลังการ ถ้อยคำหรูหราและไพเราะ รูปประโยคซับซ้อนและมีรูปแบบตายตัว และภาษาที่เป็นสัญลักษณ์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของสังคมที่ใช้ภาษานั้น

2. วัจนลีลาเป็นทางการ เป็นรูปแบบของภาษาที่ใช้ในสถานการณ์ที่สำคัญ แต่ไม่ถึงกับเป็นเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์หรือสัญลักษณ์ของประเทศเช่นเดียวกับวัจนลีลาตายตัว โดยมีลักษณะทางภาษาคือ ภาษาสุภาพ ถ้อยคำและรูปประโยคหรูหราพอสมควร การออกเสียงพยัญชนะและสระอย่างชัดเจนโดยไม่ลดรูปและไม่ใช้คำย่อ ประโยคสั้นกระชับ รวมทั้งการใช้คำศัพท์เฉพาะในสาขาวิชาอีกด้วย

3. วัจนลีลาหารือ เป็นรูปแบบของภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยอนุญาตให้ผู้ฟังเข้ามามีส่วนร่วมในการสื่อสารได้ วัจนลีลาแบบนี้จัดเป็นรูปแบบการใช้ภาษาที่เป็นกลางที่สุด โดยมีลักษณะทางภาษาคือ การออกเสียงไม่ชัดเจนและไวยากรณ์ไม่เคร่งครัดเท่ากับวัจนลีลาเป็นทางการ รูปประโยคไม่ซับซ้อน การใช้คำย่อ และการใช้คำศัพท์ที่ง่าย

4. วัจนลีลาเป็นกันเอง เป็นรูปแบบของภาษาที่ใช้ในสถานการณ์ที่เป็นกันเองกับเพื่อนสนิท คนที่รู้จักคุ้นเคยกันหรือคนในวงการเดียวกัน โดยมีลักษณะทางภาษาที่ต่างจากวัจนลีลาเป็นทางการและวัจนลีลาหารือคือ การออกเสียงบางเสียงไม่ชัด การพูดที่เร็วและเร็วขึ้น รูปประโยคเรียบง่ายและไม่สมบูรณ์ตามหลักไวยากรณ์ การละคำที่ไม่สำคัญในประโยค และการใช้คำแสลง ซึ่งคนนอกกลุ่มอาจไม่เข้าใจ ในการใช้ภาษาในวัจนลีลานี้ ผู้พูดใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติโดยไม่ต้องระมัดระวังตัวมากนัก

5. วัจนลีลาสนิทสนม เป็นรูปแบบของภาษาที่ใช้ในครอบครัวและกับบุคคลที่ผู้พูดสนิทสนมด้วยอย่างมาก ภาษาที่ใช้มีความเป็นธรรมชาติ ลักษณะทางภาษาล้ายกับวัจนลีลาเป็นกันเอง

กล่าวคือ มีการละคำที่ไม่สำคัญในประโยค ใช้ประโยคเรียบง่ายและไม่สมบูรณ์ตามหลักไวยากรณ์ แต่ต่างกันตรงที่มีการละคำพูดไว้ในฐานที่เข้าใจ (presupposition) มากกว่า เนื่องจากผู้ที่สนทนากันมักมีสิ่งที่เข้าใจร่วมกันที่สามารถเดาจากบริบทได้ นอกจากนี้ มีการใช้ถ้อยคำภาษาประกอบมากกว่าถ้อยคำระดับอื่นๆ เช่น สำนวนและท่าทางต่างๆ รวมถึงมีการใช้คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม (jargon/cant) ที่ไม่ใช่คำทั่วไปอย่างคำแสลง เช่น ศัพท์ในหมู่มุจร เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับการจำแนกถ้อยคำเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์รูปแบบภาษา ซึ่งสัมพันธ์กับผู้รับสาร สถานการณ์การสื่อสารและปัจจัยเกี่ยวกับบริบทต่างๆ ของวรรณกรรมเรื่องนี้ อันจะเป็นประโยชน์ในการแปลในแง่ของการเลือกใช้รูปแบบภาษาปลายทางให้สอดคล้องกับชนบ และวัตถุประสงค์ของตัวบทแต่ละลักษณะและเหมาะสมกับผู้อ่านในภาษาปลายทาง

2.5 แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมาย (Interpretive Approach)

แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมายเป็นแนวทางการแปลที่ตั้งขึ้นโดยกลุ่มคณาจารย์ของสถาบันชั้นสูงด้านการแปลและการล่ามในประเทศฝรั่งเศส (Ecole Supérieure d'Interpretes et de Traducteurs หรือ E.S.I.T) ผู้นำกลุ่มก่อตั้งแนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมายคือ ดานิกา เซเลสโกวิตซ์ (Danica Seleskovitch) และมารีอานน์ เลเดอเรร์ (Marianne Lederer)

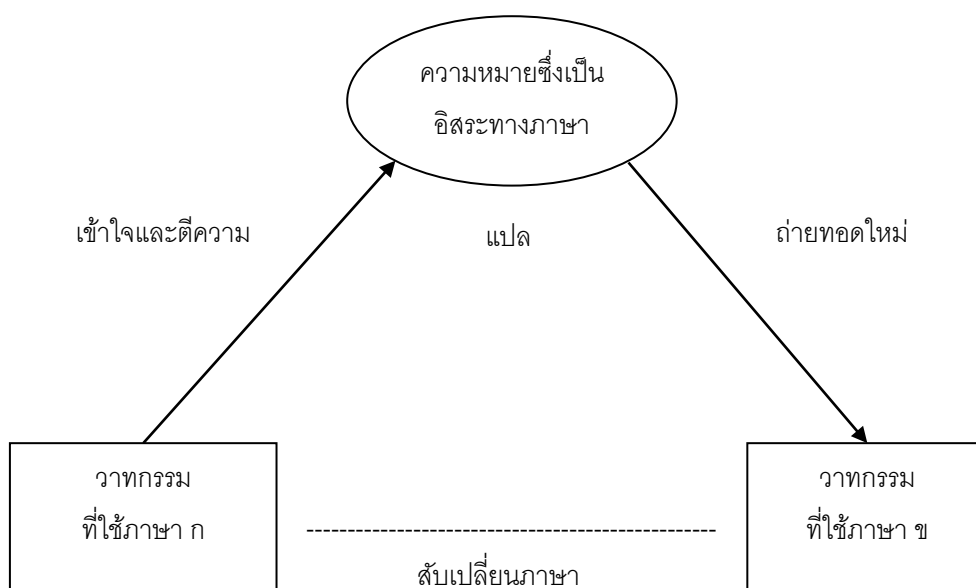
ทฤษฎีนี้เสนอว่า การแปลสามารถบรรลุเป้าหมายแห่งการสื่อสารได้เสมอ กล่าวคือ ใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ สื่อสัจตย์ต่อเนื้อหา และรักษาลีลาการเขียนของต้นฉบับไว้ได้ โดยที่ความแตกต่างระหว่างภาษามีได้เป็นอุปสรรคแต่ประการใด ทั้งนี้มีเงื่อนไขว่าการแปลนั้นจะต้องกระทำในระดับวาทกรรม มิใช่ในระดับภาษา (นพพร ประชากุล, 2540: (4)-(5)) โดยเซเลสโกวิตซ์ (2540: 87) อธิบายว่า คำว่า “วาทกรรม” ในความหมายนี้คือการใช้ภาษาในรูปของคำพูดหรือข้อเขียนเพื่อสื่อความคิดไปสู่มนุษย์ด้วยกัน ดังนั้น วาทกรรมจึงเท่ากับเป็นการประยุกต์ใช้ภาษากับการสื่อสาร และเป็นจุดผ่านที่ความคิดของมนุษย์แต่ละคนแบ่งซอยแยกย่อยออกเป็นหน่วยความหมายเพื่อถ่ายทอดสู่เป้าหมาย อันเป็นสมบัติร่วมของคนทั้งสังคม

จุดมุ่งหมายของการแปลคือการถ่ายทอดความหมาย ความหมายที่เลเดอเรร์ (2540: 6) กล่าวถึงในที่นี้ไม่ใช่ความหมายประจำทางภาษา (signification) ซึ่งเป็นมโนทัศน์ที่ผูกติดอยู่กับคำต่างๆ หรือโครงสร้างประโยคแบบต่างๆ ที่อยู่ภายในระบบของภาษา แต่เป็นความหมายในระดับ

วาทกรรม (meaning) ที่สามารถสื่อความหมายที่แท้จริงในบริบทนั้นๆ และเป็นส่วนหนึ่งของความหมายประจำทางภาษาทั้งหมด สอดคล้องกับที่ฌอง เดอลิซ (Jean Delisle) (1988: 42) กล่าวไว้ว่า ความหมายของข้อความหนึ่งๆ นั้นเป็นผลมาจากการผสมผสานและความสัมพันธ์ระหว่างความหมายประจำคำของแต่ละคำและไวยากรณ์รูปแบบต่างๆ เสริมด้วยปัจจัยอื่นๆ ที่นอกเหนือไปจากปัจจัยด้านภาษา ส่งผลให้ข้อความนั้นสามารถแสดงออกถึงจุดมุ่งหมายของผู้ส่งสารได้

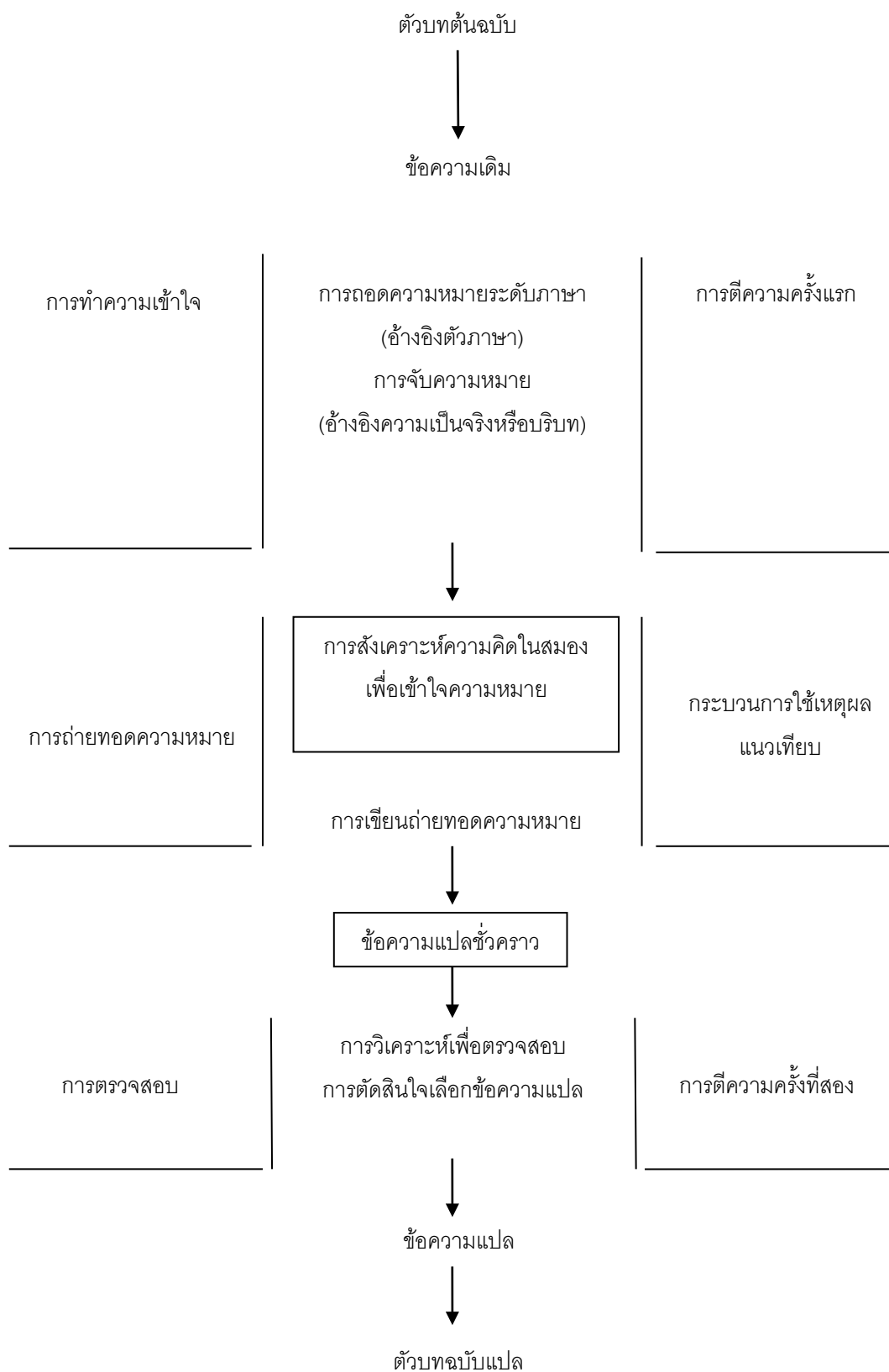
นอกจากนี้ เซเลสโกวิตซ์ (2540: 46-47) อธิบายไว้ว่ากระบวนการเปลี่ยนมีองค์ประกอบสามประการคือ (1) วาทกรรมที่ใช้ภาษา ก (2) ความหมายที่จับได้จากวาทกรรมนั้นโดยหลุดพ้นจากระบบภาษา ก และ (3) วาทกรรมที่ใช้ภาษา ข (บทแปล) อันเกิดจากการนำความหมายที่ได้มาผสมไว้ในระบบภาษา ข ดังนั้น กิจกรรมการแปลจึงเป็นกระบวนการทำความเข้าใจความคิดที่อยู่ในต้นฉบับ แล้วนำความคิดนั้นมาถ่ายทอดเป็นบทแปลในอีกภาษาหนึ่ง มิใช่การสับเปลี่ยนภาษาโดยตรง ดังแสดงในแผนผังต่อไปนี้

ต่อมา เดอลิซได้นำแนวคิดดังกล่าวมาอธิบายกระบวนการแปลตามแนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมาย สรุปได้เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การทำความเข้าใจ (comprehension)
2. การถ่ายทอดความหมาย (reformulation)
3. การตรวจสอบฉบับแปล (verification)

ขั้นตอนทั้งหมดสามารถแสดงเป็นแผนภูมิได้ดังนี้ (Delisle, 1988: 85 อ้างถึงใน วัลยา วิวัฒน์ศรี, 2547: 110)

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการทำความเข้าใจซึ่งถือว่าเป็นการตีความครั้งที่ 1 ขั้นตอนนี้แบ่งออกเป็นสองส่วนคือ การถอดความหมายในระดับภาษาและการจับความหมาย ผู้แปลต้องมีความรู้ทางภาษาเพื่อถอดความหมายระดับภาษาโดยการวิเคราะห์คำศัพท์และไวยากรณ์ของตัวบท อีกทั้งยังต้องมีความรู้ด้านเนื้อหาที่ตัวบทนั้นกล่าวถึงอันจะเป็นประโยชน์ในการตีความเพื่อค้นหาความหมายด้วยการวิเคราะห์ใจความ กล่าวโดยสรุป ในขั้นตอนนี้ผู้แปลต้องทำความเข้าใจทั้งความหมายประจำทางภาษาและความหมายในระดับวาทกรรมแล้วจึงนำความหมายที่ได้ไปถ่ายทอดในขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการถ่ายทอดความหมายโดยใช้ถ้อยคำในภาษาปลายทางที่ถูกต้องเหมาะสมในขั้นตอนนี้ ผู้แปลต้องผละออกจากรูปภาษาของภาษาต้นฉบับโดยการใช้เหตุผลแนวเทียบ (analogical reasoning) ซึ่งประกอบด้วยการเชื่อมโยงความคิด การอนุมาน และการสรุป ข้อคิดเห็นในการตรวจสอบค้นหาทรัพยากรในภาษาปลายทางที่ถูกต้องเหมาะสมเพื่อถ่ายทอดความหมายในภาษาปลายทางนั้นๆ

ขั้นตอนที่ 3 เป็นการตีความครั้งที่ 2 หลังจากที่ผู้แปลถ่ายทอดความหมายในภาษาปลายทางแล้ว ขั้นตอนนี้เป็นการตรวจสอบความถูกต้องในด้านความหมายและเนื้อหาของบทแปลชั่วคราว ซึ่งยังไม่ใช้บทแปลขั้นสุดท้าย

สำหรับผู้วิจัยแล้ว การศึกษาแนวคิดนี้จะเป็นแนวทางในการศึกษาตัวบทเพื่อจับความหมายจากเนื้อหาโดยยึดความหมายในระดับวาทกรรมที่เชื่อมโยงกับบริบทเป็นหลัก เพื่อถ่ายทอดเป็นบทแปลในภาษาปลายทางที่สามารถสื่อความได้อย่างถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ของตัวบทต้นฉบับ

2.6 แนวทางการแก้ไขปัญหาการแปลที่เกิดจากความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรม

(Approaches to solving translation problems caused by language and cultural differences)

ในการสื่อสารด้วยการแปลนั้น ผู้อ่านเป็นผู้รับสารผ่านทางภาษาปลายทางซึ่งมีลักษณะและระบบภาษาที่ต่างจากภาษาต้นทางที่ผู้ส่งสารคนแรกหรือผู้เขียนต้นฉบับใช้ ลักษณะและระบบภาษาของทั้งภาษาต้นทางและภาษาปลายทางมีความแตกต่างกันไปตามวัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของทั้งสองสังคมนั้น ปัจจัยดังกล่าวนี้ก่อให้เกิดปัญหาการแปลที่เกิดจากความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้แปลต้องหาหนทางแก้ไขที่เหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์

สัญญาวิ สายบัว (2550: 64-70) ได้เสนอวิธีการแก้ปัญหาคำหรือสำนวนที่อ้างอิงถึงสิ่งเดียวกันในภาษาต้นทางและภาษาปลายทางอันเป็นผลมาจากเกิดจากความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรม ดังนี้

1. การเติมคำอธิบาย ทำได้ 2 วิธี คือ

1.1 การเติมคำอธิบายลงในบทแปล โดยใช้คำอธิบายที่กะทัดรัดและไม่ขัดจังหวะการดำเนินเรื่องเพื่อไม่ให้บทแปลเสียรสชาติและบรรยากาศไป ทำได้ตามวิธีดังต่อไปนี้

- การเติมลักษณะนามข้างหน้า ใช้ในกรณีที่คำคำนั้นไม่มีคำที่เทียบเคียงกันในภาษาฉบับแปลและผู้แปลตัดสินใจนำคำในภาษาต้นฉบับมาใช้ในฉบับแปล (ทับศัพท์) ลักษณะนามที่เติมลงไปนั้นจะทำให้ความหมายที่คำนั้นอ้างอิงถึงชัดเจนขึ้น เช่น Conifer – ต้นสน คอนิเฟอร์ เป็นต้น

- การเติมข้อความสั้นๆ ลงไปในเนื้อหาเพื่อให้คำหรือข้อความนั้นชัดเจนขึ้น เช่น น้องผมโดนเกณฑ์ทหาร – My younger brother was enlisted. เป็นต้น

1.2 การใส่คำอธิบายไว้ท้ายหน้าในรูปของเชิงอรรถ (footnote) หรือหมายเหตุ โดยมีตัวเลขชี้โยงบอกว่าเป็นข้ออธิบายของคำนั้นๆ คำอธิบายแบบนี้ใช้เมื่อคำในภาษาต้นฉบับให้ความหมายอ้างอิงถึงสิ่งที่มีเฉพาะในสังคมที่ใช้ภาษานั้น และความหมายนี้เป็นหัวใจของเนื้อหาซึ่งถ้าผู้อ่านบทแปลไม่เข้าใจอาจจะไม่เข้าใจทั้งบทก็ได้และคำอธิบายนั้นยาวเกินกว่าที่จะแทรกเข้าไปในบทแปล

2. การใช้วลีหรือประโยคแทนคำ คือการใช้วลีหรือประโยคที่บอกลักษณะของคำนั้นๆ แทน เช่น He disappeared into his igloo. – เขาหายเข้าไปในกระท่อมที่สร้างด้วยน้ำแข็งหลังนั้น เป็นต้น

3. การใช้คำที่อ้างอิงถึงความหมายที่กว้างขึ้นแทนคำที่อ้างอิงถึงสิ่งเฉพาะกว่า คือการหาคำที่มีความหมายอ้างอิงถึงสิ่งของหรือกิจกรรมในระดับกว้างที่สามารถครอบคลุมคำที่เป็นปัญหานั้นด้วย เช่น ผีกระสือ – ghost เป็นต้น

4. การเติมตัวเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิดต่างๆ คือการใช้คำหรือสำนวนในภาษาปลายทางที่บอกความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มความคิดที่เป็นประโยคหรือวลีในภาษาต้นทาง เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้ชัดเจน เช่น Having heard the news, John decided to leave the town. – พอได้ข่าว จอห์นก็ตัดสินใจออกจากเมือง เป็นต้น

5. การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป คำหรือข้อความที่ตัดออกไปนั้นต้องเป็นคำที่สั้น โดยสามารถทำได้ในกรณีที่การละคำหรือข้อความนั้นอาจทำให้ความหมายขาดไปบ้างแต่ไม่ใช่ความหมายที่สำคัญ อีกทั้งไม่ทำให้บรรยากาศและรสชาติของต้นฉบับเสียไป หรืออาจทำได้ในกรณีที่มีการพูดซ้ำหรือการใช้คำหรือสำนวนต่างๆ ติดต่อกัน เช่น Answering, John said that... - จอห์นตอบว่า... เป็นต้น

สำหรับกลวิธีการใช้ภาษาแบบโวหารและสุภาพษิต สัญญวี สายบัว (2550: 99-101) ได้เสนอแนวทางการแปลไว้ดังนี้

1. อุปมาโวหาร (simile) คือการให้ตัวอย่างที่มีความหมายเปรียบเทียบได้กับความหมายที่แท้จริงที่ผู้ประพันธ์ต้องการจะสื่อเพื่อให้การสื่อความหมายของผู้ประพันธ์ชัดเจน เพื่อสร้างอารมณ์ที่สมจริงในตัวผู้อ่าน และเพื่อให้แน่ใจว่าผู้อ่านเข้าใจความหมายของผู้เขียนตามตัวอย่างที่ยกมาเปรียบเทียบให้ดู การแปลอุปมาโวหารมีหลายรูปแบบ ดังนี้

- การแปลแบบตรงตัว เป็นการใช้คำที่มีความหมายอ้างอิงที่ตรงกับที่ใช้ในต้นฉบับ วิธีนี้ใช้ในกรณีที่คำและความหมายที่ใช้ในอุปมาโวหารนั้นเป็นที่รู้จักดีในภาษาปลายทาง เช่น We will have to think of ways to rid the village of those *parasites*. – เราต้องหาทางกำจัดกาฝากของหมู่บ้านให้หมดไป เป็นต้น

- การแปลแบบตีความ ผู้แปลตีความหมายเปรียบเทียบและใช้ความหมายที่ตีความแล้วถ่ายทอดเป็นฉบับแปล วิธีนี้ควรใช้กับสำนวนที่หาสำนวนเปรียบเทียบในภาษาปลายทางไม่ได้ เช่น It was such a lark. Especially for me, because it was so awfully different from the asylum. (*Daddy-Long-Legs* ของ Jean Webster) – ช่างสนุกและเบิกบานใจอะไรอย่างนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับหนู เพราะมันแตกต่างจากโรงเลี้ยงเด็กกำพร้าอย่างลิบลับ เป็นต้น (คำอธิบาย: คำว่า “lark” มีความหมายอ้างอิงถึง “นกชนิดหนึ่ง” และในที่นี้ใช้เป็นคำเปรียบเทียบถึงความหมายที่ว่า “gay as a lark” การแปลตรงตัวจะทำให้ผู้อ่านภาษาไทยซึ่งไม่รู้จักนกการ์คไม่เข้าใจความหมายเปรียบเทียบ ดังนั้น ผู้แปลควรตีความหมายเสียก่อนแล้วเอาความหมายนั้นมาถ่ายทอด ส่วนคำ “asylum” นั้นก็ใช้เป็นคำเปรียบเทียบโดยหมายถึง “โรงเลี้ยงเด็กกำพร้า” ผู้แปลรู้ความหมายนี้ได้จากบริบท)

- การแปลตรงตัวประกอบการตีความ หมายถึงการเอาคำหรือสำนวนเดิมในต้นฉบับมาใช้ในฉบับแปล พร้อมทั้งตีความหมายให้ด้วย เช่น Why don't you eat? Jon, you're bone and

feathers! (*Jonathan Livingston Seagull* ของ Richard Bach) – ทำไมเจ้าถึงไม่กินอะไรเลย? จอน เจ้าผอมจนเหลือแต่ขนและกระดูกแล้ว (จอนะฮัน ลิวิงสตัน นางนวล ของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช) เป็นต้น

- การแปลด้วยโวหารเทียบเคียง ในการแปลแบบนี้ ผู้แปลตีความหมายของอุปมาโวหารในต้นฉบับและสร้างสำนวนหรือหาคำอุปมาในภาษาปลายทางที่ใช้แทนความหมายเดียวกันและสามารถเทียบเคียงได้กับโวหารในต้นฉบับ วิธีนี้ใช้เมื่อการถ่ายทอดความหมายของโวหารในต้นฉบับแบบตรงตัวไม่สามารถสื่อความหมายแก่ผู้อ่านในภาษาปลายทางได้ เช่น I came along to know if you'd care to have a finger in the pie. (คำพูดของนักสืบพูดกับเพื่อนใน Agatha Christy's *Poirot's Early Case*) – ที่มาหานี้เพราะอยากจะรู้ว่านายจะร่วมบรรเลงด้วยหรือไม่ (คำอธิบาย: “ร่วมบรรเลง” เป็นโวหารภาษาไทยซึ่งมีความหมายว่า “ร่วมมือหรือมีส่วนด้วย”)

ทั้งนี้ ผู้แปลควรเลือกรูปแบบการแปลที่สามารถสื่อความหมายของต้นฉบับได้ดีที่สุด

2. สุภาษิต คือข้อความสั้นๆ ซึ่งเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปและมีความหมายสมบูรณ์ในตัวเอง การใช้สุภาษิตนั้นมักจะมีหมายแฝงในเชิงที่เตือนให้ผู้อ่านนึกถึงเรื่องราวอันเป็นที่มาของสุภาษิตนั้น ในการแปลสุภาษิตนั้น ผู้แปลควรใช้ประเภทของงานเขียนที่มีสุภาษิตปรากฏอยู่เป็นหลักในการเลือกรูปแบบการแปล กล่าวคือ ในงานเขียนประเภทจรรยาบรรณ (expressive text) เช่น วรรณกรรมต่างๆ เป็นต้น ผู้แปลควรใช้วิธีการแปลแบบตรงตัวหรือค่อนข้างตรงตัว แต่ถ้าเป็นงานเขียนประเภทอรรถสาร (informative text) เช่น บทความทางวิชาการต่างๆ เป็นต้น ผู้แปลควรใช้วิธีการแปลแบบตรงตัวถ้าไม่มีสุภาษิตที่เทียบเคียงกันในภาษาปลายทาง ตัวอย่างเช่น A life sparrow is better than a stuffed eagle. – นกกระจอกตัวเล็กที่ยังมีชีวิตย่อมดีกว่าซากพญาอินทรี เป็นต้น แต่ถ้าสุภาษิตนั้นมีสุภาษิตที่ใช้เทียบเคียงได้อยู่แล้วในภาษาปลายทางและเป็นที่รู้จักกันดีก็ให้ใช้สุภาษิตในภาษาปลายทางที่เทียบเคียงได้นั้น ตัวอย่างเช่น Speech is silver, but silence is gold. – พูดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง เป็นต้น

ขณะที่คลิฟฟอร์ด อี. แลนเดอร์ส (Clifford E. Landers) (2001: 93-96) กล่าวถึงแนวทางพื้นฐานในการแก้ไขปัญหาการแปลด้วยบทแนวนั้นเชิงคติไว้ดังนี้

1. การทำเชิงอรรถ (footnote) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาแก่ผู้อ่านได้มากที่สุด และให้ผู้อ่านได้มีโอกาสตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา

2. การเติมคำอธิบาย (interpolation) คือการเติมคำอธิบายสั้นๆ ซึ่งอาจเป็นคำหรือวลีลงในวงเล็บ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้ชัดเจน ทั้งนี้ คำอธิบายที่เติมเข้าไปไม่ควรยาวเกินไปจนทำให้ความต่อเนื่องของฉบับแปลเสียไป

3. การปล่อยคำ วลี หรือโครงสร้างภาษาที่เป็นปัญหานั้นไว้เช่นเดิมโดยไม่ใส่คำอธิบายเพิ่มเติม (omission) ในกรณีนี้ ผู้อ่านบทแปลสามารถเข้าใจความหมายของคำ วลี หรือโครงสร้างภาษานั้นๆ ที่เป็นปัญหาในการแปลได้โดยอาศัยการตีความจากบริบท

แนวทางการแก้ไขปัญหาการแปลที่เกิดจากความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรมข้างต้นนี้เป็นวิธีการอันหลากหลายในการแก้ไขปัญหานั้นที่ผู้วิจัยสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการแปลชื่อตัวละคร ชื่อสถานที่ ชื่ออาหาร ชื่อเฉพาะอื่นๆ ภาษาเฉพาะที่ผู้ประพันธ์กำหนดขึ้นมาใช้ในวรรณกรรมเรื่องนี้ รวมถึงสำนวนและภาษาภาพพจน์ที่ปรากฏในวรรณกรรมเรื่องนี้ด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้ได้บทแปลที่สามารถสื่อความหมายได้ดีที่สุดและสามารถสร้างการตอบสนองในตัวผู้อ่านงานแปลได้ใกล้เคียงกับปฏิกิริยาของผู้อ่านต้นฉบับ

2.7 แนวคิดเกี่ยวกับวรรณกรรมเยาวชน เทพนิยาย และจินตนิยาย (Approaches to children's literature, fairy tales and fantasy novels)

รัญจวน อินทรกำแหง (2517: 77) กล่าวว่า วรรณกรรมเยาวชน หมายถึงวรรณกรรมหรือหนังสือที่เด็กอ่านได้ด้วยความปลอดภัย สนุกสนาน โดยไม่มีการบังคับให้อ่านเพราะมีเนื้อหาสาระที่ตรงกับความสนใจ มีรูปแบบที่สวยงามสะดุดตา และการจัดหนังสืออย่างเชิญชวนให้หยิบอ่าน ไม่ว่าจะเป็นหนังสือที่ให้ความบันเทิงหรือให้ความรู้แก่เด็กก็ตาม ทั้งนี้ รัศพร ชังธาดา (2531: 38-47) กล่าวไว้ว่า หนังสือที่ดีสำหรับเด็กมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เรื่อง (story) ดี

- 1.1 มีแนวคิดหรือสาระสำคัญของเรื่อง (theme) ที่ดี
- 1.2 มีโครงเรื่อง (plot) ดี
- 1.3 มีเนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับเด็ก
  - 1.3.1 มีเนื้อหาที่สนองความต้องการของเด็ก
  - 1.3.2 มีเนื้อหาที่ตรงกับความสนใจของเด็ก
  - 1.3.3 มีเนื้อหาที่เด็กเข้าใจง่าย

1.3.4 มีเนื้อหาที่มีคุณค่าต่อเด็ก

1.4 มีวิธีการเสนอเรื่องที่ดี

2. การใช้ภาษา (language) ดี การใช้ภาษาในหนังสือสำหรับเด็กจะดีหรือไม่มีองค์ประกอบที่จะต้องพิจารณา 2 ประการ คือ

2.1 คำ การใช้คำในหนังสือสำหรับเด็กควรมีลักษณะดังนี้

2.1.1 ใช้คำที่ง่ายตรงไปตรงมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำที่เด็กรู้จัก ใช้อยู่บ่อยๆ และอยู่ใกล้ตัวเด็ก ตัวอย่างเช่น พ่อ แม่ พี่ น้อง กิน นอน บ้าน ฯลฯ

2.1.2 เป็นคำสุภาพ

2.1.3 ตัวสะกดการันต์ถูกต้อง

2.1.4 ใช้คำถูกต้องตรงตามความหมายของคำ

2.1.5 ไม่ควรนำคำภาษาตลาดและคำแสลงมาใช้

2.1.6 หลีกเลี่ยงการใช้คำศัพท์ที่ยาก เช่น ศัพท์เฉพาะวิชา ฯลฯ

2.1.7 เมื่อนำคำใหม่มาใช้ควรใช้บ่อยๆ เพื่อให้เด็กจดจำคำใหม่ได้เร็วขึ้น

2.1.8 ควรหลีกเลี่ยงการใช้คำหยาบ

2.2 สำนวนภาษา การใช้สำนวนภาษาในหนังสือสำหรับเด็กควรมีลักษณะดังนี้

2.2.1 ใช้สำนวนภาษาถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา

2.2.2 มีความยากง่ายพอเหมาะกับความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของเด็กที่จะเข้าใจได้

2.2.3 ใช้สำนวนภาษาง่ายๆ ตรงไปตรงมา

2.2.4 ใช้ประโยคสั้นๆ กะทัดรัด สละสลวย ได้ความหมายชัดเจน ไม่วกวน ไม่ควรใช้ประโยคที่ยืดยาวจนทำให้ข้อความคลุมเครือ

2.2.5 ใช้ภาษาตรงกับลักษณะของตัวละครและประเภทของหนังสือ

2.2.6 ใช้ภาษาที่คล้องจองกัน มีจังหวะคล้ายเสียงดนตรี เพื่อให้เด็กเกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินในการอ่าน และจดจำได้แม่นยำ

2.2.7 ใช้ภาษาที่เป็นกันเองกับเด็ก เพื่อเด็กจะได้ไม่รู้สึกว่าเป็นการสอน หรือเป็นหนังสือแบบเรียน

2.2.8 ใช้ภาษาซ้ำๆ กันโดยเฉพาะสำหรับเด็กเล็กเพื่อช่วยให้เข้าใจ

ความหมายและจดจำคำได้รวดเร็วขึ้น เช่น ฉันทมีพี ฉันทมีน้อง ฉันทมีพี่น้อง เป็นต้น

นอกจากนี้ หนังสือที่ดีสำหรับเด็กควรมีภาพประกอบ (illustration) และรูปแบบ (format) ในรูปแบบที่ดีและเหมาะสมกับเด็กในแต่ละวัยอีกด้วย

ด้าน จรุงนที เพชรมณี (2523: 62-64) กล่าวว่า เทพนิยาย (Fairy tale) เป็นวรรณกรรม ตะวันตก ซึ่งหมายถึงนิยายประเภทคิดฝัน เดิมมีเทพยดา นางฟ้า หรือมนุษย์เป็นตัวละคร แต่ต่อมา ตัวละครเหล่านี้บางเรื่องก็ไม่มี เนื้อเรื่องมีลักษณะเป็นเรื่องมหัศจรรย์ และจบลงในลักษณะสมหวัง รวมทั้งมีองค์ประกอบหลายองค์ประกอบ เทพนิยายมีลักษณะของเรื่องคล้ายคลึงกันแทบทุกเรื่อง กล่าวคือ เป็นเรื่องคิดฝัน ฉากของเรื่องอยู่ในดินแดนแห่งความฝันหรือดินแดนสมมุติ ผู้เล่าไม่ระบุ สถานที่แน่ชัดเหมือนนิทานประเภทประวัติสถานที่ ถ้าจะระบุก็เพียงแต่บอกอย่างกว้างๆ เช่น “ณ เมืองหนึ่ง...” หรือ “ณ นครแห่งหนึ่ง” เป็นต้น

โครงเรื่องของเทพนิยายเป็นโครงเรื่องที่ไม่สลับซับซ้อน การผูกโครงเรื่องมักเป็นรูปสูตร สามเหลี่ยม ตัวละครต้องเผชิญปัญหาเสียก่อน เช่น ต้องผจญภัย เมื่อแก้ปัญหาที่เผชิญอยู่ลุล่วงไป เรื่องก็จบลง ซึ่งเป็นการจบในลักษณะสุชานาฏกรรมเป็นส่วนใหญ่

ตัวละครในเทพนิยาย นอกจากจะมีเทพยดา นางฟ้า หรือมนุษย์ประกอบอยู่ด้วยแล้วก็มี ตัวละครที่เป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงปรากฏเสมอ เจ้าชายในเรื่องมักมีความสามารถสูง สามารถ ผจญอุปสรรคต่างๆ ไปอย่างห้าวหาญ ในที่สุดก็ได้แต่งงานกับเจ้าหญิง พระเอกในเรื่องถ้าไม่เป็น เจ้าชายก็มักเป็นชายรูปงาม สูงศักดิ์ ฉลาด และกล้าหาญ นางเอกถ้าไม่เป็นเจ้าหญิงก็มักเป็นหญิง รูปงาม แบบบาง และมักต้องคอยรับความช่วยเหลือจากพระเอกอยู่เสมอๆ

การแก้ไขอุปสรรคหรือปัญหาต่างๆ นั้น หากเกินวิสัยของตัวละครเอกจะแก้ไขได้ก็มักจะมี อำนาจวิเศษมาช่วยเหลือ เช่น อำนาจจากเทพยดาหรืออำนาจจากคนแคระ ทำให้ประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

ถ้อยคำที่มักใช้ขึ้นต้นเรื่องของเทพนิยายมักขึ้นด้วยคำว่า “ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว” หรือ “นานมาแล้วยังมี...”

นอกจากนี้ กลุ่มจิตต์ พลายเวช (2526: 128-131) กล่าวว่า จินตนิยาย (fantasy) เป็น เรื่องที่แต่งขึ้นใหม่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่ไม่มีวันที่จะเกิดขึ้นได้จริงๆ หรือเรื่องเกี่ยวกับคนและสัตว์ ที่ไม่มีตัวตนจริงๆ เช่น มนุษย์ตัวเล็กๆ สัตว์พูดได้ มีความคิดและการกระทำอย่างคน เป็นต้น

จินตนิยายในสมัยแรกๆ มีลักษณะเป็นแบบเทพนิยายและนิทานพื้นบ้าน ซึ่งของเดิมนั้นมีมานานแล้ว ตั้งแต่ยังไม่มีการจดบันทึกลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษร มีลักษณะเป็นมุขปาฐะเล่าต่อๆ กันมา แต่จินตนิยายสมัยใหม่มีลักษณะ 5 ประการคือ

1. เป็นเรื่องคล้ายนิทานพื้นบ้าน
2. เป็นเรื่องจินตนาการเพื่อฝันที่สร้างขึ้นใหม่
3. เป็นเรื่องเกี่ยวกับสัตว์พูดได้
4. เป็นเรื่องที่มีตัวเอกเป็นของเล่นหรือสิ่งของไม่มีชีวิต
5. เป็นเรื่องตลกขำขัน

แนวคิดเกี่ยวกับวรรณกรรมเยาวชน เทพนิยาย และจินตนิยายที่ได้กล่าวถึงข้างต้นนั้นเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะในด้านต่างๆ ของวรรณกรรมเยาวชนแนวเทพนิยาย อีกทั้งยังช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจถึงความต้องการและความสนใจในการอ่านของกลุ่มผู้อ่านเป้าหมาย เพื่อให้สามารถถ่ายทอดเป็นสำนวนภาษาปลายทางที่เหมาะสมและสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายได้เป็นอย่างดี

บทที่ 3

วาทกรรมวิเคราะห์

ในการศึกษาตัวบทวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *แฟร์เรสต์* ผู้วิจัยจำเป็นต้องพิจารณาบริบทแวดล้อมโดยการศึกษารายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับตัวบทต้นฉบับอย่างถี่ถ้วนเพื่อจะได้เข้าใจถึง ความหมายที่แท้จริงที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อออกมา ในการนี้ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ทฤษฎีวาทกรรมวิเคราะห์ ของนอร์ดี ซึ่งประกอบด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกตัวบทและการวิเคราะห์องค์ประกอบ ภายในตัวบท และแนวคิดเกี่ยวกับจินตนิยายเพื่อให้เข้าใจถึงความหมายที่แท้จริงที่ผู้ส่งสารต้องการ สื่อ (theme) และระดับการใช้ภาษาและขนบประจำลักษณะการประพันธ์ประเภทจินตนิยาย

3.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกตัวบท

ผู้วิจัยทำการศึกษาองค์ประกอบภายนอกตัวบทเพื่อศึกษาต้นฉบับในหัวข้อต่อไปนี้

3.1.1 ผู้ประพันธ์หรือผู้ส่งสาร

3.1.2 เจตนาหรือวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร

3.1.3 กลุ่มผู้อ่านหรือผู้รับสาร

3.1.1 ผู้ประพันธ์หรือผู้ส่งสาร

เกิล คาร์สัน ลีวายน์ (Gail Carson Levine) นักเขียนชาวอเมริกัน เกิดวันที่ 17 กันยายน ค.ศ.1947 ในนครนิวยอร์ก (New York City) ปัจจุบันเธออาศัยอยู่กับสามีและสุนัขอีกตัวหนึ่งใน บ้านไร่เก่าแก่ในหุบเขาแถบแม่น้ำฮัดสันในมลรัฐนิวยอร์ก เธอเริ่มเขียนหนังสือสำหรับเด็กในปี ค.ศ. 1987 และจากนั้นมาเธอได้เขียนหนังสือมาโดยตลอด โดยได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ งานวรรณกรรมมาจากพ่อของเธอผู้เป็นเจ้าของห้องแสดงผลงานศิลปะและจากแม่ของเธอผู้เป็นครู สอนเขียนบทละคร ผลงานส่วนใหญ่ของเธอเป็นงานเขียนประเภทวรรณกรรมเยาวชน ซึ่ง วรรณกรรมเยาวชนเล่มแรกที่เธอเขียนคือ *Ella Enchanted* ซึ่งได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1999 และได้รับรางวัล Newbery Honor Book นอกจากนี้ เธอยังมีผลงานวรรณกรรมเยาวชนอีก หลายเล่ม ได้แก่ หนังสือเรื่อง *Fairest* และหนังสือเรื่อง *Dave at Night* ซึ่งเค้าโครงเรื่องส่วนใหญ่ ของ *Dave at Night* มาจากเรื่องราวในชีวิตของพ่อของเธอ โดย *Dave at Night* ได้รับรางวัล ALA Notable Book และ Best Book for Young Adults ด้วย และยังมีหนังสือเรื่อง *The Wish* รวมทั้ง

หนังสือเรื่อง *The Two Princesses of Bamarre* นอกจากนี้ เธอได้เขียนหนังสือประเภทสารคดีอีกด้วย ได้แก่ หนังสือเรื่อง *Writing Magic: Creating Stories That Fly* และหนังสือภาพเรื่อง *Betsy Who Cried Wolf*

วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *แฟร์เรสต์* ได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกในปี ค.ศ. 2006 โดยมีเค้าโครงเรื่องมาจากนิทานเรื่องสโนว์ไวท์และมีเนื้อเรื่องในบางตอนเกี่ยวข้องกับตัวละครในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *Ella Enchanted* นอกจากนี้ *แฟร์เรสต์* ยังได้รับรางวัล School Library Journal Best Book รางวัล New York Public Library Books for the Teen Age และรางวัล Publishers Weekly Best Book อีกด้วย (wikipedia contributors, 2010: website)

3.1.2 เจตนาหรือวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร

หนังสือเล่มนี้จัดอยู่ในประเภทวรรณกรรมเยาวชน สำหรับผู้ประพันธ์แล้ว เมื่อครั้งที่ยังเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ผู้ประพันธ์เป็นผู้หลงใหลในความงดงามภายนอก ในภายหลังผู้ประพันธ์ได้ตระหนักว่าความงดงามภายนอกเป็นสิ่งที่ไม่คงทนถาวร สามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ตามกาลเวลา ดังนั้น ผู้ประพันธ์จึงต้องการสอดแทรกแนวคิดที่ว่ารูปร่างหน้าตาที่งดงามไม่สำคัญเท่ากับจิตใจที่ดีงามให้เป็นแนวคิดหลักในวรรณกรรมเรื่องนี้เพื่อเป็นการแบ่งปันประสบการณ์ของผู้ประพันธ์ให้แก่ผู้อ่าน (Levine, 2006: 4 (extras)) โดยผู้ประพันธ์ถ่ายทอดเรื่องราวผ่านการเสาะแสวงหาความงดงามภายนอกของเด็กหญิงที่ชื่อ เอซา ซึ่งเธอคิดอยู่เสมอว่ารูปร่างหน้าตาของเธอที่ไม่งดงามเหมือนหญิงอื่นและเป็นปมด้อยของเธอ เธอพยายามทุกวิถีทางเพื่อให้มีรูปร่างหน้าตาที่สวยงาม เป็นเหตุให้เธอต้องประสบกับความลำบากและความทุกข์ทรมานนานัปการ อย่างไรก็ตาม เธอมีเสียงที่ไพเราะ มีความกล้าหาญ และมีจิตใจดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้เธอเป็นที่รักของผู้คนที่ทำที่สุด หลังจากที่เขาละเลิกความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเอง เธอได้เข้าใจว่าความงดงามภายในจิตใจมีคุณค่ามากกว่าความงดงามที่รูปลักษณ์ภายนอก อีกทั้งเธอได้เรียนรู้ถึงการยอมรับในตัวตนของตนเองมากขึ้นด้วย

ในขณะเดียวกัน วัตถุประสงค์ในการสื่อสารอีกประการหนึ่งของผู้ประพันธ์คือเพื่อให้ความบันเทิงและสอดแทรกคติสอนใจให้แก่กลุ่มผู้อ่านเป้าหมายซึ่งเป็นเยาวชนอีกด้วย

นอกจากนี้ ตามที่ รัญจวน อินทรกำแหง ได้กล่าวไว้ ในงานวรรณกรรมเยาวชนนั้น ผู้ประพันธ์มักตั้งใจใช้ศัพท์ใหม่ๆ มาใช้บ่อยๆ เพื่อเพิ่มความรู้ในด้านคำศัพท์ให้แก่เยาวชนอีกด้วย

3.1.3 กลุ่มผู้อ่านหรือผู้รับสาร

กลุ่มผู้อ่านเป้าหมายของวรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้ คือ เด็กอายุระหว่าง 8-14 ปี ตามที่ระบุไว้ในรูปเล่ม อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยคิดว่ากลุ่มผู้อ่านวรรณกรรมเรื่องนี้ไม่จำเป็นต้องจำกัดเฉพาะเด็กอายุระหว่าง 8-14 ปีเท่านั้น ผู้อ่านโดยทั่วไปในวัยอื่นๆ ก็สามารถอ่านได้ เนื่องจากผู้ประพันธ์ได้สอดแทรกแนวคิดอันเป็นประโยชน์ที่ผู้อ่านสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

3.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบท

ผู้วิจัยทำการศึกษาคำประเภทภายในตัวบทเพื่อศึกษาด้านฉบับในหัวข้อต่อไปนี้

- 3.2.1 เนื้อเรื่องย่อ
- 3.2.2 โครงสร้างของตัวบท
- 3.2.3 การใช้วจนภาษาในตัวบท
- 3.2.4 แก่นเรื่อง
- 3.2.5 ตัวละคร
- 3.2.6 ฉากและสถานที่
- 3.2.7 มุมมองและวิธีการเล่าเรื่อง
- 3.2.8 วจนลีลา
- 3.2.9 คำศัพท์

3.2.1 เนื้อเรื่องย่อ

เอซาเป็นเด็กหญิงซึ่งเป็นลูกบุญธรรมของเจ้าของโรงแรมสองสามีภรรยาในหมู่บ้านอามอนทาแห่งอายอร์ธา นครแห่งเสียงเพลง เอซามีปมด้อยที่มีรูปร่างใหญ่โต สีผิวซีดเผือด ปากสีแดงจัดและผมของเธอที่ไม่งามสลวยเหมือนหญิงอื่น ทำให้เธอตกเป็นเป้าสายตาของผู้คนรอบข้างและถูกล้อเลียนเสมอ อย่างไรก็ตาม เธอมิ่เสียงร้องเพลงอันไพเราะและเป็นที่เลื่องลือ นอกจากความสามารถในการร้องเพลงแล้ว เธอยังสามารถเลียนเสียงผู้คนและสิ่งแวดล้อมรอบตัวโดยไม่ขยับปากอีกด้วย

ต่อมา ดัชเชสแห่งเมืองโอลิโซซึ่งเป็นแขกที่พักที่โรงแรมของเธอได้แต่งตั้งเธอเป็นผู้ติดตามเพื่อเข้าร่วมเป็นแขกในพิธีอภิเษกสมรสระหว่างราชาออกสกาโรกับราชินีองค์ใหม่ผู้มีจิตริษยานามว่า

ไอวี พระนางมีรูปร่างหน้าตาสวยงามแต่สุรเสียงไม่ไพเราะ พิธีดังกล่าวจัดขึ้นในปราสาทอนทิโอ ในนครออร์ธา ภายในพิธี เธอซาได้พบกับเจ้าชายไอโจริ ผู้เป็นรัชทายาทและหลานชายของราชา ออสกาโร และต่อมาทั้งคู่ได้ตกหลุมรักกัน วันหนึ่ง ราชนินีไอวีได้ยินเธอซาเลียนเสียงโดยบังเอิญจึง แต่งตั้งให้เธอเป็นนางสนองพระโอษฐ์เพื่อคอยติดตามรับใช้และให้เลียนเสียงแทนเมื่อองค์ราชินี ต้องร้องเพลงในพิธีร้องเพลง โดยราชนินีไอวีมอบที่ดินและทรัพย์สินเงินทองแก่เธอซาและครอบครัว เป็นสิ่งตอบแทน ราชนินีไอวีข่มขู่หากเธอซาปฏิเสธข้อเสนอมอบของของราชนินีไอวี เธอซาจะถูกจำคุกและโรงแรม ของครอบครัวเธอจะถูกสั่งปิด เธอจึงจำเป็นต้องทำตามความต้องการของราชนินีไอวี

ต่อมา มีเรื่องโกลาหลเกิดขึ้นในปราสาทอนทิโอ ราชาออสกาโรได้รับอุบัติเหตุขณะนั่งชม การแข่งกีฬาในราชสำนักและหมดสติไป ทางราชสำนักจึงจัดพิธีร้องเพลงรักษาโรคขึ้น ภายในพิธี ผู้ ควบคุมวงดนตรีนามว่า เซอร์อูลู จับได้ว่าเธอซาแอบเลียนเสียงแทนราชนินีไอวี จึงสั่งจำคุก เธอ ซา นอกจากราชนินีไอวีจะไม่ช่วยเหลือเธอแล้วยังใส่ความว่าเธอเสนอตัวขอเลียนเสียงแทนเพราะ ต้องการตำแหน่งนางสนองพระโอษฐ์เป็นสิ่งตอบแทน เจ้าชายไอโจริเชื่อว่าเธอซาได้ทำเช่นนั้นจริง ทำให้เจ้าชายไม่ช่วยเหลือเธอด้วยเช่นกัน ก่อนที่เธอซาจะถูกจองจำนั้น เธอได้ดื่มยาน้ำแห่งความ งามของราชนินีไอวีแล้วกลายร่างเป็นสาวงาม เป็นเหตุให้องค์ราชินีไอวีนามว่า ยูจู ปล่อยตัว เธอพร้อมทั้งคอยติดตามให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองเธอในระหว่างที่ทั้งคู่หลบหนีไปยังดินแดน แห่งคนแคระใต้ดินด้วยกัน

เมื่อเธอซาเดินทางไปถึงดินแดนแห่งคนแคระใต้ดิน ญาติห่างๆ ของเธอนามว่า ซามมี เป็น ผู้ให้ความช่วยเหลือทุกอย่างแก่เธอในขณะนั้น เมื่อเห็นว่าเธอซาปลอดภัยดี องค์ราชินีจึงกลับไป ยังปราสาทอนทิโอและบอกเจ้าชายไอโจริว่าเธอซาอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งคนแคระใต้ดิน เจ้าชาย ไอโจริซึ่งได้รู้ความจริงแล้วว่าเธอซาไม่ได้ทำความผิดจึงออกตามหาตัวเธอ วันหนึ่ง ในระหว่างที่ ซามมีไม่อยู่ในดินแดนแห่งคนแคระใต้ดิน ราชนินีไอวีซึ่งเกรงว่าเธอจะมีรูปโฉมสวยงามกว่าสืบทราบ มาว่าเธอได้แอบหลบหนีไปอยู่ในดินแดนแห่งคนแคระใต้พื้นดินกับญาติห่างๆ จึงได้ดื่มยาน้ำแปลง กายเป็นแม่ค้าขายอาหารเพื่อวางยาพิษในอาหารของเธอ หลังจากกินผลแอปเปิ้ลที่ถูก วางยาพิษแล้ว ร่างของเธอก็กลายเป็นเธอซาคนเดิม ความงามได้หายไปและเธอก็ล้มป่วยลง แล้ววิญญาณของเธอได้หลุดลอยกลับไปยังปราสาทบนโลกมนุษย์ไปอยู่กับภูตนามว่า สกุกุณี ใน กระจกเงาวิเศษของราชนินีไอวีซึ่งนางฟ้าลูซินตามอบให้เป็นของขวัญในพิธีอภิเษกสมรส ระหว่างที่

อยู่ในกระจกเงานั้น วิญญาณของเธอได้รับความทุกข์ทรมานนานัปการจากความเจ้าเล่ห์ของ ภูตสกุลนิ ในขณะที่เดียวกัน ชามม์กับเจ้าชายไอโจริได้พบตัวเธอและคอยดูแลร่างที่ไร้วิญญาณของ เธอไว้ เมื่อเธอสามารถทำลายกระจกเงาพิเศษนั้น พร้อมทั้งเอาชนะและกำจัดภูตสกุลนิได้ วิญญาณของเธอจึงสามารถกลับเข้าร่างแล้วฟื้นขึ้นมา ต่อมา เจ้าชายไอโจริพาเธอกลับนครายอร์ธา เจ้าชายขอโทษเธอที่ไม่เชื่อใจเธอและไม่ให้ความช่วยเหลือเธอในระหว่างที่เธอต้องโทษจำคุก เจ้าชายไอโจริได้สารภาพด้วยว่ารักเธอเพราะตัวตนที่แท้จริงและเสียงอันไพเราะของเธอ เธอจึง เข้าใจว่าความมดงามของจิตใจมีคุณค่ามากกว่าความมดงามที่รูปลักษณ์ภายนอก และสามารถ ยอมรับในตัวตนที่เธอเป็น หลังจากที่ทั้งคู่เดินทางมาถึงปราสาทอนโทโอได้ไม่นาน ราชารอสกาโร ฟื้นขึ้นมาและรับรู้ถึงความผิดราชินีไอวีได้ทำไว้ ด้วยความรักที่มีต่อราชินีไอวี ราชารอสกาโรได้ พระราชทานอภัยโทษให้ราชินีไอวีและตัดสินใจว่าเธอเป็นผู้บริสุทธิ์ ในตอนท้าย ราชารอสกาโร พร้อมด้วยราชินีไอวีย้ายไปประทับที่ปราสาทโดมาซึ่งตั้งอยู่ทางใต้สุดของนครายอร์ธา ส่วน เจ้าชายไอโจริแต่งงานกับเธอและเป็นราชาและราชินีองค์ใหม่แห่งนครายอร์ธา พร้อมกับมีลูก สามคนอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข (wikipedia contributors, 2010: website)

3.2.2 โครงสร้างของตัวบท

วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *แฟร์เรสต์* มีเนื้อหาทั้งหมด 38 บท และบทส่งท้ายอีก 1 บท รวม เป็น 39 บท โดยส่วนมากแล้ว ผู้ประพันธ์ใช้กลวิธีการเล่าเรื่องในแต่ละบทผ่านเรื่องเล่าตามลำดับ เหตุการณ์ในเรื่องซึ่งมีทั้งภาคบรรยายและภาคสนทนาระหว่างตัวละครในเรื่อง นอกจากนี้ เกือบทุก บทมีการสอดแทรกตัวบทย่อยอีก 2 ลักษณะคือ บทเพลงและจดหมายที่ตัวละครในเรื่องเขียนขึ้น เพื่อสื่อสารกัน ยกเว้นในบทที่ 1 และบทส่งท้ายซึ่งมีเพียงเรื่องเล่าตามลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง เท่านั้น

สำหรับโครงเรื่องของ *แฟร์เรสต์* นั้น จะพบได้ว่าเป็นไปตามรูปแบบที่ จรุงห์ เพชรมณี ได้ กล่าวไว้ คือ เป็นรูปสูตรสามเหลี่ยม ตัวละครเผชิญปัญหา ต้องเผชิญภัย แก้ปัญหา และจบแบบ สุขนาฏกรรม ในงานวรรณกรรมเรื่องนี้ เธอถูกราชินีไอวีใส่ความ หนีไปหลบภัยอยู่ที่ถ้ำของ คนแคระใต้ดิน และต้องต่อสู้กับภูตสกุลนิ ก่อนที่จะได้กลับมาครองคู่อยู่กับเจ้าชายในตอนจบ

3.2.3 การใช้วจนภาษาในตัวบท

อวัจนภาษาที่พบในวรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้มีทั้งในส่วนของหน้าปกและในเนื้อหา ดังนี้

3.2.3.1 อวัจนภาษาที่พบในหน้าปก ได้แก่ รูปภาพบนหน้าปก ซึ่งเป็นรูปเด็กผู้หญิงใส่ชุดสีดำมีลวดลายสีแดงและกำลังถือกระจกเงาที่มีด้ามจับและมีลวดลายประดับ ซึ่งกระจกเงาดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงบรรยากาศแห่งเวทมนตร์ในเนื้อเรื่อง รวมทั้งยังมีความเกี่ยวข้องกับประเด็นหลักของเนื้อเรื่องและเป็นที่อยู่ของภูตสกุลนิกอีกทั้งยังมีพื้นหลังเป็นภาพวาดรูปปราสาทซึ่งให้ความรู้สึกถึงความ เป็นเทพนิยาย ดังรูปภาพข้างล่างนี้

3.2.3.2 อวัจนภาษาในเนื้อหา สำหรับเรื่องเล่าตามลำดับเหตุการณ์ในเรื่องนั้น ผู้ประพันธ์ใช้รูปแบบตัวอักษรปกติเหมือนกับที่ใช้ในงานวรรณกรรมโดยทั่วไปแต่มีการใช้อวัจนภาษาให้แตกต่างออกไปในบทเพลงและจดหมาย โดยผู้ประพันธ์ใช้รูปแบบการพิมพ์ตัวอักษรที่ต่างออกไปเพื่อเน้นถึงความแตกต่าง ดังนี้

- บทเพลง ผู้ประพันธ์ใช้รูปแบบตัวอักษรแบบตัวเดียว จัดกลาง และอยู่ในเครื่องหมายอัฒประกาศคู่ ตัวอย่างเช่น

"I'd give my best notes

for forgiveness.

I was wrong,

my ears confused.

I cannot undo the deeds

or erase the need

for forgiveness." (บทที่ 38 หน้า 313)

- จดหมาย ผู้ประพันธ์ใช้รูปแบบตัวอักษรแบบตัวเอียงและจัดกลางแต่ไม่ใช่เครื่องหมาย
อัญประกาศคู่สำหรับจดหมายที่ยาวและต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่น

Dear heart,

*I write in fear that you will never read my words, that evil—more evil—
has befallen you and you are beyond the reach of my love.*

*I have given this note to your good parents in case you come here—
although you mustn't stay with them. If you do, you will certainly be discovered.*

...

*I hope the change in your appearance was not forced on you, too.
Paradoxically, I also hope you didn't choose it. I never thought you ugly. I
should have told you long ago. No one has eyes like yours. Or an aroma like
yours. I loved the size of you from the first.*

*I am searching for you. I sing of you as I search. You are my love. I
hope someday to be yours once again.*

Your penitent

Ijori

(บทที่ 31 หน้า 253-254)

นอกจากนี้ รูปแบบการพิมพ์ยังได้นำมาใช้ในตัวบทเพื่อแสดงถึงความแตกต่างระหว่าง
ภาษาของคนบนโลกและคนแคระใต้ดิน ซึ่งภาษาคนแคระใต้ดิน (Gnomic) ที่ผู้ประพันธ์กำหนด
ขึ้นมาใช้สำหรับวรรณกรรมเรื่องนี้โดยเฉพาะนั้นเป็นเจตนาหรือวัตถุประสงค์ในการสื่อสารอีก
ประการหนึ่งของผู้ประพันธ์ โดยส่วนใหญ่แล้ว ภาษาคนแคระใต้ดินในเรื่องนี้ชื่อคน หลักการ
ใช้ภาษาคนแคระใต้ดินคือใส่เครื่องหมายวรรคตอน (punctuation) และใช้ตัวอักษรตัวใหญ่
(capitalization) ที่ทำยคำ ไม่ใช่ที่ต้นคำเหมือนภาษาอังกฤษทั่วไป ตัวอย่างเช่น zhamM, Maid
azacH, logH, rigK เป็นต้น

3.2.4 แก่นเรื่อง

วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *แพเรสต์* มีแก่นเรื่องหลักและแก่นเรื่องรองดังต่อไปนี้

แก่นเรื่องหลัก จิตใจที่ดั่งงามมีคุณค่ามากกว่ารูปร่างหน้าตาที่ดั่งงาม

ผู้ประพันธ์นำเสนอเรื่องราวผ่านการแสวงหาความงดงามภายนอกของตัวละครหลักที่ชื่อ เอชา เธอพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตนเองมีรูปร่างหน้าตาที่ดั่งงามเหมือนหญิงอื่น การแสวงหาความงดงามของเธอได้นำพาสิ่งเลวร้ายมากมายมาสู่ชีวิตของเธอ แต่ความเป็นผู้มีจิตใจดีงามทำให้เธอเป็นที่รักของคนรอบข้างและท้ายที่สุดช่วยให้เธอผ่านพ้นเหตุการณ์ที่เลวร้ายต่างๆ ไปได้ เธอจึงตระหนักได้ว่าจิตใจที่ดั่งงามมีความสำคัญเหนือสิ่งอื่นใด

แก่นเรื่องรอง การยอมรับในตัวตนของตนเอง

นอกจากเรื่องความงามแล้ว ผู้ประพันธ์ยังสะท้อนให้เห็นถึงการยอมรับในสิ่งที่ตนเองเป็น โดยผ่านทางความรู้สึกที่เอชามีต่อตัวเธอเองตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบเรื่อง ซึ่งในตอนต้นเรื่อง เอชาคิดว่า ตัวเธอมีปมด้อยที่มีรูปร่างหน้าตาไม่งดงาม แต่แล้ววันหนึ่งเธอก็มีโอกาสได้ใช้เวทมนตร์เปลี่ยนแปลงรูปร่างหน้าตาของเธอให้งดงามขึ้นมาได้ อย่างไรก็ตาม ไม่มีสิ่งใดที่ได้มาโดยไม่มีสิ่งแลกเปลี่ยน เธอต้องตกที่นั่งลำบากเพราะความงามที่เธอปรารถนา และไม่ว่าเธอจะสามารถเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอกของตัวเธอเองไปได้มากเพียงใด สิ่งที่ทำไปทั้งหมดก็สูญเปล่า เพราะในที่สุดแล้วเธอกลับมาเป็นคนเดิม ในตอนท้าย เธอจึงเรียนรู้และยอมรับในสิ่งที่เธอเป็นโดยไม่ใส่ใจกับคำสบประมาทของผู้อื่น เธอสามารถส่องกระจกเงาของตนเองอย่างที่เป็นอยู่ได้อย่างเต็มภาคภูมิโดยไม่รู้สึกรังเกียจรูปลักษณ์ของตนเองเหมือนเมื่อก่อน

3.2.5 ตัวละคร

ตามที่ จรุงนที เพชรมณี กล่าวไว้ว่า เทพนิยายนั้นมักมีตัวละครเป็นเทพดานางฟ้าหรือ เจ้าหญิงเจ้าชาย ในเรื่อง *แพร์ริสต์* นั้นจะพบตัวละครเหล่านี้ อาทิเช่น นางฟ้าลูซินด้า ภูตสกุลินซึ่งเป็นวิญญาณร้าย เจ้าชายไอโจริ หรือแม้กระทั่งคนแคระใต้ดิน ซึ่งตัวละครเหล่านี้จะพบได้ในงานเขียนประเภทจินตนิยายเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ตัวละครเหล่านี้มีลักษณะนิสัยเหมือนหรือใกล้เคียงกับมนุษย์ในชีวิตจริง ซึ่งเราสามารถที่จะวิเคราะห์ถึงลักษณะนิสัยของตัวละครได้อย่างละเอียดพอสมควร

ตัวละครในเรื่องส่วนมากจัดเป็นตัวละครหลายมิติ (round character) กล่าวคือ เป็นตัวละครที่ผู้อ่านรู้เรื่องราวของตัวละครมากพอสมควรและสามารถเห็นแง่มุมต่างๆ ในชีวิตของ

ตัวละครนั้นๆ นอกจากนี้ ตัวละครบางตัวโดยเฉพาะตัวละครเอก เช่น เอซา จัดเป็นตัวละครที่มี พัฒนาการด้านนิสัยและทัศนคติ (dynamic character) อีกด้วย ตัวละครที่สำคัญในเรื่อง ได้แก่

เอซา (Aza) ตัวละครเอกของเรื่อง เป็นเด็กหญิงอายุ 15 ปีและเป็นลูกบุญธรรมของเจ้าของ โรงแรมในหมู่บ้านอามอนทาแห่งนครอายอร์ธา เธอถูกทิ้งไว้ในโรงแรมตั้งแต่เธอยังเป็นทารกซึ่งห่อ ด้วยผ้ากำมะหยี่ขอบสีทอง ทำให้ครอบครัวใหม่ของเธอเชื่อว่าเธอมีชาติกำเนิดที่สูงส่ง เมื่อเธอโต พอที่จะรับรู้เรื่องราวต่างๆ ได้แล้ว เธอคิดว่าเธอมีปมด้อยคือรูปร่างหน้าตาที่ไม่สวยงามเหมือนหญิง อื่น เป็นเหตุให้ผู้คนรอบข้างสงสัยว่าเธอมีเชื้อสายยักษ์ แต่ที่จริงแล้ว เธอมีเชื้อสายคนแคระใต้ดิน อย่างไรก็ตาม แม้รูปลักษณ์ภายนอกเธอจะไม่งดงามแต่เธอมีจิตใจที่ดั่งงามและเสียงที่ไพเราะเป็น สิ่งชดเชย ทำให้เธอเป็นที่รักของผู้คนรอบข้าง นอกจากนี้ เธอยังมีความสามารถพิเศษคือสามารถ เลียนเสียงผู้คนรวมถึงสิ่งต่างๆ รอบตัวโดยไม่ขยับริมฝีปาก พรสวรรค์พิเศษนี้เองที่นำความเดือดร้อน มาให้เธอ เธอถูกราชินีผู้มีจิตวิเศษยาใส่ความและต้องหลบหนีไป แต่ในตอนท้ายเรื่อง เธอได้แต่งงาน กับเจ้าชายไอโวจริและได้เป็นราชินีองค์ใหม่แห่งนครอายอร์ธา พร้อมกับมีลูกสามคน

จะเห็นได้ว่า เอซาเป็นตัวละครที่มีพัฒนาการเปลี่ยนแปลงทางความคิดจากเดิมที่เห็นว่ ความสวยงามนั้นตัดสินจากรูปร่างภายนอกมาเป็นการให้ความสำคัญกับจิตใจที่ดั่งงามมากกว่า รูปร่างภายนอก

ราชินีไอวี (Queen Ivi) เดิมเป็นสามัญชน เธอมาจากนครไคร์เรีย ต่อมาได้แต่งงานกับ ราชอาออสกาโรและเป็นราชินีองค์ใหม่แห่งนครอายอร์ธา เธอมีกระจกเงาวิเศษที่นางฟ้าลูซินตามอบ ให้เป็นของขวัญในพิธีอภิเษกสมรส เธอแต่งตั้งให้เอซาเป็นนางสนองพระโอษฐ์เพื่อคอยติดตามรับ ใช้และให้เลียนเสียงแทนเมื่อเธอต้องร้องเพลงในพิธีร้องเพลง โดยมอบที่ดินและทรัพย์เงินทอง แก่เอซาและครอบครัวเป็นสิ่งตอบแทน ราชินีไอวีเป็นคนที่หลงตัวเอง เห็นแก่ตัว ไม่นับใจในตัวเอง และหมกมุ่นอยู่กับความงดงามภายนอก ในตอนท้ายของเรื่อง เมื่อแผนการปกครองนครของเธอ ล้มเหลว เธอจึงถูกเนรเทศออกจากนครอายอร์ธาไปอยู่ที่ปราสาทโอดมา

ราชาออสกาโร (King Oscaro) ราชาแห่งนครอายอร์ธาผู้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรมและเป็น ลุงของเจ้าชายไอโวจริ ในตอนท้ายเรื่อง ราชาออสกาโรประกาศให้เจ้าชายไอโวจริเป็นราชาองค์ใหม่ แห่งนครอายอร์ธาในอีกสามปีข้างหน้า และพระองค์จะย้ายไปประทับที่ปราสาทโอดมาซึ่งตั้งอยู่ ทางใต้สุดของนครอายอร์ธา

เจ้าชายไอโจริ (Prince Ijori) เป็นหลานชายและรัชทายาทของราชาออกสกาโร เจ้าชายไอโจริพบกับเอซาในพิธีอภิเษกสมรสระหว่างราชาออกสกาโรกับราชินีไอวี เมื่อเวลาผ่านไป เจ้าชายไอโจริได้ตกหลุมรักเอซาโดยไม่สนใจว่ารูปร่างหน้าตาของเธอจะเป็นอย่างไร วันหนึ่ง ราชินีไอวีก็กล่าวหาเอซาว่าเอซาได้เสนอตัวขอเลี้ยงเสียแทนราชินีไอวีเพราะเอซามีความมั่งคั่งใหญ่ใฝ่สูง ทำให้เจ้าชายไอโจริเข้าใจเอซาผิด ต่อมา เจ้าชายไอโจริได้ทราบความจริงว่าเอซาไม่ได้ทำความผิด จึงออกเดินทางตามหาตัวเอซาซึ่งในขณะนั้นเธออาศัยอยู่กับญาติห่างๆ ในดินแดนแห่งคนแคระใต้ดิน ในตอนท้าย เจ้าชายไอโจริได้รับการสถาปนาให้เป็นองค์รัชทายาทแห่งนครอายอร์ธาและมีเอซาเป็นพระชายาอยู่เคียงข้าง

ซามม์ (zhamM) เป็นคนแคระใต้ดินที่เป็นญาติห่างๆ ของเอซาและเธอให้ความเคารพนับถือเป็นอย่างมาก เขามักแวะพักที่โรงแรมของเอซาในระหว่างการเดินทางขึ้นมายังโลกมนุษย์ ซามม์เป็นคนแคระอาวุโส ทำหน้าที่เป็นผู้พิพากษาสูงสุดตัดสินคดีความต่างๆ ในดินแดนแห่งคนแคระใต้ดิน นอกจากนี้ เขายังเป็นผู้หยั่งรู้เหตุการณ์ในอนาคต ในวันหนึ่งระหว่างที่เขาพักอยู่ในโรงแรมของเอซา เขาบอกเอซาว่าเขาจะเผชิญกับเหตุการณ์อันตรายในอนาคตอันใกล้ เป็นเหตุให้เธอต้องหลบหนีไปอยู่ในดินแดนแห่งคนแคระใต้ดิน ในตอนท้าย เขาได้ไปเข้าร่วมพิธีอภิเษกสมรสระหว่างเจ้าชายไอโจริและเอซาที่จัดขึ้นในปราสาทอนทิโอด้วย

ภูตสกุลนิ (Skulni) เป็นภูตที่มีรูปร่างเหมือนแมงมุม ลำตัวเป็นมัน สิ่งที่อยู่ในกระจกวิเศษของราชินีไอวี เขาจะสามารถพูดคุยได้เฉพาะกับผู้ที่ดื่มยาน้ำวิเศษเข้าไปเท่านั้น ภูตสกุลนิจะถูกปลดปล่อยให้เป็นอิสระได้ต่อเมื่อมีดวงวิญญาณดวงใหม่ของผู้ที่ดื่มยาน้ำวิเศษมาอยู่แทนที่ ภูตสกุลนิมีนิสัยเจ้าเล่ห์และเป็นผู้ชักจูงให้ราชินีไอวีทำสิ่งชั่วร้าย เมื่อใดก็ตามที่เขาไปท่องเที่ยวในนครอายอร์ธา เขาจะแปลงกายเป็นมนุษย์และสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้คน วันหนึ่ง หลังจากที่เอซาถูกวางยาพิษ วิญญาณของเธอได้ลอยกลับไปยังปราสาทบนโลกมนุษย์และถูกขังอยู่ในกระจกเงาวิเศษของราชินีไอวี ระหว่างที่อยู่ในกระจกเงานั้น วิญญาณของเธอได้รับความทุกข์ทรมานจากความเจ้าเล่ห์ของภูตสกุลนิ แต่ท้ายที่สุด เอซาสามารถทำลายกระจกเงาวิเศษนั้นพร้อมทั้งกำจัดภูตสกุลนิได้

จากตอนที่คิดมาแปลจะพบเห็นความเจ้าเล่ห์ของภูตสกุลนิและความใสซื่อบริสุทธิ์ของเอซา ภูตสกุลนิหลอกให้เอซาร้องเพลงให้ความสำราญกับตนเองโดยสัญญาว่าจะให้นั่งเก้าอี้ที่สามารถติดต่อกับราชินีไอวีได้ แต่เมื่อเอซาได้ปฏิบัติตามแล้วภูตสกุลนิก็ไม่ได้รักษาสัญญาตามที่

ให้ไว้ จากตัวอย่างนี้แสดงให้เห็นถึงนิสัยเจ้าเล่ห์ของตัวละครที่เป็นปฏิปักษ์กับตัวละครเอก (antagonist) ในเทพนิยายส่วนใหญ่ได้อย่างชัดเจน

เซอร์อุลลู (Sir Uellu) เป็นผู้ควบคุมวงดนตรีและผู้ติดตามของราชาออสกาโรและเจ้าชายไอโจริ เซอร์อุลลูเชื่อว่าเธอามีเวทมนตร์ เนื่องจากความสามารถในการเลียนเสียงของเธอ อีกทั้งรูปร่างหน้าตาของเธอที่เปลี่ยนไปถึงสองครั้งอันเนื่องมาจากการดื่มยาน้ำของราชินีไอวี รวมถึงการที่เธอสามารถหลบหนีออกจากคุกได้อีกด้วย แต่ในที่สุด เซอร์อุลลูก็รู้ความจริงว่าเธอเป็นผู้บริสุทธิ์ จึงขอโทษที่เข้าใจเธอผิด

องค์รักษ์ยูจู (Uju) เป็นองค์รักษ์คนโปรดของราชินีไอวี ก่อนที่เธอจะถูกจองจำนั้น เธอได้ดื่มยาน้ำแห่งความงามของราชินีไอวีแล้วกลายเป็นสาวงาม เป็นเหตุให้องค์รักษ์ยูจูปล่อยตัวเธอ พร้อมทั้งคอยติดตามให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองเธอในระหว่างที่หลบหนีไปยังดินแดนแห่งคนแคระใต้ดินด้วยกัน นอกจากนี้ เขายังบอกเจ้าชายไอโจริว่าเธอหลบหนีไปอยู่ในดินแดนแห่งคนแคระใต้ดิน ทำให้เจ้าชายไอโจริตามหาตัวเธอจนพบ

นอกจากนี้ ยังมีตัวละครมิติเดียว (flat character) ซึ่งเป็นตัวละครประกอบอื่นๆ ที่มีความสำคัญรองลงไปและไม่มีบทบาทในการดำเนินเรื่องรวมถึงเป็นตัวละครที่ไม่มีพัฒนาการในด้านบุคลิกนิสัย (static character) ได้แก่

เจ้าของโรงแรมสองสามีภรรยา (Father and Mother) เป็นบิดาบุญธรรมและมารดาบุญธรรมของเธอ ทั้งคู่รับเลี้ยงเธอตั้งแต่วัยเยาว์ที่เธอยังเป็นเด็กทารกที่ถูกทิ้งไว้ในโรงแรมของพวกเขา

ดัชเชสแห่งโอลิโซ (the duchess of olixo) เป็นแขกที่พักอยู่ที่โรงแรมของเธอในระหว่างการเดินทางเพื่อไปเข้าร่วมพิธีอภิเษกสมรสของราชาออสกาโรกับราชินีไอวีและเป็นผู้แต่งตั้งให้เธอเป็นผู้ติดตามคนใหม่หลังจากที่ทานผู้หญิงอีธิล (Dame Ethele) ซึ่งเป็นผู้ติดตามคนเดิมของเธอล้มป่วยลงและไม่สามารถเดินทางได้

แยร์และออลโล่ (Yarry and Ollu) เป็นลูกชายแท้ๆ คนโตและคนรองของเจ้าของโรงแรมสองสามีภรรยาที่เป็นบิดาบุญธรรมและมารดาบุญธรรมของเธอ เธอนับถือแยร์และออลโล่ว่าเป็นพี่ชายของเธอ ซึ่งออลโล่มักล้อเลียนเธอเสมอตั้งแต่เมื่อครั้งที่ทั้งคู่ยังเป็นเด็ก

อาไรด้า (Areida) เป็นลูกสาวแท้ๆ ของเจ้าของโรงแรมสองสามีภรรยาที่เป็นบิดาบุญธรรมและมารดาบุญธรรมของเธอ เธอเปรียบเสมือนน้องสาวแท้ๆ คนเดียวของเธอ

นางออด้ร่า (Mistress Audra) เป็นเจ้าของร้านตัดเสื้อผ้าซึ่งเป็นร้านประจำของราชินีไอวี่ และเอซา

ช่างตัดเสื้อ (the tailor) เป็นช่างตัดเสื้อผ้าและเป็นลูกจ้างของนางออด้ร่า

3.2.6 ฉากและสถานที่

ช่วงเวลาที่เกิดเรื่องราวต่างๆ ในวรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้เป็นมิติเวลาสมมุติที่ไม่ได้มีการกำหนดเวลาที่แน่นอนแต่เน้นถึงกาลเวลาที่ผ่านมานานแล้ว ซึ่งเป็นลักษณะประการหนึ่งของ เทพนิยาย เช่น Or so I believe. I have no one to tell me the truth of it. I was abandoned when I was a month old, left at the Featherbed Inn in the Ayorthaian village of Amonta. It was January 12th of the year of Thunder Songs. (บทที่ 1 หน้า 1) ซึ่งวันที่ 12 มกราคม ปีแห่ง บทเพลงฟ้าคำราม เป็นปีที่สมมุติขึ้นในเทพนิยายเรื่องนี้ และมีการเน้นชื่อปีเป็นบทเพลงเพราะ สถานที่ดำเนินเรื่องนั้น คือ นครอัยอร์ธา นครแห่งเสียงเพลง

สำหรับเรื่องสถานที่นั้น จรุงนธ์ เพชรมณี ได้กล่าวไว้ถึงฉากและสถานที่ในเทพนิยายว่าเป็น ดินแดนแห่งความฝันหรือดินแดนสมมุติ ในวรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้ ผู้ประพันธ์ได้จินตนาการ สถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ต่างๆ ตามท้องเรื่องขึ้นมาด้วยเช่นกัน ได้แก่

นครอัยอร์ธา (Ayortha) เป็นเมืองที่ตัวละครส่วนใหญ่ในเรื่องอาศัยอยู่

หมู่บ้านอามอนทา (Amonta) เป็นหมู่บ้านที่เอซาและครอบครัวอาศัยอยู่

โรงแรมเตียงขนนก (Featherbed Inn) เป็นโรงแรมของบิดาบุญธรรมและมารดาบุญธรรม ของเอซา

ปราสาทอนทิโอ (Ontio Castle) เป็นปราสาทที่ราชาออกสกาโร ราชินีไอวี่และเจ้าชาย ไอโวจริอาศัยอยู่ ปราสาทนี้ตั้งอยู่ในนครอัยอร์ธา

ถ้ำของคนแคระ (Gnome Caverns) เป็นถ้ำในดินแดนแห่งคนแคระใต้ดิน ถ้ำแห่งนี้เป็น สถานที่ที่ซามม์อาศัยอยู่และเป็นแหล่งพักพิงของเอซาขณะหลบหนีจากเงื้อมมือของราชินีไอวี่

กระจกเงาวิเศษของราชินีไอวี่ (Magic Mirror) เป็นกระจกเงาวิเศษที่นางฟ้าลูซินดามอบให้ ราชินีไอวี่เป็นของขวัญในพิธีอภิเษกสมรส ในกระจกเงานี้มีภูตสกุลนิงสิงอยู่ ถ้ามีดวงวิญญาณดวง ใหม่ของผู้ที่ดื่มยาน้ำวิเศษมาอยู่แทนที่ ภูตสกุลนิงจะได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ

3.2.7 มุมมองและวิธีการเล่าเรื่อง

ในวรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้ ผู้ประพันธ์เล่าเรื่องย้อนหลังผ่านมุมมองของบุรุษที่ 1 โดยให้เอซา ซึ่งเป็นตัวละครเอกของเรื่องเป็นผู้เล่าเรื่องราวทั้งหมดผ่านตัวบทย่อย 3 ลักษณะด้วยกันคือ เรื่องเล่าตามลำดับเหตุการณ์ในเรื่องซึ่งประกอบด้วยทั้งภาคบรรยายและภาคสนทนา บทเพลง และจดหมายที่ตัวละครในเรื่องเขียนขึ้นเพื่อสื่อสารกัน ผู้อ่านสามารถรับรู้ความรู้สึกของเอซาและตัวละครอื่นๆ โดยผ่านมุมมองของเอซาในทุกสถานการณ์ที่เธอเข้าไปมีส่วนร่วม ทั้งนี้ เอซาได้เล่าให้ผู้อ่านฟังเกี่ยวกับการผจญภัยอันลำบากตลอดจนความรู้สึกของตนเองราวกับเล่าให้เพื่อนฟัง

ดังนั้น ตัวเอซาเองในฐานะผู้เล่าเรื่องจึงควรใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 แทนตัวเองว่า “ฉัน” แต่ทว่าตามขนบจินตนิยายนั้น ภาษาที่นิยมใช้แทนสรรพนามบุรุษที่ 1 คือคำว่า “ข้า” เพราะฟังดูให้เห็นถึงความเก่าและมิติที่ลึกในเรื่องของเวลาเหมือนกับตอนต้นเรื่องของนิทานที่มักกล่าวว่ “กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว” ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตัดสินใจใช้คำว่า “ข้า” แทนตัวเอซาแทนการใช้คำว่า “ฉัน” ซึ่งฟังดูสมัยใหม่และดูขัดกับขนบการเล่าเรื่องแบบจินตนิยาย

3.2.8 วัจนลีลา

วรรณกรรมเรื่องนี้ประกอบด้วยตัวบทย่อย 3 ลักษณะ คือ เรื่องเล่าตามลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง บทเพลง และจดหมาย เมื่อวิเคราะห์ผู้พูด ผู้ฟัง และสถานการณ์การสื่อสารหรือบริบทแล้ว ผู้ประพันธ์มีการใช้วัจนลีลาดังต่อไปนี้

3.2.8.1 เรื่องเล่าตามลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง ประกอบด้วยภาคบรรยายและภาคสนทนา โดยมีผู้เล่าเรื่องเพียงคนเดียวคือ เอซา ซึ่งเป็นตัวละครหลักของเรื่อง ในภาคบรรยายนั้น ผู้ประพันธ์บรรยายเหตุการณ์ให้ผู้อ่านฟังให้เหมือนกับว่าเอซากำลังเล่าเรื่องให้ผู้อ่านฟังอย่างเป็นกันเอง

ดังนั้น วัจนลีลาที่ใช้จึงเป็นวัจนลีลาเป็นกันเองซึ่งใช้พูดกับคนรู้จักคุ้นเคยโดยที่ผู้พูดไม่ต้องระมัดระวังตัวมากนัก คำศัพท์และโครงสร้างประโยคค่อนข้างสั้นกระชับและไม่ซับซ้อนมากนัก ตามที่ได้อธิบายรายละเอียดในบทที่ 2 หัวข้อ 2.4 ซึ่งสอดคล้องกับวัยของเอซาที่เป็นเด็กสาวอายุ 15 ปีและเป็นผู้บอกเล่าเหตุการณ์ทั้งหมด ตัวอย่างต่อไปนี้เป็นตอนที่เอซารำพึงกับตนเองในระหว่างที่เธอซ่อนตัวอยู่ในดินแดนแห่งคนแคระใต้ดิน

Now that I was beautiful, I didn't want to believe he'd never thought me ugly. But perhaps it was true. He was extraordinary. (บทที่ 31 หน้า 254)

สำหรับภาคสนทนาซึ่งแบ่งตามผู้ที่สนทนากันสามารถแบ่งเป็น 2 แบบได้แก่ บทสนทนา ระหว่างตัวละครสามัญชนที่มีความสนิทสนมกันและบทสนทนายระหว่างเชื้อพระวงศ์กับสามัญชน วัจนลีลาที่ผู้ประพันธ์ใช้จึงขึ้นอยู่กับผู้พูด ผู้ฟัง และสถานการณ์การสื่อสาร กล่าวคือ ถ้าเป็น บทสนทนายระหว่างตัวละครที่เป็นคนธรรมดาที่มีความสนิทสนมกัน วัจนลีลาที่ผู้ประพันธ์ใช้เป็น วัจนลีลาสนิทสนมซึ่งเป็นรูปแบบของภาษาที่ใช้กับบุคคลที่ผู้พูดสนิทสนมด้วย คำพูดที่ใช้มี ความเป็นธรรมชาติ มีการใช้ประโยคเรียบง่ายและไม่สมบูรณ์ตามหลักไวยากรณ์ อีกทั้งยังมีการ ละคำพูดไว้ในฐานที่เข้าใจมากกว่าวัจนลีลาเป็นกันเองเนื่องจากผู้ที่สนิทสนมกันมักมีสิ่งที่น่าสนใจ ร่วมกันที่สามารถเดาจากบริบทได้ตามที่ได้อธิบายรายละเอียดไปแล้วในบทที่ 2 หัวข้อ 2.4 ตัวอย่าง ที่ยกมาประกอบนี้ซึ่งเป็นบทสนทนายระหว่างเฮซากับภุตสกุลณีในระหว่างที่ทั้งคู่อยู่ในกระทงพิเศษ ของราชินีไอวี ซึ่งวัจนลีลาที่ผู้ประพันธ์ใช้เป็นวัจนลีลาสนิทสนม มีการใช้ประโยคที่เรียบง่าย ดังจะ เห็นได้จากประโยค “How?” อีกทั้งยังมีการพูดคุยกันถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยละไว้ในฐานที่เข้าใจได้ ซึ่งเป็นการสื่อถึงระดับความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดของผู้ที่สื่อสารกัน ดังจะเห็นได้จากการใช้นิยมสรรพนาม “that” ซึ่งหมายถึงความผิดของราชินีไอวี

I sat up straight. “How?”

“I’ll persuade her to kill someone in the castle. Surely they’ll execute her for that.

(บทที่ 34 หน้า 279)

ส่วนในบทสนทนายระหว่างตัวละครเชื้อพระวงศ์และสามัญชนนั้น ผู้ประพันธ์ใช้วัจนลีลาตายตัว ซึ่งเป็นรูปแบบของภาษาที่ใช้พูดกับบุคคลที่ผู้พูดให้ความเคารพอย่างสูงอย่างระมัดระวังมากที่สุด ดังที่ได้อธิบายไปรายละเอียดไปแล้วในบทที่ 2 หัวข้อ 2.4

ตัวอย่างที่ยกมาประกอบนี้เป็นบทสนทนายระหว่างราชาออสกาโรกับเซอร์อูลูกลูภายใน ท้องพระโรงหลังจากการพิจารณาคดีของเฮซา ผู้ประพันธ์ใช้วัจนลีลาตายตัว ซึ่งสังเกตได้จากการ ใช้คำเรียกขานที่เป็นราชาศัพท์ว่า “Your Majesty”

He went on, “What will you do to the queen, Your Majesty?” (บทที่ 38 หน้า 313)

3.2.8.2 บทเพลง วรรณกรรมเรื่องนี้มีบทเพลงสอดแทรกอยู่หลายบท วัจนลีลาที่ผู้ประพันธ์ ใช้ในบทเพลงเป็นภาษากวีที่มีการใช้ภาษาสัญลักษณ์และภาพพจน์ (figures of speech) ซึ่งเป็น ส่วนวนภาษารูปแบบหนึ่งที่เกิดจากการเรียบเรียงถ้อยคำด้วยวิธีการต่างๆ ให้ผิดแผกไปจากการ เรียงลำดับคำหรือความหมายของคำตามปกติเพื่อให้เกิดภาพหรือให้ความหมายพิเศษ

(ราชบัณฑิตยสถาน, 2545: 182) อีกทั้งยังมีการใช้เอกสิทธิ์กวี (poetic license) ซึ่งเป็นสิทธิพิเศษที่ยอมให้กวีไม่ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัดในด้านการใช้ภาษา การใช้สัมผัสหรือการออกเสียง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2545: 332) กล่าวคือ ไวยากรณ์ที่ใช้อาจไม่เคร่งครัดโดยใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์ตามหลักไวยากรณ์ รูปแบบประโยคและคำศัพท์ค่อนข้างสั้น เรียบง่าย กระชับ และไม่ซับซ้อนมากนัก แต่จะมีขนบประจำตัวบทที่แตกต่างจากเรื่องเล่าตามลำดับเหตุการณ์ในเรื่องตรงที่บทเพลงจะมีสัมผัสหรือมีลักษณะของโครงสร้างบทกวี ทั้งนี้เป็นไปตามที่ รัญจวน อินทรกำแหง ได้กล่าวไว้ คือ จำนวนภาษาที่ใช้ในงานวรรณกรรมเยาวชนนั้นขึ้นอยู่กับประเภทของหนังสือ

ตัวอย่างที่ยกมาประกอบนี้เป็นบทเพลงที่เอซาเขียนถึงเจ้าชายโอโจริในระหว่างที่เธอซ่อนตัวอยู่ในเมืองแห่งคนแคระใต้ดิน จะพบได้ว่า บทเพลงนี้มีการใช้ภาษาที่คล้องจองกัน มีสัมผัสอักษร และจังหวะดนตรีดังที่ รัญจวน อินทรกำแหง ได้เสนอไว้ในเรื่องเกี่ยวกับจำนวนภาษาที่ใช้ในงานวรรณกรรมเยาวชน

*When you pet Ochoo,
my dearest,
you pause, your palm so close
the air shivers. And then
your hand—light as snow,
velvet fingers—bestows
love behind the ears,
beneath the chin.
You'll be king.
I may not see it.
You'll rule with a hand
light as snow,
velvet fingers,
love beyond the throne,
love to the borders.*

I wish you well. (บทที่ 31 หน้า 257)

จากบทเพลงข้างต้น สามารถวิเคราะห์หึ่งภาษากวีได้ดังนี้

- การสัมผัสอักษร (alliteration) เป็นการเล่นคำโดยซ้ำเสียงพยัญชนะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวแรกของคำ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2545: 11) ดังจะเห็นได้จากการเล่นเสียงพยัญชนะ /p/ ในคำว่า “pet”, “pause” และ “palm”

- การกล่าวซ้ำ (repetition) เป็นกลวิธีทางวิทยาศาสตร์ที่เน้นคำหรือวลี หรือนำความคิดเห็นอย่างเดียวกันมาแปลงถ้อยคำเสียใหม่เพื่อให้เกิดการเน้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2545: 360) ดังจะเห็นได้จากท่อนเพลงดังต่อไปนี้

<p>...</p> <p><i>your hand—light as snow, velvet fingers—bestows love behind the ears,</i></p> <p>...</p>	<p>และ</p>	<p>...</p> <p><i>You'll rule with a hand light as snow, velvet fingers, love beyond the throne,</i></p> <p>...</p>
---	------------	--

การกล่าวซ้ำดังกล่าวข้างต้นเป็นการเปรียบเทียบระหว่างการที่เจ้าชายไอจอร์เลี้ยงสุนัขที่ชื่อ “อูฐู” กับการปกครองในขนาดของเจ้าชาย และเป็นการอธิบายถึงความนุ่มนวลอ่อนโยนของเจ้าชายโดยใช้อุปมา (simile) ซึ่งเป็นภาพพจน์ที่นำเอาสิ่งต่างกัน 2 สิ่งมาเปรียบเทียบกันโดยใช้คำเชื่อม “like”, “as” หรือ “than” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2545: 399) ดังจะเห็นได้จากท่อนเพลง “*light as snow, velvet fingers*” ซึ่งหมายถึงพระหัตถ์ที่นุ่มนวลดุจหิมะที่ใช้ในการลูบสุนัขและพระหัตถ์ที่ปกครองไพร่ฟ้าด้วยความนุ่มนวลดุจหิมะ

อีกตัวอย่างหนึ่งเป็นบทเพลงที่เอซาแต่งขึ้นเนื่องจากไม่เห็นด้วยกับวิธีการที่ซามมีใช้ในการพิจารณาคดีในเมืองแห่งคนแคระใต้ดินที่ให้ผู้กระทำผิดพันโทษ

Who judges the judge who judges wrong?

The sentence too weak,

The sentence too strong.

The penance too quick,

The penance too long.

Who judges the judge who judges wrong? (บทที่ 31 หน้า 260)

บทเพลงข้างต้นนี้มีการใช้ภาษากวี ลักษณะหรือรูปแบบภาษาที่ทำให้บทเพลงดังกล่าวแตกต่างจากเรื่องเล่าตามลำดับเหตุการณ์มีดังต่อไปนี้

- การเล่นสัมผัสเสียงพยัญชนะ (alliteration) ดังจะเห็นได้จากท่อนเพลง “*The sentence too strong.*”

- การกล่าวซ้ำ (repetition) ดังจะเห็นได้จากท่อนเพลง “*Who judges the judge who judges wrong?*” ซึ่งมีการกล่าวซ้ำถึงสองครั้งในบรรทัดแรกและบรรทัดสุดท้ายของเนื้อเพลง

- การเน้นซ้ำคำ (anaphora) เป็นกลการประพันธ์ที่นำคำหรือกลุ่มคำเดียวกันมากล่าวซ้ำในตอนต้นของแต่ละบาทในบทร้อยกรอง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2545: 24) ดังจะเห็นได้จากการซ้ำคำว่า “*The sentence*” และ “*The penance*” ในตอนต้นของเนื้อเพลงบรรทัดที่ 2, 3, 4 และ 5 ตามลำดับ

3.2.8.3 จดหมาย เมื่อวิเคราะห์ผู้พูด ผู้ฟัง และสถานการณ์การสื่อสารหรือบริบทแล้ว ผู้ประพันธ์ใช้วจนลีลาสนิทสนมหากว่าเป็นการสื่อสารระหว่างคนในครอบครัวและบุคคลที่ผู้พูดสนิทสนมด้วย ภาษาที่ใช้ส่วนใหญ่มีความเป็นธรรมชาติ ใช้ประโยคเรียบง่ายและไม่เคร่งครัดตามหลักไวยากรณ์มากนัก แต่ทว่าเมื่อเปรียบเทียบกับวรรณกรรมเรื่องนี้กับวรรณกรรมเยาวชนเรื่องอื่นๆ ที่เป็นวรรณกรรมร่วมสมัย จะพบว่าภาษาที่ใช้ในจดหมายนั้นอาจจะต่างจากภาษาพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวันเนื่องจากวรรณกรรมเรื่องนี้เป็นตัวบทประเภทเทพนิยาย ดังนั้น ในต้นฉบับจดหมายบางส่วนมีการใช้ภาษากวีและใช้ภาษาภาพพจน์เปรียบเปรยถึงแม้ว่าวจนลีลาที่ใช้จะเป็นวจนลีลาสนิทสนมก็ตาม

ตัวอย่างที่ยกประกอบนี้เป็นจดหมายที่เจ้าชายไอโจริเขียนถึงเอซาระหว่างที่เธออาศัยอยู่กับชามมีในดินแดนแห่งคนแควะใต้ดิน ในจดหมายฉบับนี้ เจ้าชายได้บรรยายความรักที่ตนมีต่อเอซาโดยแสดงถึงความขัดแย้งในจิตใจของเจ้าชายตอนที่รูปลักษณ์ของเอซาเปลี่ยนแปลงไป

...

I hope the change in your appearance was not forced on you, too. Paradoxically, I also hope you didn't choose it. I never thought you ugly. I should have told you long ago. No one has eyes like yours. Or an aroma like yours. I loved the size of you from the first.

I am searching for you. I sing of you as I search. You are my love. I hope someday to be yours once again.

Your penitent

Ijori

(บทที่ 31 หน้า 253-254)

จากการวิเคราะห์ผู้พูด ผู้ฟัง และสถานการณ์การสื่อสาร วัจนลีลาที่ผู้ประพันธ์ใช้ในจดหมายข้างต้นเป็นการผสมผสานระหว่างวัจนลีลาสนิทสนมที่มีทั้งการใช้ประโยคที่เรียบง่ายและประโยคที่มีความซับซ้อนและการใช้ภาษากริ มีการใช้ไวยากรณ์แบบลดรูปเหมือนภาษาพูดและในขณะเดียวกันก็มีการใช้ภาษาระดับการเขียน ตัวอย่างของการใช้ประโยคที่เรียบง่ายเหมือนภาษาพูดเห็นได้จากประโยค *"No one has eyes like yours."* และ *"Or an aroma like yours."* ซึ่งประโยคหลังมีการใช้คำสันธานขึ้นต้นประโยค แต่ในขณะเดียวกันตัวจดหมายฉบับนี้ก็มีการใช้ประโยคที่ซับซ้อนและกลุ่มคำที่ปรากฏในภาษาเขียนมากกว่าภาษาพูด ดังจะเห็นได้จากประโยค *"I hope the change in your appearance was not forced on you, too. Paradoxically, I also hope you didn't choose it."* และ *"I sing of you as I search."*

อีกตัวอย่างหนึ่งเป็นจดหมายที่พ่อกับแม่ของเอซาเขียนถึงเธอระหว่างที่เธออาศัยอยู่กับซามมีในดินแดนแห่งคนแคระใต้ดิน ซึ่งแสดงให้เห็นการผสมผสานระหว่างวัจนลีลาสนิทสนมกับการใช้ภาษากริ เนื่องจากเป็นงานวรรณกรรมประเภทเรื่องแต่ง

At first we doubted who would stay in the new wing or under the new roof. Half our guests decamped immediately after the guards did. But then the prince and his dog came, and the half who stayed were thrilled. The prince saved us, I'm sure. Father is fashioning a wooden sign with the date of His Highness's visit. Prince Ijori seems to

think as little of the lies about you as we do. We think he is a fine young man, with a fine ear for true notes and false.

Father wishes to add a few words. I am, as always, Your Loving Mother. (บทที่ 31 หน้า 255-256)

จากการวิเคราะห์ผู้พูด ผู้ฟัง และสถานการณ์การสื่อสารแล้ว วัจนลีลาที่ผู้ประพันธ์ใช้ในตัวอย่างข้างต้นเป็นวัจนลีลาสนิเทศนม ลักษณะภาษาที่ใช้เป็นประโยคเรียบง่ายและไม่เคร่งครัดในเรื่องไวยากรณ์เหมือนที่เน้นในภาษาเขียนแบบทางการทั่วไป ดังจะเห็นได้จากประโยค *“But then the prince and his dog came, and the half who stayed were thrilled.”* ซึ่งใช้คำสันธาน *“but”* ขึ้นต้นประโยคเหมือนที่ใช้ในภาษาพูด แทนที่จะเป็นการใช้คำว่า *“however”* ดังที่ควรจะเป็นในแบบภาษาเขียน แต่ในขณะเดียวกัน ผู้ประพันธ์ก็ได้ใช้ภาษากวีในการเล่นความหมาย 2 ระดับ กล่าวคือ ในบทชมเจ้าชายไอโจรินั้นสามารถตีความได้ทั้งระดับตามตัวอักษร กล่าวคือ เจ้าชายแห่งนครเสียงเพลงมีพระกรรมที่เฉียบแหลมในเรื่องโน้ตดนตรี และในระดับการใช้ภาพพจน์ กล่าวคือ เจ้าชายนั้นทรงพระปรีชาในการแยกแยะข้อเท็จจริงได้ด้วยพระองค์เอง

ส่วนบทเพลงที่อยู่ในรูปจดหมาย ผู้ประพันธ์ใช้วัจนลีลาเป็นกันเองผสมผสานกับภาษากวี เช่นเดียวกัน ตัวอย่างที่ยกประกอบนี้เป็นบทเพลงในรูปจดหมายที่ราชาออกสภาโรทรงขับร้องต่อหน้าประชาชนในพิธีร้องเพลงหลังจากที่ทรงหายประชวรและทรงประกาศการสละราชบัลลังก์ เพื่อให้เจ้าชายไอโจรีขึ้นครองราชย์สืบแทน

“My dear friends, dear to me every one,

“It is a joy to sing with you again. I can hardly believe I can. It is a joy to see your joy.”

“I heard your voices when I was ill. I was adrift. I could find no path. My spirit was missing.

I heard one voice above the rest. It found me. It told me stories I could not understand. At night it rested at my side. I thought it was a cat.

I followed it home, where it turned into my love. My queen cured me, and I'll thank her

forever.”

“She will leave me soon, for a brief while.

*She will live at Adoma, where the obirko
blooms best.”*

*“I’ve been your king for seventeen years,
seventeen years of happiness, since a month
before my nephew was born. I will be your
king for three years more.”*

*“When my reign is twenty years old and my
nephew is, too, I will abdicate, and he will rule.
His voice will carry, and Ayortha will be safe.
Oochoo’s voice carries farther, so Ayortha will
be safer.”*

*“And I daresay his wife’s voice will carry
farthest, so Ayortha will be safest.”*

*“We will have a new Three Tree on the
throne—king, queen, and dog—bass, alto, and
howl.”*

*“But although I step down, we will visit. I
will sing with you through low times and high.*

“Yours in loving gratitude,

“Oscaro”

(บทที่ 38 หน้า 316-318)

เมื่อวิเคราะห์ผู้พูด ผู้ฟัง และสถานการณ์การสื่อสารแล้ว แม้ว่าดูเหมือนว่าวจนลีลาที่ผู้ประพันธ์ใช้ในตัวอย่างข้างต้นจะเป็นวจนลีลาเป็นกันเอง ดังจะเห็นได้จากคำขึ้นต้นบทเพลง *“My dear friends, dear to me every one,”* และเนื้อเพลง *“And I daresay his wife’s voice will carry farthest, so Ayortha will be safest.”* และ *“But although I step down, we will visit.”*

ซึ่งใช้คำสันธานขึ้นต้นประโยคเหมือนกับที่ใช้ในภาษาพูดแต่ไม่ใช้ในภาษาเขียนและจากการใช้คำว่า “friends” ในเนื้อเพลงข้างต้น แต่ทว่าลีลาการใช้ภาษานั้นก็ถูกกำหนดโดยขอบของงานประพันธ์ ประเภทจินตนิยายด้วย ดังจะพบได้ว่าการใช้ภาษาที่เป็นวรรณศิลป์อยู่ด้วย เช่น การเน้นซ้ำคำ (anaphora) ดังจะเห็นได้จากประโยค “My dear friends, dear to me every one,” และ “It is a joy to sing with you again. I can hardly believe I can. It is a joy to see your joy.” อีกทั้งยังมีการใช้อุปมา (metaphor) ดังจะเห็นได้จากประโยค “His voice will carry, and Ayortha will be safe. Oochoo’s voice carries farther, so Ayortha will be safer.” และประโยค “And I daresay his wife’s voice will carry farthest, so Ayortha will be safest.” ซึ่งการที่ราชาออกสกาไรได้กล่าวถึงเสียงร้องของหลานชายและชายาและเสียงเห่าของสุนัขที่ว่าจะได้ยินไปไกลนั้น ความหมายที่ใช้ไม่ใช่แค่เพียงตามตัวอักษรเนื่องจากนครอัยอร์ธานั้นเป็นนครแห่งเสียงเพลง ดังนั้น การแสดงความเกรียงไกรยิ่งใหญ่แห่งนครนี้จึงใช้ภาพพจน์ของเสียงเพลงมาแทนที่

3.2.9 คำศัพท์

ตามที่ รัถพร ชังธาดา กล่าวไว้ โดยทั่วไปแล้ว คำศัพท์ที่พบในวรรณกรรมเยาวชนส่วนใหญ่เป็นศัพท์ที่ง่าย ถ้อยคำสำนวนรวมถึงการผูกประโยคมีความสั้นกระชับและไม่ซับซ้อนจนเกินไป แต่อย่างไรก็ตาม ในวรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้มีการใช้คำศัพท์ที่มีลักษณะพิเศษหลายประการ ดังนี้

3.2.9.1 ราชาศัพท์ การใช้ราชาศัพท์ไม่ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนในต้นฉบับ มีเพียงแค่การใช้คำเรียกขานที่เป็นราชาศัพท์เท่านั้น ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

- When he finished laughing, he said, “Of course, His Majesty might do my work for me when he recovers. He might execute her for killing you.”

“But he won’t know what she did.”

“He may have heard every word his wife spoke at his bedside. It’s happened before. I know of several cases.” Skulni shrugged. “But I fear His Majesty’s dotting heart will stop him doling out the ultimate punishment. I shan’t wait.” (บทที่ 34 หน้า 279)

- They let me speak without interruption, but I interrupted my story once. I couldn’t help myself. When I first mentioned the potions, I said, “Sire, did you notice a

change in Her Majesty's appearance at the wedding, and again recently?" (บทที่ 38 หน้า 312)

- He went on, "What will you do to the queen, Your Majesty?" (บทที่ 38 หน้า 313)

นอกจากนี้ แม้ว่าในส่วนอื่นๆ ของเนื้อเรื่องที่มีการกล่าวถึงชื่อพระวงศ์จะไม่มีการใช้ราชาศัพท์ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน แต่ในฉบับแปลต้องมีการใช้ราชาศัพท์ให้ถูกต้องเหมาะสมตามขนบของภาษาปลายทางด้วย เช่น คำราชาศัพท์ที่ใช้กับการป่วยไข้ของราชาในตัวอย่างที่ 1 และการบรรยายถึงลักษณะนิสัยตลอดจนอกกับกิริยาของเจ้าชายในตัวอย่างที่ 2 ทั้งนี้ รวมถึงสรรพนามราชาศัพท์ ดังที่แสดงไว้ในตัวอย่างข้างล่างนี้

ตัวอย่างที่ 1

After he saw Ivi, King Oscar's recovery resumed. A week later he spoke to her, his first halting words. "My . . . dear . . . beautiful . . . love."

Exactly what she'd want to hear.

I was overjoyed he was better, but I was dismayed, too. Soon I'd be brought before him, and I'd tell him terrible truths about Ivi. Would he believe them? Or would he deem me an ill-favored, lying ogre's cousin?

The following Tuesday I was summoned to the Throne Room. Ivi was at the market in Ontio with her new lady-in-waiting, the plain-faced daughter of a knight. (บทที่ 38 หน้า 311)

ตัวอย่างที่ 2

As Ijori had promised, the crown had been generous.

At first we doubted who would stay in the new wing or under the new roof. Half our guests decamped immediately after the guards did. But then the prince and his dog came, and the half who stayed were thrilled. The prince saved us, I'm sure. Father is fashioning a wooden sign with the date of His Highness's visit. Prince Ijori seems to think as little of the lies about you as we do. We think he is a fine young man, with a fine ear for true notes and false.

Father wishes to add a few words. I am, as always, Your Loving Mother.

(บทที่ 31 หน้า 255-256)

3.2.9.2 คำเรียกขาน นอกเหนือจากคำเรียกขานที่เป็นราชาศัพท์แล้วยังมีคำเรียกขานในรูปแบบอื่นๆ ที่พบในวรรณกรรมเรื่องนี้ ดังนี้

3.2.9.2.1 ฐานันดร ตำแหน่ง ยศ เช่น

ตัวอย่างที่ 1

Sir Uellu shook his head occasionally, but King Oscaro looked steadily at me, his expression unfailingly attentive. (บทที่ 38 หน้า 312)

ตัวอย่างที่ 2

“Yes, Ayortha!” Ijori tugged me down the aisle, just as Lady Arona had all those months ago for the composing game. (บทที่ 38 หน้า 320)

ตัวอย่างที่ 3

The doors at the back of the hall opened—and Mother and Father entered. I jumped up. Behind them were Ollo and Yarry and Areida. And there was the duchess, and Dame Ethele! Ijori’s smile was wide enough to touch his ears. (บทที่ 38 หน้า 319-320)

ตัวอย่างที่ 4

ZhamM said, “Who has the complaint?”

The man seated next to me said, “I do, widyeH zhamM. I am logH. rigK stole my shovel.” (บทที่ 31 หน้า 259)

3.2.9.2.2 คำนำหน้า+ชื่อ เช่น

ตัวอย่างที่ 1

He chuckled. “I see your face, Maid azachH. Our methods are unlike human methods. For us, a trial is a crossroad. When I turned my cap, I looked into the future. I imagined several possible rulings and what would result from them.” (บทที่ 31 หน้า 259)

ตัวอย่างที่ 2

He spoke slowly, and he formed his words deliberately, but each one was clear, and his sentences were complete and lucid. “Thank you . . . for . . . coming . . . , Maid Aza. I am . . . hoping . . . you can . . . explain . . . some matters . . . I don’t . . . understand.” (บทที่ 38 หน้า 312)

ตัวอย่างที่ 3

One afternoon Mistress Audra asked me to show everyone how to illuse. No one could do it, but it became the fashion to stop by for a demonstration. My prison was frequently the merriest spot in the castle. (บทที่ 38 หน้า 311)

3.2.9.2.3 ชื่อ (ตามลำพัง) เช่น

ตัวอย่างที่ 1

He laughed. “I’ve been to Kyrria and to Pu. I’ve addressed the twin kings of Bizidel and offended neither one, but I’ve never . . . Aza, I need a partner in the composing game . . .” (บทที่ 38 หน้า 314)

ตัวอย่างที่ 2

I ran up the aisle—and saw zhamM in the doorway. zhamM! (บทที่ 38 หน้า 320)

3.2.9.2.4 คำเรียกญาติ เช่น

I wept. Apparition though I was, I could produce buckets of tears. Ijori would never again comfort me when I cried. I thought of Mother and Father and Areida and my brothers. I thought of all the songs I wouldn’t write and wouldn’t sing. (บทที่ 34 หน้า 280)

3.2.9.2.5 คำเรียกขานที่เป็นวลีแสดงความรู้สึกตามวัฒนธรรมตะวันตก เช่น

ตัวอย่างที่ 1

I wept. Apparition though I was, I could produce buckets of tears. Ijori would never again comfort me when I cried. I thought of Mother and Father and Areida and my brothers. I thought of all the songs I wouldn’t write and wouldn’t sing. I thought of zhamM. But mostly I thought of Ijori. Ijori. Dear heart. Sweet. Ijori. Dear heart. Sweet. (บทที่ 34 หน้า 280)

ตัวอย่างที่ 2

After he saw Ivi, King Oscar's recovery resumed. A week later he spoke to her, his first halting words. "My . . . dear . . . beautiful . . . love." (บทที่ 38 หน้า 311)

3.2.9.3 ภาษาเฉพาะที่ผู้ประพันธ์กำหนดขึ้นมาใช้ จากการศึกษาตัวบทต้นฉบับโดยละเอียด ผู้วิจัยพบว่าผู้ประพันธ์ได้กำหนดภาษาเฉพาะที่มีลักษณะและความหมายพิเศษต่างจากการใช้ภาษาโดยทั่วไปขึ้นมาใช้หลายรูปแบบ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

3.2.9.3.1 คำ วลีและสำนวนเฉพาะ รูปแบบการใช้ภาษารูปแบบนี้มีลักษณะเหมือนการใช้ภาษาทั่วไปแต่ไม่มีความหมายประจำทางภาษากำหนดไว้ในพจนานุกรม อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยสามารถเข้าใจความหมายในระดับวาทกรรมของภาษาเฉพาะดังกล่าวได้จากคำอธิบายที่ผู้ประพันธ์ได้สอดแทรกไว้ในเนื้อหา ตัวอย่างเช่น

กลุ่มคำนามหรือนามวลี (อาจมีคำประสม) ที่มีความหมายในภาษาอังกฤษแต่ผู้เขียนใช้สื่อความหมายใหม่ในเรื่อง

- Three Tree [sic] และ obirko, almyna, umbru

- I listened and heard no gasps, felt no resentment. Thank you, everyone. Ijori squeezed my hand.

"We will have a new Three Tree on the throne—king, queen, and dog—bass, alto, and howl."

More laughter. (บทที่ 38 หน้า 318)

- Everyone sang, "Yes, Ayortha!"

Sir Uellu led us in the Three Tree Song.

Ijori sang next, a promise to Ayortha and a love song.

"Everything comes in threes.

My love returned.

Our king has sung.

Tonight we wed.

Everything comes in threes:

My bride's voice,

Our song together,

Ayortha's chorus.

Everything comes in threes.

The king will uncurl his roots

From his umbru throne.

I'll be planted in his place.

Aza will rise at my side.

Everything comes in threes.

Obirko, almyrna, umbru.

Council, king, kingdom.

King, queen, Ayortha.

I won't rule alone.” (บทที่ 38 หน้า 321)

คำอธิบาย

Three Tree หรือต้นสัญลักษณ์สามต้น เป็นสัญลักษณ์ของนครอายอร์ธาซึ่งประกอบด้วยต้นไม้ 3 ต้นคือ ต้นโอเบอร์โค (obirko) ต้นอัลมินา (almyrna) และต้นอัมบรู (umbru) ต้นไม้ทั้ง 3 ต้นดังกล่าวไม่สามารถแปลได้เนื่องจากเป็นต้นไม้ที่ผู้ประพันธ์แต่งขึ้นเองในจินตนิยาย และผู้ประพันธ์ไม่ได้ให้รายละเอียดไว้มากพอที่จะจินตนาการเปรียบเทียบหาต้นไม้ที่คล้ายคลึงในภาษาปลายทางได้

กลุ่มคำนามหรือนามวลีในภาษาอังกฤษที่ผู้เขียนสร้างขึ้นใหม่เพื่อใช้สื่อความหมายใหม่ เฉพาะในเรื่อง

ตัวอย่างที่ 1

- glow iron

I ASKED ZHAMM if the people surrounding me were gnomes.

“They must have been. You were somewhere in Gnome Caverns. I saw glow iron again.” (บทที่ 31 หน้า 252)

คำอธิบาย

glow iron หรือกำแพงอุโมงค์เรืองแสง เป็นกำแพงอุโมงค์ที่มีรูปกากบาทของเส้นเลือดดำและเส้นเลือดแดงเรืองแสง ซึ่งเป็นสิ่งที่ซามมัมมักมองเห็นอยู่เสมอเมื่อพยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคตของเอซา

ตัวอย่างที่ 2

- illuse

One afternoon Mistress Audra asked me to show everyone how to illuse. No one could do it, but it became the fashion to stop by for a demonstration. My prison was frequently the merriest spot in the castle. (บทที่ 38 หน้า 311)

คำอธิบาย

To illuse/illusing หรือการเลียนเสียง เป็นการเลียนเสียงพูดหรือเสียงร้องเพลงของผู้อื่นให้มีความไพเราะและฟังดูเหมือนว่ามาจากสถานที่อื่น โดยผู้เลียนเสียงไม่ขยับริมฝีปาก ซึ่งการเลียนเสียงนี้ความสามารถพิเศษของเอซาที่คนอื่นไม่สามารถทำได้

ตัวอย่างที่ 3

- ostumo

I began to illuse. From above the duchess's seat I sang in her voice, "My ostumo is piping hot. . . ." (บทที่ 38 หน้า 323)

คำอธิบาย

ostumo หรือน้ำออกสตูโม เป็นเครื่องดื่มที่ชาวนครอายนอร์ธานิยมดื่มกัน

3.2.9.3.2 ภาษาคนแคระใต้ดิน (Gnomic) ผู้ประพันธ์กำหนดภาษาคนแคระใต้ดินขึ้นมาใช้ในวรรณกรรมเรื่องนี้โดยเฉพาะ ผู้ประพันธ์ได้กำหนดให้มีการใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ที่ตัวสุดท้ายของคำนามเฉพาะที่เป็นชื่อตัวละครและคำนามสามัญเพียงคำเดียวคือคำว่า "widyeH" ซึ่งเป็นตำแหน่งของซามมัม ดังที่ได้อธิบายรายละเอียดไว้แล้วในหัวข้อ 3.2.3.2 อวัจนภาษาในเนื้อหา

บทที่ 4

การวางแผนการแปลและการแก้ไขปัญหาในการแปล

เมื่อทำการศึกษาวาทกรรมในบทที่ 3 โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีต่างๆ เพื่อวิเคราะห์ภาพรวมขององค์ประกอบในการสื่อสารของตัวบทแล้ว ในบทนี้ ผู้วิจัยจะทำการวางแผนการแปลโดยคำนึงถึงปัจจัย 3 ด้านคือ ประเภทของตัวบท วัตถุประสงค์ในการแปลและกลุ่มผู้อ่านเป้าหมาย แล้วจึงจะใช้ทฤษฎีต่างๆ ประกอบกับวาทกรรมวิเคราะห์ในการแก้ปัญหาที่พบในการแปลพร้อมทั้งเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาก็เหมาะสม

4.1 การวางแผนการแปล

การวางแผนการแปลเป็นแนวทางที่ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ ในการวางแผนการแปลนั้น ปัจจัย 3 ด้านที่ผู้วิจัยคำนึงถึงคือ ประเภทของตัวบท วัตถุประสงค์ในการแปลและกลุ่มผู้อ่านเป้าหมาย ดังนี้

ประเภทของตัวบท

แฟร์เรสต์ เป็นวรรณกรรมเยาวชนแนวเทพนิยาย (Fairy tale) ที่ให้ทั้งความบันเทิงและคติสอนใจแก่ผู้อ่าน โดยผู้ประพันธ์นำเสนอเรื่องราวผ่านมุมมองของตัวละครหลักผ่านตัวบทย่อย 3 ลักษณะด้วยกันคือ เรื่องเล่าตามลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง บทเพลง และจดหมายที่ตัวละครในเรื่องเขียนขึ้นเพื่อสื่อสารกัน ในการแปลนั้น ผู้วิจัยต้องคำนึงถึงหน้าที่และวัตถุประสงค์ของตัวบทย่อยทั้ง 3 ลักษณะดังกล่าวเพื่อกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหการแปลได้อย่างชัดเจนและสามารถถ่ายทอดเป็นบทแปลที่ใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับขนบของตัวบทนั้นๆ ในภาษาปลายทาง ทั้งนี้สิ่งที่ผู้วิจัยต้องคำนึงถึงด้วยคือการแปลให้ได้รรถรสความสนุกสนานเนื่องจากตัวบทเป็นงานวรรณกรรมจินตนิยาย ซึ่งไม่สามารถแปลออกมาแบบตรงตัวโดยมีคำนึงถึงคุณค่าทางวรรณศิลป์

วัตถุประสงค์ในการแปล

ในการแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *แฟร์เรสต์* วัตถุประสงค์ของผู้วิจัยคือ นำความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและแนวทางการแปลมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาในการแปลพร้อมทั้งเสนอแนวทางแก้ไขปัญหที่พบในการแปลวรรณกรรมเรื่องนี้ แล้วจึงนำแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวมาใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการแปลวรรณกรรมเรื่องนี้ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้บทแปลที่รักษาสมมูลภาพทั้งในด้านความหมายและรูปแบบได้ตรงตามตัวบทต้นฉบับ กล่าวคือ แปลได้ครบถ้วน ถูกต้อง และมีความงามของภาษาทางด้านวรรณศิลป์ด้วย

กลุ่มผู้อ่านเป้าหมาย

ตามที่ระบุไว้ในรูปเล่ม กลุ่มผู้อ่านเป้าหมายของวรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้ คือ เด็กอายุระหว่าง 8-14 ปี ดังนั้น การใช้ภาษาทั้งในด้านคำศัพท์และรูปประโยคในวรรณกรรมเรื่องนี้จึงไม่ซับซ้อนมากนัก และถึงแม้ว่าในวรรณกรรมเรื่องนี้มีการกำหนดภาษาเฉพาะขึ้นมาใช้เอง แต่ผู้ประพันธ์ได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมสอดแทรกอยู่ในเนื้อเรื่อง จึงไม่ก่อให้เกิดปัญหาในการทำความเข้าใจและตีความ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่ามีการใช้คำศัพท์ระดับสูงปะปนอยู่บ้าง ทั้งนี้ จะพบได้ว่าเป็นลักษณะประการหนึ่งในงานวรรณกรรมเยาวชนที่ผู้ประพันธ์ต้องการให้กลุ่มผู้อ่านเป้าหมายเรียนรู้ศัพท์ใหม่ๆ ด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่ากลุ่มผู้อ่านบทแปลวรรณกรรมเรื่องนี้ไม่จำเป็นต้องจำกัดเฉพาะเด็กอายุระหว่าง 8-14 ปีเท่านั้น แต่กลุ่มผู้อ่านทั่วไปในวัยอื่นๆ ก็สามารถอ่านได้ ดังนั้น ในการแปล ผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญกับระดับภาษาและถ้อยคำต่างๆ โดยดูตามระดับความยากง่ายของคำศัพท์ แต่สิ่งที่ผู้วิจัยได้เน้นในการทำวิจัยนี้คือเรื่องของการเลือกใช้ราชาศัพท์และคำเรียกขานในภาษาปลายทางที่มีสมมูลภาพตรงตามตัวบทต้นฉบับ

เมื่อพิจารณาประเภทของตัวบท วัตถุประสงค์ในการแปล และกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการแปลแล้ว ผู้วิจัยจึงวางแผนการแปลวรรณกรรมเรื่องนี้ในด้านต่างๆ ดังนี้

4.1.1 รูปแบบการแปล

เพื่อให้ได้บทแปลที่สามารถรักษาสมมูลภาพทั้งในด้านรูปแบบและความหมายได้ตรงตามตัวบทต้นฉบับ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม อันจะเป็นประโยชน์ในการเลือกใช้ราชาศัพท์และคำเรียกขานในบทแปลได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานภาพทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครในเนื้อเรื่อง อีกทั้งผู้วิจัยยังให้ความสำคัญกับวัตถุประสงค์ของตัวบทย่อยทั้ง 3 ลักษณะดังที่กล่าวไปแล้วอันจะมีผลต่อการเลือกรูปแบบภาษาที่ต่างกันในบทแปล ในการนี้ ผู้วิจัยจึงประยุกต์ใช้ทฤษฎีสโกปอสร่วมกับแนวคิดเกี่ยวกับการจำแนกวจนลีลา นอกจากนี้ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับวรรณกรรมเยาวชนและขนบการประพันธ์ รวมถึงภาษากวี เพื่อให้ได้บทแปลที่สามารถสื่อความหมายที่แท้จริงตรงตามเจตนาในการสื่อสารของผู้ประพันธ์และคงไว้ซึ่งความงามของภาษาด้านวรรณศิลป์ให้ตรงกับต้นฉบับเท่าที่จะสามารถทำได้

4.1.2 ระดับภาษา

วรรณกรรมเรื่องนี้ประกอบด้วยตัวบทย่อย 3 ลักษณะ คือ เรื่องเล่าตามลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง บทเพลง และจดหมาย ปัญหาในการแปลเรื่องราชาศัพท์และคำเรียกขานตามความสัมพันธ์ของตัวละครในเรื่องที่ผู้วิจัยต้องการศึกษามีปรากฏอยู่มาก ในการแปลนั้น ผู้วิจัยต้องวิเคราะห์บริบทและศึกษาถึงความเหมาะสมของระดับการใช้ภาษาเพิ่มเติมเพื่อถ่ายทอดความหมายและเนื้อหารวมถึงอรรถรสให้เทียบเคียงกับต้นฉบับซึ่งเป็นงานวรรณกรรมเรื่องแต่ง ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงลักษณะของสาร หน้าที่ของสาร ตลอดจนกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายแล้ว ผู้วิจัยจึงวางแผนการแปลโดยเลือกใช้คำแปลในภาษาปลายทางให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานภาพทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครในเรื่องตามขนบการประพันธ์จินตนิยาย เพื่อให้เกิดสมมูลภาพตรงตามตัวบทต้นฉบับ ดังต่อไปนี้

4.1.2.1 เรื่องเล่าตามลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง ประกอบด้วยภาคบรรยายและภาคสนทนา จากการวิเคราะห์วาทกรรม วจนลีลาที่ผู้ประพันธ์ใช้ในภาคบรรยายเป็นวจนลีลาเป็นกันเองตามที่ได้อธิบายรายละเอียดไว้ในบทที่ 3 หัวข้อ 3.2.8.1 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแปลโดยยึดตามหน้าที่ของตัวบทเป็นหลักโดยเลือกใช้ภาษาพูดให้เหมือนกับว่าตัวละครเอกของเรื่อง (เอชา) กำลังเล่าเรื่องให้ผู้อ่านฟังอย่างเป็นกันเอง ภาษาที่ใช้กับตัวบทประเภทนี้จึงต้องมีลักษณะเป็นภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน

ต้นฉบับ

I was eager to watch. In Ayortha trials were decided by panels of judges. The gnomes, however, allowed a single judge to rule on cases and dole out punishments. (บทที่ 31 หน้า 258)

บทแปล

ข้าอยากไปดูมาก ในนครอายอร์ธา การพิจารณาคดีเป็นหน้าที่ของคณะผู้พิพากษา แต่เหล่าคนแคระได้ดินอนุญาตให้ผู้พิพากษาหนึ่งคนทำหน้าที่ตัดสินคดีและกำหนดโทษ

นอกจากนี้ เรื่องเล่าในภาคบรรยายที่กล่าวถึงเชื้อพระวงศ์ก็จะมีการใช้ราชาศัพท์ในบทแปลด้วยโดยมีเกณฑ์การใช้ตามที่ระบุไว้ในหัวข้อ 4.2.2.1 ถึงแม้ว่าในต้นฉบับจะไม่มีการใช้ราชาศัพท์ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนก็ตาม ดังตัวอย่างที่ยกมาประกอบนี้ ซึ่งเป็นตอนที่เอชาเข้าเฝ้าราชาออกสกาโร

ต้นฉบับ

He nodded. His expression didn't change. I waited for him to say something, but he was silent. I resumed my tale. (บทที่ 38 หน้า 312)

บทแปล

พระองค์ทรงพยักพระพักตร์โดยที่สีพระพักตร์ของพระองค์มิได้เปลี่ยนแปลงไป ข้ารอให้พระองค์ตรัสออกมา แต่พระองค์ทรงกลับนิ่งเงียบ ข้าจึงเริ่มเล่าเรื่องของข้าต่อ

ตามที่ได้อธิบายรายละเอียดไว้ในบทที่ 3 หัวข้อ 3.2.8.1 แล้วนั้น ภาคสนทนาแบ่งออกเป็น 2 แบบได้แก่ บทสนทนายระหว่างตัวละครที่เป็นคนธรรมดาที่มีความสนิทสนมกันและบทสนทนายระหว่างตัวละครเชื้อพระวงศ์กับสามัญชน วัจนลีลาที่ผู้ประพันธ์ใช้ขึ้นอยู่กับผู้พูด ผู้ฟัง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง และสถานการณ์การสื่อสาร กล่าวคือ ถ้าเป็นบทสนทนายระหว่างตัวละครที่เป็นคนธรรมดาและมีความสนิทสนมกัน วัจนลีลาที่ผู้ประพันธ์ใช้เป็นวัจนลีลาสนิทสนมดังที่ได้อธิบายรายละเอียดในบทที่ 2 หัวข้อ 2.4 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ภาษาฉบับแปลที่เป็นธรรมชาติ ใช้คำศัพท์และประโยคเรียบง่าย รวมถึงใส่คำลงท้าย (final particle) เช่น นะ ละ สิ ไว้ท้ายประโยคด้วยเพื่อแสดงถึงความสนิทสนมระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง อีกทั้งคำพูดที่เลือกมาใช้ยังมีการใช้ตัวกำหนดที่บ่งชี้ความชี้เฉพาะ เช่น นี่ นั้น เพื่อสื่อว่าตัวละครซึ่งมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกันสนทนาในเรื่องเดียวกันและมีความเข้าใจตรงกันจนสามารถพูดคุยกันโดยละคำพูดไว้ในฐานที่เข้าใจและสามารถเดาจากบริบทได้ ดังจะเห็นได้จากในตัวอย่างที่ยกมาประกอบนี้ซึ่งเป็นบทสนทนายระหว่างเอซากับภูตสกุลนิในระหว่างที่ทั้งคู่อยู่ในกระเจกเงาวิเศษของราชินีไอวี่

ต้นฉบับ

I sat up straight. “How?”

“I’ll persuade her to kill someone in the castle. Surely they’ll execute her for that.” (บทที่ 34 หน้า 279)

บทแปล

ข้าลุกขึ้น “จะทำเช่นไรล่ะ”

“ข้าก็จะโน้มน้าวพระนางให้ทรงฆ่าใครสักคนในปราสาท พระนางจะทรงถูกประหารชีวิตด้วยความผิคนั้นอย่างแน่นอน”

จากตัวอย่างข้างต้นนั้น ผู้วิจัยแปลโดยใช้คำศัพท์และประโยคเรียบง่าย รวมถึงใส่คำลงท้าย “ละ” ไว้ท้ายประโยคด้วยเพื่อแสดงว่าผู้พูดและผู้ฟังเป็นบุคคลระดับเดียวกันซึ่งมีความเท่าเทียมกัน ไม่ได้เป็นบุคคลต่างชนชั้น

นอกจากนี้ บทสนทนาระหว่างบุคคลธรรมดาด้วยกันที่มีการกล่าวถึงชื่อพระวงศ์ก็จะมีการใช้ราชาศัพท์ในบทแปลด้วยโดยมีเกณฑ์การใช้ตามที่ระบุไว้ในหัวข้อ 4.2.2.1 ถึงแม้ว่าในต้นฉบับจะไม่มีการใช้ราชาศัพท์ให้เห็นอย่างชัดเจนก็ตาม ตัวอย่างที่ยกมาประกอบนี้เป็นบทสนทนาระหว่างเขากับภุตสกุลนิในระหว่างที่ทั้งคู่อยู่ในกระทงงาพิเศษของราชินีไอวี

ต้นฉบับ

Skulni said, “I didn’t have to threaten anything to persuade her to kill you. Her own jealousy was quite enough. I only had to help her find the courage to do the deed.”

“What will you have her do to cause her own death?”

“Hmm...” He leaned back and stared up at the ceiling. (บทที่ 34 หน้า 278)

บทแปล

ภุตสกุลนิเอ่ยว่า “ข้าไม่จำเป็นต้องข่มขู่อะไรเพื่อหว่านล้อมพระนางให้ทรงฆ่าเจ้า ความริษยาของพระนางก็เพียงพอแล้ว ข้าแค่ช่วยให้พระนางทรงกล้าพอที่จะทำ”

“แล้วเจ้าจะทำเช่นไรให้พระนางทำอะไรสักอย่างที่น่าไปสู่การสิ้นพระชนม์ของพระนางเองละ”

“อืม...” เขาเอนตัวไปด้านหลังและจ้องขึ้นไปยังเพดาน

ในการแปลบทสนทนาข้างต้นซึ่งมีการกล่าวถึงราชินีไอวีนั้น ถึงแม้ว่าในต้นฉบับจะไม่มีการใช้ราชาศัพท์ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนก็ตาม แต่ผู้วิจัยใช้ราชาศัพท์ในบทแปลด้วย กล่าวคือ ในต้นฉบับใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 แทนราชินีไอวีว่า “her” ผู้วิจัยจึงแปลเป็น “พระนาง” และผู้วิจัยแปลคำกริยา เช่น คำว่า “kill” เป็น “ทรงฆ่า” โดยเติมคำว่า “ทรง” ข้างหน้าคำกริยาสามัญเพื่อทำให้เป็นคำกริยาราชาศัพท์ และแปลคำนามราชาศัพท์ “her own death” เป็น “การสิ้นพระชนม์ของพระนาง”

ส่วนในบทสนทนาระหว่างตัวละครชื่อพระวงศ์และสามัญชนนั้น ผู้ประพันธ์ใช้วัจนลีลาตายตัวดังที่ได้อธิบายรายละเอียดในบทที่ 3 หัวข้อ 3.2.8.1 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแปลโดยใช้วัจนลีลาตายตัวในภาษาไทย กล่าวคือ ใช้ราชาศัพท์ตามขนบของภาษาไทยตามที่ได้ศึกษาบทที่ 2 หัวข้อ

2.3.1 ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้อธิบายเกณฑ์การวิเคราะห์ราชาศัพท์สำหรับบทแปลวรรณกรรมเรื่องนี้ในหัวข้อ

4.2.2.1 โดยคำนึงถึงสถานภาพทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครที่สนทนากัน ตัวอย่างที่ยกมาประกอบนี้เป็นบทสนทนาระหว่างราชาออกสกาโรกับเซอร์อุลลูภายในห้องพระโรง

ต้นฉบับ

The king added, “I didn’t comprehend everything. I was most perplexed by the mirror she spoke of.”

Sir Uellu said, “Sire, how appalling. Maid Aza—” (บทที่ 38 หน้า 313)

บทแปล

องค์ราชาตรัสเสริมว่า “เราเองก็ไม่เข้าใจทุกอย่าง เรารู้สึกงุนงงสับสนมากที่สุดกับเรื่องกระเจกเงาที่องค์ราชินีกล่าวถึง”

เซอร์อุลลูเอ่ย “ฝ่าบาท ช่างน่าตกใจอะไรเช่นนี้พะยะคะ สาวน้อยเอหา...”

จากตัวอย่างข้างต้นนี้ ผู้วิจัยแปลคำว่า “Sire” ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่เป็นราชาศัพท์ที่ปรากฏอย่างชัดเจนว่า “ฝ่าบาท” และมีการเติม “พะยะคะ” ลงท้ายในขณะที่ในต้นฉบับไม่มีคำลงท้ายดังกล่าวเพราะเป็นลักษณะของภาษาปลายทาง ส่วนในต้นฉบับตอนที่เกี่ยวข้องกับราชาออกสกาโร แต่ไม่มีการใช้ราชาศัพท์ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน ผู้วิจัยมีการใช้ราชาศัพท์ในบทแปลด้วยการใช้คำว่า “ตรัสเสริม” แทน “พูดเสริม” ในต้นฉบับใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 แทนราชาออกสกาโรว่า “I” แต่ทว่าด้วยลักษณะขนบการประพันธ์และเนื้อหาของเทพนิยายซึ่งเป็นเรื่องเล่าเก่าแก่ ไร้การกำหนดของเวลา คำว่า “เรา” ดูเหมาะสมมากกว่าคำว่า “ฉัน” ซึ่งฟังดูค่อนข้างจะเป็นคำที่ร่วมสมัยมากกว่า ผู้วิจัยจึงตัดสินใจใช้คำว่า “เรา” แทนคำว่า “ฉัน” แม้ว่าตามที่ได้ศึกษาในบทที่ 2 หัวข้อ 2.3.1 ในหัวข้อเรื่องคำสรรพนามราชาศัพท์บุรุษที่ 1 มีการกล่าวว่าให้ใช้คำว่า “ฉัน” ก็ตาม

4.1.2.2 บทเพลง วจนลีลาที่ผู้ประพันธ์ใช้ในบทเพลงเป็นภาษากวีที่มีการใช้ภาษาสัญลักษณ์และภาพพจน์ (figures of speech) ตามที่ได้อธิบายรายละเอียดไว้ในบทที่ 3 หัวข้อ

3.2.8.2 ในการแปลบทเพลงนั้น วจนลีลาที่ผู้วิจัยเลือกใช้จึงเป็นภาษากวี โดยมีการใช้ภาพสัญลักษณ์และภาพพจน์เช่นเดียวกับในต้นฉบับ ทั้งนี้ เมื่อคำนึงถึงขนบประจำตัวบทตามหน้าที่ของตัวบทแล้ว ผู้วิจัยจึงแปลบทเพลงแต่ละบทโดยคงลักษณะหรือรูปแบบ (form) รวมทั้งพยายามเก็บรักษาทั้งความหมาย (meaning) ของต้นฉบับไว้เพื่อให้มีสมมูลภาพตรงตามตัวบทต้นฉบับ อีกทั้งเพื่อสร้างความแตกต่างและก่อให้เกิดผลกระทบทางอารมณ์ต่อผู้อ่านที่ต่างจากเรื่อง

เล่าตามลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง อย่างไรก็ดี ถึงแม้ว่าในตอนฉบับจะไม่มีการใช้ราชาศัพท์ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน แต่ถ้าเป็นบทเพลงที่เกี่ยวข้องกับตัวละครที่เป็นเชื้อพระวงศ์ก็จะมีการใช้ราชาศัพท์ในบทแปลด้วยโดยมีเกณฑ์การใช้ตามที่ระบุไว้ในหัวข้อ 4.2.2.1 ตัวอย่างที่ยกมาประกอบนี้เป็นบทเพลงที่เอซาเขียนถึงเจ้าชายโอจิโรในระหว่างที่เธอซ่อนตัวอยู่ในดินแดนแห่งคนแคระใต้ดิน

ต้นฉบับ

*When you pet Oochoo,
my dearest,
you pause, your palm so close
the air shivers. And then
your hand—light as snow,
velvet fingers—bestows
love behind the ears,
beneath the chin.
You'll be king.
I may not see it.
You'll rule with a hand
light as snow,
velvet fingers,
love beyond the throne,
love to the borders.
I wish you well. (บทที่ 31 หน้า 257)*

บทแปล

เมื่อพระองค์ทรงลูบเจ้าอูชู
เจ้าชายผู้เป็นที่รักยิ่งของหม่อมฉัน
พระองค์ทรงรั้งรอ ฝ่าพระหัตถ์ของพระองค์แนบชิด
จนอากาศสิ้นสะท้าน และแล้ว

พระหัตถ์ของพระองค์

อันนุ่มนวลดุจหิมะ

ด้วยนิ้วพระหัตถ์อันนุ่มนวลดุจกำมะหยี่

ส่งผ่านความรักหลังใบหูและใต้คาง

พระองค์จะทรงเป็นองค์ราชา

หม่อมฉันอาจมิได้เห็นวันนั้น

พระองค์จะทรงครองนครด้วยพระหัตถ์ของพระองค์

พระหัตถ์อันนุ่มนวลดุจหิมะ

ด้วยนิ้วพระหัตถ์อันนุ่มนวลดุจกำมะหยี่

ด้วยความรักที่แผ่ขยายจากราชบัลลังก์

ด้วยความรักที่ไปจรดพรมแดน

ขอพระองค์ทรงพระเจริญ

ในการแปลบทเพลงข้างต้นซึ่งมีการกล่าวถึงเจ้าชายไอโจรินั้น ถึงแม้ว่าในต้นฉบับจะใช้คำศัพท์ธรรมดา แต่ในการแปลเป็นภาษาไทยปลายทาง ผู้วิจัยต้องใช้ราชาศัพท์ในบทแปลด้วย กล่าวคือ ในต้นฉบับใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 แทนเอนาว่า “I” และสรรพนามบุรุษที่ 2 แทนเจ้าชายไอโจริว่า “you” ผู้วิจัยจึงแปลเป็น “หม่อมฉัน” และ “พระองค์” ตามลำดับ และผู้วิจัยแปลคำว่า “palm” และ “hand” เป็น “ฝ่าพระหัตถ์” และ “พระหัตถ์” ตามลำดับ

4.1.2.3 จดหมาย ผู้ประพันธ์ใช้วัจนลีลาสนธิสนมในต้นฉบับส่วนที่เป็นจดหมาย ดังนั้น ในการแปลจดหมาย ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วัจนลีลาสนธิสนม โดยใช้ภาษาส่วนใหญ่ที่เป็นธรรมชาติ ใช้คำศัพท์และประโยคเรียบง่าย การออกเสียงมีการกร่อนคำ เช่น คำว่า “หรือไม่” กร่อนเป็น “มัย” และ “หรือเปล่า” กร่อนเป็น “รีเปล่า” เป็นต้น รวมถึงใส่คำลงท้าย (final particle) เช่น นะ นะจ๊ะ ไว้ท้ายประโยคด้วยเพื่อแสดงถึงความสนธิสนมระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ทั้งนี้ ถ้ามีการกล่าวถึง เชื้อพระวงศ์ก็จะมีการใช้ราชาศัพท์ในบทแปลด้วยโดยมีเกณฑ์การใช้ตามที่ระบุไว้ในหัวข้อ 4.2.2.1 ถึงแม้ว่าในต้นฉบับจะไม่มีการใช้ราชาศัพท์ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนก็ตาม ตัวอย่างต่อไปนี้เป็นจดหมายที่พ่อแม่ของเอซาเขียนถึงเธอระหว่างที่เธออาศัยอยู่กับท่านซามมึในถ้ำของคนแคระใต้ดิน

ต้นฉบับ

They wanted to know if we'd seen any ogreish tendencies in you. We said absolutely not. Father sang five verses of your virtues. Yarry and Ollo and I trotted out all our old songs to you and yours to us, whether those guards wanted to hear them or not.

...

At first we doubted who would stay in the new wing or under the new roof. Half our guests decamped immediately after the guards did. But then the prince and his dog came, and the half who stayed were thrilled. The prince saved us, I'm sure. Father is fashioning a wooden sign with the date of His Highness's visit. Prince Ijori seems to think as little of the lies about you as we do. We think he is a fine young man, with a fine ear for true notes and false.

Father wishes to add a few words. I am, as always, Your Loving Mother. (บทที่ 31 หน้า 255-256)

บทแปล

พวกเขาอยากรู้ว่าพ่อกับแม่เคยเห็นนิสัยของยักษ์ในตัวลูกบ้างมั๊ย พ่อกับแม่ตอบว่าไม่เคยเลยแน่ๆ พ่อร้องเพลงห้าบทเกี่ยวกับความดีของลูก พี่แยรี พี่อลโล่และแม่ร้องซ้ำเพลงเก่าๆ ทั้งหมดที่เคยร้องให้ลูกฟังและที่ลูกเคยร้องให้พวกเราฟัง โดยไม่สนใจว่าพวกเขาอยากฟังอะไรไปละ

...

ตอนแรกพ่อกับแม่ก็สงสัยเหมือนกันว่าใครจะอยู่ในปีกใหม่ของตึกหรืออยู่ใต้หลังคาหลังใหม่ แยกครึ่งหนึ่งหายไปทันทีหลังจากที่บรรดาองครักษ์กลับไปแล้ว แต่ต่อมาเจ้าชายเสด็จมาพร้อมกับสุนัขของพระองค์ และแยกอีกครึ่งหนึ่งที่ยังอยู่ต่างพากันตื่นเต้นกันใหญ่ เจ้าชายทรงช่วยพวกเราไว้ แม่มั่นใจว่าเป็นอย่างนั้นนะ พ่อทำป้ายไม้สลักวันที่ที่พระองค์เสด็จมาเยือน ดูเหมือนว่าเจ้าชายไอโวจิจะไม่ทรงใส่พระทัยเรื่องโกหกเกี่ยวกับตัวลูกเหมือนที่พ่อกับแม่ไม่ใส่ใจมันนั่นแหละ พ่อกับแม่คิดว่าพระองค์เป็นชายหนุ่มที่ดีเลิศ มีพระกรรมที่เฉียบแหลมแยกแยะได้ว่าอะไรจริงและอะไรเท็จ

พ่ออยากจะทำจดหมายถึงลูกด้วย และแม่ยังคงเป็นแม่ที่รักลูกเสมอจะ

ในการแปลจดหมายข้างต้นนั้น ผู้วิจัยใช้วจนลีลาสนธิสนมซึ่งสังเกตได้จากการใช้ศัพท์และประโยคที่สั้นกระชับ รวมทั้งมีการกร่อนคำ เช่น คำว่า “หรือไม่” กร่อนเป็น “มัย” และ “หรือเปล่า” กร่อนเป็น “รีเปล่า” รวมถึงใส่คำลงท้าย เช่น นะ นะจ๊ะ ไว้ท้ายประโยคด้วยเพื่อแสดงถึงความสนิทสนมระหว่างพ่อแม่และเอซา นอกจากนี้ ในตัวอย่างจดหมายข้างต้นนั้นมีการใช้คำเรียกขานที่เป็นราชาศัพท์อย่างชัดเจนอยู่ด้วยคือคำว่า “His Highness” ผู้วิจัยจึงแปลเป็นสรรพนามราชาศัพท์บุรุษที่ 3 ว่า “พระองค์” อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าเนื้อหาในต้นฉบับตอนใดที่กล่าวถึงเจ้าชายไอโจิริแต่ไม่มีการใช้ราชาศัพท์ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนก็ตาม แต่ผู้วิจัยได้ใช้ราชาศัพท์ในบทแปลด้วย กล่าวคือ ในต้นฉบับใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 แทนเจ้าชายไอโจิริว่า “he” ผู้วิจัยจึงแปลเป็น “พระองค์” และผู้วิจัยแปลคำว่า “ear” เป็น “พระกรรณ” เป็นต้น

นอกจากนี้ ตามที่ได้กล่าวไว้ในบทวาทกรรมวิเคราะห์ว่า ลักษณะการใช้ภาษาในการเขียนจดหมายแม้ว่าจะจะเป็นลักษณะวจนลีลาแบบสนธิสนม แต่ทว่าเนื่องจากงานวรรณกรรมเป็นงานวรรณศิลป์ ภาษาวิหรือการเปรียบเทียบภาพพจน์จึงเป็นเรื่องที่ปรากฏอยู่อย่างเด่นชัด ในการนี้ผู้วิจัยพบปัญหาในการแปลประโยค *“We think he is a fine young man, with a fine ear for true notes and false.”* เพราะสามารถแปลได้ทั้งแบบตรงตัวและระดับภาษาภาพพจน์ แต่ผู้วิจัยพิจารณาแล้วว่าในบริบทนี้เป็นการชมวิจารณ์ญาณในการตัดสินพระทัยของเจ้าชายไอโจิริมากกว่าผู้วิจัยจึงเลือกที่จะแปลแบบการใช้ภาพพจน์ โดยแปลเป็น *“มีพระกรรณที่เฉียบแหลมแยกแยะได้ว่าอะไรจริงและอะไรเท็จ”*

4.1.3 ระบบสรรพนาม

ในการแปลวรรณกรรมเรื่องนี้ ผู้วิจัยกำหนดระบบสรรพนามขึ้นมาใช้โดยคำนึงถึงสถานภาพทางสังคมระหว่างตัวละครในเรื่องเป็นสำคัญ เมื่อคำนึงถึงประเภทของตัวบทวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *แพเรสต์* ซึ่งเป็นวรรณกรรมเยาวชนแนวเทนิยายแล้ว ในการเล่าเรื่องราวตามลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่เป็นภาคบรรยายนั้น ผู้วิจัยจึงใช้คำว่า “ข้า” เป็นสรรพนามบุรุษที่ 1 แทนตัวเอซาตามขนบปฏิบัติในงานวรรณกรรมจินตนิยาย แต่ในเรื่องเล่าตามลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่เป็นภาคสนทนา รวมถึงในบทเพลงและจดหมาย สรรพนามที่ใช้แตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับผู้ที่สื่อสารกัน ดังนี้

สรรพนามบุรุษที่ 1 และ 2

ชามม์ —> เอชา : ข้า —> เจ้า

เอชา —> ชามม์ : ข้า —> ท่าน

เจ้าชายไอโจริ —> เอชา : ฉัน —> เจ้า

เอชา —> เจ้าชายไอโจริ : หม่อมฉัน —> พระองค์/ฝ่าบาท

ราชาออสกาโร —> เอชา : เรา —> เจ้า

เอชา —> ราชาออสกาโร : หม่อมฉัน —> พระองค์/ฝ่าบาท

ราชาออสกาโร —> เซอร์อูลดู : เรา —> ท่าน

เซอร์อูลดู —> ราชาออสกาโร : กระหม่อม —> พระองค์/ฝ่าบาท

เจ้าชายไอโจริ —> เซอร์อูลดู : เรา —> ท่าน

เซอร์อูลดู —> เจ้าชายไอโจริ : กระหม่อม —> พระองค์/ฝ่าบาท

เซอร์อูลดู —> เอชา : ข้า —> เจ้า

เอชา —> เซอร์อูลดู : ข้า —> ท่าน

ภูตสกุลนิ —> เอชา : ข้า —> เจ้า

เอชา —> ภูตสกุลนิ : ข้า —> เจ้า

พ่อ —> เอชา : พ่อ —> ลูก

เอชา —> พ่อ : หนู —> พ่อ

แม่ —> เอชา : แม่ —> ลูก

เอชา —> แม่ : หนู —> แม่

สรรพนามบุรุษที่ 3

- สรรพนามราชาศัพท์ การใช้สรรพนามราชาศัพท์บุรุษที่ 3 นั้นไม่มีการกำหนดตายตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทในการใช้

- แทนราชาออสกาโร ใช้ว่า พระองค์และองค์ราชา

- แทนราชินีไอวี ใช้ว่า พระนางและองค์ราชินี

- แทนเจ้าชายไอโจริ ใช้ว่า พระองค์และเจ้าชาย

- สรรพนามสามัญ

- แทนชามม์ ใช้ว่า เขา

- แพนเซอร์อูลู ใช้ว่า เขา
- แพนภูตสกุลนิ ใช้ว่า เขา
- แพนองครักษ์ยู ใช้ว่า เขา

กล่าวคือ หากเนื้อหาตอนใดเกี่ยวข้องกับชื่อพระวงศ์ก็จะใช้สรรพนามที่เป็นราชาศัพท์ แต่หากเนื้อหาตอนใดเกี่ยวข้องกับบุคคลธรรมดาเท่านั้นก็จะใช้สรรพนามที่เป็นคำสามัญ

4.2 ปัญหาในการแปลและแนวทางการแก้ปัญหา

หลังจากการทำวาทกรรมวิเคราะห์ในบทที่ 3 และการวางแผนการแปลในด้านรูปแบบการแปล ระดับภาษาและระบบสรรพนาม โดยคำนึงถึงประเภทของตัวบท วัตถุประสงค์ในการแปล และกลุ่มผู้อ่านเป้าหมาย ผู้วิจัยได้พบปัญหาหลายประการในการแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *แพเรสต์* ภายใต้เงื่อนไขใหม่ทางภาษาและวัฒนธรรมปลายทาง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจัดประเภทของปัญหาที่พบเป็น 2 ประเภท คือ ปัญหาที่เกิดจากความแตกต่างทางภาษาและปัญหาที่เกิดจากความแตกต่างทางวัฒนธรรม พร้อมทั้งเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว ดังนี้

4.2.1 ปัญหาที่เกิดจากความแตกต่างทางภาษา

ปัญหาการแปลที่เกิดจากความแตกต่างทางภาษาเป็นผลมาจากความแตกต่างของลักษณะและระบบภาษาของทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยต้องหาหนทางแก้ไขที่เหมาะสมเพื่อให้ได้บทแปลที่สื่อความหมายได้อย่างชัดเจนและรักษาอรรถรสได้ตรงตามต้นฉบับมากที่สุด จากการวิเคราะห์วาทกรรมในบทที่ 3 ปัญหาการแปลที่เกิดจากความแตกต่างทางภาษาที่ผู้วิจัยพบในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *แพเรสต์* มีดังนี้

4.2.1.1 ศัพท์และสำนวน ในวรรณกรรมเรื่องนี้มีการใช้คำศัพท์และสำนวนที่มีสิ่งอ้างอิงถึงในสังคมต้นทางแต่ไม่มีสิ่งอ้างอิงถึงในสังคมปลายทาง ศัพท์และสำนวนดังกล่าวมีดังต่อไปนี้

ศัพท์

- From above Uju's seat I sang in his voice, "My centaur is well stabled." (บทที่ 38 หน้า 323)

ผู้วิจัยค้นหาความหมายจากพจนานุกรมและพบว่าคำว่า "centaur" หมายถึงครึ่งคนครึ่งม้าและเป็นสัตว์ในเทพตำนานกรีก ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในสังคมต้นทางเท่านั้น อีกทั้งผู้วิจัยไม่

สามารถหาคำแปลของคำว่า “centaur” ที่เทียบเคียงกันได้ภาษาไทย ดังนั้น เพื่อให้ได้บทแปลที่สามารถสื่อความหมายแก่ผู้อ่านในภาษาปลายทางได้อย่างชัดเจนมากที่สุด ผู้วิจัยเห็นว่าควรเก็บรักษาชื่อเฉพาะดังกล่าวไว้โดยการถอดเสียงตามตัวอักษรหรือทับศัพท์ได้เป็น “เซ็นทอร์” และเติมลักษณะนาม “ม้า” ไว้ข้างหน้าคำดังกล่าว ได้เป็น “ม้าเซ็นทอร์” เพื่อให้ความหมายที่คำดังกล่าวอ้างอิงถึงชัดเจนขึ้น

สำนวน

ในวรรณกรรมเรื่องนี้มีการสอดแทรกสำนวนที่ผู้ประพันธ์กำหนดขึ้นมาใช้สำหรับตัวบทวรรณกรรมเรื่องนี้โดยเฉพาะ ซึ่งเป็นสำนวนที่ไม่มี ความหมายประจำทางภาษากำหนดไว้ในพจนานุกรมทั่วไป สำนวนดังกล่าวคือ Can a dragon judge ostumo? (บทที่ 38 หน้า 315) อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยสามารถทำความเข้าใจและถ่ายทอดความหมายในระดับวาทกรรมของสำนวนดังกล่าวเป็นบทแปลโดยอาศัยคำอธิบายที่ผู้ประพันธ์ได้สอดแทรกไว้ในเนื้อหา ดังนี้

ที่มา บทที่ 3 หน้า 22

“They think I don't have feelings.” I wiped my eyes on our quilt.

“Can a dragon judge ostumo?”

It was what she always said. It meant that louts had no idea of the finest things.

จากคำอธิบายข้างต้น สำนวนดังกล่าวมีความหมายในระดับวาทกรรมว่าคนที่ไม่มีความรู้ด้านศิลปะเป็นอย่างดีแล้วจะมาตัดสินศิลปะชั้นสูงได้อย่างไร กล่าวคือ ผู้คนรอบข้างมักมองข้ามความดีในตัวเขาไปเนื่องจากคนเหล่านั้นตัดสินเขาจากรูปลักษณ์ภายนอกของเธอ ในการแปลนั้น เมื่อพิจารณาจากคำอธิบายของสำนวนดังกล่าวที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหาแล้ว หากผู้วิจัยแปลสำนวนดังกล่าวแบบตรงตัวโดยถอดความหมายประจำคำแต่ละคำแล้วก็จะทำให้ได้บทแปลที่กลุ่มผู้อ่านเป้าหมายในภาษาปลายทางไม่สามารถเข้าใจได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาการแปลดังกล่าวโดยใช้วิธีการแปลเทียบเคียงกับสำนวนของวัฒนธรรมปลายทางและจำเป็นต้องยอมเสียความเปรียบในวัฒนธรรมต้นทางไปเพื่อให้ผู้อ่านในภาษาปลายทางสามารถเข้าใจได้ ในเบื้องต้น ผู้วิจัยค้นหาสำนวนไทยได้จำนวนหนึ่งที่มีความหมายสอดคล้องกับความหมายของสำนวนดังกล่าว ได้แก่ ไกล่เกลือกินต่าง ตาไม่ถึงและมีตาหามีแววไม่ แต่เมื่อพิจารณาบริบทตามเนื้อเรื่องโดยละเอียดแล้ว ผู้วิจัยพบว่าสุภาษิตไทยที่มีความหมายสอดคล้องกับสุภาษิตดังกล่าวมากที่สุดคือ “ตาไม่ถึงหรือเปล่า”

4.2.1.2 ภาพพจน์ (figures of speech) ภาพพจน์ที่ปรากฏในวรรณกรรมเรื่องนี้มีดังนี้

4.2.1.2.1 นามนัย (metonymy) คือภาพพจน์ที่ใช้คำหรือวลีซึ่งบ่งลักษณะหรือคุณสมบัติของสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาแสดงความหมายแทนสิ่งนั้นทั้งหมด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2545: 263) เช่น

ตัวอย่างที่ 1

As Ijori had promised, the crown had been generous. (บทที่ 31 หน้า 255)

อย่างที่เจ้าชายไอจิริทรงให้คำมั่นสัญญาไว้ องค์ราชา ทรงเมตตา

ในที่นี้ ผู้ประพันธ์ใช้คำว่า the crown (มงกุฎ) ซึ่งเป็นนามนัยที่หมายถึงกษัตริย์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแปลคำว่า “the crown” เป็น “องค์ราชา”

ตัวอย่างที่ 2

“Write it,” zhamM said. “Say what you want him to know. But it mustn’t be sent. It might fall into the wrong hands. To be exact, it might cause my prediction to come true.” (บทที่ 31 หน้า 257)

“จงเขียนมันเถิด” ท่านซามม์เอ๋ย “จงเล่าในสิ่งที่เจ้าอยากให้พระองค์ได้ทรงทราบ แต่ต้องไม่ส่งมันไป มันอาจจะตกไปอยู่ในมือของศัตรู พุดตามตรง จดหมายอาจจะทำให้คำพยากรณ์ของข้ามันเป็นจริง”

ในที่นี้ ผู้ประพันธ์ใช้วลี wrong hands ซึ่งเป็นอธินามนัยเพื่อใช้เรียกศัตรูหรือผู้ไม่หวังดี ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแปลวลี “wrong hands” เป็น “ศัตรู”

4.2.1.2.2 อุปมา (simile) คือภาพพจน์ที่นำเอาสิ่งต่างกัน 2 สิ่งมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้คำเชื่อม “like”, “as” หรือ “than” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2545: 399) ตัวอย่างเช่น

I did write the note, a song.

...

You'll rule with a hand

light as snow,

velvet fingers,

... (บทที่ 31 หน้า 257)

ในเบื้องต้น ผู้วิจัยคิดหาคำแปลอุปมาดังกล่าวข้างต้นโดยดัดแปลงให้เข้ากับวัฒนธรรมไทย อย่างไรก็ดี เมื่อคำนึงถึงประเภทของตัวบทซึ่งเป็นวรรณกรรมเยาวชนแนวเทพนิยายที่มีเนื้อหากล่าวถึงวัฒนธรรมตะวันตกแล้ว ผู้วิจัยจึงแปลอุปมาดังกล่าวแบบตรงตัวเพื่อสื่อให้เข้ากับวัฒนธรรมตะวันตก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแปลอุปมา *light as snow, velvet fingers* เป็น “พระหัตถ์ที่นุ่มนวลดุจหิมะ นิ้วพระหัตถ์ที่นุ่มนวลดุจกำมะหยี่” ซึ่งมีความหมายแฝงที่แสดงถึงความอ่อนโยนของเจ้าชายไอโจริ และผู้วิจัยได้แปลโดยใช้ราชาศัพท์ในภาษาปลายทางแม้ว่าจะไม่มีคำราชาศัพท์ปรากฏในภาษาต้นฉบับ

4.2.1.2.3 **อุปลักษณ์ (metaphor)** คือภาพพจน์ที่นำเอาสิ่งต่างกัน 2 สิ่งหรือมากกว่า แต่มีคุณสมบัติบางประการร่วมกันมาเปรียบเทียบกัน โดยเปรียบเทียบว่าสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่งโดยตรง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2545: 261) ตัวอย่างเช่น

...

“The silver queen rules me.

I light her candles—

Who am I?

... (บทที่ 34 หน้า 282)

ในที่นี้ ผู้ประพันธ์ใช้วลี *the silver queen* ซึ่งเป็นอุปลักษณ์เพื่อใช้เรียกดวงจันทร์จากการวิเคราะห์วาทกรรม เพลงดังกล่าวข้างต้นเป็นเพลงปริศนาที่เอซาร์องให้ภุตสกุณนิฟังในระหว่างที่ทั้งคู่อยู่ในกระแจะงาวิเศษของราชินีไอวีเพื่อให้เขาไขปริศนาที่เพลงดังกล่าวอ้างถึง เมื่อคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการสื่อสารของผู้ประพันธ์ในสถานการณ์ดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยแปลวลีดังกล่าวเป็น “ราชินีสีเงิน” แต่ไม่แปลเป็น “ดวงจันทร์” เพื่อรักษาความกำกวมของต้นฉบับและเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้ไขปริศนาของเพลงนี้ในระหว่างที่อ่านด้วย

4.2.2 ปัญหาที่เกิดจากความแตกต่างทางวัฒนธรรม

นอกจากการแปลเป็นการถ่ายทอดความหมายจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่งแล้ว การแปลยังเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมไปในตัวอีกด้วย ดังนั้น ปัญหาการแปลที่เกิดจากความแตกต่างทางวัฒนธรรมของสังคมที่ใช้ภาษาต้นทางกับสังคมที่ใช้ภาษาปลายทางจึงเกิดขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยต้องหาหนทางแก้ไขเพื่อให้ได้บทแปลที่สามารถรักษาอรรถรสได้ตรงตามต้นฉบับและสื่อความหมาย

แก่ผู้อ่านในภาษาปลายทางได้อย่างชัดเจน จากการศึกษาด่วนบทต้นฉบับวรรณกรรมเรื่องนี้อย่างละเอียดแล้ว ผู้วิจัยพบปัญหาการแปลที่เกิดจากความแตกต่างทางวัฒนธรรม ดังนี้

4.2.2.1 ราชาศัพท์ ในตัวบทต้นฉบับการใช้ราชาศัพท์ไม่ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน มีเพียงแค่การใช้คำเรียกขานที่เป็นราชาศัพท์เท่านั้น กล่าวคือ มีการใช้สรรพนามราชาศัพท์บุรุษที่ 2 และ 3 ที่ใช้กับพระราชาและเชื้อพระวงศ์อย่างชัดเจน เช่น Your Majesty, Sire, His Highness, Her Highness, His Majesty, Her Majesty เป็นต้น และแม้ว่าการใช้สรรพนามราชาศัพท์บุรุษที่ 1 นามราชาศัพท์ กริยารราชาศัพท์ วิเศษณ์ราชาศัพท์ รวมถึงลักษณนามราชาศัพท์ในต้นฉบับจะไม่ปรากฏอย่างชัดเจน อย่างไรก็ดี ในบทแปลต้องมีการใช้ราชาศัพท์ตามขนบของภาษาไทยสำหรับคำในกลุ่มนี้ด้วย ผู้วิจัยเลือกใช้คำแปลที่เป็นราชาศัพท์ในภาษาไทยด้วย โดยมีเกณฑ์การใช้ดังนี้

การแปลราชาศัพท์ในเรื่อง

ดังที่ระบุไว้ในหลักการและเหตุผล วรรณกรรมเรื่องนี้เป็นวรรณกรรมเยาวชนที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับพระราชาและเชื้อพระวงศ์ ซึ่งมีกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายคือเด็กอายุระหว่าง 8-14 ปี และจากการวิเคราะห์กลุ่มผู้อ่านบทแปล กลุ่มผู้อ่านเป้าหมายของบทแปลวรรณกรรมเรื่องนี้ไม่จำเป็นต้องจำกัดเฉพาะเด็กอายุระหว่าง 8-14 ปีเท่านั้น ผู้อ่านโดยทั่วไปที่มีอายุมากกว่าช่วงอายุดังกล่าวก็สามารถอ่านได้ ดังนั้น ในการแปล ผู้วิจัยจึงใช้ราชาศัพท์ในบทแปลตามขนบการใช้ราชาศัพท์ในภาษาไทยด้วย เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่ากลุ่มผู้อ่านเป้าหมายมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ราชาศัพท์ในภาษาไทยมากพอที่จะอ่านและเข้าใจเนื้อเรื่องได้เป็นอย่างดี

สำหรับการใช้ภาษาในวรรณกรรมเยาวชนนั้น ลมุล รัตตากร (2529: 142) กล่าวไว้ว่า ในการแปลบทสนทนาในหนังสือนวนิยายสำหรับเยาวชนเป็นภาษาไทยนั้น การใช้ภาษา รวมทั้งคำสรรพนามบุรุษที่ 1, 2 และ 3 จะต้องผสมกลมกลืนกับฐานะทางสังคม เศรษฐกิจ การศึกษาและสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ของตัวละคร การใช้คำพูดระหว่างตัวละครในเรื่องที่เป็นขุนนาง อัศวิน ทูตทหาร ฯลฯ ย่อมมีความผิดแผกแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมในการแปลให้สม่ำเสมอและการแปลราชาศัพท์ของราชวงศ์ต่างประเทศจะต้องดูความเหมาะสม ไม่ให้รุ่มร่ามจนเกินไป แต่ต้องใช้บ้าง ไม่ให้มากหรือน้อยจนเกินไป

จากการวิเคราะห์วาทกรรมในบทที่ 3 ผู้วิจัยเห็นว่าวรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้เป็นเรื่องแต่ง พระราชา พระราชินีและเจ้าชายในเรื่องก็เป็นเพียงบุคคลที่ผู้ประพันธ์สมมุติขึ้น อีกทั้งเนื้อเรื่องก็เกิดในต่างประเทศ ดังนั้น จากการประยุกต์ใช้แนวคิดเกี่ยวกับการใช้ภาษาและราชาศัพท์ในบท

แปลวรรณกรรมเยาวชนที่กล่าวถึงข้างต้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้สรรพนามราชาศัพท์และวิเศษณ์ราชาศัพท์ที่ไม่เต็มรูปแบบเหมือนกับที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระราชวงศ์ของประเทศไทยเพื่อไม่ให้เป็นเรื่องยากแก่ผู้อ่านเป้าหมายหลักที่เป็นเด็กมากเกินไป กล่าวคือ ในบทแปล ผู้วิจัยเลือกใช้สรรพนามราชาศัพท์และวิเศษณ์ราชาศัพท์ที่ใช้สำหรับบุคคลระดับเจ้านายตามขนบการใช้ราชาศัพท์ไทย ตามหัวข้อ 2.3.1 ในบทที่ 2 ซึ่งเป็นราชาศัพท์ที่กลุ่มผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ง่ายกว่าการใช้ราชาศัพท์ที่เต็มรูปแบบ ตัวอย่างเช่น คำสรรพนามบุรุษที่ 2 และ 3 แทนพระมหากษัตริย์และเชื้อพระวงศ์ ใช้ว่า “ฝ่าบาท” มิใช่ “ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท” หรือ “ใต้ฝ่าละอองพระบาท” คำสรรพนามบุรุษที่ 1 แทนตัวคนสามัญที่พูดกับพระมหากษัตริย์และพระราชวงศ์ ใช้ว่า “หม่อมฉัน” สำหรับผู้หญิง หรือ “กระหม่อม” สำหรับผู้ชาย มิใช่ “ข้าพระพุทธเจ้า” คำวิเศษณ์ราชาศัพท์ ใช้ว่า “พะยะค่ะ” มิใช่ “พระพุทธเจ้าข้าขอรับใส่เกล้าใส่กระหม่อม” สำหรับชายใช้กับราชา และใช้ว่า “เพคะ” มิใช่ “เพคะใส่เกล้าใส่กระหม่อม” สำหรับหญิงใช้กับราชา เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเลือกใช้สรรพนามราชาศัพท์ กริยารราชาศัพท์และลักษณนามราชาศัพท์เต็มรูปแบบตามปกติ เนื่องจากผู้วิจัยวิเคราะห์ว่ากลุ่มผู้อ่านเป้าหมายมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ราชาศัพท์สำหรับคำชนิดดังกล่าวเป็นอย่างดีอยู่แล้ว และนอกเหนือจากนี้ ดังที่กล่าวไว้ในงานวิจัยของวรรณท์ อักษรพงศ์ ว่า ปัจจุบันนี้คำสุภาพได้รับความนิยมอาจเพราะพูดง่ายและสื่อความหมายได้เร็วจนมีการนำมาใช้กับกษัตริย์และ พระราชวงศ์ในกรณีที่ไม่เป็นทางการด้วย

ตัวอย่างที่ยกมาประกอบนี้เป็นบทสนทนาระหว่างราชาออกสกาไรกับเซอร์ลูลลูภายในห้องพระโรง

ต้นฉบับ

I said nothing. I wasn't ready to forgive him.

He went on, “What will you do to the queen, Your Majesty?” (บทที่ 38 หน้า 313)

บทแปล

ข้าไม่ได้พูดอะไรออกไป ข้ายังไม่พร้อมที่จะให้อภัยเขา

เขากราบทูลถาม “พระองค์จะทรงทำเช่นไรกับองค์ราชินี พะยะค่ะ ฝ่าบาท”

ในการแปลคำเรียกขาน “Your Majesty” ผู้วิจัยค้นหาความหมายจากพจนานุกรมและพบว่าคำเรียกขานดังกล่าวมีความหมายประจำทางภาษาว่า “ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท” ซึ่งเป็นสรรพนามราชาศัพท์บุรุษที่ 2 ที่ผู้พูดซึ่งเป็นสามัญชนใช้พูดกับพระมหากษัตริย์ อย่างไรก็ตาม จาก

เกณฑ์การใช้ราชาศัพท์ในบทแปลวรรณกรรมเรื่องนี้ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ข้างต้นโดยคำนึงถึงกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายเป็นสำคัญ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้สรรพนามราชาศัพท์ดังกล่าวที่ไม่ได้มีรูปแบบเหมือนกับที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และพระราชวงศ์ของประเทศไทย โดยเลือกใช้สรรพนามราชาศัพท์ที่ใช้สำหรับบุคคลระดับเจ้านายตามขนบของการใช้ราชาศัพท์ไทย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแปลคำว่า “Your Majesty” เป็น “ฝ่าบาท” แทนที่จะใช้ “ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท” นอกจากนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้คำวิเศษณ์ราชาศัพท์ “พะยะค่ะ” แทนที่จะใช้ “พระพุทธเจ้าข้าขอรับใส่เกล้าใส่กระหม่อม”

4.2.2.2 คำเรียกขาน หลังจากศึกษาต้นฉบับอย่างละเอียดแล้ว ผู้วิจัยพบว่าวรรณกรรมเรื่องนี้มีคำเรียกขานปรากฏอยู่เป็นจำนวนมาก จากการประยุกต์ใช้แนวคิดเกี่ยวกับคำเรียกขานที่กล่าวถึงในบทที่ 2 หัวข้อ 2.3.2 ผู้วิจัยจึงแบ่งคำเรียกขานที่พบในวรรณกรรมเรื่องนี้ออกเป็น 5 รูปแบบพร้อมทั้งเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาในการแปล ดังนี้

4.2.2.2.1 ฐานันดร ตำแหน่ง ยศ เช่น

ตัวอย่างที่ 1

Sir Uellu shook his head occasionally, but King Oscaro looked steadily at me, his expression unfailingly attentive. (บทที่ 38 หน้า 312)

ในการแปลคำเรียกขานรูปแบบนี้ ผู้วิจัยค้นหาความหมายจากพจนานุกรมและพบว่าคำว่า “Sir” เป็นคำแสดงฐานันดรที่ใช้เติมหน้าชื่อขุนนางและอัศวิน ทั้งนี้ ผู้วิจัยไม่สามารถค้นหาคำแปลของคำแสดงฐานันดรดังกล่าวที่เทียบเคียงกันได้ในภาษาไทยเนื่องจากคำดังกล่าวมีความหมายอ้างอิงถึงเฉพาะในสังคมที่ใช้ภาษาอังกฤษเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเห็นว่าคำดังกล่าวเป็นคำแสดงฐานันดรที่กลุ่มผู้อ่านเป้าหมายคุ้นเคยดีอยู่แล้ว ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาการแปลโดยการถอดเสียงตามตัวอักษรหรือทับศัพท์คำแสดงฐานันดรดังกล่าวได้เป็น “เซอร์อูลลู”

ตัวอย่างที่ 2

“Yes, Ayortha!” Ijori tugged me down the aisle, just as Lady Arona had all those months ago for the composing game. (บทที่ 38 หน้า 320)

เช่นเดียวกับคำเรียกขาน “Sir” คำว่า “Lady” เป็นคำเรียกขานที่คุ้นเคยกันในสังคมไทยอยู่แล้ว ผู้วิจัยจึงแปลคำเรียกขาน “Lady Arona” เป็น “เลดีอาโรน่า”

ตัวอย่างที่ 3

The doors at the back of the hall opened—and Mother and Father entered. I jumped up. Behind them were Ollo and Yarry and Areida. And there was the duchess, and Dame Ethele! Ijori's smile was wide enough to touch his ears. (บทที่ 38 หน้า 319-320)

ในการแปลคำเรียกขานรูปแบบนี้ พจนานุกรมให้ความหมายของคำว่า “duchess” ว่า “ชายาของดยุค” ทั้งนี้ ผู้วิจัยไม่สามารถค้นหาคำแปลของคำแสดงฐานันดรดังกล่าวที่เทียบเคียงกันได้ ในภาษาไทยเนื่องจากคำดังกล่าวมีความหมายอ้างอิงถึงเฉพาะในสังคมที่ใช้ภาษาอังกฤษ เท่านั้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยการถอดเสียงตามตัวอักษรหรือทับศัพท์ได้เป็น “ดัชเชส” แล้วใส่คำอธิบายในรูปของเชิงอรรถไว้ทำหน้าว่า “duchess หมายถึง ชายาของดยุคซึ่งเป็นตำแหน่งขุนนางชั้นสูงสุด” โดยมีตัวเลขชี้โยงบอกว่าเป็นข้ออธิบายของคำดังกล่าว

สำหรับการแก้ปัญหาการแปลคำว่า “Dame” นั้น ในเบื้องต้น ผู้วิจัยแปลคำเรียกขานดังกล่าวโดยค้นหาคำความหมายประจำทางภาษาในพจนานุกรม และพบว่าคำแปลของคำเรียกขานดังกล่าวที่เทียบเคียงกันได้ ในภาษาไทยคือคำว่า “ท่านผู้หญิง” ซึ่งเป็นบรรดาศักดิ์ของสตรีเทียบเท่ากับบรรดาศักดิ์ของอัศวิน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแปลคำว่า “Dame Ethele” เป็น “ท่านผู้หญิงอีธิล”

ตัวอย่างที่ 4

ZhamM said, “Who has the complaint?”

The man seated next to me said, “I do, widyeh zhamM. I am logH. rigK stole my shovel.” (บทที่ 31 หน้า 259)

คำว่า “widyeh” ภาษาคนแคระใต้ดินที่เป็นคำนามสามัญซึ่งมีความหมายว่า “ผู้พิพากษาชั้นสูง” และเป็นตำแหน่งของซามม์ ในการแก้ไขปัญหาการแปลดังกล่าวโดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการสื่อสารของผู้ประพันธ์เป็นหลัก ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการถอดเสียงตามตัวอักษรและเก็บรักษา รูปแบบภาษาของต้นฉบับไว้โดยคงลักษณะการใช้วจนภาษา กล่าวคือ การใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ไว้ที่ท้ายคำเหมือนในต้นฉบับ เช่นเดียวกับการแปลภาษาคนแคระใต้ดินที่เป็นชื่อคน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแปลคำเรียกขาน “widyeh zhamM” เป็น “วิดเยห์ซามม์” แล้วใส่คำอธิบายในรูปของเชิงอรรถไว้ทำหน้าว่า “widyeh เป็นภาษาคนแคระใต้ดินซึ่งมีความหมายว่า “ผู้พิพากษาชั้นสูง” และเป็นตำแหน่งของซามม์” โดยใช้เชิงอรรถอธิบายความหมายของคำดังกล่าว

4.2.2.2.2 คำนำหน้า+ชื่อ คำเรียกขานรูปแบบนี้ไม่ใช้ในภาษาอังกฤษปัจจุบัน แต่ใช้ในภาษาเก่า เช่น

ตัวอย่างที่ 1

- He chuckled. "I see your face, Maid azacH. Our methods are unlike human methods. For us, a trial is a crossroad. When I turned my cap, I looked into the future. I imagined several possible rulings and what would result from them." (บทที่ 31 หน้า 259)

- He spoke slowly, and he formed his words deliberately, but each one was clear, and his sentences were complete and lucid. "Thank you . . . for . . . coming . . . , Maid Aza. I am . . . hoping . . . you can . . . explain . . . some matters . . . I don't . . . understand." (บทที่ 38 หน้า 312)

คำว่า "azacH" เป็นภาษาคนแคระใต้ดินที่ซามมีใช้เรียกเอซาดอนที่เอซาหลบหนีไปอยู่ในดินแดนแห่งคนแคระใต้ดิน ในการแก้ไขปัญหการแปลคำเรียกขานรูปแบบนี้นั้น ความหมายประจำทางภาษาในพจนานุกรมของคำว่า Maid ซึ่งเป็นคำนำหน้ามีความหมายหลายประการ คือ สาวใช้ สาวโสด สาวน้อย และหญิงสาว และจากการทำวาทกรรมวิเคราะห์จะเห็นได้ว่าเอซาเป็นเด็กหญิงอายุ 15 ปีและไม่ได้มีอาชีพเป็นสาวใช้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกความหมายในระดับวาทกรรมที่เชื่อมโยงกับบริบทคือ "สาวน้อย" และแปลคำเรียกขาน "Maid azacH" เป็น "สาวน้อยเอแซคห์" และ "Maid Aza" เป็น "สาวน้อยเอซา" แล้วใส่คำอธิบายในรูปของเชิงอรรถไว้ท้ายหน้าเพื่ออธิบายคำว่า "azacH"

ตัวอย่างที่ 2

One afternoon Mistress Audra asked me to show everyone how to illuse. No one could do it, but it became the fashion to stop by for a demonstration. My prison was frequently the merriest spot in the castle. (บทที่ 38 หน้า 311)

สำหรับการแก้ปัญหการแปลคำว่า "Mistress" นั้น ในเบื้องต้น ผู้วิจัยแปลคำเรียกขานดังกล่าวโดยค้นหาความหมายในพจนานุกรมและพบว่าคำดังกล่าวมีความหมายประจำทางภาษาหลายความหมาย เช่น เมียน้อย หญิงอันเป็นที่รัก เป็นต้น จากการทำวาทกรรมวิเคราะห์ Mistress Audra เป็นเจ้าของร้านตัดเสื้อผ้าซึ่งเป็นร้านประจำของราชินีไอวีและเอซา และนางออคร้า เจ้าของร้านเป็นหญิงค่อนข้างมีอายุและไม่ได้เป็นเมียน้อยของผู้ใด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือก

ความหมายในระดับวาทกรรมที่เชื่อมโยงกับบริบทของคำดังกล่าวคือคำว่า “นาง” และแปลคำเรียกขาน “Mistress Audra” เป็น “นางออตรา”

4.2.2.2.3 ชื่อ (ตามลำพัง) เช่น

ตัวอย่างที่ 1

He laughed. “I’ve been to Kyrria and to Pu. I’ve addressed the twin kings of Bizidel and offended neither one, but I’ve never . . . Aza, I need a partner in the composing game . . .” (บทที่ 38 หน้า 314)

สำหรับคำเรียกขานรูปแบบนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการถอดเสียงตามตัวอักษรหรือทับศัพท์เนื่องจากเป็นชื่อของตัวละครและไม่สามารถแปลได้ จากตัวอย่างข้างต้น ผู้วิจัยแปลคำเรียกขาน “Aza” เป็น “เอซา”

ตัวอย่างที่ 2

I ran up the aisle—and saw zhamM in the doorway. zhamM! (บทที่ 38 หน้า 320)

ในการแปลคำเรียกขานรูปแบบนี้ ในเบื้องต้น ผู้วิจัยใช้วิธีการถอดเสียงตามตัวอักษรหรือทับศัพท์เนื่องจากเป็นชื่อของตัวละครและไม่สามารถแปลได้ ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์วาทกรรม ผู้วิจัยเห็นว่าเอซาให้ความเคารพขามมีเป็นอย่างมาก ดังนั้น ผู้วิจัยแปลคำเรียกขาน “zhamM” เป็น “ท่านขามมี” โดยเติมคำว่า “ท่าน” ไว้ข้างหน้าเพื่อแสดงถึงความเคารพที่เอซามีต่อขามมี

4.2.2.2.4 คำเรียกญาติ เช่น

I wept. Apparition though I was, I could produce buckets of tears. Ijori would never again comfort me when I cried. I thought of Mother and Father and Areida and my brothers. I thought of all the songs I wouldn’t write and wouldn’t sing. (บทที่ 34 หน้า 280)

ในการแปลคำเรียกขานรูปแบบนี้ ผู้วิจัยค้นหาความหมายประจำทางภาษาและเลือกความหมายที่สัมพันธ์กับบริบทตามเนื้อเรื่องโดยดูจากความสัมพันธ์ของผู้พูดและผู้ฟัง จากเนื้อเรื่อง บุคคลทั้งสามคนนี้เป็นแม่ พ่อ และพี่ชายของเอซา (แยรีและอลโล) ดังนั้น ผู้วิจัยแปลคำเรียกขาน “Mother”, “Father” และ “my brothers” เป็น “พ่อ”, “แม่” และ “พี่ชายทั้งสองของข้า” ตามลำดับ ทั้งนี้ ผู้วิจัยไม่ได้แปลคำเรียกขาน “Mother” และ “Father” เป็น “คุณแม่” หรือ “มารดา” และ “คุณพ่อ” หรือ “บิดา” เนื่องจากคำเหล่านี้ไม่ปรากฏว่าเป็นที่นิยมใช้ในขนบการประพันธ์งาน

ประเภทจินตนิยายซึ่งเป็นเรื่องเล่าเก่าแก่เกินกว่าที่จะใช้คำว่า “คุณพ่อ” หรือ “คุณแม่” ที่เป็นศัพท์ที่ร่วมสมัยมากกว่า อีกทั้งคำเหล่านี้ไม่ปรากฏว่าสามารถใช้ให้สอดคล้องได้กับคำสรรพนาม “ข้า”

4.2.2.2.5 คำเรียกขานที่เป็นวลีแสดงความรู้สึกตามวัฒนธรรมตะวันตก เช่น

I wept. Apparition though I was, I could produce buckets of tears. Ijori would never again comfort me when I cried. I thought of Mother and Father and Areida and my brothers. I thought of all the songs I wouldn't write and wouldn't sing. I thought of zhamM. But mostly I thought of Ijori. Ijori. Dear heart. Sweet. Ijori. Dear heart. Sweet. (บทที่ 34 หน้า 280)

จากการวิเคราะห์วาทกรรม จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในตัวอย่างข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าเอซารักเจ้าชายไอจิริเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะอยู่ห่างไกลกันมากเพียงใดก็ตาม ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงความหมายในระดับวาทกรรมแล้ว คำแปลของคำเรียกขานนี้จึงต้องเป็นคำที่มีความหมายประจำทางภาษาที่แสดงถึงความรักที่ยิ่งใหญ่ อีกทั้งยังต้องรักษาวัฒนธรรมต้นทางเอาไว้ด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงหาคำแปลที่เทียบเคียงได้กับคำเรียกขานในตัวอย่างข้างต้น ได้เป็น “ยอดดวงใจ เจ้าชายไอจิริที่รัก ยอดดวงใจ สุดที่รัก” ทั้งนี้ คำแปลที่เทียบเคียงได้กับคำเรียกขานในต้นฉบับแต่ฟังดูแล้วเป็นไทยเกินไปจึงใช้ไม่ได้ เช่น “ยอดยาหยี” เป็นต้น

4.2.2.3 ภาษาเฉพาะที่ผู้ประพันธ์กำหนดขึ้นมาใช้ จากการวิเคราะห์วาทกรรม ผู้วิจัยพบว่าในวรรณกรรมเรื่องนี้ ผู้ประพันธ์ได้กำหนดภาษาเฉพาะที่มีรูปแบบและความหมายที่พิเศษและแตกต่างจากการใช้ภาษาทั่วไปขึ้นมาใช้ ซึ่งเป็นเจตนาหรือวัตถุประสงค์ในการสื่อสารอีกประการหนึ่งของผู้ประพันธ์ สำหรับผู้วิจัยแล้ว ภาษาเฉพาะดังกล่าวเป็นปัญหาการแปลในด้านการรักษา รูปแบบและความหมายไว้ในบทแปลเพื่อให้ผู้อ่านบทแปลได้รับอรรถรสเช่นเดียวกับผู้อ่านต้นฉบับ ภาษาเฉพาะที่พบในวรรณกรรมเรื่องนี้และเป็นปัญหาในการแปลแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

4.2.2.3.1 คำ วลีและสำนวนเฉพาะ รูปแบบการใช้ภาษาแบบนี้มีลักษณะเหมือนการใช้ภาษาอังกฤษโดยทั่วไปแต่ไม่มีความหมายประจำทางภาษากำหนดไว้ในพจนานุกรม อย่างไรก็ตาม ผู้ประพันธ์ได้สอดแทรกคำอธิบายความหมายของรูปแบบการใช้ภาษาดังกล่าวไว้ในเนื้อหา ทำให้ผู้วิจัยสามารถทำความเข้าใจเนื้อเรื่องและถ่ายทอดความหมายในระดับวาทกรรมของ

รูปแบบการใช้ภาษาดังกล่าวเป็นบทแปลที่มีความหมายใกล้เคียงกับความหมายที่แท้จริงที่
ผู้ประพันธ์ต้องการสื่อมากที่สุด เช่น

**กลุ่มคำนามหรือนามวลี (อาจมีคำประสม) ที่มีความหมายในภาษาอังกฤษแต่ผู้เขียนใช้สื่อ
ความหมายใหม่ในเรื่อง**

- Three Tree [sic] และ obirko, almyna, umbru

- I listened and heard no gasps, felt no resentment. Thank you, everyone. Ijori
squeezed my hand.

*“We will have a new Three Tree on the throne—king,
queen, and dog—bass, alto, and howl.”*

More laughter. (บทที่ 38 หน้า 318)

- Everyone sang, “Yes, Ayortha!”

Sir Uellu led us in the Three Tree Song.

Ijori sang next, a promise to Ayortha and a love song.

“ . . .

Everything comes in threes.

Obirko, almyna, umbru.

Council, king, kingdom.

King, queen, Ayortha.

I won't rule alone.” (บทที่ 38 หน้า 321)

คำอธิบาย

ผู้วิจัยพบปัญหาในการแปลชื่อเฉพาะ “Three Tree” เนื่องจากผู้ประพันธ์กำหนด
คำดังกล่าวขึ้นมาใช้สำหรับวรรณกรรมเรื่องนี้โดยเฉพาะ ดังจะสังเกตได้จากการที่คำนามหลัก
“tree” นั้นไม่ได้มีการเติม -s ใดๆ ที่เป็นนามพหูพจน์ ในเบื้องต้น ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าการแก้ปัญห
การแปลชื่อดังกล่าวไม่อาจใช้วิธีการถอดเสียงตามตัวอักษรหรือทับศัพท์ได้เพราะผู้อ่านฉบับแปล

อาจไม่เข้าใจว่าชื่อเฉพาะดังกล่าวหมายความว่าอย่างไรและมีความเกี่ยวข้องอย่างไรกับเนื้อเรื่อง
ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องอาศัยคำอธิบายในเนื้อเรื่องที่ยกมานี้เพื่อทำความเข้าใจ ตีความ และถ่ายทอด
เป็นบทแปลภาษาไทย

ที่มา จากบทที่ 6 หน้า 40-41

Sir Uellu likened king, queen, and country to the Three Tree, which grew only in Ayortha. The Three Tree wasn't one tree, but three: the white obirko, the red almyrna, and the black-barked umbru. Their trunks grew no more than an inch apart, and their roots and branches mingled.

จากคำอธิบายในเนื้อเรื่องที่ยกมาข้างต้น ผู้วิจัยพบว่า “Three Tree” เป็น
สัญลักษณ์ของนครายอร์ธาซึ่งประกอบด้วยต้นไม้ 3 ต้นคือ obirko, almyrna และ umbru ดังนั้น
โดยอาศัยคำอธิบายในเนื้อเรื่องเพื่อประกอบการตีความและจับความหมายในระดับวาทกรรมที่
เชื่อมโยงกับบริบท ผู้วิจัยจึงแปลชื่อเฉพาะ “Three Tree” ว่า “ต้นสัญลักษณ์สามต้น” นอกจากนี้
จากบทที่ 3 หัวข้อ 3.2.9.3.1 คำ วลีและสำนวนเฉพาะ ผู้วิจัยยังพบปัญหาในการแปลชื่อเฉพาะ
“obirko”, “almyrna” และ “umbru” ในการแก้ปัญหาการแปลนั้น ในเบื้องต้น ผู้วิจัยค้นหา
ความหมายประจำทางภาษาของคำทั้ง 3 คำดังกล่าวในพจนานุกรมแต่พบว่าคำดังกล่าวไม่มี
บัญญัติไว้ในพจนานุกรม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงอาศัยคำอธิบายในเนื้อเรื่องเพื่อจับความหมายในระดับ
วาทกรรมและพบว่า “obirko”, “almyrna” และ “umbru” เป็นต้นไม้สามต้นที่ผู้แต่งสมมุติขึ้นมาให้
เป็นองค์ประกอบของ Three Tree หรือต้นสัญลักษณ์สามต้นซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งนครายอร์ธา
หลังจากวิเคราะห์ว่าควรเก็บรักษาชื่อต้นไม้ดังกล่าวไว้เนื่องจากเป็นเจตนาในการสื่อสารของ
ผู้ประพันธ์ อีกทั้งยังไม่มีคำเทียบเคียงในภาษาไทยสำหรับอ้างอิงถึงต้นไม้ดังกล่าวและในต้นฉบับ
ไม่มีการอธิบายรายละเอียดของต้นไม้ทั้งสามต้นดังกล่าวอย่างชัดเจน ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาการแปล
โดยการทับศัพท์และเติมลักษณะนาม “ต้น” ไว้ข้างหน้าคำดังกล่าวเพื่อทำให้ความหมายที่คำ
ดังกล่าวอ้างอิงถึงชัดเจนขึ้นว่าเป็นต้นไม้ ได้เป็น “ต้นโอเบอร์โค”, “ต้นอัลมินา” และ “ต้นอัมบรู”
ตามลำดับ แล้วใส่คำอธิบายในรูปของเชิงอรรถไว้ท้ายหน้าว่า “ต้นโอเบอร์โค (obirko) ต้นอัลมินา
(almyrna) และต้นอัมบรู (umbru) เป็นต้นไม้สามต้นที่รวมกันเป็นต้นสัญลักษณ์สามต้น (Three
Tree) ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งนครายอร์ธา”

กลุ่มคำนามหรือนามวลีในภาษาอังกฤษที่ผู้เขียนสร้างขึ้นใหม่เพื่อใช้สื่อความหมายใหม่
เฉพาะในเรื่อง

ตัวอย่างที่ 1

- glow iron

I ASKED ZHAMM if the people surrounding me were gnomes.

“They must have been. You were somewhere in Gnome Caverns. I saw glow iron again.” (บทที่ 31 หน้า 252)

คำอธิบาย

ในเบื้องต้น ผู้วิจัยค้นหาความหมายประจำทางภาษาของคำดังกล่าวในพจนานุกรม แต่พบว่าคำดังกล่าวไม่มีบัญญัติไว้ในพจนานุกรม ผู้วิจัยเห็นว่าการแก้ปัญหาคำดังกล่าว ไม่อาจใช้วิธีการถอดเสียงตามตัวอักษรหรือทับศัพท์ได้เพราะไม่สามารถสื่อความหมายให้ผู้อ่านใน ภาษาปลายทางเข้าใจได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงอาศัยคำอธิบายในเนื้อเรื่องที่ผู้ประพันธ์สอดแทรกไว้ใน บทที่ 28 หน้า 227 เพื่อทำความเข้าใจและพบว่าความหมายในระดับวาทกรรมของคำว่า “glow iron” คือกำแพงอุโมงค์ที่มีรูปกากบาทของเส้นเลือดดำและเส้นเลือดแดงเรืองแสง ซึ่งอยู่ภายในถ้ำ ของคนแคระใต้ดินและเป็นสิ่งที่ซามมีมักมองเห็นอยู่เสมอเมื่อพยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคตของ เอซา เมื่อพิจารณาบริบทตามท้องเรื่องแล้ว ผู้วิจัยจึงแปลให้กระชับว่า “กำแพงอุโมงค์เรืองแสง” แล้วใส่คำอธิบายในรูปของเชิงอรรถไว้ท้ายหน้าว่า “glow iron หรือกำแพงอุโมงค์เรืองแสง เป็น กำแพงอุโมงค์ที่มีรูปกากบาทของเส้นเลือดดำและเส้นเลือดแดงเรืองแสง ซึ่งอยู่ภายในถ้ำของคน แคระใต้ดินและเป็นสิ่งที่ซามมีมักมองเห็นอยู่เสมอเมื่อพยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคตของเอซา” โดยมีตัวเลขชี้โยงบอกว่าเป็นข้ออธิบายของคำดังกล่าว

ตัวอย่างที่ 2

- illuse

One afternoon Mistress Audra asked me to show everyone how to illuse. No one could do it, but it became the fashion to stop by for a demonstration. My prison was frequently the merriest spot in the castle. (บทที่ 38 หน้า 311)

คำอธิบาย

เนื่องจากคำดังกล่าวเป็นคำเฉพาะที่ผู้ประพันธ์กำหนดขึ้นใช้เองและไม่มีบัญญัติไว้ในพจนานุกรม ผู้วิจัยจึงอาศัยคำอธิบายในเนื้อเรื่องเพื่อทำความเข้าใจความหมายของคำดังกล่าว จากคำอธิบายที่ผู้ประพันธ์สอดแทรกไว้ในบทที่ 3 หน้า 19 คำว่า “illuse” มีความหมายในระดับวาทกรรมว่าเป็นการเลียนเสียงผู้อื่นให้ฟังดูเหมือนว่ามาจากที่อื่น โดยผู้เลียนเสียงไม่ขยับริมฝีปาก ซึ่งการเลียนเสียงนี้เป็นความสามารถพิเศษของเอซาที่คนอื่นไม่สามารถทำได้ ดังนั้น เพื่อให้สามารถสื่อความหมายได้ตามท้องเรื่อง ผู้วิจัยจึงแปลคำดังกล่าวให้กระชับว่า “การเลียนเสียง” แล้วใส่คำอธิบายในรูปของเชิงอรรถไว้ท้ายหน้าว่า “illuse เป็นการเลียนเสียงผู้อื่นให้ฟังดูเหมือนว่ามาจากที่อื่น โดยผู้เลียนเสียงไม่ขยับริมฝีปาก ซึ่งการเลียนเสียงนี้ความสามารถพิเศษของเอซาที่คนอื่นไม่สามารถทำได้” โดยมีตัวเลขชี้โยงบอกว่าเป็นข้ออธิบายของคำดังกล่าว

ตัวอย่างที่ 3

- ostumo

I began to illuse. From above the duchess's seat I sang in her voice, “My ostumo is piping hot. . . .” (บทที่ 38 หน้า 323)

คำอธิบาย

ผู้วิจัยค้นหาความหมายประจำทางภาษาของคำดังกล่าวในพจนานุกรมแต่พบว่า คำดังกล่าวไม่มีบัญญัติไว้ในพจนานุกรม จากคำอธิบายในบทที่ 30 หน้า 250 คำว่า “ostumo” มีความหมายในระดับวาทกรรมว่าเป็นเครื่องดื่มที่ชาวนครายอรรธานิยมดื่มกัน แต่การใช้คำนี้ไม่มีคำเทียบเคียงในภาษาไทยสำหรับอ้างอิงถึงเครื่องดื่มดังกล่าว ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาการแปลโดยการทับศัพท์และเติมลักษณะนาม “น้ำ” ไว้ข้างหน้าคำดังกล่าว ได้เป็น “น้ำออสตูโม” เพื่อให้ผู้อ่านบทแปลเข้าใจความหมายที่คำดังกล่าวอ้างอิงถึงชัดเจนยิ่งขึ้นว่าเป็นเครื่องดื่ม

4.2.2.3.2 ภาษาคนแคระใต้ดิน (Gnomic) ผู้ประพันธ์กำหนดภาษาคนแคระใต้ดินขึ้นมาใช้ในวรรณกรรมเรื่องนี้โดยเฉพาะ ดังที่ได้อธิบายรายละเอียดไว้แล้วในบทที่ 3 หัวข้อ

3.2.3.2 อวัจนภาษาในเนื้อหา

4.2.2.4 ชื่อเฉพาะ นอกเหนือจากภาษาเฉพาะซึ่งมีรูปแบบการใช้และความหมายที่พิเศษแล้ว ในวรรณกรรมเรื่องนี้ยังมีชื่อเฉพาะของสิ่งต่างๆ หลายประการซึ่งสอดแทรกอยู่ในตัวบท ได้แก่ ชื่อบุคคล ชื่อสถานที่ และชื่อสัตว์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยต้องหาหนทางแก้ไขเพื่อให้ได้บทแปลที่สามารถ

สื่อความหมายแก่ผู้อ่านได้ชัดเจนที่สุด ตัวอย่างชื่อเฉพาะดังกล่าว เช่น Ijori, Skulni, Uju, Frying Pan (หัวหน้าแม่ครัวในปราสาทอนทิโอ), Ayortha, Amonta, Oochoo (สุนัขของเจ้าชายไอโจริ), cereus เป็นต้น ผู้วิจัยเห็นว่าในการแปลควรเก็บรักษาชื่อเฉพาะดังกล่าวไว้เนื่องจากเป็นเจตนาในการสื่อสารของผู้ประพันธ์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาการแปลดังกล่าวโดยการทับศัพท์และเติมลักษณะนามไว้ข้างหน้าคำเหล่านี้เพื่อทำให้ความหมายที่คำเหล่านี้อ้างอิงถึงชัดเจนขึ้น ในการนี้ ผู้วิจัยจึงแปลเป็น เจ้าชายไอโจริ ภูตสกุลนิ องครักษ์ยูจู หัวหน้าแม่ครัวฟรายอิงเพน นครอายอร์ธา หมู่บ้านอามอนทา เจ้าอูชู และ ดอกซีรีอัล ตามลำดับ

อย่างไรก็ดี ผู้วิจัยเห็นว่า การแปลคำว่า “Gnome Caverns” โดยใช้วิธีการข้างต้นเป็น “ถ้ำโนมแคเวินส์” จะทำให้บทแปลที่ได้ไม่สามารถสื่อความหมายแก่ผู้อ่านได้อย่างชัดเจน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแก้ไขปัญหาการแปลดังกล่าวโดยการถอดความหมายของคำแต่ละคำเนื่องจากเห็นว่าวิธีการนี้จะทำให้ได้บทแปลที่สามารถสื่อความได้ชัดเจนมากกว่าวิธีแรก กล่าวคือ คำว่า “Gnome” แปลว่า “คนแคระ” และคำว่า “Caverns” แปลว่า “ถ้ำ” ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแปลดังกล่าวเป็น “ถ้ำของคนแคระ” แล้วใส่คำอธิบายในรูปของเชิงอรรถไว้ท้ายหน้าว่า “Gnome Caverns หรือ ถ้ำของคนแคระ เป็นถ้ำที่เอซาไปอาศัยอยู่ในระหว่างที่เธอซ่อนตัวอยู่ในดินแดนแห่งคนแคระใต้ดิน” และมีการทำเชิงอรรถอธิบายความหมายไว้ท้ายหน้า

นอกจากนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าคำว่า “the Featherbed” ซึ่งเป็นโรงแรมของบิดาบุญธรรมและมารดาบุญธรรมของเอซามีนัยยะที่หมายถึงการนอนสบายและการแปลตรงตัวสามารถสื่อนัยยะดังกล่าวได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแปลคำดังกล่าวเป็น “โรงแรมเตียงขนนก” โดยเติมลักษณะนาม “โรงแรม” ไว้ข้างหน้า ทั้งนี้ วิธีการดังกล่าวทำให้ความหมายที่คำดังกล่าวอ้างอิงถึงชัดเจนขึ้นและทำให้ผู้อ่านได้รับความบันเทิงมากกว่าการทับศัพท์

บทที่ 5
ต้นฉบับและบทแปล

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบาย
CHAPTER THIRTY-ONE	บทที่ 31	
<p>I ASKED <u>ZHAMM</u>¹ if the people surrounding me were gnomes.</p> <p>“They must have been. You were somewhere in Gnome Caverns². I saw glow iron³ again.”</p> <p>“Was I much older than I am now?” Perhaps he’d seen years into the future.</p> <p>“I couldn’t tell. It could be tomorrow or ten years hence.”</p>	<p>ข้าถามท่านซามม์ว่าผู้คนที่อยู่รอบตัวข้าเป็นพวกคนแคระใต้ดินใช่หรือไม่</p> <p>“พวกเขาคงจะเป็นคนแคระใต้ดิน เจ้าอยู่ที่ใดสักแห่งในถ้ำของคนแคระนี่แหละ ข้ามองเห็นกำแพงอุโมงค์เรืองแสงอีกแล้ว”</p> <p>“แล้วข้าแก่กว่าตอนนี้มากมัย” บางทีเขาอาจจะมองเห็นอนาคตล่วงหน้าได้หลายปีเลย</p> <p>“ข้าไม่รู้ อาจจะเป็นพรุ่งนี้หรือสิบปีจากนี้”</p>	<p>ตัวอย่างด้านข้างนี้เป็นตัวอย่างการแปลคำเรียกขานที่เป็นชื่อ ในเบื้องต้น ผู้วิจัยใช้วิธีการถอดเสียงตามตัวอักษรหรือทับศัพท์ อย่างไรก็ตาม จากการวิเคราะห์วาทกรรม ผู้วิจัยเห็นว่าเธอให้ความเคารพซามม์เป็นอย่างมาก ดังนั้น ผู้วิจัยแปลคำเรียกขาน “zhamM” เป็น “ท่านซามม์” โดยเติมคำว่า “ท่าน” ไว้ข้างหน้าเพื่อแสดงถึงความเคารพที่เธอมีต่อซามม์ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังคงใช้อักษรตัวใหญ่ท้ายชื่อคนแคระใต้ดินซึ่งเป็นลักษณะของอวัจนภาษาอย่างหนึ่งตามต้นฉบับไว้ด้วยเพื่อไม่ให้เสียอรรถรสของต้นฉบับ</p>

¹ ภาษาคนแคระใต้ดิน (Gnomic) ผู้เขียนตั้งใจให้มีความแตกต่างจากภาษาของมนุษย์บนพื้นพิภพโดยการใช้อวัจนภาษาเข้าช่วย หลักการใช้คือการใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ (capitalization) ที่ท้ายคำ

² Gnome Caverns หรือถ้ำของคนแคระ เป็นถ้ำที่เธอเข้าไปอาศัยอยู่ในระหว่างที่เธอซ่อนตัวอยู่ในดินแดนแห่งคนแคระใต้ดิน

³ glow iron หรือกำแพงอุโมงค์เรืองแสง เป็นกำแพงอุโมงค์ที่มีรูปกากบาทของเส้นเลือดดำและเส้นเลือดแดงเรืองแสง ซึ่งอยู่ภายในถ้ำของคนแคระใต้ดินและเป็นสิ่งที่ซามม์มักมองเห็นอยู่เสมอเมื่อพยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคตของเธอ

<p>“Must it happen?”</p> <p>“No. You could come to a <u>crossroad</u> and choose a different direction. Or the figure gloating over you might.”</p> <p>“But the likelihood is that it will come to pass, yes?”</p> <p>zhamM nodded. “Yes, to be exact.”</p> <p>“What should I do?”</p> <p>“Be cautious. When you have a decision to make, consider carefully. Violence is rare here, but a gnome is an implacable enemy.”</p> <p>If I departed Gnome Caverns and never returned, I'd be safe from zhamM's prediction. I thought it over in bed that night and decided to remain at least until the armorers returned from Ontio Castle. Their news would help me choose how to proceed.</p> <p>The next day the messenger arrived from the Featherbed with a letter from Mother and Father. I took it to my bed cavern to read. When I opened it, I</p>	<p>“มันต้องเกิดขึ้นมั๊ย”</p> <p>“ไม่ เจ้าอาจจะมาถึงทางแยกและอาจจะเลือกไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งที่ต่างออกไป หรือไม่คนที่จ้องมองเจ้าด้วยความมุ่งร้ายอาจจะเลือกไปในทิศทางที่ต่างออกไปนั่น”</p> <p>“แต่ก็เป็นไปได้ว่ามันจะเกิดขึ้น ไซ่มั๊ย”</p> <p>ท่านซามม์พยักหน้า “ใช่ แน่แน่นอน”</p> <p>“แล้วข้าควรทำเช่นไร”</p> <p>“จงระวัง เมื่อใดที่เจ้าต้องตัดสินใจ จงพิจารณาอย่างรอบคอบ ที่นี้ไม่ค่อยมีความรุนแรง แต่คนแคระใต้ดินก็เป็นศัตรูที่ไม่อ่อนข้ออยู่เหมือนกันนะ”</p> <p>หากข้าจากถ้ำของคนแคระไปและไม่กลับมาอีก ข้าก็จะปลอดภัยจากคำทำนายของท่านซามม์ ข้านอนคิดทบทวนในคืนนั้นและตัดสินใจรออยู่ต่ออย่างน้อยจนกว่าเหล่าคนทำเสื่อจะกลับมาจากปราสาทอนทิโอ ข้าตรวจสอบจากพวกเขา คงจะช่วยให้ข้าเลือกได้ว่าจะเดินทางต่อไปอย่างไร</p> <p>วันถัดมา คนส่งสารจากโรงแรมเตียงขนนกมาพร้อมกับจดหมายฉบับหนึ่งจากแม่และพ่อ ข้าไปเปิดอ่านในถ้ำนอนของข้า พอข้าเปิดจดหมาย ข้าก็พบจดหมายสั้นๆ จากเจ้าชาย</p>	<p>ผู้วิจัยตัดสินใจแปลอุปสรรคณ์ “crossroad” แบบตรงตัว ได้เป็น “ทางแยก” โดยมีนัยยะของความหมายที่หมายถึง “ทางเลือก”</p> <p>จากตัวอย่างด้านข้างนี้ ถึงแม้ว่าในตอนฉบับไม่ระบุคำว่า “prince” หน้าคำว่า “Ijori” เพื่อแสดงศักดิ์นาก็ตาม แต่ในวัฒนธรรมปลายทางต้องมีการแสดงศักดิ์นาคือของเชื้อพระวงศ์อย่างชัดเจน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแปลคำว่า “Ijori” เป็น “เจ้าชายไอโจริ” โดยเติมคำว่า “เจ้าชาย” ข้างหน้าเพื่อเป็นการแสดงศักดิ์นาก็ทั้งยังเป็นการทำให้</p>
---	---	---

<p>found a note from Ijori tucked inside.</p> <p>Ijori! <u>At the Featherbed?</u> My heart skipped, then beat too fast.</p> <p>I read his first.</p> <p><i>Dear heart,</i></p> <p><i>I write in fear that you will never read my words, that evil—more evil—has befallen you and you are beyond the reach of my love.</i></p> <p><i>I have given this note to your good parents in case <u>you come here</u>—although you mustn't stay with them. If you do, you will certainly be discovered.</i></p> <p><i>In <u>the queen's apartments</u> after the Sing I was too angry for clear thought. But in the night that followed, I grew certain that you told the truth. I know the queen. It is far more likely that she threatened you than that you connived for position and power.</i></p>	<p>ไอโจริที่สอดดอยู่ข้างในด้วย</p> <p>เจ้าชายไอโจริ! ที่โรงแรมเตียงขนนกหรือ หัวใจข้าหยุดเต้นแล้วเต้นแรงเหลือเกิน</p> <p>ข้าอ่านจดหมายของเจ้าชายก่อน</p> <p>ถึงที่รัก</p> <p>ข้าเขียนจดหมายด้วยความกลัวว่าเจ้าจะไม่อ่านจดหมายของข้าและสิ่งเลวร้าย และที่จะมีเพิ่มเข้ามาอีกนั้นจะเกิดขึ้นกับเจ้าและเจ้าอยู่ห่างไกลเกินกว่าที่ความรักของข้าจะไปถึง</p> <p>ข้าฝากจดหมายฉบับนี้ไว้กับพ่อแม่ที่นำเคาะพนับถือของเจ้าเผื่อว่าเจ้าจะกลับมาที่นี่ แต่เจ้าต้องไม่อยู่กับพวกเขา หากว่าเจ้าอยู่กับพวกเขา จะต้องมีคนพบตัวเจ้าอย่างแน่นอน</p> <p>ภายในห้องพักส่วนพระองค์ขององค์ราชินีหลังจากพิธีร้องเพลง ข้าโกรธมากฯ จนไม่มีเหตุผล แต่ในคืนถัดมา ข้าเริ่มมั่นใจว่าเจ้าพูดความจริง ข้ารู้จักองค์ราชินี มีความเป็นไปได้ที่องค์ราชินีทรงบังคับข่มขู่ให้เจ้าทำมากกว่าที่เจ้าจะสมรู้ร่วมคิดเพื่อตำแหน่งและอำนาจ จริงๆ แล้ว ดวงอาทิตย์เปลี่ยนเป็นสี</p>	<p>ความหมายที่คำดังกล่าวอ้างอิงถึงมีความชัดเจนขึ้น</p> <p>ผู้วิจัยเห็นว่าคำว่า “the Featherbed” มีนัยยะที่หมายถึงการนอนสบาย จึงแปลว่า “โรงแรมเตียงขนนก” นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังแปลโดยเลือกใช้คำลงท้าย “หรือ” ซึ่งแสดงว่าเป็นคำถามแบบภาษาไทย เนื่องจากในภาษาไทยไม่มีการใช้เครื่องหมายปริศน์ (?) ในประโยคคำถาม</p> <p>จดหมายฉบับนี้เป็นจดหมายที่เจ้าชายไอโจริเขียนถึงเอซา ผู้เป็นคนรักของพระองค์ ดังนั้น ผู้วิจัยใช้วลีจลลาลสนธิสนมในการแปลและใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 แทนตัวเจ้าชายไอโจริว่า “ข้า” ไม่ใช่ “เรา”</p> <p>จากการประยุกต์ใช้แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมายโดยอาศัยการตีความจากบริบท ผู้วิจัยจึงแปลว่า “เจ้าจะกลับมาที่นี่” เนื่องจากเป็นเนื้อเรื่องตอนที่เอซาหลบหนีไปอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งคนแคระใต้ดิน</p> <p>เนื่องจากเนื้อเรื่องในตอนนี้อ้างถึงที่พักของราชินีไอวี ผู้วิจัยจึงแปล “the queen's apartments” โดยใช้ราชาศัพท์ตามภาษาปลายทาง ได้เป็น “ห้องพักส่วนพระองค์ขององค์ราชินี” มิใช่ “ห้องเช่า” หรือ “ห้อง”</p>
--	--	---

<p>Indeed, it is more likely for the sun to turn blue than for you to be a schemer. <u>Please forgive my mistrust.</u> If you don't, I'll never forgive myself.</p> <p>However, I still wish you'd confided in me. We would have found a way out together.</p> <p><u>I hope the change in your appearance was not forced on you, too.</u></p> <p>Paradoxically, I also hope you didn't choose it. I never thought you ugly. I should have told you long ago. No one has eyes like yours. Or <u>an aroma</u> like yours. I loved the size of you from the first.</p> <p>I am searching for you. I sing of you as I search. You are my love. I hope someday to be yours once again.</p> <p style="text-align: right;">Your penitent Ijori</p>	<p>น้ำเงินยังมีความเป็นไปได้มากกว่าการที่เจ้าจะเป็นเจ้าอูบาย โปรดยกโทษที่เราไม่เชื่อใจเจ้า หากเจ้าไม่ยอมยกโทษให้ ข้าก็ จะไม่มีวันที่จะยกโทษให้ตัวข้าเอง</p> <p>ยังไ้ก็ตาม ข้ายังอยากให้เจ้าไว้ใจและहारหรือข้า เราก็ คงจะได้แก้ปัญหาไปด้วยกัน</p> <p>ข้าหวังว่าไม่มีใครบังคับให้เจ้าดื่มยานี้ด้วย แต่ ในทางกลับกัน ข้าก็หวังว่าเจ้าไม่ได้เลือกที่จะเปลี่ยนรูปลักษณ์ ของเจ้า ข้าไม่เคยคิดว่าเจ้าอัปลักษณ์ ข้าควรจะบอกเจ้ามาตั้ง นานแล้ว ไม่มีใครมีดวงตาเหมือนอย่างเจ้า หรือมีกลิ่นรัญจวน ใจเช่นเจ้า ข้ารักรูปร่างของเจ้าตั้งแต่แรกพบแล้ว</p> <p>ข้ากำลังตามหาตัวเจ้า ข้าร้องเพลงถึงเจ้าระหว่างที่ ตามหาตัวเจ้าไปด้วย เจ้าเป็นที่รักของข้า ข้าหวังว่าสักวันหนึ่ง ข้าจะได้เป็นที่รักของเจ้าอีกครั้งหนึ่ง</p> <p style="text-align: right;">ผู้สำนึกผิดของเจ้า ไอโจริ</p>	<p>ผู้วิจัยเห็นว่าถ้าแปลประโยคดังกล่าวแบบตรงตัวเป็น “โปรดยกโทษให้กับความไม่เชื่อใจของข้า” จะได้บทแปลที่ฟังแล้วไม่เป็นภาษาไทย ดังนั้น จึงแปลเป็น “โปรดยกโทษที่เราไม่เชื่อใจเจ้า” เพื่อให้เป็นประโยคที่ถูกต้องตามโครงสร้างภาษาไทย</p> <p>ผู้วิจัยแปลโดยเปลี่ยนจากประโยคกรรมวาจก (passive voice) ในภาษาอังกฤษให้เป็นประโยคกรรตุวาจก (active voice) ในภาษาไทยเนื่องจากเห็นว่าหากแปลตรงตัวตามต้นฉบับจะไม่ได้น้ำหนักของความหมายว่าเธอถูกบังคับให้ดื่มยานี้</p> <p>คำว่า “aroma” เป็นคำที่เจ้าชายไอโจริชมเอซา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแปลโดยใช้ภาษาวรรณศิลป์ ได้เป็น “กลิ่นรัญจวน”</p>
---	--	--

<p>I forgave him. Of course I forgave him. He needn't repent.</p> <p>Now that I was <u>beautiful</u>, I didn't want to believe he'd never thought me ugly. But perhaps it was true. <u>He</u> was extraordinary.</p> <p>I wondered if we'd ever be together again. I was likely to die here, but at least he wouldn't think I was already dead. If he was away searching for me, he wouldn't hear <u>Uju's tale</u> of my death.</p> <p>I opened Mother and Father's letter. Mother wrote that guards had come. They had searched the inn while the guests stood outside in a rainstorm. Afterward the guards had questioned everyone.</p> <p><i>They wanted to know if we'd seen any ogreish tendencies in you. We said absolutely not. Father sang five verses of your virtues. <u>Yarry</u> and <u>Ollo</u> and I trotted out all our old songs to you and yours to us,</i></p>	<p>ข้าให้อภัยพระองค์ แน่นอนข้าให้อภัยพระองค์ พระองค์ไม่จำเป็นต้องทรงสำนึกผิด</p> <p>เพราะตอนนี้ข้า<u>งาม</u>แล้ว ข้าเลยไม่อยากเชื่อว่าเจ้าชายไม่เคยทรงคิดว่าข้าอัปลักษณ์ แต่บางทีอาจจะเป็นจริงก็ได้</p> <p><u>พระองค์</u>ทรงเป็นคนที่พิเศษไม่เหมือนใคร</p> <p>ข้าสงสัยว่าเราสองจะได้อยู่ด้วยกันอีกหรือไม่ ข้าอาจจะตายที่นี่ แต่อย่างน้อยที่สุดเจ้าชายก็ไม่ได้ทรงคิดว่าข้าตายไปแล้ว</p> <p>หากเจ้าชายยังทรงออกตามหาตัวข้า เจ้าชายก็จะไม่ทรงทราบข่าวที่องครักษ์<u>ยูจู</u>ปล่อยออกมาว่าข้าตายไปแล้ว</p> <p>ข้าเปิดอ่านจดหมายของแม่กับพ่อ แม่เขียนมาบอกว่ามีเหล่าองครักษ์มาที่โรงแรม พวกเขาได้เข้าค้นโรงแรม ปล่อยให้แขกที่มาพักยืนรออยู่ข้างนอกท่ามกลางพายุฝน แล้วองครักษ์พวกนี้ก็ไต่ถามทุกคน</p> <p>พวกเขาอยาก<u>รู้</u>ว่าพ่อกับแม่เคยเห็นนิสัยของยักษ์ในตัวลูกบ้างมั๊ย พ่อกับแม่ตอบว่าไม่เคยเลยแน่ๆ พ่อร้องเพลงห้าบทเกี่ยวกับความดีของลูก <u>พีแยรี</u> <u>พีออลโล</u>และแม่ร้อง<u>ข้า</u>เพลงเก่าๆ ทั้งหมดที่เคยร้องให้ลูกฟังและที่ลูกเคยร้องให้เราฟัง</p>	<p>เพื่อเป็นการใช้ภาษาให้เข้ากับประเภทของตัวบทต้นฉบับวรรณกรรมเรื่องนี้ซึ่งเป็นเทพนิยาย ผู้วิจัยจึงแปลคำว่า “beautiful” เป็น “งาม” ซึ่งให้ความรู้สึกถึงความงามของภาษาในการประพันธ์งานวรรณกรรมมากกว่าคำว่า “สวย” นอกจากนี้ ถึงแม้ว่าเนื้อหาในต้นฉบับตอนนี้มีการกล่าวถึงเจ้าชายไอโจริแต่ไม่มีการใช้ราชาศัพท์ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน แต่ผู้วิจัยได้ใช้ราชาศัพท์ในบทแปลด้วย กล่าวคือ ในต้นฉบับใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 แทนเจ้าชายไอโจริว่า “he” ผู้วิจัยจึงแปลเป็น “พระองค์”</p> <p>จากตัวอย่างด้านข้างนี้ ถึงแม้ว่าในต้นฉบับไม่ระบุค่านำหน้าคำว่า “Uju” เพื่อแสดงตำแหน่งก็ตาม แต่จากการวิเคราะห์วาทกรรม “Uju” เป็นองครักษ์ของราชินีไอวี ดังนั้นผู้วิจัยจึงแปลเป็น “องครักษ์ยูจู” โดยเติมคำว่า “องครักษ์” ข้างหน้าเพื่อเป็นการแสดงตำแหน่งรวมทั้งยังเป็นการทำให้ความหมายที่คำดังกล่าวอ้างอิงถึงมีความชัดเจนขึ้น นอกจากนี้ จากการประยุกต์ใช้แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมาย ผู้วิจัยจึงแปลคำว่า “tale” เป็น “ข่าว” ไม่ใช่ “นิทาน” เนื่องจากเนื้อเรื่องในตอนนี้ไม่เกี่ยวข้องกับนิทาน</p> <p>จากการวิเคราะห์วาทกรรม “Yarry” และ “Ollo” เป็นลูกชายของเจ้าของโรงแรมที่เป็นบิดาบุญธรรมและมารดาบุญธรรมของเอซา ซึ่งเอซานับถือแยมี่และออลโลว่าเป็นพี่ชายแท้ๆ ของเธอ ดังนั้นผู้วิจัยจึงแปลเป็น “พีแยรี” และ “พีออลโล” โดยเติมคำว่า “พี” ข้างหน้าเพื่อเป็นการแสดงระบบอาวุโสในวัฒนธรรมปลายทางและเป็นการทำให้ความหมายที่คำดังกล่าวอ้างอิงถึงมีความชัดเจนขึ้น</p>
--	---	---

<p>whether those guards wanted to hear them or not.</p> <p>I started to cry.</p> <p>The letter went on: "We were told that land won't come to us after all, but that Ayortha will pay for the new roof and the new wing."</p> <p>As Ijori had promised, the crown had been generous.</p> <p><i>At first we doubted who would stay in the new wing or under the new roof. Half our guests decamped immediately after the guards did. But then the prince and his dog came, and the half who stayed were thrilled. The prince saved us, I'm sure. <u>Father</u> is fashioning a wooden sign with the date of <u>His Highness's</u> visit. Prince Ijori seems to think as little of the lies about you as we do. We think he is a fine</i></p>	<p>โดยไม่สนใจว่าพวกเขาอยากฟังรีเปล่า</p> <p>ข้าเริ่มร้องไห้</p> <p>ข้าอ่านจดหมายต่อ "พวกเขาบอกพ่อแม่ว่าท้ายที่สุดแล้วที่ดินจะไม่ตกเป็นของเรา แต่ทว่าทางนครอัยอร์ธาจะให้เงินทำหลังคาหลังใหม่และปีกใหม่ของตึก"</p> <p>เหมือนดังที่เจ้าชายไอโจริทรงให้คำมั่นสัญญาไว้ องค์ราชาทรงเปี่ยมด้วยความเมตตา</p> <p><i>ตอนแรกพ่อกับแม่ก็สงสัยเหมือนกันว่าใครจะอยู่ในปีกใหม่ของตึกหรืออยู่ใต้หลังคาหลังใหม่ แยกครึ่งหนึ่งหายไปทันทีหลังจากที่บรรดาองครักษ์กลับไปแล้ว แต่ต่อมาเจ้าชายเสด็จมาพร้อมกับสุนัขของพระองค์ และแยกอีกครึ่งหนึ่งที่ยังอยู่ต่างพากันตื่นเต็นกันใหญ่ เจ้าชายทรงช่วยพวกเราไว้ แม่มั่นใจว่าเป็นอย่างนั้นนะ พ่อทำป้ายไม้สลักวันที่พระองค์เสด็จมาเยือน ดูเหมือนว่าเจ้าชายไอโจริจะไม่ทรงใส่พระทัยเรื่องโกหกเกี่ยวกับตัวลูกเหมือนที่พ่อกับแม่ไม่ได้ใจมันนั่นแหละ พ่อกับแม่คิดว่าพระองค์เป็นชายหนุ่มที่ดีเลิศ มีพระกรรมที่เฉียบ</i></p>	<p>ตัวอย่างด้านข้างนี้ด้วยทอยที่เป็นจดหมาย เรื่องเล่าตามลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง และบทเพลงตามลำดับ ซึ่งเป็นตอนที่เอชากำลังเปิดอ่านจดหมายที่พ่อและแม่ของเธอเขียนถึงเธอระหว่างที่เธอหลบซ่อนอยู่ในดินแดนแห่งคนแคระใต้ดิน เนื้อเรื่องในตอนดังกล่าวมีปัญหาการแปลที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา กล่าวคือ ราชาศัพท์และคำเรียกขาน ปรากฏอยู่มาก ซึ่งจะอธิบายแนวทางการแก้ไขปัญหาการแปลดังกล่าวโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics) และแนวทางการประเมินงานประเภทจินตนิยายดังต่อไปนี้</p> <p>จดหมาย ตัวอย่างด้านข้างนี้เป็นจดหมายที่พ่อกับแม่ของเธอเขียนถึงเธอระหว่างที่เธออาศัยอยู่กับขามมีในดินแดนแห่งคนแคระใต้ดิน ในบางตอนของต้นฉบับจดหมายด้านข้างนี้ที่มีกรกล่าวถึง</p>
---	---	---

<p>young man, with a fine ear for true notes and false.</p> <p>Father wishes to add a few words. I am, as always, Your Loving <u>Mother</u>.</p> <p>He wrote,</p> <p><u>Daughter</u>, we didn't need your note—or a prince's visit—to tell us you'd done nothing wrong. We know the daughter we raised. We fear for your future, but never for your character. You take our love and our trust wherever you wander. Father.</p>	<p>แหลมแยกแยะได้ว่าอะไรจริงและอะไรเท็จ</p> <p>พ่ออยากจะเขียนจดหมายถึงลูกด้วย และแม่ยังคงเป็นแม่ที่รักลูกเสมอ นะจ๊ะ</p> <p>พ่อเขียนว่า</p> <p><u>ลูกพ่อ</u> พ่อกับแม่ไม่ต้องการจดหมายของลูกหรือการเสด็จมาเยือนของเจ้าชายเพื่อที่จะบอกว่าลูกไม่ได้ทำอะไรผิด เรารู้จักลูกสาวที่เราเลี้ยงมา พ่อกับแม่กังวลเรื่องอนาคตของลูก แต่ไม่เคยเป็นห่วงเรื่องนิสัยของลูก จงนำเอาความรักและความเชื่อใจที่พ่อกับแม่มีให้กับลูกติดตัวไปทุกๆ ที่ที่ลูกต้อง ระวังจะเห็นไปนะลูก พ่อ</p>	<p>เจ้าชายไอจิริและมีการใช้คำเรียกขานที่เป็นราชาศัพท์แทนเจ้าชายไอจิริอย่างชัดเจน คือคำว่า “His Highness” ผู้วิจัยจึงแปลคำเรียกขานดังกล่าวเป็นสรรพนามราชาศัพท์บุรุษที่ 3 ในภาษาไทยว่า “พระองค์” อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าเนื้อหาในต้นฉบับตอนที่มีการกล่าวถึงเจ้าชายไอจิริแต่ไม่มีการใช้ราชาศัพท์ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน แต่ผู้วิจัยได้ใช้ราชาศัพท์ในบทแปลด้วย กล่าวคือ ในต้นฉบับใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 แทนเจ้าชายไอจิริว่า “he” ผู้วิจัยจึงแปลเป็น “พระองค์” และผู้วิจัยแปลคำว่า “ear” เป็น “พระกรรณ” โดยมีเกณฑ์การใช้ตามที่ระบุไว้ในบทที่ 4 หัวข้อ 4.2.2.1 นอกจากนี้ ผู้ประพันธ์ก็ได้ใช้ภาษากวีในการเล่นความหมาย 2 ระดับ กล่าวคือ ในบทชมเจ้าชายไอจิรินั้นสามารถตีความได้ทั้งระดับตามตัวอักษร กล่าวคือ เจ้าชายแห่งนครเสียงเพลงมีพระกรรณที่เฉียบแหลมในเรื่องโน้ตดนตรี และในระดับการใช้ภาพพจน์ กล่าวคือ เจ้าชายนั้นทรงพระปรีชาในการแยกแยะข้อเท็จจริงได้ด้วยพระองค์เอง</p> <p>นอกจากนี้ ยังมีการใช้คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกญาติ ได้แก่ Father : พ่อ, Mother : แม่ และ Daughter : ลูกพ่อ สำหรับการแปลคำเรียกขาน “Daughter” นั้น ผู้วิจัยแปลเป็น “ลูกพ่อ” แทนที่จะเป็น “ลูกสาว” เนื่องจากเห็นว่าเป็นคำเรียกขานที่เป็นทางการถึงแม้ว่าจะเป็นวันฉิลฉัตรนิทสนมก็ตาม</p>
---	---	--

<p>I wept harder.</p> <p>zhamM, out of his endless goodness, sent the messenger back into the world to find Ijori. “But be cautious in your inquiries,” he instructed. “We don’t want <u>Maid azach</u>⁴ linked with gnomes. When you find Prince Ijori, tell him his love is well, but tell him not to come.” He turned to me. “It isn’t safe until we’re certain the court believes you dead.”</p> <p>I was eager to write a reply to Ijori, assuring him of love and forgiveness.</p> <p>“Write it,” zhamM said. “Say what you want him to know. But it mustn’t be sent. It might fall into the wrong hands. To be exact, it might cause my prediction to come true.”</p> <p>I did write the note, a song.</p> <p><i>When you pet Oochoo, my dearest,</i></p>	<p>ข้าร้องไห้หนักขึ้น ด้วยความดีที่ไม่สิ้นสุด ท่านซามมีได้ส่งคนนำสารกลับไปบนโลกเพื่อตามหาเจ้าชายไอโจริ “แต่เจ้าต้องสอบถามอย่างระมัดระวังด้วยนะ” เขาสั่ง “พวกเราไม่ต้องการให้ใครรู้ว่า <u>สาวน้อยเอแซคห์</u> มาข้องแวะกับคนแคระใต้ดิน เมื่อเจ้าพบเจ้าชายไอโจริแล้ว เจ้าจงทูลพระองค์ว่าคนรักของพระองค์สุขภาพดี แต่เจ้าจงทูลห้ามไม่ให้พระองค์เสด็จมานะ” เขาหันมากล่าวกับข้าว่า “มันยังไม่ปลอดภัยจนกว่าเราจะมั่นใจได้ว่าทางราชสำนักเชื่อว่าเจ้าได้ตายไปแล้ว”</p> <p>ข้าอยากเขียนจดหมายตอบถึงเจ้าชายไอโจริมาก เป็นการยืนยันในความรักและการให้อภัยที่มีต่อพระองค์</p> <p>“จงเขียนมันเถิด” ท่านซามมีเอ่ย “จงเอ่ยในสิ่งที่เจ้าอยากให้พระองค์ได้ทรงทราบ แต่ต้องไม่ส่งมันไป มันอาจจะตกไปอยู่ในมือของศัตรู พุดตามตรง จดหมายอาจจะทำให้คำพยากรณ์ของข้ามันเป็นจริง”</p> <p>ข้าเขียนจดหมายสั้นๆ นั้นเป็นบทเพลงบทหนึ่ง</p> <p><i>เมื่อพระองค์ทรงดูเจ้าอูฐ เจ้าชายผู้เป็นที่รักยิ่งของหม่อมฉัน</i></p>	<p>เรื่องเล่าตามลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง ซึ่งประกอบด้วยภาคบรรยายและภาคสนทนา ลักษณะคำพูดที่ตัวละครใช้จะมีความแตกต่างกันออกไปอีกขึ้นอยู่กับผู้ที่สื่อสารด้วย โดยเรื่องเล่าตามลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่เป็นภาคบรรยายที่มีการกล่าวถึงชื่อพระวงศ์และในส่วนของบทสนทนายระหว่างตัวละครที่เป็นชื่อพระวงศ์กับบุคคลธรรมดาและบทสนทนายระหว่างบุคคลธรรมดาด้วยกันที่มีการกล่าวถึงชื่อพระวงศ์ก็จะมีการใช้ราชาศัพท์ โดยมีเกณฑ์การใช้ตามที่ระบุไว้ในบทที่ 4 หัวข้อ 4.2.2.1</p> <p>ตัวอย่างด้านข้างนี้เป็นตัวอย่างการแปลคำเรียกขานที่เป็นคำนำหน้า+ชื่อ คำว่า Maid ซึ่งเป็นคำนำหน้ามีความหมายหลายประการ คือ สาวใช้ สาวโสด สาวน้อย และหญิงสาว จากการทำวาทกรรมวิเคราะห์จะเห็นได้ว่าเธอเป็นเด็กหญิงอายุ 15 ปีและไม่ได้มีอาชีพเป็นสาวใช้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกความหมายในระดับวาทกรรมที่เชื่อมโยงกับบริบทคือ “สาวน้อย” ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแปลคำเรียกขาน “Maid azach” เป็น “สาวน้อยเอแซคห์”</p> <p>บทเพลง ตัวอย่างด้านข้างนี้เป็นบทเพลงที่เอซาเขียนให้เจ้าชายไอโจริในระหว่างที่เธอซ่อนตัวอยู่ในเมืองแห่งคนแคระใต้ดิน ในการแปลบทเพลงข้างต้นซึ่งมีการกล่าวถึงเจ้าชายไอโจรินั้น ถึงแม้ว่าใน</p>
---	---	---

⁴ คำว่า “azach” หรือ “เอแซคห์” เป็นภาษาคนแคระใต้ดินที่ซามมีใช้เรียกเอซาตอนที่เธอหลบหนีไปอยู่ในดินแดนแห่งคนแคระใต้ดิน

<p><i>you <u>pause</u>, <u>your palm</u> so close the air shivers. And then <u>your hand</u>—light as snow, velvet <u>fingers</u>—bestows love behind the ears, beneath the chin. <u>You'll be king.</u> <u>I may not see it.</u> <u>You'll rule with a <u>hand</u></u> <u>light as snow,</u> <u>velvet <u>fingers</u>,</u> <u>love beyond the throne,</u> <u>love to the borders.</u> <u>I wish <u>you</u> well.</u></i></p>	<p>พระองค์ทรงร้องรอ ฝ่าพระหัตถ์ของพระองค์แนบชิด จนอากาศสั่นสะท้าน และแล้ว <u>พระหัตถ์ของพระองค์</u> อันนุ่มนวลดุจหิมะ ด้วยนิ้วพระหัตถ์อันนุ่มนวลดุจกำมะหยี่ ส่งผ่านความรักหลังใบหูและใต้คาง <u>พระองค์จะทรงเป็นองค์ราชา</u> <u>หม่อมฉันอาจมิได้เห็นวันนั้น</u> <u>พระองค์จะทรงครองนครด้วยพระหัตถ์ของพระองค์</u> พระหัตถ์อันนุ่มนวลดุจหิมะ ด้วยนิ้วพระหัตถ์อันนุ่มนวลดุจกำมะหยี่ ด้วยความรักที่แผ่ขยายจากราชบัลลังก์ ด้วยความรักที่ไปจรดพรมแดน ขอพระองค์ทรงพระเจริญ</p>	<p>ต้นฉบับจะไม่มีการใช้ราชาศัพท์ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนก็ตาม แต่ ผู้วิจัยใช้ราชาศัพท์ในบทแปลด้วยโดยมีเกณฑ์การใช้ตามที่ระบุไว้ใน บทที่ 4 หัวข้อ 4.2.2.1 ในกรณีนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้ชื่อนามราชาศัพท์และ กริยารราชาศัพท์เต็มรูปแบบตามปกติ เนื่องจากผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า กลุ่มผู้อ่านเป้าหมายมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ราชาศัพท์สำหรับคำ ชนิดดังกล่าวเป็นอย่างดีอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม เมื่อคำนึงถึงกลุ่มผู้อ่าน เป้าหมายเป็นสำคัญแล้ว ผู้วิจัยเลือกใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 แทน ตัวเอกว่า “หม่อมฉัน” แทนการใช้ “ข้าพระพุทธเจ้า” ซึ่งเป็นสรรพ นามเต็มรูปแบบที่ใช้กับเชื้อพระวงศ์ เนื่องจากผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า สรรพนามบุรุษที่ 1 “หม่อมฉัน” ฟังดูไม่รุ่มร่ามจนเกินไปและกลุ่ม ผู้อ่านเป้าหมายจะสามารถเข้าใจได้ง่ายกว่าการใช้ราชาศัพท์ที่เต็ม รูปแบบ นอกจากนี้ ผู้วิจัยแปลสรรพนามบุรุษที่ 2 แทนเจ้าชายไอโจริ ว่า (you) เป็น “พระองค์” และแปลคำว่า “palm” และ “hand” เป็น “ฝ่าพระหัตถ์”และ“พระหัตถ์” ตามลำดับ</p> <p>นอกจากนี้ จากบทเพลงด้านข้างนี้ ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ถึง ภาษากริยาได้ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - <u>การสัมผัสอักษร</u> (alliteration) เป็นการเล่นคำโดยซ้ำเสียง พยัญชนะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวแรกของคำ ดังจะเห็นได้จากการ เล่นเสียงพยัญชนะ /p/ ในคำว่า “pet”, “pause” และ “palm” - <u>การกล่าวซ้ำ</u> (repetition) เป็นกลวิธีทางวาทศาสตร์ที่เน้นคำ หรือวลี หรือนำความคิดเห็นอย่างเดียวกันมาแปลงถ้อยคำเสียใหม่ เพื่อให้เกิดการเน้น บทเพลงด้านข้างนี้เป็นการเล่นเปรียบเทียบระหว่าง การที่เจ้าชายไอโจริเลี้ยงสุนัขที่ชื่อ “อูซุ” กับการปกครองในอนาคต ของเจ้าชาย และเป็นการอธิบายถึงความนุ่มนวลอ่อนโยนของ เจ้าชายโดยใช้อุปมา (simile) ซึ่งเป็นภาพพจน์ที่นำเอาสิ่งต่างกัน 2
---	--	--

<p>zhamM promised to give Ijori the note if anything happened to me.</p> <p>I received more requests for songs. I sang at celebrations of all sorts: opening a new home cavern, a betrothal, a gold strike, the repayment of a debt. In a month I half filled a purse with gems, small ones, to be exact.</p> <p>I turned sixteen. I didn't tell zhamM. He would have given me gifts, <u>and</u> he'd given me too much already.</p> <p>The armorers hadn't yet returned from Ontio Castle, but zhamM said he expected them daily. One morning he asked me if I'd like to see him at work.</p> <p>I was eager to watch. In Ayortha trials were decided by panels of judges. The gnomes, however, allowed a single judge to rule on cases and dole out punishments.</p> <p>Court was held in their queen's Throne Room. She wasn't present, and I'd never seen her. zhamM</p>	<p>ท่านซามมีสัญญาว่าจะเอาจดหมายให้เจ้าชายไอโจริหากมีอะไรเกิดขึ้นกับข้า</p> <p>ข้าได้รับคำขอให้ร้องเพลงเพิ่มมากขึ้น ข้าร้องเพลงในงานฉลองทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นการเปิดถ้ำบ้านใหม่ งานหมั้น การค้นพบทองคำ การจ่ายหนี้คืน ภายในหนึ่งเดือน กระเป๋าเงินของข้ามีอัญมณีอยู่ครึ่งหนึ่ง แต่จริงๆ แล้วก็เป็นแค่อัญมณีเม็ดเล็กๆ เท่านั้น</p> <p>ข้าอายุสิบหกปีเต็มแล้ว ข้าไม่ได้บอกท่านซามมี เขาอาจจะให้ของขวัญแก่ข้า ซึ่งเขาให้ข้ามากเกินพอแล้ว</p> <p>เหล่าคนทำเสื้อเกราะยังไม่กลับมาจากปราสาทอนทิโอ แต่ท่านซามมีบอกว่าเขาเฝ้ารอพวกเขาทุกวัน เช้าวันหนึ่งเขาถามข้าว่าอยากไปดูเขาทำงานหรือไม่</p> <p>ข้าอยากไปดูมาก ในนครอายอร์ธา การพิจารณาคดีเป็นหน้าที่ของคณะผู้พิพากษา แต่เหล่าคนแคระได้ดินอนุญาตให้ผู้พิพากษาหนึ่งคนทำหน้าที่ตัดสินคดีและกำหนดโทษ</p> <p>ศาลพิจารณาคดีจัดตั้งภายในห้องพระโรงขององค์ราชินีของพวกเขา พระนางมิได้ประทับอยู่ที่นั่น และข้าก็ไม่เคยเห็นพระนาง ท่านซามมีบอกว่าพระนางทรงมีอายุมากแล้วและ</p>	<p>สิ่งมาเปรียบเทียบกันโดยใช้คำเชื่อม “like”, “as” หรือ “than” ดังจะเห็นได้จากท่อนเพลง “<i>light as snow, velvet fingers</i>” ซึ่งหมายถึงพระหัตถ์ที่นุ่มนวลดุจหิมะที่ใช้ในการลูบสุนัขและพระหัตถ์ที่ปกครองไฟรฟ้าด้วยความนุ่มนวลดุจหิมะ</p> <p>จากการประยุกต์ใช้แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมาย ผู้วิจัยไม่ได้แปลคำว่า “and” เป็น “และ” แต่แปลเป็น “ซึ่ง” เนื่องจากเป็นการบอกสาเหตุ</p>
--	---	---

<p>said she was elderly and rarely left her bed.</p> <p>Two rows of benches had been set up, with an aisle down the middle. zhamM sat in a high-backed silver chair facing the benches. He donned a jeweled cap with two bills, turning the cap so the bills were above his ears. I sat at the end of the first bench. A dozen gnomes—men, women, and three children—came in and sat near me. A minute later a solitary male gnome entered and chose a bench on the other side of the aisle.</p> <p>zhamM said, “Who has the complaint?”</p> <p>The man seated next to me said, “I do, <u>widyeH</u>⁵ zhamM. I am logH. rigK stole my shovel.”</p> <p>rigK denied stealing anything. The other gnomes described the circumstances surrounding the theft. I believed them.</p> <p>At the end, zhamM turned his cap around so the</p>	<p>แทบจะไม่ได้ทรงลุกจากแท่นบรรทมของพระนางเลย</p> <p>ม้านั่งสองแถวจัดเตรียมไว้ มีทางเดินคั่นตรงกลางระหว่างแถว ท่านซามม์นั่งบนเก้าอี้ทำจากเงินพนักสูงที่หันหน้าไปทางม้านั่ง เขาสวมหมวกประดับอัญมณีที่เป็นทรงจะงอยแหลมสองข้าง พลงงมนหมวกเพื่อให้จะงอยแหลมอยู่เหนือหูทั้งสองของเขา ช้างนั่งอยู่ริมสุดของม้านั่งตัวแรก คนแคระใต้ดินสิบสองคน ทั้งชาย หญิง และเด็กอีกสามคนเข้ามานั่งใกล้ๆ คู่หนึ่งถัดมา คนแคระใต้ดินชายผู้โดดเดี่ยวเข้ามาแล้วเลือกที่จะนั่งบนม้านั่งอีกด้านหนึ่งของทางเดินระหว่างแถว</p> <p>ท่านซามม์กล่าว “ใครมีเรื่องร้องเรียน”</p> <p>ผู้ชายที่นั่งถัดจากข้าพุดว่า “ข้ามี <u>วิดเยห์ซามม์</u> ข้าชื่อล็อกห์ วิกซ์ชโมยพลั่วของข้าไป”</p> <p>วิกซ์ปฏิเสธว่าไม่ได้ขโมยอะไรเลย บรรดาคนแคระใต้ดินที่เหลือต่างพากันบรรยายเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับการขโมย ข้าก็เชื่อพวกเขา</p> <p>ในตอนท้าย ท่านซามม์หมวกเพื่อให้จะงอยแหลมชี้ไปข้างหน้าและข้างหลัง เขาหลับตาแล้วผู้คนเริ่มพุดคุยกัน วิกซ์</p>	<p>ตัวอย่างด้านข้างนี้เป็นตัวอย่างการแปลคำเรียกขานที่เป็นฐานันดร ตำแหน่ง ยศ ในการแก้ไขปัญหาการแปลคำเรียกขานดังกล่าวโดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการสื่อสารของผู้ประพันธ์เป็นหลัก ผู้วิจัยใช้วิธีการถอดเสียงตามตัวอักษรและเก็บรักษารูปแบบภาษาของต้นฉบับไว้โดยคงลักษณะการใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ไว้ที่หาคำเหมือนในต้นฉบับเช่นเดียวกับการแปลภาษาคนแคระใต้ดินที่เป็นชื่อคน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแปลคำเรียกขาน “widyeH zhamM” เป็น “วิดเยห์ซามม์”</p>
--	---	---

⁵ widyeH เป็นภาษาคนแคระใต้ดินซึ่งมีความหมายว่า “ผู้พิพากษาชั้นสูง” และเป็นตำแหน่งของซามม์

<p>bills pointed front and back. He closed his eyes. People began to chat. rigK took a lanyard out of the pocket of his tunic and began to work on it.</p> <p>After a full ten minutes, zhamM opened his eyes. “This is my judgment: rigK, I am convinced you stole the shovel. You may keep it.”</p> <p>I blushed for zhamM. I'd expected <u>wisdom</u> from him. The other gnomes left the room without a protest.</p> <p>He chuckled. “I see your face, Maid azacH. Our methods are unlike human methods. For us, a trial is a crossroad. When I turned my cap, I <u>looked into</u> the future. I imagined several possible rulings and what would result from them.”</p> <p>If only <u>Sir Uellu</u> had been able to look into the future before he'd accused me. He'd have seen I wouldn't harm anyone.</p> <p>If only he'd looked carefully into the past.</p>	<p>เอาเชือกบางๆ ออกมาจากกระเป๋าเสื้อคลุมแล้วเริ่มง่วนอยู่กับมัน</p> <p>หลังจากเวลาผ่านไปสิบนาทีเต็ม ท่านซามม์ก็ลืมตา “นี่คือตัดสินของข้า ริค ข้าเชื่อว่าเจ้าขโมยพลั่วไป แต่เจ้าเก็บมันไว้ได้”</p> <p>ใบหน้าของข้าแดงแทนท่านซามม์เพราะข้าคาดหวังคำตัดสินที่เที่ยงธรรมจากภูมิปัญญาจากเขา บรรดาคนแคระไต่ดินที่เหลือต่างพากันออกจากห้องโดยปราศจากการคัดค้าน</p> <p>เขาหัวเราะเบาๆ “ข้าเห็นหน้าเจ้านะ สาวน้อยเอแซคห์ วิธีของเราต่างจากวิธีของมนุษย์ สำหรับพวกเราแล้ว การพิจารณาคดีเป็นทางแยกอย่างหนึ่ง เมื่อข้าหมุนหมวก ข้าทำนายอนาคต ข้าได้สร้างภาพคำตัดสินที่เป็นไปได้ไว้หลายอย่างรวมถึงผลที่จะตามมาจากคำตัดสินเหล่านั้น”</p> <p>หากเพียงแค่เซอร์อูลลูมองเห็นอนาคตได้ก่อนที่จะกล่าวหาข้าเช่นนั้น เขาจะเห็นได้เลยว่าข้าจะไม่ทำร้ายใคร</p> <p>หากเพียงแค่เซอร์อูลลูมองย้อนกลับไปยังอดีตอย่างรอบคอบเท่านั้น</p>	<p>จากการประยุกต์ใช้แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมาย ผู้วิจัยจึงแปลจากการตีความโดยเพิ่มคำอธิบายว่า “คำตัดสินที่เที่ยงธรรมจาก” เข้าไปข้างหน้าคำว่า “ภูมิปัญญา” เพื่อให้บทแปลมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น</p> <p>จากการประยุกต์ใช้แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมาย ผู้วิจัยจึงแปลคำว่า “looked into” เป็น “ทำนาย” มิใช่ “ตรวจสอบ” โดยอาศัยการตีความจากบริบท</p> <p>ตัวอย่างด้านข้างนี้เป็นตัวอย่างการแปลคำเรียกขานที่เป็นฐานันดร ตำแหน่ง ยศ ผู้วิจัยค้นหาความหมายจากพจนานุกรมและพบว่าคำว่า “Sir” เป็นคำแสดงฐานันดรที่ใช้เติมหน้าชื่อขุนนางและอัศวิน ทั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าคำดังกล่าวเป็นคำแสดงฐานันดรที่กลุ่มผู้อ่านเป้าหมายคุ้นเคยดีอยู่แล้วดังนั้น ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาการแปลโดยการถอดเสียงตามตัวอักษรหรือทับศัพท์คำแสดงฐานันดรดังกล่าวได้เป็น “เซอร์อูลลู”</p>
--	---	--

<p>“In this case,” zhamM said, “I was reluctant to let the thief have the shovel, but in every future I imagined, the shovel’s owner was better off without it, and the thief was a more honest gnome with it.”</p> <p>“But widyeH zhamM,” I said, “stealing is wrong. Shouldn’t the thief be punished <u>regardless of</u> what’s to come?”</p> <p>“<u>Never regardless.</u>” He removed his judge’s hat and stood. “In this instance, every possible punishment made this thief more likely to steal again.”</p> <p>I didn’t approve of gnomish justice. If zhamM were to judge Ivi for her crimes, he might foresee that my future and Ayortha’s future, and Ivi’s future conduct as well, would be better if she weren’t punished. Then he wouldn’t punish her.</p> <p>It made me angry even to think of. We’d suffered at her hands. I was still suffering. I wrote a ditty about the trial:</p>	<p>“ในคดีนี้” ท่านซามม์เอ่ย “ข้าลังเลที่จะให้คนขโมยเก็บพลั่วไว้ แต่ในทุกภาพอนาคตที่ข้ามองเห็น เจ้าของพลั่วเสียพลั่วไปจะดีกว่า และคนขโมยจะเป็นคนแคะไต่ดินที่ซื่อสัตย์มากขึ้นเพราะมัน”</p> <p>“แต่วิตยเอห์ซามม์” ข้าเอ่ย “การขโมยเป็นความผิด คนขโมยไม่สมควรถูกลงโทษหรือไม่ว่าผลในอนาคตจะเป็นเช่นไรก็ตาม”</p> <p>“ไม่ได้ ข้าต้องคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต” เขาถอดหมวกผู้พิพากษาของเขาออกแล้วยืนขึ้น “ในคดีนี้ การลงโทษที่เป็นไปได้ทุกอย่างมีแนวโน้มที่จะทำให้เจ้าหัวขโมยกลับไปขโมยมากขึ้นอีก”</p> <p>ข้าไม่เห็นด้วยกับความยุติธรรมของคนแคะไต่ดิน หากท่านซามม์ต้องพิพากษาราชินีไอวีสำหรับความผิดของพระนาง เขาอาจคาดการณ์ว่าอนาคตของข้าและอนาคตของนครอายอร์ธา รวมถึงการกระทำในอนาคตของราชินีไอวีจะดีกว่าหากพระนางทรงไม่ถูกลงโทษ แล้วเขาก็จะไม่ลงโทษพระนาง</p> <p>เรื่องนี้ทำให้ข้าโกรธแค้นนี้ถึง พวกเราต้องทุกข์ทรมานด้วยน้ำมือของพระนาง ข้าก็ยังคงทนทุกข์ทรมานอยู่ ข้าเขียนเพลงสั้นๆ เกี่ยวกับการพิจารณาคดี</p>	<p>ผู้วิจัยเลือกที่จะไม่แปลซ้ำคำว่า “regardless” ซึ่งมีกรกล่าวซ้ำ (repetition) และเป็นลีลาการเขียนของต้นฉบับ แต่ผู้วิจัยตัดสินใจแปลเสริมความเข้าไปเพื่อให้ได้บทแปลที่สื่อความได้อย่างสมบูรณ์ และฟังแล้วราบรื่นไม่ติดขัด</p>
---	--	---

<p><i>Who judges the judge who judges wrong?</i></p> <p><i>The <u>sentence</u> too weak,</i></p> <p><i>The <u>sentence</u> too strong.</i></p> <p><i>The <u>penance</u> too quick,</i></p> <p><i>The <u>penance</u> too long.</i></p> <p><i>Who judges the judge who judges wrong?</i></p>	<p>ผู้ใดพิพากษาผู้พิพากษาที่พิพากษาผิด</p> <p>คำพิพากษาที่เบาเกินไป</p> <p>คำพิพากษาอันแสนเด็ดขาด</p> <p>โทษทัณฑ์อันแสนสั้น</p> <p>โทษทัณฑ์อันแสนยาวนาน</p> <p>ผู้ใดพิพากษาผู้พิพากษาที่พิพากษาผิด</p>	<p>บทเพลงด้านข้างนี้มีการใช้ภาษากรีกดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเล่นสัมผัสเสียงพยัญชนะ (alliteration) ดังจะเห็นได้จากบรรทัดที่ 3 ของบทเพลงซึ่งมีการเล่นเสียงพยัญชนะ /s/ ในคำว่า “sentence” และ “strong” - การกล่าวซ้ำ (repetition) ดังจะเห็นได้จากท่อนเพลง “Who judges the judge who judges wrong?” ในบรรทัดแรกและบรรทัดสุดท้ายของเนื้อเพลง ซึ่งใช้เน้นแสดงอารมณ์ของเอชาก็รู้สึกคับข้องใจกับความอยุติธรรมที่เธอเห็นในดินแดนแห่งคนแคระใต้ดิน และจากการตัดสินใจที่นครอาเธอร์ที่ตัวเธอได้รับจากราชินีไอวี - การเน้นซ้ำคำ (anaphora) ดังจะเห็นได้จากการซ้ำคำว่า “The sentence” และ “The penance” ในตอนต้นของเนื้อเพลงบรรทัดที่ 2, 3, 4 และ 5 ตามลำดับ ผู้วิจัยจึงแปลโดยพยายามเก็บรักษาอรรถรสและรูปแบบการประพันธ์ไว้เหมือนเดิมโดยการใส่คำซ้ำตามแบบต้นฉบับ
--	--	---

CHAPTER THIRTY-FOUR	บทที่ 34	
<p>THE ROOM SPUN. I sank to the floor.</p> <p>Take away her beauty . . . I wondered what Skulni might have <u>persuaded</u> me into to preserve my own beauty.</p> <p>Not murder. No, but how much better than Ivi was I, really?</p> <p>Skulni said, “I didn’t have to threaten anything to persuade her to kill you. Her own jealousy was quite enough. I only had to help her find the courage to do the deed.”</p> <p>“What will you have her do to cause her own death?”</p> <p>“Hmm . . .” He leaned back and stared up at the ceiling.</p> <p>I followed his eyes. The beige had darkened to gray, and the corners were obscured by shadow.</p>	<p>ห้องหมุนตัว ข้ากองลงกับพื้น</p> <p>พรากความสวยของพระนางไป...ข้าสงสัยว่าภูตสกุลนี้จะใช้อะไรล่อหลอกให้ข้ารักษาความงามของข้าเอาไว้</p> <p>ไม่ใช่ฆาตกรรม ไม่ใช่ แต่จริงๆ แล้วข้าดีกว่าราชินีไอวีมาก แค่ไหนกันเชียว</p> <p>ภูตสกุลนี้เอ่ยว่า “ข้าไม่จำเป็นต้องข่มขู่อะไรเพื่อหว่านล้อมพระนางให้ทรงฆ่าเจ้า ความริษยาของพระนางก็เพียงพอแล้ว ข้าแค่ช่วยให้พระนางทรงกล้าพอที่จะทำ”</p> <p>“แล้วเจ้าจะทำเช่นไรให้พระนางทำอะไรสักอย่างที่น่าไปสู่การสิ้นพระชนม์ของพระนางเองล่ะ”</p> <p>“อืม...” เขาเอนตัวไปด้านหลังและจ้องขึ้นไปยังเพดาน</p> <p>ข้ามองตามสายตาของเขา สีเบจมีดลงเป็นสีเทา และมุมเพดานอึมครึมไปด้วยเงา กลางวันกำลังลาลับไป</p>	<p>จากการประยุกต์ใช้แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมายโดยอาศัยการตีความจากบริบทและทฤษฎีวาทกรรมของนอร์ดโดยอ้างถึงลักษณะนิสัยของตัวละครว่าภูตสกุลนี้มีความเจ้าเล่ห์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้คำว่า “ล่อหลอก” แทน “ชักชวน” หรือ “เกลี้ยกล่อม” ตามความหมายปกติ</p> <p>จากตัวอย่างด้านข้างนี้ ถึงแม้ว่าในต้นฉบับไม่ระบุคำนำหน้าคำว่า “Skulni” แต่จากการวิเคราะห์วาทกรรม “Skulni” เป็นภูตที่สิงอยู่ในกระจกวิเศษของราชินีไอวี ดังนั้นผู้วิจัยจึงแปลเป็น “ภูตสกุลนี้” โดยเติมคำว่า “ภูต” ข้างหน้าเพื่อเป็นการทำให้ความหมายที่คำดังกล่าวอ้างอิงถึงมีความชัดเจนขึ้น</p>

<p>Day was waning.</p> <p>My body in Gnome Caverns was weakening. I felt my pulse slow.</p> <p>He said dreamily, "I believe I'll get <u>Her High High Highness</u> executed."</p> <p>I sat up straight. "How?"</p> <p>"I'll persuade her to kill someone in the castle. Surely they'll execute her for that."</p> <p>I could hardly make my mouth form the word. "Who?"</p> <p>"I have three candidates in mind: your friend Uju, the king, and your prince."</p> <p>I jumped up, vibrating with distress. "Not Ijori."</p> <p>He began to laugh.</p> <p>"Not any of them!" I pulled my paring knife from my reticule. I would stop him from doing more harm.</p> <p>He laughed harder, and I knew I couldn't hurt him.</p>	<p>ร่างของข้าในถ้ำของคนแคระกำลังอ่อนล้าลง ข้ารู้สึกได้ถึงชีพจรที่เต้นช้าลง</p> <p>เขาพูดราวกับอยู่ในภวังค์ "ข้าเชื่อว่าข้าจะทำให้พระนางผู้สูงส่งศักดิ์ทรงถูกประหารให้ได้"</p> <p>ข้าลุกขึ้น "จะทำเช่นไรล่ะ"</p> <p>"ข้าก็จะโน้มน้าวพระนางให้ทรงฆ่าใครสักคนในปราสาท พระนางจะทรงถูกประหารชีวิตด้วยความผิมนั้นอย่างแน่นอน"</p> <p>ข้าแทบจะเปิดปากพูดคำว่า "ใครกัน" ไม่ได้</p> <p>"ข้ามีคนที่ข้าเลือกไว้ในใจอยู่สามคน องครักษ์ผู้เพื่อนของเจ้า องครักษ์ และเจ้าชายของเจ้า"</p> <p>ข้ากระโดดขึ้น ตัวสั่นด้วยความเป็นกังวล "ต้องไม่ใช่เจ้าชายไอโจริ"</p> <p>เขาเริ่มหัวเราะ</p> <p>"ไม่ใช่ใครสักคนในพวกเขา!" ข้าชักมีดปอกออกจากถุงใบเล็กๆ ของข้า ข้าจะหยุดไม่ให้เขาทำสิ่งที่ชั่วร้ายมากไปกว่านี้อีก</p> <p>เขาหัวเราะดังขึ้น และข้าก็รู้ว่าข้าไม่สามารถทำร้ายเขาได้</p>	<p>จากตัวอย่างด้านข้างนี้ ในเบื้องต้น ผู้วิจัยแปลคำว่า "Her Highness" โดยเลือกใช้คำแปลที่เป็นสรรพนามราชาศัพท์นุรุษที่ 3 ในภาษาไทยที่เข้ากับบริบทว่า "พระนาง" และพยายามรักษาวัตถุประสงค์ของผู้ประพันธ์โดยการซ้ำคำว่า "High" ไว้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแปล "Her High High Highness" เป็น "พระนางผู้สูงส่งศักดิ์"</p>
---	---	---

<p>When he finished laughing, he said, “Of course, His Majesty might do my work for me when he recovers. He might execute her for killing you.”</p> <p>“But he won’t know what she did.”</p> <p>“He may have heard every word his wife spoke at his bedside. It’s happened before. I know of several cases.” Skulni shrugged. “But I fear His Majesty’s dotting heart will stop him doling out the ultimate punishment. I shan’t wait.”</p> <p>How could I dissuade Ivi from more murder attempts? She’d never listened to me in the past, but perhaps I could think of something to make her listen. “When will the queen return?”</p> <p>He looked at me sharply. “Why do you wish to know?”</p> <p>“I want to prepare myself for the sight of her.”</p> <p>“Ah. In two days, more or less. She has a horse. I’m hoping she meets up with an ogre.”</p>	<p>พอหยุดหัวเราะ เขาพูดขึ้นมาว่า “แน่นอน พระองค์จะทรงจัดการแทนข้าเมื่อพระองค์ทรงหายดีแล้ว พระองค์จะทรงประหารชีวิตพระนางที่ได้ทรงฆ่าเจ้า”</p> <p>“แต่พระองค์จะไม่ทรงทราบว่าพระนางได้ทรงทำอะไรไว้บ้าง”</p> <p>“พระองค์อาจจะทรงได้ยินทุกถ้อยคำที่พระมเหสีทรงกล่าวข้างแท่นบรรทมของพระองค์ มันเคยเกิดขึ้นมาแล้ว ข้าเห็นมานักต่อนักแล้ว” ภูตสกุลนียกไหล่ “แต่ข้าเกรงว่าพระทัยที่เปี่ยมไปด้วยความรักของพระองค์จะยับยั้งพระองค์จากการตัดสินใจขั้นสูงสุด ข้าไม่อาจรอดได้”</p> <p>แล้วข้าจะเปลี่ยนพระทัยราชินีไฉนจากแผนการฆาตกรรมที่เพิ่มมากขึ้นได้อย่างไร เท่าที่ผ่านมา พระนางไม่เคยทรงรับฟังข้าเลย แต่บางทีข้าอาจจะคิดอะไรออกที่จะทำให้พระนางทรงรับฟังข้าบ้างก็เป็นได้ “องค์ราชินีจะทรงกลับมาเมื่อไร”</p> <p>เขาจ้องข้าอย่างเอาเรื่อง “เจ้าจะอยากรู้ไปทำไม”</p> <p>“ก็ข้าอยากเตรียมตัวเข้าเฝ้าพระนาง”</p> <p>“อ้อ อีกสองวัน ประมาณนั้น พระนางทรงมีม้า ข้าภาวนาให้พระนางทรงพบกับยักษ์โดยบังเอิญด้วยเถิด”</p>	<p>จากตัวอย่างด้านข้างนี้ ผู้วิจัยแปลคำว่า “His Majesty” ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่เป็นราชาศัพท์ที่ปรากฏอย่างชัดเจนและแปลสรรพนามบุรุษที่ 3 “he” เป็นสรรพนามบุรุษที่ 3 ในภาษาไทยว่า “พระองค์” โดยมีเกณฑ์การใช้ตามที่ระบุไว้ในบทที่ 4 หัวข้อ 4.2.2.1 นอกจากนี้ ผู้วิจัยแปลอนุประโยค “When he finished laughing” เป็น “พอหยุดหัวเราะ” โดยการเติมตัวเชื่อม “พอ” เพื่อบอกความสัมพันธ์ระหว่างประโยคทั้งสองและละประธาน “เขา” ทิ้งไป</p> <p>ผู้วิจัยแปลคำอุทาน “Ah” เป็น “อ้อ” เนื่องจากเป็นคำอุทานที่แสดงถึงความเข้าใจของผู้พูด แต่ไม่ได้แปลเป็น “เออ” ซึ่งแสดงถึงความตะกุกตะกัก</p>
---	---	--

<p>If an ogre ate her, she'd arrive here, in the mirror, and everyone else would be out of danger.</p> <p>I sought a way to foil Skulni if she came home safely. If only I could warn Ijori! I tried to will myself out of the mirror, to wherever he might be. If I was an apparition, why couldn't I float where I wanted? Feeling ridiculous, I jumped—and landed hard.</p> <p>Skulni laughed at me.</p> <p>Twilight was almost over.</p> <p>“What happens at night?” I kept the tremble out of my voice, but I was frightened at the prospect of being alone in the dark with him.</p> <p>“Nothing. We wait. Here, waiting is our lot.”</p> <p>A whimper escaped me.</p> <p><u>A sob.</u></p> <p>“Tears are tedious.”</p> <p>I wept. Apparition though I was, I could produce buckets of tears. Ijori would never again comfort me</p>	<p>หากยักษ์กินพระนาง พระนางก็จะทรงมายังที่นี่ มาอยู่ในกระจก แล้วทุกคนก็จะพ้นอันตราย</p> <p>ข้าคิดหาทางขัดขวางภูตสกุลนิหากว่าพระนางทรงกลับมาอย่างปลอดภัย ขอเพียงแค่ข้าได้เตือนเจ้าชายไอโวจิเท่านั้น! ข้าพยายามบังคับตัวเองให้ออกจากกระจกนี้แล้วไปยังที่ใดก็ได้ที่เจ้าชายประทับอยู่ หากข้าเป็นวิญญาณจริง แล้วทำไมข้าล่องลอยไปยังที่ที่ข้าอยากไปไม่ได้ ข้ารู้สึกเหมือนข้าโง่ที่ได้กระโดดแล้วตกลงพื้นบนอย่างแรง</p> <p>ภูตสกุลนิหัวเราะเยาะข้า</p> <p>จนจะสิ้นเวลาโพล้เพล้</p> <p>“ตอนกลางคืนจะเกิดอะไรขึ้น” ข้าข่มเสียงไม่ให้สั่นเครือ แต่ข้าก็รู้สึกตื่นตระหนกเมื่อนึกถึงภาพที่จะต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวในความมืดกับเขา</p> <p>“ก็ไม่มีอะไรนะ เราก็รอ อยู่ที่นี่การรอคอยเป็นชะตากรรมของเรา”</p> <p>เสียงครางเบาๆ หลุดออกมาจากตัวข้า</p> <p><u>เสียงสะอื้นให้เข้ามาแทนที่</u></p> <p>“น้ำตาน่าเบื่อ”</p> <p>ข้าร้องไห้ ถึงแม้ข้าจะเป็นวิญญาณ แต่ข้าก็หลั่งน้ำตาได้</p>	<p>เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่า หากแปลเพียงว่า “เสียงสะอื้นให้” จะทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจ ผู้วิจัยจึงตัดสินใจแปลเพิ่มความ ได้เป็น “เสียงสะอื้นให้เข้ามาแทนที่” เพื่อความเข้าใจแก่ผู้อ่านและเพื่อให้ได้บทแปลที่อ่านแล้วรื่นหูและเป็นธรรมชาติ</p>
--	--	---

<p>when I cried. I thought of <u>Mother</u> and <u>Father</u> and Areida and <u>my brothers</u>. I thought of all the songs I wouldn't write and wouldn't sing. I thought of zhamM. But mostly I thought of Ijori. Ijori. <u>Dear heart. Sweet. Ijori. Dear heart. Sweet.</u></p> <p>When I finally dried my eyes, I thought dawn would be beginning. But our chamber was as dark as ever.</p> <p>In the dark, where I couldn't see or be seen, I considered beauty and ugliness.</p> <p>My ugliness had persuaded Sir Uellu I was part ogre. It had caused <u>people—guests at the Featherbed, villagers in Amonta, courtiers and servants here in the castle—to be rude and cruel.</u></p> <p>I'd had no chance to be beautiful <u>in everyday circumstances</u>, to be admired at the castle or at the Featherbed. Perhaps I would love the admiration, or perhaps it would bring less pleasure than I</p>	<p>หลายถึง เจ้าชายไอโจริไม่อาจปลอบโยนข้าเวลาข้าร้องให้ได้ อีกแล้ว ข้าคิดถึงแม่และพ่อและน้องอาไรดำและพี่ชายทั้งสอง ของข้า ข้าคิดถึงเพลงทั้งหมดที่ข้ายังไม่ได้เขียนและร้อง ข้า คิดถึงท่านซามม์ แต่ข้าคิดถึงเจ้าชายไอโจริมากที่สุด เจ้าชาย ไอโจริ ยอดดวงใจ เจ้าชายไอโจริที่รัก ยอดดวงใจ สุดที่รัก สุดท้ายตอนที่ข้าเซ็ดน้ำตา ข้าคิดว่าเวลาอย่ารุ่งใกล้เข้า มาแล้ว แต่ห้องของเรายังคงมืดเช่นเดิม ในความมืดมิดที่ข้ามองไม่เห็นและไม่มีใครเห็นข้า ข้าได้ ไตร่ตรองถึงความงามและความอัปลักษณ์ หน้าตาที่อัปลักษณ์ของข้าทำให้เซอร์อูลลูเชื่อว่าข้ามีเชื้อ สายยักษ์ หน้าตาของข้าทำให้ผู้คนไม่ว่าจะเป็นแขกที่โรงแรม เตียงขนนก ชาวบ้านในหมู่บ้านอามอนทา ข้าราชสำนัก ตลอดจนคนรับใช้ในปราสาทแห่งนี้หยาบคายและโหดร้ายต่อ ข้า ข้าไม่มีโอกาสที่จะมีหน้าตาที่งดงามโดยปกติ ไม่มีใคร ชื่นชมที่ปราสาทหรือที่โรงแรมเตียงขนนก บางทีข้าอาจจะชอบ การชื่นชมของผู้อื่น หรือไม่มันอาจสร้างความพึงพอใจให้ข้าได้ น้อยกว่าที่ข้าคาดหวังไว้ แน่นอน ความงามของข้าได้ช่วยชีวิต</p>	<p>ตัวอย่างข้างนี้เป็นตัวอย่างการแปลคำเรียกขานที่เป็น คำเรียกญาติ (Mother, Father และ my brothers) และวลีแสดง ความรู้สึก (Dear heart. Sweet. Ijori. Dear heart. Sweet.) ตามลำดับ ในการแปลคำเรียกญาตินั้น ผู้วิจัยค้นหาความหมาย ประจำทางภาษาและเลือกความหมายที่สัมพันธ์กับบริบทตามเนื้อ เรื่อง จากเนื้อเรื่อง บุคคลทั้งสามคนนี้เป็นแม่ พ่อ และพี่ชายของ เอชา (แยร์และอลโล่) ดังนั้น ผู้วิจัยแปลคำเรียกขาน Mother, Father และ my brothers เป็น “พ่อ”, “แม่” และ “พี่ชายทั้งสองของ ข้า” ตามลำดับ แต่ไม่แปลเป็น “คุณพ่อ” หรือ “บิดา” และ “คุณแม่” หรือ “มารดา” เนื่องจากไม่เข้ากับประเภทของตัวบทต้นฉบับซึ่งเป็น งานวรรณกรรมจินตนิยาย สำหรับวลีแสดงความรู้สึกนั้น จากการ วิเคราะห์ทางทฤษฎีจะเห็นได้ว่าคำเรียกขานดังกล่าวสะท้อนให้เห็น ว่าเอชารักเจ้าชายไอโจริเป็นอย่างมาก ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงบริบท แล้ว คำแปลของคำเรียกขานนี้จึงต้องเป็นคำที่มีความหมายประจำ ทางภาษาที่แสดงถึงความรักที่ยิ่งใหญ่ ผู้วิจัยจึงแปลเป็นคำเรียกขาน ในตัวอย่างข้างต้นเป็น “ยอดดวงใจ เจ้าชายไอโจริที่รัก ยอดดวงใจ สุดที่รัก” เนื่องจากในภาษาไทยไม่มีการใช้เครื่องหมายยัติภาค (dash) เพื่อยกตัวอย่างเหมือนในภาษาอังกฤษ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตัดสินใจแปล เครื่องหมายยัติภาคเป็นคำเชื่อม “ไม่ว่าจะเป็น” เพื่อยกตัวอย่าง จากการประยุกต์ใช้แนวทางการแปลแบบตีความและ ยึดความหมาย ผู้วิจัยจึงแปลวลี “in everyday circumstances” เป็น “โดยปกติ” ทั้งนี้อาศัยการตีความจากบริบท</p>
---	--	---

<p>expected. Without doubt my beauty had prevented Uju from killing me, and I'd certainly enjoyed seeing myself beautiful in a mirror.</p> <p>The <i>pursuit</i> of beauty, however, had been disastrous. The pursuit of beauty had turned me to stone. It had left me with a marble toe and had brought me here.</p> <p>"You might sing to me," Skulni said. "It will pass the time."</p> <p>I wouldn't.</p> <p>"If you won't, I will." He sang in a whiny, singsong voice:</p> <p><i>"I never sing myself to sleep, For plotting keeps me busy: Whom to kill and how to woo The foolish heart that owns me.</i></p> <p>"I'll stop if you'll sing."</p>	<p>ของข้าจากเงอมมือขององครักษ์ยูจู และข้าเองก็มีความสุขที่ได้เห็นหน้าตาที่งดงามของตัวเองในกระจกเงา</p> <p>แต่ทว่า<u>การแสวงหาความงาม</u>เป็นหายนะอย่างยิ่ง การได้มาซึ่งหน้าตาที่งดงามทำให้ข้าต้องเป็นหิน มันทั้งนี้ทั้งนั้นก็หินอ่อนไว้กับข้านี้หนึ่งและมันนำพาข้ามาที่นี่ด้วย</p> <p>"เจ้าร้องเพลงให้ข้าฟังก็ได้ล่ะ" ภูตสกุกุณิเอ่ย "จะได้ฆ่าเวลา"</p> <p>ข้าไม่ร้อง</p> <p>"ถ้าเจ้าไม่ร้อง ข้าร้องเอง" เขาร้องหงิงๆ ด้วยเสียงสูงๆ ต่ำๆ</p> <p>"ข้าไม่เคยร้องเพลงกล่อมให้ตัวเองหลับ เพราะข้ามัวยุ่งอยู่กับการวางแผนลับ ว่าจะสังหารใครและจะเกี่ยวพาราฮี หญิงสาวที่ข้าตกหลุมรักแต่ไม่รักข้าตอบได้อย่างไร"</p> <p>"ข้าจะหยุดถ้าเจ้าร้องเพลง"</p>	<p>ในต้นฉบับมีการใช้วจนภาษาเพื่อสื่อความหมายหลักของเรื่อง กล่าวคือ ผู้ประพันธ์ใช้อักษรตัวเดียวที่คำว่า "pursuit" ผู้วิจัยจึงแปลและใช้อักษรตัวเดียวเช่นเดียวกันเพราะพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นเจตนาของผู้ประพันธ์ที่ต้องการสื่อสารไปยังผู้อ่านเกี่ยวกับแก่นเรื่องหลัก (theme) ที่เน้นว่าความงามภายนอกไม่สำคัญเท่ากับความงามภายในจิตใจ</p>
--	--	--

<p>I sang a riddle. Perhaps solving it would <u>keep</u> him <u>quiet</u> awhile. As soon as I began to sing, I felt better, stronger.</p> <p><i>“I sharpen ears And weaken eyes— Who am I?</i></p> <p><i>“Thieves love me Though I steal nothing— Who am I?</i></p> <p><i>“I linger long in winter, In summer I’m too soon gone— Who am I?</i></p> <p><i>“The silver queen rules me. I light her candles— Who am I?</i></p>	<p>ข้าร้องเพลงปริศนาเพลงหนึ่ง บางทีการไขปริศนาอาจทำให้เขาหุบปากได้สักครู่ ทันทีที่ข้าเริ่มร้องเพลง ข้ารู้สึกดีขึ้น เข้มแข็งขึ้น</p> <p>“ข้าฝึกหูของข้าให้เฉียบแหลม แล้วทำให้ดวงตาอ่อนล้าลง ข้าเป็นใคร</p> <p>“หัวขโมยรักข้า แม้ข้าไม่ได้เป็นขโมย ข้าเป็นใคร</p> <p>“ข้าอ้อยอิ่งในฤดูหนาว แต่ในฤดูร้อนข้าจากไปเร็วยิ่งนัก ข้าเป็นใคร</p> <p>“องค์ราชินีสีเงินทรงปกครองข้า ข้าจุดเทียนไขแต่พระนาง ข้าเป็นใคร</p>	<p>จากการประยุกต์ใช้แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมายโดยอาศัยการตีความจากบริบทในเรื่องเรื่องนี้ที่เธอฯเริ่มรำคาญภูติสถลณีแล้ว ผู้วิจัยจึงเลือกใช้คำว่า “หุบปาก” ในบทแปล</p> <p>ในด้านฉบับภาษาอังกฤษมีการใช้เครื่องหมายยัติภาค (dash) ซึ่งเป็นขนบการประพันธ์บทกวีทางตะวันตก อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยตัดสินใจไม่ใช้เครื่องหมายยัติภาคในบทแปลเนื่องจากในภาษาไทยไม่มีการใช้เครื่องหมายดังกล่าวและการละเครื่องหมายดังกล่าวในบทแปลไม่ทำให้ความหมายเสียไป</p> <p>ผู้ประพันธ์ใช้วลี “the silver queen” ซึ่งเป็นอุปสรรคเพื่อใช้เรียกดวงจันทร์ จากการวิเคราะห์วาทกรรม เพลงดังกล่าวข้างต้นเป็นเพลงปริศนาที่เธอฯร้องให้ภูติสถลณีฟังในระหว่างที่ทั้งคู่อยู่ในกระจก</p>
--	--	--

<p style="text-align: center;"><i>“Cereus is my flower, The owl is my bird— Who am I?”</i></p> <p>Skulni said, “Easy. I might have needed <u>a moment's thought</u> if you'd sung during the day.”</p> <p>He'd gotten it. He was quick.</p> <p>“Sing more,” he said.</p> <p>“I will if you'll give me a turn in your chair.” I wanted to determine what Ivi saw from now on. Perhaps I could persuade her to shatter the mirror, although its destruction might be the end of me.</p> <p>So be it. My body would stop breathing soon anyway.</p> <p>“You may try the chair at dawn if you'll sing until then.”</p> <p>I began. He played on human failings. I sang</p>	<p style="text-align: center;"><i>“ดอกซีริอุสเป็นดอกไม้ของข้า เค้าแมวเป็นนกของข้า ข้าเป็นใคร”</i></p> <p>ภูตสกุลนิเอ่ย “ง่ายจัง ถ้าเจ้าร้องเพลงตอนกลางวัน ข้าอาจ <u>ต้องใช้ความคิดมากกว่านี้</u>นะ”</p> <p>เขาตอบถูก เขาตอบไว</p> <p>“ร้องอีกสิ” เขาสั่ง</p> <p>“ข้าจะร้องอีกหากเจ้าให้ข้านั่งบนเก้าอี้บ้าง” ข้าต้องการกำหนดสิ่งที่ราชินีไอวีจะทอดพระเนตรเห็นจากนี้เป็นต้นไป บางทีข้าอาจโน้มน้าวให้พระนางทรงทำลายกระจกเงาบานนี้เสีย ถึงแม้ว่าการทำลายนั้นอาจจะเป็นจุดจบของข้าก็ตามที</p> <p>ก็ให้มันเป็นเช่นนั้น อีกไม่นาน ร่างของข้าก็ต้องหยุดหายใจอยู่แล้ว</p> <p>“เจ้าอาจจะได้นั่งบนเก้าอี้ตอนรุ่งเช้าหากเจ้าร้องเพลงจนถึงตอนนั้น”</p> <p>ข้าเริ่มร้องเพลง เขาแสวงหาประโยชน์จากความอ่อนแอของ</p>	<p>เงาพิเศษของราชินีไอวีเพื่อให้เขาไขปริศนาที่เพลงดังกล่าวอ้างถึง เมื่อคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการสื่อสารของผู้ประพันธ์ในสถานการณ์ดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยแปลวลีดังกล่าวเป็น “ราชินีสีเงิน” แต่ไม่แปลเป็น “ดวงจันทร์” เพื่อรักษาความกำกวมของต้นฉบับและเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้ไขปริศนาของเพลงนี้ในระหว่างที่อ่านด้วย</p> <p>จากการประยุกต์ใช้แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมายโดยอาศัยการตีความจากบริบทในเรื่องเรื่องนี้ที่ภูตสกุลนิถูกเอซา ผู้วิจัยจึงแปลว่า “ต้องใช้ความคิดมากกว่านี้” ซึ่งมีนัยยะที่แสดงถึงการดูถูก</p>
--	---	--

<p>every song I knew of human virtue. I sang of friendship, love, humor, kindness, self-sacrifice.</p> <p>As I sang, I felt strong enough to fly. I wondered if my real body back in Gnome Caverns was mending. But no, I could feel it losing ground, the merest trace of air trickling down its windpipe.</p> <p>Dawn came eventually.</p> <p>I stopped singing. If I'd been in my real body, I'd have had a sore throat. "Stand up," I said. "<u>Let me try the chair.</u>"</p> <p>He laughed. "You believed me, and I had a night of beautiful music. Ivi believed—"</p> <p>I rushed at him. I had to sit in his chair, or I couldn't talk to her. I tried to push him off. He tried to push me away. But we were empty clothing fighting, no muscle, no sinew.</p>	<p>มนุษย์ ข้าร้องเพลงทุกเพลงที่ข้ารู้จักเกี่ยวกับคุณธรรมของมนุษย์ ข้าร้องเพลงเกี่ยวกับมิตรภาพ ความรัก อารมณ์ขัน ความเมตตา การเสียสละตนเอง</p> <p>ขณะที่ข้าร้องเพลง ข้ารู้สึกเข้มแข็งมากพอที่จะบิน ข้าอยากรู้ว่าร่างของข้าที่ทั้งอยู่ในถ้ำของคนแคระมีอากาศดีขึ้นหรือยัง แต่ยังไม่รอด ข้ารู้สึกได้ว่ามันแย่งลง มีเพียงเศษเสี้ยวของอากาศอันน้อยนิดที่สุดเท่านั้นที่เคลื่อนผ่านลงไปยังหลอดลมในร่างของข้าได้</p> <p>ในที่สุดรุ่งอรุณก็มาถึง</p> <p>ข้าหยุดร้องเพลง หากข้าอยู่ในร่างจริงๆ ข้าคงจะเจ็บคอไปแล้ว "ลุกขึ้น" ข้าเอ่ยขึ้น "<u>ให้ข้านั่งบนเก้าอี้</u>"</p> <p>เขาหัวเราะ "เจ้าก็เชื่อข้า ฮ่าๆ และข้าก็มีคำคืนแห่งเสียงดนตรีอันไพเราะ ราชีนีไอวีทรงเชื่อว่า—"</p> <p>ข้าพุ่งเข้าหาเขา ข้าต้องนั่งบนเก้าอี้ของเขาให้ได้ ไม่เช่นนั้น ข้าไม่สามารถพูดคุยกับพระนางได้ ข้าพยายามผลักเขาออกไป เขาพยายามผลักข้าให้ออกห่าง แต่เราต่อสู้กันอย่างไร้ร่างกาย ไร้กล้ามเนื้อ ไร้เส้นเอ็น</p>	<p>คำว่า "try" ในความหมายนี้สื่อถึงการนั่ง ไม่ได้ใช้ในความหมายของ "การลอง" ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแปลคำว่า "try" เป็น "นั่ง"</p>
---	--	--

<p style="text-align: center;">CHAPTER THIRTY-EIGHT</p> <p>WHEN WE LEFT the king, we found Uju and warned him to take care. However, now that Ivi had been reunited with her husband, I thought Uju in little danger.</p> <p>The king’s council members spent the entire next day deliberating and came to the conclusion—<u>despite Ijori’s explanations and arguments—that they didn’t know what to make of me.</u> Furthermore, they feared I might still be dangerous. Their reasons: I could illuse⁶; my appearance had changed twice; and I had magically escaped from prison. The council decided to confine me to my bedchamber with two guards at my door. When—and if—the king was well enough, he would judge my case.</p>	<p style="text-align: center;">บทที่ 38</p> <p>เมื่อเราทูลลาองค์ราชา เราพบกับองค์ครักษ์ยูจูและได้เตือนให้เขาระวังตัว ทว่าตอนนี้ราชินีไอวีได้เสด็จกลับมาพบกับพระสวามีของพระนางแล้ว ข้าเกรงว่าองค์ครักษ์ยูจูอาจตกอยู่ในภาวะที่หมิ่นเหม่ต่ออันตราย</p> <p>ขณะที่ปรึกษาของพระราชารใช้เวลาในวันถัดมาตลอดทั้งวัน พิจารณาและได้ข้อสรุปว่าพวกเขา<u>ไม่รู้</u>ว่าข้าเป็นยักษ์หรือไม่ <u>แม้ว่าจะมีคำอธิบายและข้อโต้แย้งของเจ้าชายไอจอร์ก็ตาม</u> ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาเกรงว่าข้าอาจจะเป็นบุคคลอันตรายอยู่ซึ่งเหตุผลของพวกเขาก็คือ ข้าสามารถเลียนเสียงได้ รูปร่างหน้าตาของข้าได้เปลี่ยนไปถึงสองครั้ง และข้าหลบหนีจากคุกได้อย่างมหัศจรรย์ ขณะที่ปรึกษาของพระราชารตัดสินใจกักบริเวณข้าไว้ในห้องนอนโดยให้องค์ครักษ์สองนายเฝ้าประตูไว้ เมื่อไรก็ตามหากพระราชารทรงมีพระอาการดีขึ้นแล้ว พระองค์จะทรงตัดสินคดีของข้าเอง</p>	<p>จากการประยุกต์ใช้แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมายโดยอาศัยการตีความจากบริบทในเรื่องเรื่องนี้ที่ ขณะที่ปรึกษาของพระราชารสงสัยว่าเขามีสื่อสายยักษ์ ผู้วิจัยจึงแปลประโยค “they didn’t know what to make of me” ว่า “พวกเขาไม่รู้</p> <p>ว่าข้าเป็นยักษ์หรือไม่” นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้สลับตำแหน่งประโยคหลักและอนุประโยคในบทแปลเพื่อให้ได้บทแปลที่รื่นหูและเป็นธรรมชาติ</p>
--	--	---

⁶ illuse เป็นการเลียนเสียงผู้อื่นให้ฟังดูเหมือนว่ามาจากที่อื่น โดยผู้เลียนเสียงไม่ขยับริมฝีปาก ซึ่งการเลียนเสียงนี้ความสามารถพิเศษของเอชชาติที่คนอื่นไม่สามารถทำได้

<p>Visitors were allowed. Ijori spent much of each day with me, and he wasn't my only companion. Uju came too. So did <u>Mistress Audra</u> and the tailor. We sang together, and the guards often opened the door, the better to hear us and to sing along. Then, naturally, passersby stopped to listen too, and to join in, and to enter and sing more.</p> <p>Castle opinion mounted in my favor. I was no longer constantly at Ivi's side—indeed, she never visited me. <u>Mistress Audra</u> and the tailor were my <u>enthusiastic advocates</u>, and even <u>taciturn Uju</u> spoke up for me.</p> <p>One afternoon <u>Mistress Audra</u> asked me to show everyone how to illuse. No one could do it, but it became the fashion to stop by for a demonstration. My prison was frequently the merriest spot in the castle.</p> <p>Sometimes I asked my visitors if they'd seen anyone resembling <u>Skulni</u>. The answer was always</p>	<p>ผู้มาเยี่ยมได้รับอนุญาตให้เข้ามาได้ เจ้าชายไอโจริมักจะทรงใช้เวลาในแต่ละวันอยู่กับข้า และพระองค์มิได้ทรงเป็นเพื่อนเพียงคนเดียวของข้า หากแต่ยังมีองครักษ์ยูจูก็อีกด้วย เช่นเดียวกับนางออตราและช่างตัดเสื้อ พวกเราร้องเพลงด้วยกัน และองครักษ์ที่เฝ้าประตูก็มักจะเปิดประตูเพื่อที่จะได้ฟังเสียงร้องของพวกเราได้ชัดเจนขึ้นและร้องคลอไปกับเรา เป็นธรรมดาอยู่แล้วที่ผู้คนที่ผ่านมาไปมากก็จะหยุดฟังและร้องไปพร้อมกับพวกเราและเดินเข้ามาในห้องเพื่อร้องเพลงกันต่อ</p> <p>คนในปราสาทเริ่มพูดถึงข้าในด้านที่ดี ข้าไม่ได้อยู่รับใช้ข้างกายราชินีไอวีตลอดเวลาอีกต่อไปแล้ว ซึ่งที่จริงแล้ว พระนางไม่เคยเสด็จมาเยี่ยมข้าเลย นางออตราและช่างตัดเสื้อเป็นพวกของข้าอย่างเต็มที่ และแม้แต่องครักษ์ยูจูก็ผู้เคร่งขรึมก็พูดแก้ต่างแทนข้าด้วย</p> <p>บ่ายวันหนึ่ง นางออตราขอให้ข้าสอนวิธีเลียนเสียงแก่ทุกคน ไม่มีใครสามารถทำได้ และมันกลายเป็นความนิยมที่ต้องหยุดแหวะเพื่อขอฟังการเลียนเสียงสักครั้งหนึ่ง บ่อยครั้งที่คุมขังของข้าเป็นสถานที่รื่นเริงที่สุดในปราสาทแห่งนี้</p> <p>บางครั้งข้าถามผู้มาเยี่ยมว่าพวกเขาเคยเห็นใครก็ตามที่คล้ายกับภูตสกุลนิน้างหรือไม่ คำตอบที่ได้รับเสมอก็คือไม่ ข้า</p>	<p>ตัวอย่างด้านข้างนี้เป็นตัวอย่างการแปลคำเรียกขานที่เป็นคำนำหน้า+ชื่อ สำหรับการแก้ปัญหาคำแปลคำว่า “Mistress” นั้น ในเบื้องต้น ผู้วิจัยแปลคำเรียกขานดังกล่าวโดยค้นหาความหมายในพจนานุกรมและพบว่าคำดังกล่าวมีความหมายประจำทางภาษาหลายความหมาย เช่น เมียน้อย หญิงอันเป็นที่รัก เป็นต้น จากการท้าวทกรรมวิเคราะห์ <u>Mistress Audra</u> เป็นเจ้าของร้านตัดเสื้อผ้าซึ่งเป็นร้านประจำของราชินีไอวีและเอธา และนางออตรา เจ้าของร้านเป็นหญิงค่อนข้างมีอายุและไม่ได้เป็นเมียน้อยของผู้ใด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกความหมายในระดับวาทกรรมที่เชื่อมโยงกับบริบทของคำดังกล่าวคือคำว่า “นาง” และแปลคำเรียกขาน “Mistress Audra” เป็น “นางออตรา”</p> <p>ผู้วิจัยเห็นว่าหากแปลคำว่า “enthusiastic” เป็น “อย่างกระตือรือร้น” จะเป็นคำแปลที่ไม่เข้ากับบริบท จากการประยุกต์ใช้แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมายโดยอาศัยการตีความจากบริบท ผู้วิจัยจึงแปลคำดังกล่าวว่า “อย่างเต็มที่” ซึ่งมีความหมายเท่ากับคำว่า “whole heartedly”</p>
---	--	---

<p>no. I prayed he'd truly been destroyed, destroyed beyond return in some other form.</p> <p>After he saw Ivi, King Oscar's recovery resumed. A week later he spoke to her, his first halting words. "My . . . dear . . . beautiful . . . love."</p> <p>Exactly what she'd want to hear.</p> <p>I was overjoyed he was better, but I was dismayed, too. Soon I'd be brought before him, and I'd tell him terrible truths about Ivi. Would he believe them? Or would he deem me an ill-favored, lying ogre's cousin?</p> <p>The following Tuesday I was summoned to the Throne Room. Ivi was at the market in Ontio with her new lady-in-waiting, the plain-faced daughter of a knight.</p> <p>I was as frightened as I'd been during my first time in the king's presence.</p> <p>He spoke slowly, and he formed his words</p>	<p>ภาวนาขอให้เขาโดนทำลายไปแล้วจริงๆ ถูกทำลายโดยไม่สามารถกลับมาในรูปแบบอื่นๆ ได้อีกเลย</p> <p>หลังจากที่ทรงพบกับราชินีไอวี ราชอาณาจักรออสการ์ทรงมีพระอาการดีขึ้น อีกหนึ่งสัปดาห์ต่อมา พระองค์ตรัสกับองค์ราชินีเป็นคำพูดตะกุกตะกักคำแรกของพระองค์ "สุดที่รัก...คนงาม... ยอดดวงใจ...ของข้า"</p> <p>นั่นคือสิ่งที่องค์ราชินีทรงอยากได้ยิน</p> <p>ข้าดีใจเหลือเกินที่พระองค์ทรงมีพระอาการดีขึ้น แต่ข้าก็รู้สึกกังวลด้วยเช่นกัน อีกไม่นาน ข้าจะต้องเข้าเฝ้าพระองค์ และข้าจะพูดความจริงที่เลวร้ายเกี่ยวกับราชินีไอวีให้พระองค์ได้ทรงทราบ พระองค์จะทรงเชื่อข้าหรือไม่นะ หรือพระองค์จะทรงคิดว่าข้าเป็นลูกหลานยักษ์ที่หน้าตาอัปลักษณ์แล้วยังโกหกปกปิดอีกนะ</p> <p>วันอังคารต่อมา ข้าถูกเรียกตัวไปยังห้องพระโรง ราชินีไอวีเสด็จไปตลาดในบริเวณปราสาทอนทิโอกับนางสนองพระโอบอัส คนใหม่ของพระนาง ซึ่งเป็นบุตรสาวหน้าตาเรียบๆ ของอัศวินนายหนึ่ง</p> <p>ข้ารู้สึกกลัวเหมือนตอนที่ข้าเข้าเฝ้าพระองค์ครั้งแรก</p> <p>พระองค์ตรัสอย่างช้าๆ และทรงเลือกสรรคำพูดอย่าง</p>	<p>ผู้วิจัยเพิ่มคำว่า "ซึ่ง" นำหน้าส่วนขยายแทนการใช้เครื่องหมายจุลภาคในบทแปลซึ่งไม่ใช้นำหน้าส่วนขยายในภาษาไทย</p> <p>ผู้วิจัยใช้ราชาศัพท์ในภาษาปลายทางที่เกี่ยวกับการเข้าพบกษัตริย์ ในการนี้ ผู้วิจัยใช้คำว่า "เข้าเฝ้า" ไม่ใช่ "เข้าพบ" หรือแปลตรงตัวว่า "ต่อน้ำกษัตริย์"</p>
---	---	--

<p>deliberately, but each one was clear, and his sentences were complete and lucid. “Thank you . . . for . . . coming . . . , <u>Maid Aza</u>. I am . . . hoping . . . you can . . . explain . . . some matters . . . I don’t . . . understand.”</p> <p>Then he asked Sir Uellu to remain in the chamber with us, but no one else.</p> <p>I told them almost everything, from the moment Ivi found me illusing to my assurance to her of the king’s love. I omitted only her habit of flirting with Ijori and Uju. I couldn’t omit her attempt on my life, but I stressed Skulni’s evil influence. I wanted to ameliorate the king’s pain. Moreover, I wanted to present myself as fair.</p> <p>They let me speak without interruption, but I interrupted my story once. I couldn’t help myself. When I first mentioned the potions, I said, “<u>Sire</u>, did you notice a change in <u>Her Majesty</u>’s appearance at</p>	<p>รอบคอบ หากทว่าแต่ละคำที่ตรัสนั้นกระจ่างชัด และประโยคที่พระองค์ตรัสนั้นสมบูรณ์และชัดเจน “ขอบใจ...ที่มานะ...สาวน้อยเอซา เรา...หวังว่า...เจ้าจะ...อธิบาย...เรื่องบางเรื่อง...ที่เราไม่...เข้าใจ”</p> <p>แล้วพระองค์ทรงมีรับสั่งให้เซอร์อูลลูอยู่ในห้องด้วย แต่ให้คนอื่นออกไปให้หมด</p> <p>ข้าเล่าเรื่องราวเกือบทุกอย่างแก่พระองค์และเซอร์อูลลู เริ่มตั้งแต่ตอนที่ราชินีไอวีทอดพระเนตรเห็นข้ากำลังเลียนเสียงไปจนถึงตอนที่ข้ายืนยันถึงความรักขององค์ราชาที่มีต่อพระนาง แต่ข้าได้ข้ามเรื่องนิสัยเล่นหูเล่นตาให้เจ้าชายไอโจริและองค์รัชทายาทของพระนางไป แต่ข้าไม่อาจตัดเรื่องความพยายามของพระนางที่จะทรงฆ่าข้า แต่ข้าก็ได้เน้นว่าทั้งหมดนี้เป็นเพราะอิทธิพลอันชั่วร้ายของภูตสกุลนิ ข้าอยากบรรเทาอาการเจ็บปวดของพระองค์ และยิ่งไปกว่านั้น ข้าอยากพิสูจน์ว่าข้ายุติธรรม</p> <p>ราชาออกสกาโรและเซอร์อูลลูปล่อยให้ข้าพูดโดยไม่ขัดจังหวะเลย แต่ข้ากลับหยุดชะงักเองไปครั้งหนึ่ง ข้าห้ามตัวเองไม่ได้ ตอนที่ข้าเอ่ยถึงยาน้ำพวกนั้นครั้งแรก ข้ากราบทูลพระองค์ว่า “<u>ฝ่าบาท</u> พระองค์ทรงสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงในพระสิริโฉมขององค์ราชินีในพระราชพิธีอภิเษกสมรสและเมื่อ</p>	<p>ตัวอย่างด้านข้างนี้เป็นตัวอย่างการแปลคำเรียกขานที่เป็นคำนำหน้า+ชื่อ คำว่า “Maid” ซึ่งเป็นคำนำหน้ามีความหมายประจำทางภาษาหลายประการ คือ สาวใช้ สาวโสด สาวน้อย และหญิงสาว จากการท้าวทรรมิวิเคราะห์จะเห็นได้ว่าเอซาเป็นเด็กหญิงอายุ 15 ปีและไม่ได้มีอาชีพเป็นสาวใช้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแปลคำเรียกขาน “Maid Aza” เป็น “สาวน้อยเอซา”</p> <p>ตัวอย่างด้านข้างนี้เป็นตัวอย่างการแปลวิเศษณ์ราชาศัพท์ ทั้งนี้ จากเกณฑ์การใช้ราชาศัพท์ตามที่ระบุไว้ในบทที่ 4 หัวข้อ 4.2.2.1 โดยคำนึงถึงกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายเป็นสำคัญ คำวิเศษณ์ราชาศัพท์ที่ผู้วิจัยเลือกใช้สำหรับเนื้อหาตอนที่สนทนากับราชาออกสกาโรจึงเป็น “เพคะ” มิใช่ “เพคะใส่เกล้าใส่กระหม่อม” สำหรับหญิงใช้กับราชา นอกจากนี้ ผู้วิจัยแปลคำว่า “Sire” เป็น “ฝ่าบาท” มิใช่ “ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท” เพื่อไม่ให้ฟังดูรุ่มร่ามเกินไปและผู้อ่านจะ</p>
--	---	---

<p>the wedding, and again recently?”</p> <p>He nodded. His expression didn't change. I waited for him to say something, but he was silent. I resumed my tale.</p> <p>Sir Uellu shook his head occasionally, but King Oscaro looked steadily at me, his expression unflinchingly attentive.</p> <p>At the end he turned to the choirmaster. With an effort he said, “I . . . believe her. I wish the truth were otherwise, but I believe it. Queen Ivi told me some of it herself.”</p> <p>As Skulni had suggested, the king had heard what she'd told him when he'd been in his apparent stupor.</p> <p>The king added, “I didn't comprehend everything. I was most perplexed by the mirror she spoke of.”</p>	<p>ไม่นานมานี้หรือไม่เคยคะ”</p> <p>พระองค์ทรงพยักพระพักตร์โดยที่สีพระพักตร์ของพระองค์มิได้เปลี่ยนแปลงไป ข้ารอให้พระองค์ตรัสออกมา แต่พระองค์ทรงกลับนิ่งเงียบ ข้าจึงเริ่มเล่าเรื่องของข้าต่อ</p> <p>เซอร์อุลลูส่ายหน้าเป็นครั้งคราว แต่ราชาออกสกาโรทอดพระเนตรมาที่ข้าอย่างไม่กระพริบตา สีพระพักตร์ของพระองค์แสดงถึงความสนใจตลอดเวลาอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>ในตอนท้าย พระองค์ทรงหันไปหาผู้ควบคุมวงดนตรี พระองค์ตรัสขึ้นด้วยความพยายามว่า “เรา...เชื่อนาง เราไม่ยอมให้มันเป็นจริง แต่เราเชื่อเพราะราชินีไอวีได้เคยเล่าให้เราฟังเองในบางเรื่องแล้ว”</p> <p>เหมือนดั่งที่ภูตสกุลนิเคยบอกไว้ องค์ราชาทรงได้ยินสิ่งที่พระนางตรัสแก่พระองค์ในขณะที่พระองค์ทรงอยู่ในสภาพดูเหมื่อนหมดสติ</p> <p>องค์ราชาตรัสเสริมว่า “เราเองก็ไม่เข้าใจทุกอย่าง เรารู้สึกงุนงงสับสนมากที่สุดกับเรื่องกระจกเงาที่องค์ราชินีกล่าวถึง”</p>	<p>ได้เข้าใจเนื้อเรื่องได้ง่ายกว่าการใช้ที่เต็มรูปแบบ และแปลคำว่า “Her Majesty” ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่เป็นราชาศัพท์ที่ปรากฏอย่างชัดเจนเป็นสรรพนามบุรุษที่ 3 ในภาษาไทยที่เข้ากับบริบทว่า “องค์ราชินี”</p>
--	---	---

<p>Sir Uellu said, “<u>Sire</u>, how appalling. Maid Aza—”</p> <p>He sang,</p> <p><i>“I’d give my best notes for forgiveness. I was wrong, my ears confused. I cannot undo the deeds or erase the need for forgiveness.”</i></p> <p>I said nothing. I wasn’t ready to forgive him.</p> <p>He went on, “What will you do to the queen, <u>Your Majesty?</u>”</p> <p>“I shall do nothing to her. She saved my life, and I love her. When I lay on my sickbed, I was a wanderer in a shadowy wilderness. If not for her I would still be wandering. When she came to me at</p>	<p>เซอร์อุลลูเอย์ “<u>ฝ่าบาท</u> ช่างน่าตกใจอะไรเช่นนี้พะยะคะ สาวน้อยเอซา...” เขาร้องว่า</p> <p>“ข้าขอมอบเสียงดนตรีที่ดีที่สุด เพื่อให้เจ้าให้อภัย ข้าผิดพลาดไปแล้ว หูของข้าสับสน ข้ามีอาจแก้ไขความผิดที่ทำไป และมีอาจลบเลือนความปรารถนา ในการให้อภัย”</p> <p>ข้าไม่ได้พูดอะไรออกไป ข้ายังไม่พร้อมที่จะให้อภัยเขา เขากราบทูลถาม “พระองค์จะทรงทำเช่นไรกับองค์ราชินี พะยะคะ ฝ่าบาท”</p> <p>“เราจะทำอะไรทั้งสิ้นกับองค์ราชินี พระนางเคยช่วยชีวิต เราไว้ และเราก็อรักพระนางด้วย ตอนที่เรานอนป่วยอยู่บนเตียง เราเปรียบเสมือนคนร่อนเร่ในป่าที่มีดงสัตว์ หากไม่ได้องค์ราชินี เราอาจยังคงหลงทางอยู่ก็ได้ เมื่อองค์ราชินีมาเยี่ยมเราตอน</p>	<p>จากเกณฑ์การใช้ราชาศัพท์ตามที่ระบุไว้ในบทที่ 4 หัวข้อ 4.2.2.1 โดยคำนึงถึงกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายเป็นสำคัญ ผู้วิจัยจึงแปลคำว่า “Sire” เป็น “ฝ่าบาท” แทนที่จะเป็น “ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท” นอกจากนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้คำวิเศษณ์ราชาศัพท์ “พะยะคะ” แทนที่จะใช้ “พระพุทเจ้าข้าขอรับใส่เกล้าใส่กระหม่อม” สำหรับชายใช้กับราชา โดยเลือกใช้ราชาศัพท์ดังกล่าวที่ไม่เติมรูปแบบเหมือนกับที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์และเชื้อพระวงศ์ของไทย</p> <p>จากตัวอย่างด้านข้างนี้ ผู้วิจัยแปลคำว่า “Your Majesty” ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่เป็นราชาศัพท์ที่ปรากฏอย่างชัดเจนว่า “ฝ่าบาท” แทนที่จะเป็น “ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท” และผู้วิจัยเลือกใช้คำวิเศษณ์ราชาศัพท์ “พะยะคะ” แทนที่จะใช้ “พระพุทเจ้าข้าขอรับใส่เกล้าใส่กระหม่อม” สำหรับชายใช้กับราชา โดยยึดตามเกณฑ์การใช้ราชาศัพท์ตามที่ระบุไว้ในบทที่ 4 หัวข้อ 4.2.2.1 ทั้งนี้เพื่อให้ไม่ให้ฟังดูรุ่มร่ามจนเกินไปและผู้อ่านจะได้เข้าใจเนื้อเรื่องได้ง่ายกว่าการใช้ที่เติมรูปแบบ</p>
---	--	---

<p>night, her voice was my guide. Her presence was my solace. In my delirium I thought her a cat. She was a small black cat, and she led me home.”</p> <p>“I shall do nothing to her, but I must do something so that she may never again rule Ayortha.”</p> <p>He asked us to leave.</p> <p>Ijori was waiting anxiously outside. As soon as he saw my expression, he knew all was well. He kissed me right before Sir Uellu. But a kiss wasn't enough to express his joy. He spun me around and fed Oochoo a handful of treats.</p> <p>Sir Uellu apologized to me again and added, “I should have known by your marvelous voice that you couldn't be evil.”</p> <p>I <u>shook my head</u>. “Voices and faces aren't manifestations of good or bad.” I realized how much I'd changed since I'd first arrived at the castle. I'd</p>	<p>กลางคืน เสียงของพระนางนำทางให้กับเรา การปรากฏตัวของพระนางเป็นเหมือนสิ่งปลอบใจเรา ในช่วงที่ไม่ได้สติ เราคิดว่าพระนางเป็นแมวตัวหนึ่ง เป็นเหมือนแมวดำตัวน้อย แล้วพระนางได้นำทางเรากลับบ้าน”</p> <p>“เราจะไม่จัดการอะไรกับองค์ราชินีทั้งสิ้น แต่เราต้องทำอะไรบางอย่างเพื่อกันไม่ให้พระนางได้ปกครองนครายอรรธาอีก”</p> <p>พระองค์รับสั่งให้พวกเราออกไปได้</p> <p>เจ้าชายไอจิริทรงรออยู่ข้างนอกอย่างกระวนกระวาย ทันทีที่พระองค์ทรงเห็นสีหน้าของข้า พระองค์ทรงทราบว่าทุกอย่างราบรื่นดี พระองค์จุมพิตข้าต่อหน้าเซอร์อูลลู แต่การจุมพิตหนึ่งครั้งก็ไม่เพียงพอที่จะแสดงความดีพระทัยของพระองค์</p> <p>พระองค์ทรงหมุนตัวข้าไปรอบๆ แล้วให้ขนมแก่เจ้าอูซูหนึ่งกำมือ</p> <p>เซอร์อูลลูขอโทษข้าอีกครั้งแล้วพูดเสริมว่า “ข้าควรรู้นะด้วยเสียงอันไพเราะของเจ้าว่าไม่มีทางที่เจ้าจะเป็นคนชั่วได้”</p> <p>ข้าส่ายหน้า “เสียงและใบหน้าไม่ใช่เครื่องบ่งบอกถึงความดีหรือความชั่ว” ข้ารู้สึกได้ว่าข้าได้เปลี่ยนไปมากตั้งแต่ข้าเดินทางมาถึงปราสาทในตอนแรก ข้าได้เปลี่ยนความคิดของผู้ควบคุม</p>	<p>เมื่อคำนึงถึงวัฒนธรรมปลายทางแล้ว ผู้วิจัยจึงแปลประโยค “I shook my head.” เป็น “ข้าส่ายหน้า” ไม่ใช่ “ข้าส่ายหัว” เพราะโดยทั่วไปแล้วคนไทยมักไม่พูดว่า “ส่ายหัว”</p>
---	---	--

<p>corrected the choirmaster!</p> <p>He bowed and left us.</p> <p>Ijori took my hands in both of his. “<u>Aza?</u>” He sang, “<u>Aza? Oochoo? Aza?</u>”</p> <p>I waited, puzzled.</p> <p>He laughed. “I’ve been to Kyrria and to Pu. I’ve addressed the twin kings of Bizidel and offended neither one, but I’ve never . . . Aza, I need a partner in the composing game . . .”</p> <p>I smiled. “Of course.”</p> <p>He put a finger on my lips. “. . . a partner who raises me above myself . . .”</p> <p>He wanted a different partner, not me?</p> <p>“. . . a partner who delights her listeners. Aza, will you marry me?”</p> <p>I put my hand in front of my face. Then I lowered it, in spite of my blush. I sang, “I would marry you this moment. <u>I’ll harmonize with you forever.</u>”</p>	<p>วงดนตรี!</p> <p>เขาโค้งคำนับแล้วเดินจากเราไป</p> <p>เจ้าชายไอโจริทรงกุมมือข้าไว้ในพระหัตถ์ทั้งสองของพระองค์ “<u>เอซาทหรือ</u>” พระองค์ทรงร้องเพลง “<u>เอซาทหรือ หรือ เอซาทหรือ</u>” อุฐู</p> <p>ข้ารออย่างงุนงง</p> <p>พระองค์ทรงพระสรวลขึ้น “เราไปได้เยือนเมืองใครเรียและเมืองพู เราได้สนทนากับองค์ราชาคู่แฝดแห่งเมืองบิซิดลและไม่ได้ทำให้ทั้งสองพระองค์ขุ่นพระทัยเลย แต่เราไม่เคย...เอซาทเราต้องการคู่แต่งเพลงนะ...”</p> <p>ข้ายิ้ม “แน่นอนนเพคะ”</p> <p>พระองค์ทรงแตะนิ้วบนริมฝีปากข้า “...คู่หูที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับเรา”</p> <p>หรือพระองค์ทรงต้องการคู่แต่งเพลงที่ไม่ใช่ข้า</p> <p>“...คู่หูที่ทำให้ผู้ฟังของเธอเปล็ดเพลิน เอซาท แต่งงานกับเราเถอะ”</p> <p>ข้ายกมือขึ้นปิดหน้าแล้วลดมือลงแม้ว่าหน้าข้าจะยังคงแดงอยู่ก็ตาม ข้าร้องเพลง “หม่อมฉันอยากแต่งงานกับพระองค์เดี๋ยวนี้เลยเพคะ <u>หม่อมฉันจะร้องเพลงกลมกลืนกับพระองค์ตลอดไปเพคะ</u>”</p>	<p>เนื่องจากในภาษาไทยไม่มีการใช้เครื่องหมายปริศน์ (?) ในประโยคคำถามเหมือนในภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงแปลโดยเลือกใช้คำลงท้าย “หรือ” ซึ่งแสดงว่าเป็นคำถามแบบภาษาไทย</p> <p>ประโยค “I’ll harmonize with you forever.” เป็นการใช้อุปลักษณะเกี่ยวกับเสียงเพลง ซึ่งหมายถึง “ร้องเพลงกลมกลืนกันไป” ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแปลประโยคดังกล่าวว่า “หม่อมฉันจะร้องเพลงกลมกลืนกับพระองค์ตลอดไปเพคะ”</p>
--	--	---

<p>We kiss again and again. Ochoo barked. I dared to reach into Ijori's tunic jacket for a treat for her.</p> <p>The king spent the next morning alone with Ijori. Afterward he called for a Sing for the following week. It would be his first since he'd been injured. It would be my first since before being imprisoned.</p> <p>Over the course of the week I wrote my song, taking extra care, <u>eager to strike the right note</u>. When the song was written, I went through my new gowns and chose a dusty pink one with a low loose waist and a pale-pink V-shaped collar. I was <u>brave</u> and looked at myself in the mirror.</p> <p>Ugly.</p> <p><u>Can a dragon judge ostumo?</u>⁷</p> <p>I blinked in astonishment, realizing for the first</p>	<p>เราสองจูมพิตกันซ้ำแล้วซ้ำเล่า เจ้าอูชูส่งเสียงเห่า ซ้ำกัลล่า ล้วงเอาขนมในกระเป๋าเสื้อคลุมของเจ้าชายไอโจริให้กับเจ้าอูชู องศ์ราชาทรงใช้เวลาช่วงเช้าวันถัดมากับเจ้าชายไอโจริตาม ลำพัง หลังจากนั้น พระองค์รับสั่งให้จัดพิธีร้องเพลงขึ้นใน สัปดาห์หน้า นับเป็นพิธีร้องเพลงครั้งแรกของพระองค์ตั้งแต่ที่ พระองค์ทรงได้รับบาดเจ็บ และนี่ก็เป็นพิธีร้องเพลงครั้งแรกของ ซ้ำตั้งแต่ก่อนที่ซ้ำจะถูกจองจำ</p> <p>ตลอดทั้งสัปดาห์ ซ้ำแต่งเพลงของซ้ำด้วยความใส่ใจเป็นพิเศษเพราะซ้ำอยากสื่อความรู้สึกที่แท้จริงของซ้ำออกมา พอ แต่งเพลงแล้ว ซ้ำไปดู ชุดราตรีชุดใหม่หลายชุดของซ้ำแล้ว เลือกชุดสีชมพูหม่นที่มีเอวหลวมต่ำและคอเสื้อเป็นรูปตัววีสี ชมพูอ่อน ซ้ำกัลล่าพอที่จะมองตัวเองในกระจกเงา</p> <p>ซีเหร์</p> <p><u>หรือซ้ำตาไม่ถึง</u></p> <p>ซ้ำกระพริบตาด้วยความประหลาดใจ ได้ตระหนักเป็นครั้งแรก</p>	<p>ส่วนขยาย “eager to strike the right note” ในที่นี้มีความหมาย 2 ประการคือ (1) หากแปลตรงตัวจะมีความหมายว่า “โน้ตที่ ถูกต้อง” และ (2) เป็นภาษาภาพพจน์ หมายถึง “สื่อความรู้สึกที่ แท้จริง” ในการนี้ ผู้วิจัยตัดสินใจแปลโดยใช้ความหมายของภาษา ภาพพจน์เนื่องจากเมื่อพิจารณาจากบริบทแล้ว สามารถตีความได้ ว่าเธอต้องการเลือกคำที่สามารถสื่อถึงความรู้สึกภายในใจของเธอ ออกมา นอกจากนี้ จากการประยุกต์ใช้แนวทางการแปลแบบ ตีความและยึดความหมาย ผู้วิจัยจึงแปลคำว่า “brave” เป็น “กล้า พอ” โดยเติมคำว่า “พอ” ข้างท้าย ทั้งนี้อาศัยการตีความจากบริบท ในเนื้อเรื่องตอนนั้นที่รูปลักษณะของเธอลบมาเหมือนเดิมแล้ว</p> <p>ประโยค “Can a dragon judge ostumo?” เป็นประโยคคำถาม จากสำนวนซึ่งแสดงถึงการตำหนิ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแปลให้เป็น</p>
---	--	--

⁷ สำนวนดังกล่าวมีความหมายในระดับวาทกรรมว่าคนที่ไม่รู้จักศิลปะเป็นอย่างดีแล้วมาตัดสินศิลปะชั้นสูงได้อย่างไร กล่าวคือ ผู้คนรอบข้างมักมองข้ามความดีในตัวเขาไปเนื่องจากคน เหล่านั้นตัดสินเขาจากรูปลักษณะภายนอกของเขาดังนั้น ดังนั้น ผู้วิจัยคิดว่าสำนวนไทยที่มีความหมายสอดคล้องและสามารถเทียบเคียงได้กับสำนวนดังกล่าวมากที่สุดคือ “ตาไม่ถึง”

<p>time that I was as hard on myself as my worst critics. Sir Uellu had called me an ogre's cousin, and I'd believed he might be right. I'd thought Ijori saw me as hulking and unwomanly. I'd anticipated insults before they came. I'd avoided looking in actual mirrors, but I'd gazed constantly in the mirror in my mind and always hated what I showed myself.</p> <p>I looked again in the real mirror in front of me. Dignified. Dignified and grand.</p> <p>I closed my eyes and saw myself again. Milk-white face, blood-red lips. Dignified and grand. I reviewed my song and changed a word or two.</p> <p>At the Sing I sat next to Ijori, with Oochoo sitting at attention between us. King Oscaro and Ivi entered. The king seated himself next to me and placed Ivi on his other side. I tightened my grip on Ijori's hand.</p>	<p>แรกว่าข้าเองนั่นแหละที่ เป็นผู้ดำเนินตนเองที่ร้ายกาจที่สุด เซอร์อูลลูเคยเรียกข้าว่าลูกหลานยักษ์ และข้าเคยเชื่อว่าเขาอาจจะพุดถูก ข้าเคยคิดว่าเจ้าชายไอโจริทรงเห็นข้าเป็นคนตัวใหญ่ขี้มั่งงำและดูไม่มีความเป็นหญิงเลย ข้าคิดถึงแต่คำดูถูกก่อนที่มันจะมา ข้าคอยแต่หลบเลี่ยงที่จะส่องกระจกเงาที่แท้จริง แต่ข้ากลับเฝ้ามองกระจกภายในใจของตนเองและมักจะเกลียดในสิ่งที่ข้าสะท้อนตัวเองอยู่เสมอ</p> <p>ข้าส่องกระจกจริงๆ ตรงหน้าข้าอีกครั้ง</p> <p>งามสง่า สง่างาม ผ่าเผย</p> <p>ข้าหลับตาและมองตัวเองอีกครั้งหนึ่ง หน้าขาวตั้งน้ำนม ปากมีเลือดฝาด สง่างามและผ่าเผย ข้าทบทวนเพลงของข้าแล้วเปลี่ยนคำร้องคำสองคำ</p> <p>ในพิธีร้องเพลง ข้านั่งถัดจากเจ้าชายไอโจริ โดยมีเจ้าอูชูนั่งตัวตรงอยู่ตรงกลางระหว่างเรา ราชาออกสกกาโรและราชินีไอวีเสด็จเข้ามา องค์ราชาทรงนั่งถัดจากข้าและให้ราชินีไอวีทรงนั่งอีกด้านหนึ่งของพระองค์ ข้ากุมพระหัตถ์ของเจ้าชายไอโจริไว้แน่น</p>	<p>ประโยคคำถามเหมือนกับต้นฉบับโดยเดิมวลี “หรือข้า” ไว้ข้างหน้า เพื่อให้ผู้อ่านรู้ว่าผู้พูดกำลังถามตัวเองว่าดำเนินตัวเองอยู่หรือไม่</p>
---	--	--

<p>The Sing began. Everyone was in fine voice. The choral selections were sung with such fervor, Sir Uellu's baton could hardly keep up. Then, in a break from tradition, King Oscar sang his solo first. He mounted the stage, his step as firm as it had ever been. He nodded at the choirmaster and began an epistolary song, the form Ivi had used at the Healing Sing.</p> <p style="text-align: center;"><i>“My dear friends, dear to me every one, It is a joy to sing with you again. I can hardly believe I can. It is a joy to see your joy.”</i></p> <p>People clasped hands and swayed and closed their eyes.</p> <p style="text-align: center;"><i>“I heard your voices when I was ill. I was adrift. I could find no path. My spirit was missing. I heard one voice above the</i></p>	<p>พิธีร้องเพลงเริ่มขึ้นแล้ว ทุกคนมีเสียงที่ไพเราะ มีการร้องเพลงประสานเสียงที่คัดสรรมาด้วยความคึกคักมากเสียจนไม้บรรทัดของเซอร์อูลลูเกือบตามจังหวะไม่ทัน ต่อมา ราชาออสกาโรทรงร้องเพลงเดี่ยวเป็นคนแรก ซึ่งเป็นสิ่งที่ต่างไปจากธรรมเนียมปฏิบัติ พระองค์เสด็จขึ้นไปบนเวที ก้าวย่างของพระองค์มั่นคงเช่นเคย พระองค์ทรงพยักพระพักตร์ให้กับผู้ควบคุมวงดนตรีแล้วทรงเริ่มร้องเพลงที่เขียนในรูปจดหมาย ซึ่งเป็นรูปแบบที่ราชินีไอวีทรงเคยร้องในพิธีร้องเพลงรักษาโรค</p> <p style="text-align: center;"><i>“มองเพื่อนที่รักของเรา ที่รักของเราทุกคน “เป็นความปลื้มปิติที่ได้ร้องเพลงกับพวกท่าน อีกครั้ง เราแทบไม่เชื่อว่าเราจะร้องเพลงได้อีก เป็นความปลื้มปิติที่ได้เห็นความปลื้มปิติของพวกท่าน”</i></p> <p>ผู้คนต่างพากันตบมือและโยกตัวและหลับตา</p> <p style="text-align: center;"><i>“เราได้ยินเสียงของพวกท่านขณะที่เราล้มป่วย เราล่องลอยไป เราหาทางไม่พบ วิญญาณของเราเร่ร่อนไป เราได้ยินเสียงหนึ่งเหนือเสียงอื่นใด เสียงที่หาเราพบ เสียงที่</i></p>	<p>บทเพลงของราชาออสกาโรด้านข้างนี้มีการใช้วลีลิลเป็นกันเอง ดังจะสังเกตได้จากการใช้คำว่า “มองเพื่อน” ซึ่งแสดงถึงความห่างเหินน้อยกว่าบทเพลงของราชินีไอวีซึ่งใช้คำขึ้นต้นเรียกขานครอายอร์ธว่า “ไฟรฟ์ฟ้า” ในหน้า 128</p>
---	---	--

<p><i>rest. It found me. It told me stories I could not understand. At night it rested at my side. I thought it was a cat. I followed it home, where it turned into my love. My queen cured me, and I'll thank her forever."</i></p> <p>People stopped swaying and opened their eyes. He held out his hand, and Ivi joined him on the stage, smiling triumphantly.</p> <p><i>"She will leave me soon, for a brief while. She will live at Adoma, where the obirko blooms best."</i></p> <p>The swaying resumed. Adoma was the king's southernmost castle.</p>	<p>บอกเล่าเรื่องราวที่เราไม่อาจเข้าใจได้ ในยามค่ำคืน เสียงนั้น อยู่ข้างกายเรา เราคิดว่าเสียงนั้นเป็นแมว เราตามเสียงนั้น กลับบ้าน ที่ที่เสียงนั้นกลายเป็นที่รักของเรา องค์ราชินีของเรา รักษาเรา และเราจะขอบคุณพระนางตลอดกาล”</p> <p>ผู้คนต่างพากันหยุดนิ่งและลืมตา พระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ ออกไปและราชินีไฉว่ทรงก้าวขึ้นยืนบนเวทีร่วมกับพระองค์ พลังแย้มสรรวลงอย่างมีชัย</p> <p><i>“องค์ราชินีจะทรงจากเราไปในไม่ช้า แต่เป็นการจากไปไม่นาน พระนางจะไปประทับที่อโดมา ที่ที่ ต้นโอบอร์โคเบ่งบานที่สุด”</i></p> <p>การโยกตัวเริ่มขึ้นอีกครั้ง อโดมาเป็นปราสาทขององค์ราชา ที่ตั้งอยู่ทางใต้สุด</p>	
---	---	--

<p><i>“I’ve been your king for seventeen years, seventeen years of happiness, since a month before my nephew was born. I will be your king for three years more.”</i></p> <p>I heard huffs of surprise and a moan or two.</p> <p><i>“When my reign is twenty years old and my nephew is, too, I will abdicate, and he will rule. <u>His voice will carry, and Ayortha will be safe. Oochoo’s voice carries farther, so Ayortha will be safer.</u>”</i></p> <p>There was laughter.</p> <p><i>“And I daresay <u>his wife’s voice will carry farthest, so Ayortha will be safest.</u>”</i></p>	<p>“เราเป็นราชาของพวกท่านมาเป็นเวลาถึงสิบเจ็ดปีแล้ว สิบเจ็ดปีแห่งความสุข ตั้งแต่หนึ่งเดือนก่อนที่หลานชายของเราเกิด เราจะเป็นราชาของพวกท่านอีกสามปี”</p> <p>ข้าได้ยินเสียงเป่าลมด้วยความประหลาดใจและเสียงคร่ำครวญเสียงสองเสียง</p> <p>“เมื่อการปกครองของเราครบยี่สิบปีและหลานชายของเราอายุครบยี่สิบปีด้วย เราจะสละบัลลังก์และหลานเราจะปกครองสืบแทน <u>เสียงของเขาได้ยินไปไกลและนครายอรรธาจะปลอดภัย เสียงเจ้าอุชูได้ยินไปไกลยิ่งกว่าแล้วนครายอรรธาจะปลอดภัยยิ่งขึ้น</u>”</p> <p>มีเสียงหัวเราะดังขึ้น</p> <p>“และเรากล้ากล่าวว่<u>เสียงของชายาหลานเราจะได้ยินไปไกลที่สุดแล้วนครายอรรธาจะปลอดภัยมากที่สุด</u>”</p>	<p>บทเพลงด้านข้างนี้แม้จะเป็นวัจนลีลาเป็นกันเองแต่ก็มีการใช้ภาษาทวิและอุปลักษณ์เปรียบเปรยถึงความเกรียงไกรยิ่งใหญ่แห่งนครนี้โดยใช้ภาพพจน์ของเสียงเพลงเพื่อสื่อความหมายที่ใช้ไม่ใช้แค่เพียงความหมายตามตัวอักษรเนื่องจากนครายอรรธานั้นเป็นนครแห่งเสียงเพลง</p> <p>ในต้นฉบับตอนนี้ไม่มีการใช้ราชาศัพท์อย่างชัดเจน มีเพียงการใช้นามสามัญคือคำว่า “his wife’s voice” แต่ผู้วิจัยใช้ราชาศัพท์ในบทแปลโดยแปลนามสามัญดังกล่าวเป็น “เสียงของชายาหลานเรา” เนื่องจากเนื้อเรื่องในตอนนี้มีกรกล่าวถึงเจ้าชายไอโจริ และตาม</p>
---	---	--

<p>I listened and heard no gasps, felt no resentment. Thank you, everyone. Ijori squeezed my hand.</p> <p style="text-align: center;"><i>“We will have a new Three Tree⁸ on the throne—king, queen, and dog—bass, alto, and howl.”</i></p> <p>More laughter.</p> <p style="text-align: center;"><i>“But although I step down, we will visit. I will sing with you through low times and high.</i></p> <p style="text-align: center;"><i>“Yours in loving gratitude, “Oscaro”</i></p> <p>The king was sending Ivi into exile so the rest of us would be safe from her. He had been both just</p>	<p>ข้าฟังและไม่ได้ยินเสียงอ้าปากค้างด้วยความประหลาดใจ ไม่รู้ลึกถึงความขุ่นเคืองใจ ขอขอบคุณทุกคน เจ้าชายไอโจริทรง บีบมือข้า</p> <p style="text-align: center;">“พวกเราจะมีต้นสัญลักษณ์สามต้นใหม่ แห่งราชบัลลังก์—องค์ราชา องค์ราชินี และ สุนัข—เสียงต่ำ เสียงกลาง และเสียงหอน”</p> <p>มีเสียงหัวเราะดังขึ้นกว่าเดิม</p> <p style="text-align: center;">“แต่ถึงแม้เราจะสละราชย์แล้ว เราและ องค์ราชินีจะมาเยือน เราจะมาร้องเพลงกับ พวกท่านไม่ว่าจะสุขหรือทุกข์ ขอใจพวกท่านทั้งหลายด้วยความซาบซึ้ง “ออกสกาโร”</p> <p>องค์ราชาจะทรงเนรเทศราชินีไอวีเพื่อที่เราทุกคนที่เหลืออยู่ จะได้ปลอดภัยจากพระนาง พระองค์ทรงยุติธรรมและมีพระ เมตตา พระองค์จะทรงเนรเทศตัวพระองค์เองด้วยเช่นกัน มัน</p>	<p>ขนบการใช้ราชาศัพท์ของไทยแล้ว คู่สมรสของเจ้าชายเรียกว่า “ชายา”</p>
--	--	---

⁸ Three Tree [sic] หรือต้นสัญลักษณ์สามต้น เป็นสัญลักษณ์ของนครอายอร์ธาซึ่งประกอบด้วยต้นไม้ 3 ต้นคือ ต้นโอบีเบอร์โค (obirko) ต้นอัลมินา (almyna) และต้นอัมบรู (umbru) และเชื่อมโยงได้กับองค์ราชา องค์ราชินี และนครอายอร์ธา

and merciful. He was exiling himself as well. How much that pained him I have no idea.

He stepped back. I felt everyone stiffen as Ivi began to sing.

“Dear Subjects,

“I am glad my husband is well again. I have not yet stopped smiling for joy. I hope you may tell by my violet gown, violet for happiness. It was a privilege to rule you for the months of my rule. I meant to be a strong queen. I thought you’d want a strong queen. I regret taking away your songbirds. I’m sorry. I didn’t know how much you like them.

“Your king’s happy wife,

“Queen Ivi”

Her voice was weak, and she missed some

ทำให้พระองค์ทรงเจ็บปวดมากเพียงใด ข้าไม่รู้

พระองค์ทรงก้าวถอยหลัง ข้ารู้สึกได้ว่าทุกคนมีอาการเกร็ง
ในขณะที่ราชินีไอวีทรงเริ่มร้องเพลง

“ไพร่ฟ้าแห่งเรา

“เรา รู้สึกยินดีที่พระสวามีของเราหายดีอีกครั้งหนึ่ง เรายังไม่อาจหยุดยั้งกับความปลื้มปีติได้เลย เราหวังว่าพวกท่านจะเห็นได้จากชุดสีม่วงของเรา สีม่วงสำหรับความสุข เรา รู้สึกเป็นเกียรติที่ได้ปกครองพวกท่านเป็นเวลาหลายเดือน เราย่อมมั่นจะเป็นองค์ราชินีผู้เข้มแข็ง เราคิดว่าพวกท่านจะต้องการองค์ราชินีผู้เข้มแข็ง เราเสียใจที่พราภานกร้องเพลงของพวกท่านไป เราขอโทษด้วย เราไม่รู้ว่าพวกท่านรักนกเหล่านั้นมากเพียงใด

พระมเหสีที่สุขสันต์ขององค์ราชาแห่งพวกท่าน

“ราชินีไอวี”

เสียงของพระนางเบาและพระนางทรงร้องผิดโน้ตบางตัว

บทเพลงของราชินีไอวีด้านข้างนี้มีการใช้วจนลีลาเป็นกันเองที่แสดงถึงความห่วงใยมากกว่าบทเพลงของราชาออกัสกาโร ดังจะสังเกตได้จากการใช้คำว่า “ไพร่ฟ้า” ซึ่งเป็นคำขึ้นต้นบทเพลงที่ใช้เรียกขานนครอายุธธา ในขณะที่ราชาออกัสกาโรใช้คำว่า “ผองเพื่อน” ในหน้า 124

<p>notes, but her tune was pleasant. Every hand went up, and her smile grew and glowed.</p> <p>She left the stage, but the king remained. I wondered why.</p> <p>The doors at the back of the hall opened—and Mother and Father entered. I jumped up. Behind them were Ollo and Yarry and Areida. And there was the <u>duchess</u>⁹, and <u>Dame Ethele</u>! Ijori's smile was wide enough to touch his ears.</p> <p>I ran up the aisle—and saw zhamM in the doorway. zhamM!</p> <p>Oochoo pelted by and jumped up on Father. Mother embraced me, and I reached out for zhamM. Areida patted my back, and Yarry said, “Congratulations, <u>Sister</u>. I suppose the guards won't be back to arrest us all.”</p>	<p>แต่ทำนองของพระนางดี มือทุกมือยกขึ้น และรอยยิ้มของพระนางผุดขึ้นและเปล่งประกายออกมา</p> <p>พระนางทรงลงจากเวที แต่องค์ราชาทรงอยู่ต่อ ข้าไม่แน่ใจว่าทำไม</p> <p>ประตูด้านหลังห้องโถงเปิดออก แล้วแม่และพ่อเข้ามา ข้าลุกขึ้นทันที ด้านหลังพ่อแม่เป็นพี่อลโล่และพี่แยรี่และน้องอาไรด์้า และดัชเชสและท่านผู้หญิงอีธิลก็มาด้วย! เจ้าชายไอจอร์รี่ยิ้มสรวลกว้างจนแทบถึงพระกรรณ</p> <p>ข้าวิ่งขึ้นไปตามทางเดินระหว่างแถวที่นั่ง แล้วพบท่านซามม์ที่ทางเข้าประตู ท่านซามม์!</p> <p>เจ้าอูซูวิ่งไปโดยเร็วแล้วกระโจนขึ้นใส่พ่อแม่ โอบกอดข้าและข้ายื่นมือไปหาท่านซามม์ น้องอาไรด์้าลูบหลังข้า และพี่แยรี่พูดว่า “ยินดีด้วยนะ น้อง หวังว่าพวกองค์กรักซ์จะไม่กลับมาจับตัวพวกเราทั้งหมดนี้ไปนะ”</p>	<p>ตัวอย่างด้านข้างนี้เป็นตัวอย่างการแปลคำเรียกขานที่เป็นฐานันดร ตำแหน่ง ยศ สำหรับคำว่า “duchess” นั้น ผู้วิจัยไม่สามารถค้นหาคำแปลของคำแสดงฐานันดรดังกล่าวที่เทียบเคียงกันได้ ในภาษาไทย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยการถอดเสียงตามตัวอักษรหรือทับศัพท์ได้เป็น “ดัชเชส” สำหรับการแก้ปัญหาการแปลคำว่า “Dame” นั้น ผู้วิจัยพบว่าคำแปลของคำเรียกยศดังกล่าวที่เทียบเคียงกันได้ ในภาษาไทยคือคำว่า “ท่านผู้หญิง” ซึ่งเป็นบรรดาศักดิ์ของสตรีเทียบเท่ากับบรรดาศักดิ์ของอัศวิน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแปลคำว่า “Dame Ethele” เป็น “ท่านผู้หญิงอีธิล”</p> <p>จากการทำวาทกรรมวิเคราะห์ แยรี่เป็นพี่ชายของเอซา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแปลคำว่า “Sister” เป็น “น้อง” ซึ่งหมายถึงเอซา</p>
---	--	--

⁹ duchess หมายถึง ซายาของดยุคซึ่งเป็นตำแหน่งขุนนางชั้นสูงสุด

<p>We laughed, and even the duchess looked glad.</p> <p>zhamM said, “Congratulations, Cousin. You are at another <u>crossroad</u>, a splendid one, to be exact.”</p> <p>I didn’t know I was at a crossroad.</p> <p>Ijori took my hand. “Come, Aza.” He sang softly in my ear, “We planned it in secret to confound the fairy Lucinda. We need no magical gifts.” He reddened. “And I wanted to see your joy when your family came. It’s our wedding day, love.”</p> <p>Sir Uellu sang, “Prince Ijori!”</p> <p>“<u>Yes</u>, Ayortha!” Ijori tugged me down the aisle, just as <u>Lady Arona</u> had all those months ago for the composing game.</p> <p>Sir Uellu sang, “Maid Aza!”</p> <p>My knees were <u>weak</u>, my heart was hammering, but I was very, very happy. I mustered my voice and sang, “Yes, Ayortha!”</p> <p>Hands went up.</p>	<p>พวกเราหัวเราะและแม้แต่ดัชเชสก็ยังดูปลื้มปีติไปด้วย</p> <p>ท่านซามม์พูดว่า “ยินดีด้วยนะ หลาน เจ้ามาถึง<u>ทางแยกอีก</u>แห่งหนึ่งแล้ว ทางแยกอันวิเศษ จะว่าอย่างนั้นก็ได้อ”</p> <p>ข้าไม่รู้เลยว่าข้ามาถึงทางแยก</p> <p>เจ้าชายไอโจริกุมมือข้า “มานี่ เอซา” พระองค์ทรงร้องเพลงอย่างแผ่วเบาข้างหูของข้า “พวกเราวางแผนกันอย่างลับๆ เพื่อปั่นหัวนางฟ้าลูซินด้า เราไม่ต้องการของขวัญวิเศษ” พระพักตร์ของพระองค์แดง “และเราอยากเห็นเจ้ามีความสุขตอนที่ครอบครัวของเจ้ามา มันเป็นวันแต่งงานของเรานะ ที่รัก”</p> <p>เซอร์อูลลูร้องเพลงขึ้นมา “เจ้าชายไอโจริ!”</p> <p>“<u>ว่าไง</u> นครายออร์ธา!” เจ้าชายไอโจริทรงดึงข้าลงไปตามทางเดินระหว่างแถวที่นั่ง เหมือนอย่างที่เคยทำเมื่อหลายเดือนก่อนในเกมแต่งเพลง</p> <p>เซอร์อูลลูร้องว่า “สาวน้อยเอซา!”</p> <p>ข้าทั้งสองของข้าอ่อนระทวย หัวใจของข้าเต้นแรง แต่ข้ามีความสุขมากๆ ข้ารวบรวมเสียงแล้วร้องเพลง “ว่าไ้</p> <p>นครายออร์ธา”</p> <p>มีอยกขึ้น</p>	<p>ผู้วิจัยตัดสินใจแปลอุปสรรคณ์“crossroad” แบบตรงตัว ได้เป็น “ทางแยก” โดยมีนัยยะของความหมายที่หมายถึง “ทางเลือก”</p> <p>ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า คำว่า “Yes” เป็นคำขานรับที่เจ้าชายไอโจริกล่าวตอบเซอร์อูลลู ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแปลเป็นคำขานรับ “ว่าไ้” สำหรับการแปลคำเรียกขาน “Lady” นั้น ผู้วิจัยได้ทับศัพท์เป็น “เลดี้” เพราะเป็นคำที่คุ้นเคยกันดีในภาษาไทยอยู่แล้ว และแปลคำเรียกขาน “Lady Arona” เป็น “เลดี้อารอนา”</p> <p>เนื่องจากในเนื้อเรื่องตอนนี้เธอกำลังมีความสุข ดังนั้น เพื่อให้เข้ากับบริบทในเรื่อง ผู้วิจัยจึงแปลคำว่า “weak” เป็น “อ่อนระทวย” ไม่ใช่ “อ่อนแรง” ซึ่งมีความหมายในเชิงลบ</p>
--	--	--

<p>Sir Uellu sang, “Ayorthaiana!”</p> <p>Everyone sang, “Yes, Ayortha!”</p> <p>Sir Uellu led us in the Three Tree Song.</p> <p>Ijori sang next, a promise to Ayortha and a love song.</p> <p><i>“Everything comes in threes. My love returned. Our king has sung. Tonight we wed. Everything comes in threes: My bride’s voice, Our song together, Ayortha’s chorus. Everything comes in threes. The king will <u>uncurl</u> his roots From his umbru throne. I’ll be <u>planted</u> in his place.</i></p>	<p>เซอร์อุลลูร้องเพลง “ชาวนครายออร์ธา”</p> <p>ทุกคนร้องเพลง “ว่าไง นครายออร์ธา”</p> <p>เซอร์อุลลูนำพวกเราร้องเพลงต้นสัญลักษณ์สามต้น</p> <p>เจ้าชายไอจิริทรงร้องเพลงเป็นคนถัดมา เป็นเพลงคำมั่น</p> <p>สัญญาแก่นครายออร์ธาและเพลงรัก</p> <p><i>“ทุกสิ่งมีสามประการ คนรักของเราหวนคืนมา องค์ราชาของพวกเราทรงขับร้อง คำคืนนี้เราสองสมรสกัน ทุกสิ่งมีสามประการ เสียงเจ้าสาวเรา เพลงร้องร่วมของพวกเรา เพลงประสานเสียงแห่งนครายออร์ธา ทุกสิ่งมีสามประการ องค์ราชาทรง<u>ถอนราก</u>แห่งองค์เอง จากบัลลังก์ไม้อัมบรูแห่งพระองค์ เราจะ<u>ฝังราก</u>แทนที่พระองค์</i></p>	<p>เนื่องจากสัญลักษณ์ของนครายออร์ธาเป็นต้นไม้สามต้น ดังนั้น ผู้ประพันธ์ใช้คำว่า “uncurl” และ “plant” เพื่อเป็นอุปมาอุปไมย ซึ่งในที่นี้หมายถึงการสละราชบัลลังก์ของราชาออสซาโรที่เปรียบเทียบได้ การถอนรากต้นไม้และการขึ้นครองราชย์แทนราชาออสซาโรของเจ้าชายไอจิริ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแปลคำว่า “uncurl” เป็น “ถอนราก”</p>
--	---	---

<p><i>Aza will rise at my side. Everything comes in threes. Obirko, almyrna, umbru.¹⁰ Council, king, kingdom. King, queen, Ayortha. I won't rule alone.</i></p> <p>I decided against the song I'd planned. "This is an Amontan love song," I began.</p> <p><i>"Every curl is a reason I love you your fingers make ten more each smile, each glance, each word the reasons reach heaven"</i></p> <p>People swayed and closed their eyes. Many</p>	<p>เอซาก็จะเติบโตใหญ่เคียงข้างเรา ทุกสิ่งมีสามประการ <u>ต้นไม้เบอริโค ต้นอัลมินา ต้นอัมบรู</u> คณะที่ปรึกษาขององค์ราชา องค์ราชา อาณาจักร องค์ราชา องค์ราชินี นครอายอร์ธา เราจะไม่ปกครองอย่างโดดเดี่ยว"</p> <p>ข้าตัดสินใจไม่ร้องเพลงที่ข้าแต่งไว้ "นี่คือเพลงรักแห่ง หมู่บ้านอามอนทา" ข้าเริ่มร้องเพลง</p> <p>"ทุกลอนผมเป็นหนึ่งในเหตุผลที่ข้ารักเจ้า นิ้วมือของเจ้าเป็นอีกสิบเหตุผล อีกทั้งรอยยิ้ม สายตา คำกล่าว เป็นเหตุผลรวมกันถึงสรวงสวรรค์"</p> <p>ผู้คนต่างพากันโยกตัวและหลับตา หลายคนตบมือ ข้าร้อง</p>	<p>และแปล "plant" เป็น "ฝั่งราก" เนื่องจากว่าในต้นฉบับไม่มีการอธิบายรายละเอียดของต้นไม้ทั้งสามต้นดังกล่าวนี้อย่างชัดเจน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตัดสินใจแปลชื่อต้นไม้ดังกล่าวโดยการทับศัพท์</p> <p>บทเพลงด้านข้างนี้เป็นบทเพลงที่ร้องกันโดยทั่วไป ไม่ใช่บทเพลงที่เอซาดังขึ้นร้องเพื่อเจ้าชายไอโวจิโดยเฉพาะ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงไม่ใช่ราชาศัพท์ในบทแปล</p>
--	---	---

¹⁰ ต้นโอเบอริโค (obirko) ต้นอัลมินา (almyrna) และต้นอัมบรู (umbru) เป็นต้นไม้สามต้นที่รวมกันเป็นต้นสัญลักษณ์สามต้น (Three Tree) [sic] ของนครอายอร์ธา ซึ่งเชื่อมโยงได้กับราชาราชินี และนครอายอร์ธา

<p>clasped hands. I sang with my whole voice.</p> <p><i>“loving you makes me love myself more loving you makes me love you evermore”</i></p> <p>I added the final stanza of the song I'd written for the Sing.</p> <p><i>“I'm an innkeeper's daughter.”</i></p> <p>I saw Father beam.</p> <p><i>“A castle is an inn, and a kingdom is a castle. The regions are the rooms. I know how to keep an inn. An innkeeper does her best.”</i></p>	<p>เพลงอย่างสุดเสียง</p> <p><i>“ความรักที่มีต่อเจ้าทำให้ข้ารักตัวเองมากขึ้น ความรักที่มีต่อเจ้าทำให้ข้ารักเจ้ามากขึ้น”</i></p> <p>ข้าเพิ่มเนื้อเพลงท่อนสุดท้ายที่ข้าเขียนขึ้นสำหรับพิธีร้องเพลง</p> <p><i>“ข้าเป็นลูกสาวเจ้าของโรงแรม”</i></p> <p>ข้ามองเห็นพ่อยิ้มอย่างร่าเริง</p> <p><i>“ปราสาทคือโรงแรม และอาณาจักรคือปราสาท เขตปกครองคือห้อง ข้ารู้วิธีดูแลโรงแรม เจ้าของโรงแรมทำหน้าที่ของเธออย่างดีที่สุด”</i></p>	
--	--	--

<p>I began to illuse. From above the duchess's seat I sang in her voice, "My ostumo is piping hot." From above Uju's seat I sang in his voice, "My <u>centaur</u> is well stabled." From above the <u>library keeper's</u> seat I sang in his voice, "My books have fine titles, not overused." From above zhamM's seat I sang in his voice, "<u>My bed is wide, to be exact.</u>" From above <u>Frying Pan's</u> seat I illused bells jingling. I sang in her voice, "The kitchen is ringing." I heard her shout of laughter. From my own mouth I sang, "I rejoice the king is well."</p> <p>We left the stage and descended into a forest of waving arms.</p>	<p>ข้าเริ่มเลียนเสียงผู้คน จากเหนือที่นั่งของดัชเชส ข้าเลียนเสียงนางว่า "น้ำออกสตูดิโอของข้ากำลังเดือดจัด" จากเหนือที่นั่งขององค์รัชทายาท ข้าเลียนเสียงเขาว่า "ม้าเซ็นทอร์ของข้าอยู่ในคอกดีแล้ว" จากเหนือที่นั่งของผู้ดูแลห้องสมุด ข้าเลียนเสียงเขาว่า "หนังสือของข้ามีชื่อไพเราะที่ยังไม่ใช้กันเกลื่อน" จากเหนือที่นั่งของท่านซามม ข้าเลียนเสียงเขาว่า "<u>จริงๆ แล้ว เติียงของข้ากว้างดี</u>" จากเหนือที่นั่งของหัวหน้าแม่ครัวฟรายอิงแพน ข้าเลียนเสียงกริ่งกริ่งของกระดิ่งและเลียนเสียงนางว่า "กระดิ่งห้องครัวดังแล้ว" ข้าได้ยินนางระเบิดเสียงหัวเราะออกมา จากริมฝีปากของข้าเอง ข้าร้องว่า "ข้ารู้สึกปลื้มปีติที่องค์ราชาทรงหายดี"</p> <p>เราลงจากเวทีแล้วเดินเข้าไปในป่าแขนที่โบกไปมา</p>	<p>คำว่า "centaur" หมายถึงครึ่งคนครึ่งม้าและเป็นสัตว์ในเทพตำนานกรีก ผู้วิจัยไม่สามารถหาคำแปลของคำว่า "centaur" ที่เทียบเคียงกันได้ในภาษาปลายทาง ดังนั้น เพื่อให้ได้บทแปลที่สามารถสื่อความหมายแก่ผู้อ่านในภาษาปลายทางได้อย่างชัดเจนมากที่สุด ผู้วิจัยเห็นว่าควรเก็บรักษาชื่อเฉพาะดังกล่าวไว้โดยการทับศัพท์และเติมลักษณะนาม "ม้า" ไว้ข้างหน้าคำดังกล่าว ได้เป็น "ม้าเซ็นทอร์" นอกจากนี้ ผู้วิจัยแปลคำว่า "library keeper" เป็น "ผู้ดูแลห้องสมุด" ไม่ใช่ "บรรณารักษ์" เพื่อให้ฟังดูเข้ากับประเภทของตัวบทซึ่งเป็นเทพนิยาย</p> <p>เพื่อให้ได้บทแปลที่อ่านแล้วรื่นหูและเป็นธรรมชาติตามขนบของภาษาไทย ผู้วิจัยจึงแปลโดยสลับที่วลี "จริงๆ แล้ว" ไปไว้ข้างหน้า จากตัวอย่างด้านข้างนี้ ถึงแม้ว่าในตอนฉบับไม่ระบุค่านำหน้าคำว่า "Frying Pan" เพื่อแสดงตำแหน่งก็ตาม แต่จากการวิเคราะห์วาทกรรม "Frying Pan" เป็นหัวหน้าแม่ครัวในปราสาทอนทิโอ ดังนั้นผู้วิจัยจึงแปลเป็น "หัวหน้าแม่ครัวฟรายอิงแพน" โดยเติมคำว่า "หัวหน้าแม่ครัว" ข้างหน้าเพื่อเป็นการแสดงตำแหน่งรวมทั้งยังเป็นการทำให้ความหมายที่คำดังกล่าวอ้างอิงถึงความชัดเจนขึ้น</p>
---	--	--

*****

บทที่ 6

บทสรุป

ในการจัดทำสารนิพนธ์นี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำความรู้ด้านทฤษฎีและแนวทางการแปล มาวิเคราะห์ปัญหาในการแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *แฟรเสต์* พร้อมทั้งเสนอแนวทางแก้ไข ปัญหาที่พบรวมทั้งลงมือแปลวรรณกรรมเรื่องนี้ โดยผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานไว้ว่าในการแปล วรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้ควรนำทฤษฎีสโกปอสมาประยุกต์ใช้ร่วมกับแนวคิดเกี่ยวกับการจำแนก วจนลีลา แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมาย ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม และแนวคิด เกี่ยวกับวรรณกรรมเยาวชนและชนบทการประพันธ์งานประเภทจินตนิยายมาใช้เพื่อให้ได้บทแปลที่ สื่อความหมายได้อย่างชัดเจน เหมาะสมกับกลุ่มผู้อ่านเป้าหมาย และรักษาอรรถรสได้ตรงตาม ต้นฉบับมากที่สุด

จากนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีการแปลและแนวคิดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นทฤษฎี วาทกรรมวิเคราะห์ ทฤษฎีสโกปอส ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม แนวคิดเกี่ยวกับการจำแนกวจนลีลา แนวทางการแปลแบบตีความและยึดความหมาย และแนวทางการแก้ไขปัญหาการแปลที่เกิดจาก ความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรม ตลอดจนแนวคิดเกี่ยวกับวรรณกรรมเยาวชนและชนบท การประพันธ์งานประเภทจินตนิยายซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ปัญหา รวมถึงการแปล วรรณกรรมเรื่องนี้

วาทกรรมวิเคราะห์หรือการศึกษาต้นฉบับโดยละเอียดทำให้ผู้วิจัยมองเห็นภาพรวมของ องค์ประกอบในการสื่อสารของตัวบทได้อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นองค์ประกอบภายนอกตัวบท ได้แก่ ผู้ประพันธ์ วัตถุประสงค์ในการสื่อสาร รวมถึงกลุ่มผู้อ่านเป้าหมาย และองค์ประกอบภายใน ตัวบท ได้แก่ เนื้อเรื่องย่อ โครงสร้างของตัวบท การใช้วจนลีลาในตัวบท แก่นเรื่อง ตัวละคร ฉาก และสถานที่ มุมมองและวิธีการเล่าเรื่อง วจนลีลา และคำศัพท์ องค์ประกอบดังกล่าวเป็นประโยชน์ ในการทำความเข้าใจและตีความตัวบท ส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถเลือกสรรถ้อยคำในภาษาปลายทาง ที่ถูกต้องเหมาะสมเพื่อถ่ายทอดเป็นบทแปลที่มีคุณภาพได้

จากการทำวาทกรรมวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยพบว่าวรรณกรรมเรื่องนี้มีปัญหาคารแปลอยู่หลาย ประการ ทั้งนี้ ปัญหาการแปลที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาคือการใช้ราชาศัพท์และคำเรียกขานในบทแปล กล่าวคือ ถึงแม้ว่าในต้นฉบับจะมีการใช้ราชาศัพท์อยู่น้อยมาก แต่ในบทแปลของภาษาปลายทาง กล่าวคือ ภาษาไทย ต้องมีการเลือกใช้ราชาศัพท์และระดับภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานภาพ

ทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครในเรื่องเพื่อให้เกิดสมมูลภาพตรงตามตัวบทต้นฉบับ กล่าวคือ ตัวบทเป็นงานประพันธ์ประเภทจินตนิยาย จึงต้องมีการใช้คำสรรพนาม ราชาศัพท์ และ คำเรียกขานที่ต่างออกไปจากงานวรรณกรรมเยาวชนร่วมสมัยโดยทั่วไป นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังต้อง คำนึงถึงหน้าที่ของสารและกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายอีกด้วย

เมื่อพิจารณาถึงปัจจัย 3 ประการในการวางแผนการแปล ได้แก่ ประเภทของตัวบท วัตถุประสงค์ในการแปลและกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายแล้วนั้น ผู้วิจัยจึงได้วางแผนการแปลในด้าน รูปแบบการแปล ระดับภาษา รวมถึงระบบสรรพนาม เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีทิศทางและเป็นระบบ

หลังจากการทำวาทกรรมวิเคราะห์ในบทที่ 3 และการวางแผนการแปลแล้ว ผู้วิจัยได้จัด ประเภทของปัญหาที่พบออกเป็น 2 ประเภท คือ ปัญหาที่เกิดจากความแตกต่างทางภาษาและ ปัญหาที่เกิดจากความแตกต่างทางวัฒนธรรม ซึ่งปัญหาที่เกิดจากความแตกต่างทางภาษา ได้แก่ ศัพท์และสำนวน รวมถึงการใช้ภาษาภาพพจน์ เพราะเป็นงานประพันธ์ประเภทเรื่องแต่ง จึงมีการใช้สำนวนเปรียบเปรยและภาษาที่ต้องอาศัยการตีความ ส่วนปัญหาที่เกิดจากความแตกต่าง ทางวัฒนธรรม ได้แก่ ราชาศัพท์ คำเรียกขานในรูปแบบต่างๆ ภาษาเฉพาะที่ผู้ประพันธ์กำหนด ขึ้นมาใช้ และชื่อเฉพาะ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการแปลและแนวคิดต่างๆ ที่ได้ศึกษามาแล้วมา ประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

โดยสรุปแล้ว การแก้ปัญหการแปลที่สนใจศึกษาเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ผู้วิจัยพบว่าทฤษฎีสโกปอส แนวคิดเกี่ยวกับการจำแนกวจนลีลา แนวทางการแปลแบบตีความและ ยึดความหมาย และทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมเป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหการแปลวรรณกรรม เรื่องนี้เป็นอย่างมาก การประยุกต์ใช้ทฤษฎีดังกล่าวช่วยให้ผู้วิจัยเลือกใช้ระดับภาษาในบทแปลได้ อย่างถูกต้องเหมาะสมตามสถานะทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครในเรื่องได้ในระดับ หนึ่ง แต่ผู้วิจัยพบว่า ในการแปลงานวรรณกรรมเยาวชนแนวจินตนิยายนั้น แนวคิดเกี่ยวกับ วรรณกรรมเยาวชนและชนบการประพันธ์ก็มีส่วนช่วยในการแปลด้วย ซึ่งส่งผลให้บทแปลมีสมมูล ภาพทั้งในด้านความหมายและรูปแบบตรงตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสารของผู้ประพันธ์ได้ดียิ่งขึ้น อีกด้วย

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กลุ่มจิตต์ พลายเวช. หนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ, 2526.
- กัลยา ดิงศภัทย์, ม.ร.ว. และอมรา ประดิษฐ์รัฐสินธุ์. การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยสมัยกรุงรัตนโกสินทร์.
กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัย ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- กำชัย ทองหล่อ. หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น (1977), 2552.
- โครงการศูนย์การแปล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ศาสตร์การแปล รวมบทความ
เชิงทฤษฎีและปฏิบัติ. แปลโดย นพพร ประชากุล และคณะ. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.
- จรุณห์ เพชรมณี. วรรณกรรมสำหรับเด็ก. นครศรีธรรมราช: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์
วิทยาลัยครุศรีธรรมราช, 2523.
- รัญจวน อินทรกำแหง. วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ดวงกลม, 2517.
- รัตพร ชังธาดา. หนังสือสำหรับเด็ก. มหาสารคาม: ฝ่ายวิชาการ สำนักวิทยบริการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2531.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรม อังกฤษ-ไทย. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน,
2545.
- ราชบัณฑิตยสถาน. ราชาศัพท์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน,
2550.
- ลมูล รัตตากร. การเขียนและการแปลหนังสือสำหรับวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก, 2529.
- วรนนท์ อักษรพงศ์. รายงานผลการวิจัยเรื่องการใช้ราชาศัพท์ไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัย ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- วรรณนา แสงอร่ามเรือง. ทฤษฎีและหลักการแปล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงาน
วิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- วัลยา วิวัฒน์ศร. การแปลวรรณกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- สัญญาวี สายบัว. หลักการแปล. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550.

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. ภาษาศาสตร์สังคม. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

ภาษาอังกฤษ

Baker, Mona, ed. Routledge Encyclopedia of Translation Studies. London: Routledge, 1998.

Bell, Roger T. Translation and Translating: Theory and Practice. London: Longman, 1991.

Braun, Friederike. Terms of Address: Problems of Patterns and Usage in Various
Languages and Cultures. Berlin: Mouton de Gruyter, 1988.

Brown, Roger and Ford, Marguerite. "Address in American English." Ed. Dell H. Hymes.
Language in Culture and Society: A Reader in Linguistics and Anthropology.
New York: Harper, 1964.

Delisle, Jean. Translation: An Interpretive Approach, translated by Patricia Logan and
Monica Creepy. Ottawa: University of Ottawa Press, 1988.

Dunkling, Leslie. A Dictionary of Epithets and Terms of Address. London: Routledge, 1990.

Holmes, Janet. An Introduction to Sociolinguistics. 1st ed. New York: Longman Group, 1992.

Jones, Steven Swann. The Fairy Tale: The Magic Mirror of the Imagination. New York
and London: Routledge, 2002.

Landers, Clifford E. Literary Translation: A Practical Guide. Clevedon: Multilingual Matters,
2001.

Levine, Carson Gail. Fairest. New York: HarperCollins, 2006.

Renkema, Jan. Discourse Studies: An Introductory Textbook. Amsterdam:
John Benjamins B.V., 1993.

Spolsky, Bernard. Sociolinguistics. Oxford: Oxford UP, 1998.

Verdonk, Peter. Stylistics. Oxford: Oxford UP, 2002.

ข้อมูลภาษาอังกฤษ (ออนไลน์)

Wikipedia contributors. "Fairest." [Online]. Available: <http://en.wikipedia.org/wiki/Fairest>
2010. Retrieved April 21, 2010.

Wikipedia contributors. "Gail Carson Levine." [Online]. Available: http://en.wikipedia.org/wiki/Gail_Carson_Levine
2010. Retrieved April 21, 2010.

ประวัติผู้เขียน

นายธีรวิทย์ บุญราศรี เกิดวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2528 ที่จังหวัดนครราชสีมา สำเร็จ การศึกษาปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในเดือนตุลาคม ปีการศึกษา 2549 และเข้าศึกษาต่อใน หลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแปลและการล่าม รุ่นที่ 9 ศูนย์การแปลและ การล่ามเฉลิมพระเกียรติ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2551